

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 76 E



Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

53 tomas
2010 m. kovo 25 d.

Pranešimo Nr.	Turinys	Puslapis
	I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės	
	REZOLIUCIJOS	
	Europos Parlamentas	
	2008–2009 m. SESIJA	
	2009 m. vasario 18–19 d. posėdžiai	
	Posėdžių protokolai paskelbti OL C 202 E, 2009 8 27 .	
	PRIIMTI TEKSTAI	
	2009 m. vasario 18 d., trečiadienis	
2010/C 76 E/01	Humanitarinė pagalba Gazos ruožui	
	2009 m. vasario 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl humanitarinės pagalbos Gazos ruožui 1	1
	2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis	
2010/C 76 E/02	Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ypatingo dėmesio vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus (2008/2203(INI)) 3	3
2010/C 76 E/03	Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo taikymas Europos bendrijoje	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo taikymo Europos bendrijoje (2008/2246(INI)) 11	11
2010/C 76 E/04	Socialinė ekonomika	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl socialinės ekonomikos (2008/2250(INI)) 16	16

LT

2010/C 76 E/05	Psichikos sveikata 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl psichikos sveikatos (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Pirmasis nacionalinių efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planų įvertinimas 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pirmojo nacionalinių efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planų įvertinimo (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Bendrosios žuvininkystės politikos taikomieji moksliniai tyrimai 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios žuvininkystės politikos taikomųjų mokslinių tyrimų (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Europos profesinis pažymėjimas paslaugų teikėjams 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos profesinio pažymėjimo paslaugų teikėjams rengimo (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Su banginių medžiokle susiję Bendrijos veiksmai 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl su banginių medžiokle susijusių Bendrijos veiksmų (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Bendrijos dalyvavimas Europos audiovizualinėje observatorijoje 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijos dalyvavimo Europos audiovizualinės observatorijos veikloje (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	Tariamasis CŽV pasinaudojimas Europos šalimis gabenant kalinius ir juos neteisėtai kalinant 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tariamo CŽV pasinaudojimo Europos šalimis gabenant kalinius ir juos neteisėtai kalinant	51
2010/C 76 E/12	2007 m. metinis pranešimas dėl BUSP pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2007 m. Tarybos metinio pranešimo Europos Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų, Europos Parlamentui pateikto pagal 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo G antraštinės dalies 43 skirsnį (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Europos saugumo strategija ir ESGP 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos saugumo strategijos ir Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	NATO vaidmuo ES saugumo sistemoje 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl NATO vaidmens ES saugumo sistemoje (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ (2008/2231(INI))	76

2009 m. vasario 18 d., trečiadienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Humanitarinė pagalba Gazos ruožui

P6_TA(2009)0057

2009 m. vasario 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl humanitarinės pagalbos Gazos ruožui

(2010/C 76 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Gazos, ypač į 2006 m. lapkričio 16 d. rezoliuciją dėl padėties Gazos ruože ⁽¹⁾, 2007 m. spalio 11 d. rezoliuciją dėl humanitarinės padėties Gazos ruože ⁽²⁾, 2008 m. vasario 21 d. rezoliuciją dėl padėties Gazos ruože ⁽³⁾ ir 2009 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl padėties Gazos ruože ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos 1967 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją Nr. 242 (S/RES/242), 1973 m. spalio 22 d. rezoliuciją Nr. 338 (S/RES/338) bei 2009 m. sausio 8 d. rezoliuciją Nr. 1860 (S/RES/1860),
 - atsižvelgdamas į 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ketvirtąją Ženevos konvenciją dėl civilių apsaugos karo metu,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Paramos ir darbo Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose agentūros (angl. UNRWA) skubaus reagavimo planą, pagal kurį siekiama atnaujinti gyvybiškai svarbių paslaugų teikimą pabėgėliams Gazos ruože (2009 m. sausio–rugsėjo mėn.),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi dėl konflikto Gazos ruože humanitarinė krizė šiame regione dar labiau sustiprėjo ir pasiekė nežmonišką lygį ir kadangi 88 proc. Gazos gyventojų priklausomi nuo pagalbos maisto produktais;
- B. kadangi 18 mėn. buvo uždaryti sienos kirtimo į Gazos ruožą ir iš jo punktai; kadangi dėl paskelbto asmenų ir prekių judėjimo embargo trukdoma teikti humanitarinę pagalbą gyventojams ir kadangi prekių kiekis, kurį leidžiama įvežti į Gazos ruožą, nepakankamas siekiant patenkinti net pagrindines humanitarines reikmes,
- C. kadangi pagrindiniuose Gazos ruožo viešųjų paslaugų sektoriuose susiduriama su dideliais nepritekliais, t. y. trūksta būtiniausių medžiagų minėtųjų sektorių veiklai užtikrinti; kadangi dėl medikamentų ir degalų, kurie būtini ligoninių veiklai, trūkumo kyla pavojus palestiniečių gyvybei,

⁽¹⁾ OL C 314 E, 2006 12 21, p. 324.⁽²⁾ OL C 227 E, 2008 9 4, p. 138.⁽³⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0064.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0025.

2009 m. vasario 18 d., trečiadienis

- D. kadangi Jungtinių Tautų Paramos ir darbo Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose agentūros (angl. UNWRA) ir Pasaulio maisto programos (angl. WFP) vaidmuo teikiant pagrindines prekes Gazos ruožo gyventojams itin svarbus ir kadangi šias pastangas visapusiškai remia tarptautinė bendruomenė; kadangi dalis humanitarinės pagalbos, skirtos gyvenimo sąlygoms šiame regione pagerinti, buvo prarasta dėl tiekimo trukdžių; kadangi 2009 m. vasario 3 ir 5 d. „Hamas“ konfiskavo šimtus maisto paketų ir tūkstančius anklodžių, kurios buvo skirtos civiliams Gazos ruožo gyventojams ir grąžintos sustabdytoms bet kokios JT Paramos ir darbo Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose agentūros siunčiamų pagalbos prekių importą į Gazos ruožą,
- E. kadangi Europos Sąjunga, teikdama nemažą finansinę paramą palestiniečiams, atliko svarbų vaidmenį bandydama užkirsti kelią humanitarinei katastrofai Gazos ruože; kadangi Sąjunga, nepaisydama jokių kliūčių, toliau teikia humanitarinę pagalbą,
- F. kadangi 2009 m. kovo 2 d. Šarm El Šeike vyks palestiniečių ekonomiką remianti tarptautinė konferencija dėl Gazos ruožo atstatymo,
1. atkreipia dėmesį į nepaprastai sunkią palestiniečių padėtį Gazos ruože ir ragina užtikrinti, kad nedelsiant ir netrukdomai jiems būtų teikiama didesnė humanitarinė pagalba, kadangi tai moralinė pareiga ir ji turi būti teikiama be jokių sąlygų ir apribojimų; ragina Izraelio valdžios institucijas užtikrinti, kad Gazos ruožui būtų nuolat teikiama pakankama humanitarinė pagalba, įskaitant visas JT Paramos ir darbo Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose agentūrai ir kitoms JT agentūrų veiklai būtinas priemones siekiant tenkinti gyventojų reikmes;
 2. pakartotinai ragina nutraukti Gazos ruožo blokadą atsižvelgiant į 2005 m. lapkričio 15 d. susitarimą dėl judėjimo ir prieigos, taip pat nedelsiant atidaryti sienos kirtimo punktus ir užtikrinti, kad nuolat vyktų prekių ir asmenų judėjimas, užkirsti kelią kontrabandai ir neteisėtai prekybai ginklais bei amunicija;
 3. ragina nuodugniai įvertinti Gazos ruožui padarytą žalą ir atlikti išsamų Gazos ruožo gyventojų reikmių įvertinimą, kad remiantis šiais duomenimis galėtų būti parengtas atkūrimo planas;
 4. ragina atkurti Gazos ruožo finansinę, ekonominę ir socialinę sistemą, kadangi tai itin svarbu siekiant užtikrinti saugumą šiame regione; primena, kad atsižvelgiant į tarptautinės bendruomenės ir Sąjungos išipareigojimus teikiama pagalba turėtų apimti mokėjimus grynaisiais pinigais, skirtus atlyginimams, pensijoms ir išmokoms labiausiai pažeidžiamiems asmenims ir šeimoms, taip pat ragina Izraelio valdžios institucijas nesudaryti kliūčių pinigų pervedimui banko pavedimais;
 5. atsižvelgdamas į 2009 m. kovo 2 d. Šarm El Šeike vyksiančią palestiniečių ekonomiką remiančią tarptautinę konferenciją dėl Gazos ruožo atstatymo, mano, jog norint įgyvendinti tvirtą atkūrimo ir vystymo politiką Gazos ruože būtina, kad būtų užtikrintos ilgalaikės paliaubos, atnaujintos rimtos Izraelio ir palestiniečių derybos dėl taikos ir kad būtų pradėtas Palestinos nacionalinio susitaikymo procesas;
 6. dar kartą pabrėžia, kad Europos Sąjungos finansinė parama palestiniečiams neturėtų būti sumenkinama dėl nuolat vykdomo įrenginių griovimo, kadangi dėl to formuojasi neigiamas Europos viešojo nuomonės paramos atkūrimo projektams klausimas;
 7. ragina Komisiją parengti išsamią apžvalgą ir vertinimą, kuriuose būtų nurodytos vidutinės ir ilgos trukmės perspektyvos Gazos ruože įgyvendinant atkūrimo projektus, finansuojamus pagal Europos Sąjungos priemones „PEGASE“ (Palestiniečių ir Europos mechanizmas socialinei ir ekonominei pagalbai valdyti) ir „ECHO“ (Europos Komisijos humanitarinės pagalbos departamentas), bei apžvelgtas šių veiksmų poveikis biudžetui; primygtinai ragina kitus donorus pirmiau paminėtoje tarptautinės konferencijos metu prisiimti išipareigojimus ir vykdyti savo išipareigojimus, prisiimtus 2007 m. gruodžio 17 d. Paryžiuje vykusios donorų konferencijos metu;
 8. dar kartą pabrėžia, kad ES biudžeto 4 išlaidų kategorijai nuolat skiriama pernelyg mažai lėšų ir kad dėl išipareigojimų skirti papildomų lėšų Gazos ruožui neturėtų nukentėti kitos politikos sritys; taip pat pabrėžia, kad papildomos lėšos gali būti sutelktos tik panaudojant visas 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstituciniame susitarime dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo⁽¹⁾ numatytas priemones;

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, vyriausiajam įgaliotiniui bendrai užsienio ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Ketverto atstovui Artimuosiuose Rytuose, Palestinos administracijos prezidentui, Palestinos įstatymų leidybos tarybai, Izraelio vyriausybei ir Knesetui.

Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus

P6_TA(2009)0060

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ypatingo dėmesio vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 5 d. Komisijos komunikatą „Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus“ (COM(2008)0055),
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 5 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Vaikai nepaprastosios padėties ir krizės situacijose“ (SEC(2008)0135),
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 5 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Europos Sąjungos veiksmų planas dėl vaikų teisių vykdant išorės veiksmus“ (SEC(2008)0136),
- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 9 d. Komisijos komunikatą „ES – pasaulio vystymosi partnerė. Spartinti pažangą siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų“ (COM(2008)0177),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 26 d. Tarybos išvadas dėl vaiko teisių propagavimo ir apsaugos vykdant Europos Sąjungos išorės veiksmus. Vystymosi ir humanitariniai aspektai,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 19–20 d. įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio mėn. Tarybos priimtas ES gaires dėl vaiko teisių propagavimo ir apsaugos,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio mėn. Tarybos priimtas ir 2008 m. birželio mėn. atnaujintas ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės mėn. Tarybos priimtą kontrolinį sąrašą, skirtą nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų apsaugos klausimams integruoti į Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) operacijas,
- atsižvelgdamas į 1989 m. lapkričio 20 d. JT Generalinės Asamblėjos priimtą Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvenciją ir jos fakultatyvinius protokolus,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 18 d. Tarybos priimtą ES Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimo veiksmų darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į JT rezoliuciją Nr. 1612(2005) dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų, kurią 2005 m. liepos 26 d. priėmė JT Saugumo Taryba per savo 5235-ąjį susitikimą,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1973 m. birželio 26 d. Ženevoje priimtą Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją Nr. 138 dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus ir 1999 m. birželio 17 d. Ženevoje priimtą Konvenciją Nr. 182 dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo ir neatidėliotinų veiksmų tokiam darbui panaikinti,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų tūkstantmečio deklaraciją, kurią 2000 m. rugsėjo 8 d. patvirtino JT Generalinė Asamblėja,
- atsižvelgdamas į JT specialiosios sesijos vaikų klausimais, vykusios 2002 m. gegužės mėn. JT būstinėje ir pavadintos „Pasaulis vaikams“, baigiamąjį dokumentą,
- atsižvelgdamas į JT Generalinio Sekretoriaus 2006 m. spalio 11 d. JT Generalinei Asamblėjai pristatytą smurto prieš vaikus tyrimą,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų vaikų fondo (UNICEF) 2007 m. gruodžio mėn. Jungtinėms Tautoms parengtą pranešimą „Vaikai ir Tūkstantmečio vystymosi tikslai“,
- atsižvelgdamas į UNICEF 2007 m. gruodžio mėn. paskelbtą pranešimą „Pasaulio vaikų padėtis 2008 m.“,
- atsižvelgdamas į JT Ekonomikos ir socialinių reikalų departamento 2008 m. rugpjūčio mėn. paskelbtą 2008 m. Tūkstantmečio vystymosi tikslų ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Paryžiuje priimtus išipareigojimus apsaugoti vaikus nuo neteisėto įdarbinimo arba ginkluotųjų pajėgų ar ginkluotų grupių vykdomo išnaudojimo ir į Paryžiaus principus ir gaires dėl vaikų, susijusių su ginkluotosiomis pajėgomis ir ginkluotomis grupėmis, kuriuos 2007 m. vasario 5–6 d. Paryžiuje priėmė šalių ministrai ir atstovai,
- atsižvelgdamas į Afrikos vaiko teisių ir gerovės chartiją, kurią 1990 m. priėmė Afrikos vienybės organizacija ir kuri įsigaliojo 1999 m. lapkričio 29 d.,
- atsižvelgdamas į Kotonu susitarimą ⁽¹⁾ su pakeitimais ⁽²⁾, ypač į jo 9 straipsnį „Esminiai elementai dėl žmogaus teisių, demokratijos principų ir teisinės valstybės bei pagrindinis elementas dėl gero valdymo“ ir į 26 straipsnį „Jaunimo klausimai“,
- atsižvelgdamas į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos rezoliuciją dėl vaiko teisių ir vaikų kareivių ⁽³⁾, priimtą Adis Abeboje 2004 m. vasario 19 d.,
- atsižvelgdamas į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos 2008 m. lapkričio 28 d. Port Moresbyje priimtą rezoliuciją dėl vaikų darbo socialinių pasekmių ir kovos su vaikų darbu strategijų,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 13 d. Lisabonoje pasirašytą Lisabonos sutartį, iš dalies keičiančią Europos Sąjungos sutartį ir Europos bendrijos steigimo sutartį, ir į Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo suvestines redakcijas, ypač į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnį, kuriame teigiama, kad Europos Sąjunga „kovoja su socialine atskirtimi ir diskriminacija bei skatina socialinį teisingumą ir apsaugą, moterų ir vyrų lygybę, kartų solidarumą ir vaiko teisių apsaugą“ ir, palaikydama santykius su pasauliu, ES „prisideda prie taikos išsaugojimo, saugumo užtikrinimo, tvaraus planetos vystymosi, tautų tarpusavio solidarumo ir pagarbos, laisvos ir sąžiningos prekybos, skurdo panaikinimo ir žmogaus, ypač vaiko, teisių apsaugos“,

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytas Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimas (OL L 317, 2000 12 15, p. 3).

⁽²⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 27.

⁽³⁾ OL C 26, 2004 1 29, p. 17.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Europos Parlamento ir Komisijos bendrą pareiškimą dėl Europos Sąjungos vystymosi politikos („Europos konsensusas“) ⁽¹⁾ ir, visų pirma, į reikalavimą, kad vaiko teisės būtų įtrauktos į Bendrijos vystymosi politikos įgyvendinimą,
 - atsižvelgdama į Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Europos Parlamento ir Europos Komisijos bendrą pareiškimą „Europos konsensusas dėl humanitarinės pagalbos“ ⁽²⁾, ypač į reikalavimą skirti ypatingą dėmesį vaikams ir tenkinti konkrečius jų poreikius,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 24 straipsnį dėl vaiko teisių,
 - atsižvelgdamas į pagal 2000 m. sausio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 293/2000/EB, patvirtinantį Bendrijos veiksmų programą (Daphne programa) (2000–2003 m.) dėl prevencinių priemonių kovai su smurtu prieš vaikus, jaunimą ir moteris, sudarytą veiksmų programą ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 4 d. Berlyne vykusiam Europos vaikų teisių forumui priimtą politinę deklaraciją, kurioje dar kartą pabrėžiamas pageidavimas, kad vykdant Europos Sąjungos vidaus ir išorės politiką būtų sistemingai atsižvelgiama į vaiko teises,
 - atsižvelgdamas į Pasaulio partnerių forumo 2004 m. liepos mėn. paskelbtą dokumentą „Pasaulyje su ŽIV ir AIDS gyvenančių našlaičių ir pažeidžiamų vaikų apsaugos, rūpybos ir paramos sistema“,
 - atsižvelgdamas į savo 2003 m. liepos 3 d. rezoliuciją dėl prekybos vaikais ir vaikų kareivių ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl vaikų išnaudojimo besivystančiose šalyse, ypatingą dėmesį skiriant vaikų darbui ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. sausio 16 d. rezoliuciją dėl ES vaiko teisių strategijos kūrimo ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A6-0039/2009),
- A. kadangi labai svarbu gerbti vaiko teises, nes nuo to priklauso jų gyvenimo galimybės ir pažanga siekiant panaikinti skurdą,
- B. kadangi lyčių vaidmenys, kuriuos visuomenė primeta savo vaikams, turi lemiamą įtaką jų ateičiai: galimybėms gauti maisto ir išsilavinimą, dalyvavimui darbo rinkoje, statusui santykiuose su kitais žmonėmis ir fizinei bei psichinei sveikatai,
- C. kadangi didžioji dalis Vaiko teisių konvencijoje išdėstytų tikslų dar neįgyvendinti,

⁽¹⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

⁽²⁾ OL C 25, 2008 1 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 34, 2000 2 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 74 E, 2004 3 24, p. 854.

⁽⁵⁾ OL C 157 E, 2006 7 6, p. 84.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0012.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- D. kadangi iš 2,2 mlrd. pasaulio vaikų 1,9 mlrd. (86 proc.) gyvena besivystančiose šalyse ir daugiau kaip 98 proc. vaikų, gyvenančių itin skurdžiai, yra iš besivystančių šalių,
- E. kadangi kasdien pasaulyje miršta daugiau kaip 26 000 tūkst. vaikų iki 5 metų amžiaus, daugiausia dėl priežasčių, kurių galima išvengti, ir kadangi pagal dabartines tendencijas Tūkstantmečio vystymosi tikslas dviem trečdaliais sumažinti vaikų mirtingumą iki 2045 m. pasiektas nebus,
- F. kadangi 1995 m. rugsėjo 4–15 d. Pekine vykusios Ketvirtosios pasaulio moterų konferencijos metu priimtose veiksmų programos 9 punkte pateiktas vienas iš pagrindinių principų, kuris buvo pabrėžiamas visose praėjusių dešimtmetį surengtose tarptautinėse konferencijose vaikų teisių klausimais,
- G. kadangi, jei visos valstybės narės ratifikuos Lisabonos sutartį, vaiko teisių apsauga taps konkrečiu Sąjungos išorės politikos tikslu,
- H. kadangi Taryba įgaliojo Komisiją išnagrinėti teigiamų paskatų poveikį produktų, kurie buvo pagaminti nenaudojant vaikų darbo, pardavimui ir išnagrinėti papildomų priemonių taikymo produktams, kurie buvo pagaminti naudojant sunkiausios formos vaikų darbą, galimybę ir pateikti ataskaitą,
- I. kadangi vaikų teisė į mokslą yra neginčytina ir kad švietimas ir profesinis mokymas vaidina svarbų vaidmenį laipsniško vaikų darbo panaikinimo strategijoje,
- J. kadangi vaikus išnaudojant komerciniais tikslais labai pažeidžiamas jų žmogiškasis orumas ir prieštaraujama socialinio teisingumo principams;
- K. kadangi prekių iš besivystančio pasaulio šalių pirkėjai turi labai gerą galimybę sužinoti, kurios prekės buvo pagamintos iš dalies naudojant vaikų darbo jėgą arba naudojant vien tik ją, ir atsisakyti jas pirkti, ir taip daryti tiesioginę ir efektyvą ekonominę spaudimą,
1. pritaria pirmiau minėtam Komisijos komunikatui „Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus“ ir papildomiems tarnybų darbo dokumentams, taip pat pridedamoms Tarybos išvadoms ir mano, kad šie dokumentai – svarbus žingsnis siekiant ES strategijos vaiko teisių klausimu;
 2. pripažįsta, kad ES institucijos teikia vis daugiau svarbos vaikų teisėms, tačiau atkreipia dėmesį į tai, jog vis dar reikia dėti daug pastangų siekiant, kad politiniai išpareigojimai taptų praktika, ir pabrėžia, jog negalima įgyvendinti planų, jeigu neskiriama pakankamai lėšų;
 3. Pabrėžia, kad svarbu siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų, susijusių su pastangomis apsaugoti vaikų teises, ir ragina ES valstybes nares tesėti savo pažadus teikti pakankamą ir patikimą finansavimą skiriant suplanuotą pagalbą iš biudžeto, kad būtų pasiekti 2010 m. tikslai;
 4. prašo Sąjungos ryžtingai siekti panaikinti mergaičių (nuo pat jų gyvybės užmezgimo momento) visų formų diskriminaciją ir skirti pakankamai lėšų kovai su nelygybe, atsirandančia dėl tokios diskriminacijos;
 5. pritaria Komisijos veiksmų plane dėl vaikų teisių vykdant išorės veiksmus apibrėžtiems keturiems pagrindiniams principams, kurie grindžiami holistiniu ir nuosekliu požiūriu į vaiko teises;
 6. pripažįsta, kad vaikų teisėmis grindžiamas požiūris remiasi Vaiko teisių konvencijoje nustatytais principais ir normomis ir yra taikomas siekiant juos įgyvendinti;
 7. ragina Europos bendriją prisidėti prie Europos žmogaus teisių konvencijos ir kitų konvencijų, susijusių su vaiko teisių įgyvendinimu, įvaikinimu, seksualiniu išnaudojimu, vaikų darbu, vaikų apsauga vykstant ginkluotiems konfliktams ir vaikų tvirkinimu;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

8. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti įgyvendinti Vaikų teisių konvenciją ir jos protokolus bei padidinti paramą trečiųjų šalių teisinių sistemų reformoms, kurios skirtos vaikams ginti;
9. pabrėžia, kad vykdam bet kokius veiksmus vaikų teisių srityje turėtų būti gerbiamas pagrindinis tėvų ir artimiausių vaiko šeimos narių, taip pat pagrindinių jo globėjų ar rūpintojų vaidmuo ir ypač didelis dėmesys skiriamas motinų padėties gerinimui;
10. vis dėlto primena, kad sunkumus savo šeimoje patiriančiam vaikui gali būti naudinga tam tikrą laikotarpį būti nuo jos atskirtam, jei prievartos šeimoje, blogo elgesio ir seksualinio išnaudojimo atvejais tai taikoma kaip apsaugos priemonė, ypač kai tėvai turi psichologinių ir socialinių ar psichikos problemų;
11. pabrėžia, kad nedelsiant reikia skirti ypatingą dėmesį labiausiai pažeidžiamiems ir socialiai atskirtiems berniukams ir mergaitėms, įskaitant neigaliuosius, migruojančius, mažumoms priklausančius, atskirtus arba nelydimus ir tėvų neprižiūrimus vaikus;
12. pabrėžia, kad norėdama praktikoje pritaikyti vaiko teisėmis grindžiamą požiūrį, ES turi išsamiai išanalizuoti vaikų teises, geriausiai tuo metu, kai priimami arba persvarstomi šalies, regionų arba teminiai strategijos dokumentai, kuriais remiantis galėtų būti atrinkti veiksmai ir programos siekiant spręsti vaikų klausimus; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją kuo anksčiau arba vystymosi programų vidutinio laikotarpio peržiūros metu pateikti Parlamentui su vaikų klausimais susijusių veiksmų ir finansinių lėšų apžvalgą;
13. pabrėžia, kad vaikų teisių klausimas turėtų būti sistemingai įtraukiamas į ES politinį dialogą ir diskusijas su šalimis partnerėmis;
14. ragina Komisiją parengti ataskaitą, kurioje būtų nurodoma, ar į esamus tarptautinius ES ir trečiųjų šalių susitarimus jau įtraukta teisiškai privaloma vaikų teisių apsaugos sąlyga, ir, jei jos nėra, ar būtų galima ją įtraukti vėliau;
15. mano, kad šalyse partnerėse ir ES lygmeniu vaikų dalyvavimas turi būti oficialiai įtvirtintas ir jam turi būti skiriama daugiau lėšų;
16. pritaria tam, kad esami jaunimo ir vaikų tinklai būtų stiprinami ir taptų stipriu pagrindu siekiant sudominti vaikus ir juos konsultuoti, ir ragina Komisiją nuolat kviesti šiuos tinklus prisidėti rengiant diskusijas dėl šalies strategijos dokumentų, taip pat skatinti juos dalyvauti plėtojant nacionalinio planavimo priemones;
17. ragina Komisiją padėti šalims partnerėms patvirtinti vaikams palankų biudžetą, ypač tuo atveju, jeigu Europos Sąjunga teikia biudžeto paramą, ir parengti integruotus išsamius nacionalinius veiksmų planus, skirtus vaikų klausimams, nustatant aiškius su vaikų teisėmis susijusius kriterijus, išmatuojamus tikslus, terminus ir peržiūros bei ataskaitų teikimo mechanizmus;
18. reikalauja, kad ES bendra biudžeto parama apimtų ir lėšas, skirtas atitinkamų ministerijų (pvz., rūpybos, sveikatos, švietimo ir teisingumo) pajėgumų plėtočiai, siekiant užtikrinti, kad jos turėtų atitinkamas strategijas ir priemonių vaikams skirtoms paslaugoms finansiškai remti ir įgyvendinti;
19. pabrėžia, kad ES, vykdydama savo išorės veiksmus, turėtų aktyviai skatinti trečiųjų šalių vyriausybes laikytis tarptautinių vaiko teisių normų, visų pirma susijusių su pagrindinių socialinės gerovės užtikrinimo paslaugų (pvz., nemokamas maitinimas mokyklose ir darželiuose, taip pat galimybė gauti sveikatos priežiūros paslaugas) teikimu vaikams; tuo pat metu pabrėžia, kad užtikrinus vaikams lygiateises sąlygas mokytis, kai vyksta ginkluoti konfliktai ar jiems pasibaigus, labai prisidedama prie konfliktų prevencijos;
20. atkreipia dėmesį į tai, kad nepaisant nesenos pozityvios raidos ES lygmeniu, vis dar stokojama už vaikų teises atsakingų ES institucijų ir personalo;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

21. rekomenduoja paskirti ES specialųjį įgaliotinį, kad būtų užtikrintas matomumas ir vadovavimas vaikų teisių srityje;
22. mano, kad kiekvienoje Komisijos delegacijoje turėtų būti už vaikų klausimus atsakingas asmuo, ir ragina Komisiją bei valstybes nares užtikrinti, kad būstinėse, misijose ir delegacijose dirbantys darbuotojai būtų tinkamai mokomi ir gautų nurodymus, kaip integruoti vaikų teises į išorės veiksmus bei užtikrinti saugų ir veiksmingą vaikų dalyvavimą;
23. ragina, kad JT Vaiko teisių konvencijoje numatytai vaikų teisių apsaugai Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros daugiametėje programoje būtų skiriamas pagrindinis dėmesys; mano, kad ši agentūra turėtų sukurti tarptautinių organizacijų, vaikų teisių ombudsmenų ir nevyriausybinų organizacijų tinklą, kad galėtų pasinaudoti jų sukauptomis žiniomis ir patirtimi;
24. pritaria Komisijos išsipareigojimui spręsti tokius su vaiko teisių pažeidimais susijusius klausimus, kaip vaikų darbas, prekyba vaikais, vaikai kariai, nuo ginkluotų konfliktų nukentėję vaikai bei visokių formų smurtas prieš vaikus, įskaitant seksualinį išnaudojimą bei žalingas tradicijas; tačiau primygtinai reikalauja, kad pagrindinis dėmesys būtų skiriamas esminėms vaiko teisių pažeidimų priežastims ir šių pažeidimų prevencijai;
25. prašo Komisiją įtraukti kovos su nebaudžiamumu aspektą į savo išorės veiksmus ir ryšius su trečiosiomis šalimis, nes šis aspektas – svarbi vaiko teisių pažeidimų prevencijos priemonė;
26. ragina Komisiją ir valstybes nares teikti pirmenybę nacionalinių vaiko apsaugos strategijų rengimui ir sistemų, kurios galėtų vaikams ir šeimoms teikti pagalbos paslaugas šalyse partnerėse, kol vaikai nenuken-tėjo, kūrimui;
27. ragina Komisiją ir valstybes nares remti institucines struktūras, ginančias ir propaguojančias vaikų teises šalyse partnerėse, tarp jų ir nepriklausomus ombudsmenus;
28. mano, kad reikėtų stengtis ugdyti tėvų ir globėjų, taip pat su vaikais dirbančių asmenų, pvz., mokytojų ir sveikatos priežiūros darbuotojų, supratimą apie vaikų teises ir pagarbą joms;
29. ragina Tarybą ir Komisiją į vystomojo bendradarbiavimo politiką kaip pagrindinę teisę įtraukti oficialų gimimo registravimą, nes tai itin svarbu siekiant apsaugoti vaiko teises;
30. pripažįsta, kad ankstyva vaiko priežiūra ir švietimas, įskaitant skiepus, auklėjimą, galimybę lankyti vaikų lopšelius ir darželius, taip pat yra vaiko teisė, ir atkreipia dėmesį į tai, kad ankstyva vaikystė – tai itin svarbus vystymosi laikas ir kad dėl nepakankamos mitybos bei priežiūros stokos gali pablogėti fizinė sveikata ir protiniai gebėjimai;
31. pabrėžia, kad siekiant užkirsti kelią vaiko teisių pažeidimams būtina įgyvendinti 2-ąją Tūkstantmečio vystymosi tikslą dėl visuotinio pradinio išsilavinimo ir 3-ąją Tūkstantmečio vystymosi tikslą dėl lyčių lygybės;
32. pabrėžia, kad reikia specialiai mergaitėms skirtų priemonių, kurios suteiktų joms tokias pačias gali-mybes lankyti mokyklą, gauti užtektinai maisto, išreikšti savo nuomonę ir naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, kaip ir berniukams;
33. ragina Sąjungą vykdant paramos programas ir politinį dialogą su šalimis partnerėmis teikti pirmenybę teisei į mokslą, ypač mergaičių; pabrėžia, kad būtina kovoti su nuolatine diskriminacija vargingose šeimose, kurios, negalėdamos padengti visų savo vaikų mokymosi išlaidų, nusprendžia siųsti į mokyklą berniukus, darydamos žalą mergaitėms;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

34. pabrėžia, kad švietimo priemonės ir programos turi būti pritaikytos mergaitėms ir siūlyti, pavyzdžiui, alternatyvių formų švietimą ne formaliojo ugdymo įstaigose arba lankstų mokymosi grafiką mergaitėms, kurios prižiūri savo brolius ir seseris;
35. pabrėžia, kad investicijos į mergaičių švietimą yra investicijos, kurios labiausiai prisidės prie skurdo naikinimo, gyventojų skaičiaus augimo mažinimo, mažesnio kūdikių ir vaikų mirtingumo, rečiau pasitaikančio maisto nepritekiaus, didesnio mokyklų lankomumo ir sveikatos stiprinimo;
36. pabrėžia, kad kokybiškas švietimas turėtų būti prioritetas, ypač vietose, kuriose vyksta konfliktai arba kuriose padėtis yra itin nestabili, ir palankiai vertina Komisijos ketinimą užsiimti švietimu vykdant humanitarinės pagalbos operacijas; pabrėžia būtinybę parengti veiklos gaires, pagal kurias ES būtų įsipareigojusi įtraukti švietimą į kiekvieną savo humanitarinių veiksmų etapą ir vadovautsi Švietimo esant ekstremalioms situacijoms agentūrų tinklo nustatytais minimaliais standartais, ir ragina ES lygmeniu skirti pakankamai lėšų ir darbuotojų šiam naujam politiniam įsipareigojimui įgyvendinti;
37. reikalauja, kad nė iš vieno vaiko nebūtų atimta pagrindinė teisė į mokslą dėl ekonominių išteklių stokos, ir dar kartą prašo visų besivystančių šalių vyriausybių parengti aiškų planą, pagal kurį būtų skubiai naikinamas tiesioginis ir netiesioginis mokestis už mokslą siekiant pagrindinio išsilavinimo ir kartu išlaidas aukštas švietimo lygis;
38. pabrėžia, kad ES bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis itin svarbūs projektai, skirti vaikų socialinei kompetencijai, tolerancijai, solidarumui ir atsakomybei už jų aplinką plėtoti, ypač turint mintyje kovą su klimato kaite;
39. primena, kad norint sumažinti vaikų darbo paskatas būtina politiniu lygmeniu įsipareigoti laikytis nuoseklios politikos skurdo mažinimo, kokybiško švietimo ir žmogaus teisių srityse;
40. ragina Europos bendriją ir valstybes nares teikti daugiau paramos sąžiningai prekybai ir ženklavimo iniciatyvoms, kurias vykdant įmonės skatinamos neįdarbinti vaikų; rekomenduoja geriau kontroliuoti, kaip laikomasi savanoriškų elgesio kodeksų, susijusių su pagrindinėmis darbo teisėmis, ir skaidriai perduoti šią informaciją Europos vartotojams; mano, kad turėtų būti nustatyta sąlyga, jog sudarant viešųjų pirkimų sutartis turi būti laikomasi tarptautinių vaikų darbo standartų;
41. palankiai vertina Tarybos iniciatyvą pradėti teigiamų paskatų, kurios teikiamos parduodant produktus, pagamintus nenaudojant vaikų darbo jėgos, poveikio ir galimų papildomų priemonių, įskaitant ir su prekyba susijusias priemones, tyrimą; ragina Komisiją informuoti Parlamentą apie šio tyrimo projektą, įgyvendinimą ir rezultatus;
42. ragina Komisiją pasiūlyti vieną į Europos Sąjungą importuojamų produktų ženklavimo metodą, kuriuo būtų patvirtinama, kad jie buvo pagaminti nenaudojant vaikų darbo jėgos nė vienu gamybos grandinės etapu, pavyzdžiui, ant šių produktų pakuotės nurodant „nenaudota vaikų darbo jėga“, ir taip užtikrinti, kad ši sistema atitiktų PPO tarptautines prekybos taisykles;
43. atkreipia dėmesį į 4-ąją Tūkstantmečio vystymosi tikslą sumažinti vaikų mirtingumą ir 6-ąją Tūkstantmečio vystymosi tikslą kovoti su ŽIV/AIDS, maliarija ir kitomis ligomis ir ragina Bendriją bei kitus donorus stiprinti visuomenės sveikatos priežiūros sistemą, kuri visiems gyventojams teiktų nebrangias gimdyvių, kūdikių ir vaikų sveikatos priežiūros paslaugas, ir į šias paslaugas integruoti tokią su konkrečiomis ligomis susijusią intervenciją, kaip nuo maliarijų uodų apsaugančių lovų tinklėlių ir antiretrovirusinių vaistų tiekimas;
44. apgailestauja dėl spaudimo, daromo siekiant pakenkti lytinės ir reprodukcinės sveikatos teisių politikai, nes dėl to tarp jaunimo daugėja nepageidaujamo nėštumo atvejų ir auga nesaugių abortų skaičius, ir ragina ES skirti tiek pat lėšų įvairioms lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugoms siekiant 5-ojo Tūkstantmečio vystymosi tikslo sumažinti gimdyvių mirtingumą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

45. atkreipia dėmesį į tai, kad maisto kainų krizė turėjo itin neigiamų padarinių vaikams, ir pabrėžia poreikį kurti plačios apimties strategijas, skirtas didinti mitybos saugumą, o tai reiškia galimybę gauti ne tik užtekčiai maisto, bet ir atitinkamų mikroelementų, švaraus vandens, laikytis higienos ir naudotis sanitarijos priemonėmis bei sveikatos priežiūros paslaugomis, būti tinkamai prižiūrimiems ir gyventi sveikoje aplinkoje;
46. pripažįsta, kad Europos Sąjunga parengė išpūdingą politikos sistemą siekdama spręsti nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų problemas, ir ragina vykdyti griežtesnę stebėseną, didinti supratimą ir rengti mokymus, kad tai būtų tinkamai įgyvendinama vietoje;
47. mano, kad visose ESGP misijose turėtų dalyvauti patarėjas vaikų apsaugos klausimais, ir pabrėžia, kad į ESGP misijų darbuotojų mokymus turėtų būti įtraukti vaikų apsaugos klausimai;
48. pabrėžia, kad nusiginklavimo, demobilizavimo ir reintegravimo (NDR) programose, kurias remia Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) misijos, reikėtų atsižvelgti į ypatingus vaikų poreikius;
49. ragina ypatingą dėmesį skirti mergaičių, tapusių motinomis, pabėgėlių ir viduje perkeltų mergaičių bei mergaičių, patiriančių prievartą ir seksualinį smurtą, reikmėms vykstant konfliktams ir jiems pasibaigus;
50. ragina Komisiją investuoti į programas, kuriomis siekiama užkirsti kelią seksualiniam ir lyčių smurtui prieš mergaites ir berniukus bei į jį reaguoti ir kuriose turėtų būti numatyta dalyti profilaktikos priemonių rinkinius patyrusiems smurtą, siekiant išvengti ŽIV infekcijos, remti gydymo ir socialinės reintegracijos paslaugas ir taikyti konfidencialius ataskaitų teikimo mechanizmus;
51. pabrėžia, kad ES taip pat turėtų remti priemones, padedančias įveikti socialinį menkinimą ir diskriminaciją, kadangi pažeidžiamos mergaitės arba jaunos moterys, pvz., užsikrėtusios ŽIV, prievartos ir seksualinio smurto aukos, susilaukusios vaikų po išprievartavimo arba patyrusios abortą, dažnai yra atstumiamos savo bendruomenėse;
52. atkreipia dėmesį į ypatingai sunkią vaikų, užsikrėtusių ŽIV ir sergančių AIDS, taip pat į našlaičių, kurių tėvai mirė nuo AIDS, padėtį; ypač smerkia smurtą prieš moteris ir merginas remiantis įsitikinimu, kad lytiniai santykiai su nekalta mergina gali išgydyti nuo AIDS, ir primygtinai ragina organizuoti vietos informavimo kampanijas, siekiant panaikinti šį klaidingą įsitikinimą ir ypač dar labiau apsaugoti merginas;
53. pabrėžia poreikį laikytis Jungtinių Tautų konvencijos dėl visų darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos, siekiant užtikrinti vaikų iš migrantų šeimų teises;
54. ragina ES pasinaudoti temine prieglobsčio ir migracijos programa, kuri sudaro vystymojo bendradarbiavimo priemonės dalį, itin pažeidžiamoms grupėms, pvz., migrantų vaikams ir skurstantiems vaikams remti;
55. ragina Europos Sąjungą vykdant išorės veiksmus ypatingą dėmesį skirti diskriminuojamų vaikų padėčiai, įskaitant įstatymus pažeidusius vaikus ir vaikus, kurių laisvė atimta ir kurie laikomi uždaroje institucijoje; pabrėžia, kad vaikams turėtų būti sudaromos sąlygos paprasčiau naudotis teise į teisingumą ir gauti specilizuotą pagalbą, o į vaikų amžių turi būti atsižvelgiama viso teismo proceso metu ir turi būti taikomos specialios apsaugos priemonės;
56. ragina Tarybą ir Komisiją, rengiant pagalbos programas ir derantis su trečiosiomis šalimis dėl veiksmų planų teisingumo ir vidaus reikalų srityje spręsti nepilnamečių justicijos klausimą ir atkreipti dėmesį ne tik į aktualių tarptautinių ir regioninių normų ratifikavimą, bet ir į veiksmingą jų įgyvendinimą;
57. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti politikos vaikų klausimu nuoseklumą ir į svarbiausias politikos sritis, pvz., saugumo, klimato kaitos, migracijos ir pagalbos veiksmingumo sritis, įtraukti vaikų teisių aspektą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

58. ragina nuosekliai vertinti visų sričių ES politiką, kuri gali turėti įtakos vaikams trečiosiose šalyse, poveikio vaikų teisėms požiūriu prieš ją priimant ir ją vykdančią; pabrėžia, kad vaikai turėtų laikomi atskira grupe, atsižvelgiant į tai, kad poveikis jiems būna kitoks nei suaugusiems;
59. palankiai vertina pirmiau minėtose Tarybos išvadose pristatytą iniciatyvą geriau koordinuoti ir didinti darbo pasiskirstymą vaikų teisių srityje, planuojant vykdyti dabartinę Komisijos ir valstybių narių politiką ir veiklą bandomosiose šalyse;
60. yra susirūpinęs dėl to, kad dar neatrinktos bandomosios šalys, ir ragina valstybes nares glaudžiai bendradarbiauti su Komisija ir užtikrinti, kad tai būtų skubiai atlikta;
61. ragina Komisiją numatyti procedūras, gaires ir rodiklius siekiant užtikrinti, kad vaikų teisių aspektas nebūtų išbrauktas iš darbotvarkės, ir pritaria Komisijos nuomonei, kad reikia ne tik vaikų teisių aspekto integravimo, bet ir konkrečių, galbūt nepagrindiniuose sektoriuose vykdomų veiksmų, finansuojamų iš geografinių fondų ir Europos plėtros fondo;
62. mano, kad Parlamentas galėtų atlikti labiau suderintą ir sistemingą vaidmenį atliekant stebėseną, kaip vykdomi ES įsipareigojimai vaikams, pvz., rengiant metinę žmogaus teisių ataskaitą;
63. pataria parlamentinėms asamblėjoms (AKR ir ES jungtinė parlamentinė asamblėja, Eurolat, Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių parlamentinė asamblėja) į savo susitikimus pakviesti šiuos susitikimus organizuojančių šalių vaikų organizacijų atstovus, ir remia tarpreregioninių jaunimo forumų, pvz., ES ir Afrikos jaunimo platforma, steigimą;
64. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui bei AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams.

Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo taikymas Europos bendrijoje

P6_TA(2009)0061

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo taikymo Europos bendrijoje (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į EB sutarties 136–145 straipsnius,
- atsižvelgdamas į valstybių vadovų 1989 m. gruodžio 9 d. deklaraciją dėl Bendrijos darbuotojų pagrindinių socialinių teisių chartijos ir ypač į jos 17 bei 18 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 1996 m. iš dalies pakeistą Europos Tarybos Europos socialinę chartiją ir ypač į jos 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 7 d. Nioje priimtą ir 2007 m. gruodžio mėn. Europos Parlamente 27 valstybių narių valstybių ir vyriausybių vadovų iškilmingai pasirašytą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ir ypač į jos 27 straipsnį,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1971 m. birželio 23 d. priimtą Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvenciją Nr. 135 dėl darbuotojų atstovų apsaugos įmonėje ir lengvatų, kurias jiems reikia suteikti, ir ypač į jos 5 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1994 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyvą 94/45/EB dėl Europos darbų tarybos steigimo arba Bendrijos mastu veikiančių įmonių ir Bendrijos mastu veikiančių įmonių grupių darbuotojų informavimo bei konsultavimosi su jais tvarkos nustatymo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvą 98/59/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kolektyviniu atleidimu iš darbo, suderinimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvą 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės statuto ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2001 m. spalio 8 d. Tarybos direktyvą 2001/86/EB, papildančią Europos bendrovės įstatus dėl darbuotojų dalyvavimo priimanč sprendimus ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo Europos bendrijoje ⁽⁶⁾ ir bendrą Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimą dėl darbuotojų atstovavimo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2003 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvą 2003/72/EB, papildančią Europos kooperacinės bendrovės statutą dėl darbuotojų dalyvavimo ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gegužės 10 d. rezoliuciją dėl tobulėsių Europos teisės aktų darbuotojų informavimo ir konsultavimosi srityje ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl Europos darbų tarybos steigimo arba Bendrijos mastu veikiančių įmonių ir Bendrijos mastu veikiančių įmonių grupių darbuotojų informavimo bei konsultavimosi su jais tvarkos nustatymo (COM(2008)0419) ir jo priedą (SEC(2008)2166),
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 17 d. Komisijos komunikatą „Dėl Direktyvos 2002/14/EB taikymo ES peržiūros“ (COM(2008)0146) ir jos darbo dokumentą (SEC(2008)0334),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomonę (A6–0023/2009),

⁽¹⁾ OL L 254, 1994 9 30, p. 64.

⁽²⁾ OL L 225, 1998 8 12, p. 16.

⁽³⁾ OL L 82, 2001 3 22, p. 16.

⁽⁴⁾ OL L 294, 2001 11 10, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 294, 2001 11 10, p. 22.

⁽⁶⁾ OL L 80, 2002 3 23, p. 29.

⁽⁷⁾ OL L 80, 2002 3 23, p. 34.

⁽⁸⁾ OL L 207, 2003 8 18, p. 25.

⁽⁹⁾ OL C 76 E, 2008 3 27, p. 138.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- A. kadangi valstybėse narėse Direktyvos 2002/14/EB perkėlimas į nacionalinę teisę užtruko ir kai kurios valstybės narės apsiribojo šios direktyvos pritaikomų minimalių reikalavimų kai kuriais aspektais perėmimu,
- B. kadangi dabartinė finansų krizė paveiks Europos ekonomiką europiniu lygmeniu restruktūrizuojant, sujungiant ir perkeltiant įmones,
- C. kadangi Direktyvos 2002/14/EB tikslas buvo sukurti bendrą darbuotojų informavimo apie įmonių, kuriose jie dirba, ateitį ir veiksmingo konsultavimosi su jais, siekiant numatyti šių įmonių ekonominę vystymąsi, sistemą,
- D. kadangi darbuotojų informavimas ir konsultavimasis su jais yra pagrindiniai socialinės rinkos ekonomikos elementai ir jie neturi būti laikomi kliūtimi ekonominiams įmonių vystymuisi,
- E. kadangi Europos Sąjungoje yra 23 mln. įmonių, kuriose dirba mažiau nei 250 darbuotojų (t. y. 99 % visų įmonių, kuriose dirba daugiau nei 100 mln. žmonių), ir kadangi ES institucijų pareiga yra užtikrinti ir pagerinti darbuotojų teisę būti informuotiems ir kad su jais būtų konsultuojamasi,

Laipsniškai Europos Sąjungoje gerinti darbuotojų informavimą ir konsultavimą su jais

- 1. sutinka, kad kai kurios valstybės narės labai vėluoja perkelti Direktyvą 2002/14/EB į nacionalinę teisę, todėl jai įvertinti dar reikės daugiau laiko; tačiau pažymi, kad valstybėse narėse, kuriose nebuvo bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos, šios direktyvos poveikis yra akivaizdus;
- 2. ragina valstybes nares, dar tinkamai neperkėlusias Direktyvos 2002/14/EB į nacionalinę teisę, kuo skubiau tai padaryti;
- 3. mano, kad būtina, jog pagal Komisijos iniciatyvas šioje srityje ir glaudžiai bendradarbiaujant su nacionalinėmis atitinkamų valstybių narių institucijomis ir socialiniais partneriais būtų siekiama išsamiau išnagrinėti ir išspręsti problemas keliančius klausimus, kurių kilo aiškinant Direktyvą 2002/14/EB arba derinant jos perkėlimo nuostatas;
- 4. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurios valstybės narės, rengdamos savo Direktyvos 2002/14/EB perkėlimo priemones, neatsižvelgė į kai kuriuos jaunus darbuotojus, moteris, dirbančias ne visą darbo dieną, ir darbuotojus, dirbančius trumpai pagal terminuotą darbo sutartį; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares priimti atitinkamas nuostatas, kad darbuotojų skaičius įmonėse būtų nustatomas laikantis šios direktyvos nurodymų, t. y. kad darbuotojų skaičius būtų nustatomas visada pagal faktinį darbuotojų skaičių, netaikant kitų sąlygų;
- 5. tvirtina, kad būtina, jog valstybės narės, atsižvelgdamos į nusistovėjusią nacionalinę tvarką, tiksliai numatytų sąlygas ir ribas, susijusias su Direktyvos 2002/14/EB 6 straipsniu dėl konfidencialios informacijos, ir atkreiptų dėmesį į:
 - a) šio reikalavimo galiojimo laiką baigus galioti minėtųjų darbuotojų atstovų mandatui,
 - b) įmonės teisėtų interesų išlaikyti šią informaciją kriterijus arba riziką pakenkti įmonei, jei ši informacija būtų atskleista;
- 6. prašo, kad valstybės narės, nustatydamos savo perkėlimo priemones:
 - a) tiksliai apibrėžtų terminą „informavimas“, nesuteikdamos darbdaviui galimybės jį laisvai interpretuoti ir laikydamosi Direktyvos 2002/14/EB, t. y. leisdamos darbuotojų atstovams išnagrinėti pateiktus duomenis (t. y., kad informacija būtų pateikiama nelaukiant informavimo procedūros pabaigos), nes įmonių sprendimai turi tiesioginį poveikį darbuotojams,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- b) informuodamos į turinį įterptų nuorodas į Direktyvos 2002/14/EB 4 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus,
 - c) reikalautų, kad informacija būtų teikiama tinkamu laiku prieš konsultacijas,
 - d) užtikrintų Direktyvos 2002/14/EB 4 straipsnio reikalavimų, susijusių su informavimu ir konsultavimusi, kuriais siekiama susitarimo pagal 4 straipsnio 4 dalies e punktą, visapusišką vykdymą,
 - e) pakviestų bendradarbiauti įmonėse veikiančias profesines sąjungas, kad būtų sustiprintas socialinis dialogas;
7. ragina valstybes nares, kuriose nenumatyta veiksmingų, proporcingų ir atgrasančių sankcijų (kaip numatyta 6 straipsnio 3 dalyje) darbdaviams, kurie negerbia darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais teisių, šias sankcijas nustatyti;
8. ragina visas valstybes nares, kuriose nėra darbuotojų atstovų apsaugos sistemos, ją sukurti;
9. siūlo valstybėms narėms, kuriose darbuotojų atstovų apsauga tradiciškai užtikrinta profesinių sąjungų organizacijų ir darbdavių organizacijų pasiektu susitarimu, numatyti tvirtą papildomą šių darbuotojų atstovų apsaugą, jei derybos žlugtų;

Igyvendinti ir tobulinti Direktyvos 2002/14/EB perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės

10. mano, kad būtina parengti ir valstybėms narėms pateikti galimų sankcijų darbdaviams, kurie negerbia pagal Direktyvą 2002/14/EB nustatytų darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais teisių, sistemą;
11. pabrėžia, kad subsidarumas negali būti argumentas, kuriuo galima pateisinti valstybių narių įsipareigojimo nustatyti sankcijas, kurių pakaktų sulaukyti darbdavius nuo Direktyvos 2002/14/EB pažeidimo, nesilaikymą;
12. atkreipia dėmesį į 1994 m. birželio 8 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimus ⁽¹⁾, pagal kuriuos tos valstybės narės, kurių procedūrinė ir institucinė sistema yra nepakankama, privalo sukurti tinkamas teises priemones ir taip nustatyti tinkamas administracines arba teismines procedūras ir tinkamas, veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas darbdaviams, kurie nesilaiko savo įsipareigojimo informuoti darbuotojus ir konsultuotis su jais;
13. ragina valstybes nares, kol bus persvarstyta Direktyva 2002/14/EB nustatant administracinės arba teisminės procedūros priemones ir sankcijas darbdaviams, kurie nesilaiko įsipareigojimo informuoti darbuotojus ir konsultuotis su jais, vadovautis Teisingumo Teismo praktika;
14. mano, kad būtina užtikrinti, jog valstybių narių priimtose perkėlimo nuostatose būtų užtikrintas savaiminio darbuotojų atstovų informavimo ir konsultavimosi su jais teisės įgyjimas, nes tai atitinka teisingą Direktyvos 2002/14/EB aiškinimą;
15. mano, kad būtina nustatyti darbuotojų atstovo pareigų vykdymo taisykles, kad šios pareigos būtų vykdomos darbo metu ir už tai būtų atitinkamai atlyginama;

⁽¹⁾ 1994 m. birželio 8 d. sprendimas, Komisija prieš Jungtinę Karalystę (C-382/92, Rink. 1994, p. I-2435); 1994 m. birželio 8 d. sprendimas, Komisija prieš Jungtinę Karalystę (C-383/92, Rink. 1994, p. I-2479).

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

16. mano, kad viešojo administravimo sektoriaus darbuotojų atstovams ir atstovams iš valstybinio ir finansų sektoriaus įmonių būtina užtikrinti tokias pačias informavimo ir konsultavimosi su jais teises, kokios suteikiamos kitiems darbuotojams;
17. mano, kad būtina persvarstyti galimybės pasinaudoti tiesioginėmis konsultacijomis, jei yra išrinkto organo arba profesinių sąjungų atstovavimo struktūra, mastą ir išvengti darbdavio kišimosi per tiesiogines konsultacijas svarstant temas, kurios kolektyvinėse derybose priklauso profesinių sąjungų sričiai, pvz., darbo užmokestis;
18. reikalauja ištirti būtinybę pakeisti įmonės ar padalinio darbuotojų skaičiaus ribas, nuo kurių taikoma Direktyva 2002/14/EB, kad į jos taikymo sritį nepatektų tik mikroįmonės;
19. atkreipia valstybių narių dėmesį į tai, kad nors kyla abejonių dėl tikslios sąvokos „įmonė“ apibrėžties Direktyvoje 2002/14/EB, Teisingumo Teismo praktika šiuo klausimu yra išsami, ir ragina valstybes nares taikant įgyvendinimo priemones atsižvelgti į šią praktiką, kad būtų taikoma pažeidimo procedūra, jei nevykdomos minėtosios įgyvendinimo priemonės;
20. primygtinai reikalauja, kad Komisija nedelsdama imtųsi priemonių, kurias taikant būtų užtikrinama, jog valstybės narės veiksmingai perkeltų Direktyvą 2002/14/EB į nacionalinę teisę, kartu kontroliuodama visus aspektus, dėl kurių gali atsirasti trūkumų arba sunkumų pvz., nacionalines nuostatas ir nusistovėjusią tvarką, taikomas nustatant įmonės darbuotojų skaičių, specialių nuostatų, numatytų 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, taikymą ir garantijų, susijusių su konfidencialumo reikalavimu, numatytu 6 straipsnyje, taikymą; ragina Komisiją pradėti pažeidimų procedūrą prieš valstybes nares, kurios neperkėlė šios direktyvos į savo teisę arba padarė tai netinkamai;
21. ragina Komisiją pateikti taikant Direktyvą 2002/14/EB pasiektų rezultatų įvertinimo ataskaitą, atsižvelgiant į socialinio dialogo ir gebėjimo prognozuoti, imtis prevencinių veiksmų ir didinti užimtumą darbo rinkoje stiprinimą ir į galimybę išvengti administracinių, teisinių ir finansinių sunkumų mažosiose ir vidutinio dydžio įmonėse ir prireikus pridėti tinkamus pasiūlymus;
22. pritaria pasiūlymui dėl Tarybos reglamento dėl Europos privačiosios bendrovės statuto (COM(2008)0396), kuriame atsižvelgiama į konkrečius mažųjų įmonių poreikius;
23. ragina Komisiją, kuri atsakinga už susijungimą ir perėmimą, pasirūpinti, kad priimant sprendimą dėl susijungimo ir perėmimo būtų laikomasi nacionalinės ir Bendrijos teisės nuostatų, susijusių su darbuotojų informavimu ir konsultavimusi su jais;
24. mano, kad informacija, kuri, jei būtų atskleista, galėtų labai pakenkti įmonei ekonominiu požiūriu, turi būti visiškai konfidenciali tol, kol bus priimtas galutinis sprendimas su įmone susijusiais esminiais ekonominiais klausimais (pvz., ketinimų protokolo (angl. *letter of intent*) forma);
25. ragina Komisiją reguliariai pranešti apie darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais teisės įgyvendinimo gerinimą ir įtraukti šį klausimą į Europos socialinio dialogo (ir tarp įvairių sektorių, ir atskiruose sektoriuose) darbotvarkę;
26. ragina Komisiją skatinti socialinius partnerius imtis aktyvių teigiamų veiksmų siekiant daryti įtaką įgyvendinimui nacionaliniu lygmeniu, pvz., skleidžiant pažangiąją patirtį;
27. ragina Komisiją kuo greičiau imtis iniciatyvos, kad Europos Sąjungoje būtų sustiprinta socialinių partnerių darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais srityje veiksmingo bendradarbiavimo kultūra ir būtų atsižvelgta į ypatingas temų charakteristikas bei įmonių ypatybes ir dydį;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

28. su pasitenkinimu pažymi, kad Europos bendrijos laivų savininkų asociacijos ir Europos transporto darbuotojų federacijos susitarime dėl 2006 m. darbo jūroje konvencijos nagrinėjant kai kuriuos klausimus, pvz., susijusius su pavojais darbuotojų sveikatai ir saugumui arba priešlaikiniu darbo sutarties nutraukimu, nurodoma į konsultavimąsi;

29. teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą, pateiktą jos 2007 m. spalio 10 d. komunikate „Socialinių aspektų reglamentavimo sistemos persvarstymas, siekiant daugiau ir geresnių darbo vietų ES jūrinių kystės sektoriuje“ (COM(2007)0591), apsvastyti Direktyvą 2002/14/EB ir ragina Komisiją tai darant panaikinti galimybę nukrypti nuo Direktyvos 2002/14/EB nuostatų, kuri numatyta tos direktyvos 3 straipsnio 3 dalyje;

30. ragina Komisiją apsvastyti Direktyvų 94/45/EB, 98/59/EB, 2001/23/EB, 2001/86/EB, 2002/14/EB, 2003/72/EB ir Reglamento (EB) Nr. 2157/2001 suderinimo būtinybę siekiant nustatyti, kokių pakeitimų gali reikėti, kad būtų išvengta dubliavimosi ir prieštaravimų; mano, kad visi reikiami pakeitimai turėtų būti suderinti;

*

* *

31. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

Socialinė ekonomika

P6_TA(2009)0062

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl socialinės ekonomikos (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į EB sutarties 3, 48, 125–130 ir 136 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1435/2003 dėl Europos kooperatinės bendrovės statuto ⁽¹⁾ ir į 2003 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvą 2003/72/EB, papildančią šį statutą dėl darbuotojų dalyvavimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 15 d. Tarybos sprendimą 2008/618/EB dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 30 d. Komisijos komunikatą dėl socialinės apsaugos ir socialinės įtraukties bendros ataskaitos pasiūlymo (COM(2008)0042), prie Komisijos komunikato dėl bendros ataskaitos pasiūlymo pridėtą dokumentą (SEC(2008)0091) ir bendrą 2007–2008 m. užimtumo ataskaitą, patvirtintą Pirmininkaujančios valstybės narės išvadose po 2008 m. kovo 13 ir 14 d. vykusio Europos Vadovų Tarybos pavasario susitikimo,
- atsižvelgdamas į savo 1994 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl alternatyviosios socialinės ekonomikos ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OL L 207, 2003 8 18, p. 1.

⁽²⁾ OL L 207, 2003 8 18, p. 25.

⁽³⁾ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁽⁴⁾ OL L 198, 2008 7 26, p. 47.

⁽⁵⁾ OL C 205, 1994 7 25, p. 481.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 1998 m. rugsėjo 18 d. rezoliuciją dėl kooperatyvų vaidmens didinant moterų užimtumą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. birželio 17 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metų (2010 m.) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gegužės 23 d. rezoliuciją dėl deramo darbo visiems skatinimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. spalio 9 d. rezoliuciją dėl socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu, įskaitant vaikų skurdą, Europos Sąjungoje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. vasario 23 d. Komisijos komunikatą dėl Europos kooperatinių bendrovių skatinimo (COM(2004)0018),
- atsižvelgdamas į 1997 m. birželio 4 d. Komisijos komunikatą „Europos savanoriškų organizacijų ir fondų vaidmens skatinimas“ (COM(1997)0241) ir į 1998 m. liepos 2 d. Parlamento rezoliuciją šiuo klausimu ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. balandžio 7 d. Komisijos komunikatą „Veiksmai vietoje užimtumui didinti. Vietos aspektas įgyvendinant Europos užimtumo strategiją“ (COM(2000)0196),
- atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 6 d. Komisijos komunikatą „Europos užimtumo strategijos vietos aspekto stiprinimas“ (COM(2001)0629) ir į 2002 m. liepos 4 d. Parlamento rezoliuciją šiuo klausimu ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomones dėl socialinės ekonomikos, ypač į nuomones „Socialinė ekonomika ir bendra rinka“ ⁽⁷⁾, „Stojančiųjų šalių ekonomikos diversifikavimas. MVĮ ir socialinės ekonomikos įmonių vaidmuo“ ⁽⁸⁾ ir „Mažųjų ir vidutinių įmonių bei socialinės ekonomikos įmonių sugebėjimas prisitaikyti prie ekonomikos augimo sąlygotų permainų“ ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. balandžio 22 d. rezoliuciją dėl savanoriškos veiklos naudos ekonominei ir socialinei sanglaudai ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. rugsėjo 6 d. rezoliuciją dėl būsimo Europos socialinio modelio ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą „Atnaujinta socialinė darbotvarkė. Galimybės, prieinamumas ir solidarumas Europoje XXI amžiuje“ (COM(2008)0412),
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą „Atnaujintas įsipareigojimas kurti socialinę Europą. Atvirojo koordinavimo metodo stiprinimas socialinės apsaugos ir socialinės įtraukties srityje“ (COM(2008)0418) ir tos pačios dienos pirmąjį dvimetį pranešimą dėl visuotinės svarbos socialinių paslaugų (SEC(2008)2179),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,

⁽¹⁾ OL C 313, 1998 10 12, p. 234.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0286.

⁽³⁾ OL C 102 E, 2008 4 24, p. 321.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ OL C 226, 1998 7 20, p. 66.

⁽⁶⁾ OL C 271 E, 2003 11 12, p. 593.

⁽⁷⁾ OL C 117, 2000 4 26, p. 52.

⁽⁸⁾ OL C 112, 2004 4 30, p. 105.

⁽⁹⁾ OL C 120, 2005 5 20, p. 10.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ OL C 305 E, 2006 12 14, p. 141.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomonę (A6-0015/2009),
- A. kadangi Europos socialinis modelis iš esmės grindžiamas aukšto lygio paslaugomis, prekėmis ir darbo vietomis, kurias leidžia sukurti socialinė ekonomika, taip pat socialinio modelio rėmėjų gebėjimu numatyti ir diegti naujoves,
- B. kadangi socialinė ekonomika grindžiama socialine paradigma, atitinkančia pagrindinius Europos socialinės gerovės modelio principus, ir kadangi socialinė ekonomika atlieka svarbų vaidmenį išsaugant ir stiprinant minėtąjį modelį, nes vadovaujantis socialinės ekonomikos principais reguliuojamas daugelio visuotinės svarbos socialinių paslaugų kūrimas ir teikimas,
- C. kadangi, atsižvelgiant į tai, socialinės ekonomikos modeliais turėtų būti grindžiamos pastangos siekti bendrų ekonomikos augimo, įsidarbinimo galimybių, mokymo ir asmenims pritaikytų paslaugų tikslų, kurių siekiama visose ES politikos srityse,
- D. kadangi visuomenės gerovė ir stabilumas priklauso nuo jos įvairovės, kurios aktyviai padeda siekti socialinė ekonomika, leidžianti tobulinti ir stiprinti Europos socialinį modelį, taip pat pasiūlyti išskirtinį verslo modelį, sudarantį sąlygas socialinei ekonomikai prisidėti prie stabilaus ir tvaraus ekonomikos augimo,
- E. kadangi socialinės ekonomikos vertybės itin dera su bendrais ES tikslais socialinės integracijos srityje; kadangi su tuo turėtų būti siejami deramas užimtumas, mokymas ir pakartotinė integracija; kadangi įrodyta, kad socialinė ekonomika labai padeda gerinti nepalankioje padėtyje esančių asmenų socialinį statusą (pvz., tai rodo Nobelio premijos laureato profesorius Mohammedo Yunuso sukurti mikrokreditų kooperatyvai, užtikrinantys integraciją finansų srityje ir taip didinantys moterų įtaką), be to, įrodyta, kad su socialine ekonomika susijusios gana didelės galimybės kurti socialines naujoves, remti su sunkumais susiduriančius asmenis šiems sprendžiant savo socialines problemas, pvz., derinant profesinį ir asmeninį gyvenimą, taip pat užtikrinti lyčių lygybę, savo šeiminio gyvenimo kokybę ir gebėjimą rūpintis vaikais, vyresnio amžiaus žmonėmis ir žmonėmis su negalia,
- F. kadangi socialinės ekonomikos sektoriuje veikia 10 proc. visų Europos įmonių (t. y. 2 mln. įmonių, arba 6 proc. visų darbo vietų) ir su socialine ekonomika susijusios didelės galimybės kurti ir išsaugoti pastovias darbo vietas, visų pirma dėl to, kad šios veiklos pobūdis neleidžia jos perkelti kitur,
- G. kadangi socialinės ekonomikos sektoriuje paprastai veikia mažosios ir vidutinio dydžio įmonės (MVI), padedančios užtikrinti tvarų ekonomikos modelį, kuriuo remiantis žmonės svarbesni už kapitalą; kadangi tokios įmonės paprastai aktyviai veikia vidaus rinkoje, taigi turi užtikrinti, kad jų veikla atitiktų aktualias teises nuostatas,
- H. kadangi kiekvienoje valstybėje narėje socialinės ekonomikos raida susijusi su tam tikromis organizacijomis ir (arba) teisinėmis verslo formomis, pvz., kooperatyvais, savidraudos draugijomis, asociacijomis, socialinėmis įmonėmis ir organizacijomis, fondais ir kitais subjektais; kadangi socialinė ekonomika įvairiose šalyse apima įvairias sąvokas (pvz., „solidarioji ekonomika“ ir „trečiasis sektorius“) ir nors šios sąvokos nėra laikomos socialinės ekonomikos dalimi visose valstybėse narėse, visoje Europos Sąjungoje vykdoma panaši veikla, kuriai būdingi tie patys bruožai,
- I. kadangi turint mintyje vidaus rinkos taisyklės reikia ES lygmeniu pripažinti tam tikrų tipų organizacijų, priskiriamų socialinei ekonomikai, statusą tam, kad siekiant gauti Bendrijos lėšų būtų mažiau biurokratijos kliūčių,
- J. kadangi vadovaujantis socialinės ekonomikos principais didelė reikšmė teikiama verslo modeliui, kuris apibrėžiamas ne pagal įmonės dydį ar jos veiklos sritis, o pagal pagarbą bendroms vertybėms, t. y. pirmenybei, kuri teikiama demokratijai, socialinių suinteresuotųjų šalių dalyvavimui ir asmeniniams bei socialiniams tikslams, o ne pelnui; solidarumo ir atsakomybės principų gynimui ir taikymui; jos narių naudotojų ir visuotinės svarbos interesų derinimui; jos narių vykdomai demokratinei kontrolei; savanoriškai ir atvirai narystei; savarankiškam valdymui ir nepriklausomumui nuo valdžios institucijų; didžiosios perteklinės produkcijos dalies paskirstymui siekiant tvaraus vystymosi tikslų, taip pat padedant savo nariams, vadovaujantis visuotinės svarbos interesais,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- K. kadangi, nors ir didėja socialinės ekonomikos ir šiame sektoriuje veikiančių organizacijų svarba, apie socialinę ekonomiką mažai žinoma ir ji dažnai kritikuojama remiantis klaidingais techniniais metodais; kadangi viena iš svarbiausių problemų, su kuria ES ir tam tikrose jos valstybėse narėse susiduria socialinė ekonomika (iš dalies dėl nacionalinių apskaitos sistemų ypatumų), yra nepakankamas socialinės ekonomikos matomumas instituciniu požiūriu,
- L. kadangi Parlamento jungtinė socialinės ekonomikos grupė atliko išsamų darbą,

Bendrosios pastabos

1. pabrėžia, kad socialinei ekonomikai, kurioje pelningumas derinamas su solidarumu, tenka itin svarbus vaidmuo Europos ekonomikoje, kadangi socialinė ekonomika sudaro sąlygas kurti kokybiškas darbo vietas, didinti socialinę, ekonominę ir regioninę sanglaudą, kurti socialinį kapitalą, skatinti piliečių aktyvumą, solidarumą ir demokratijos vertybėmis grindžiamą tokio tipo ekonomiką, kurioje ne tik remiamas tvarus vystymasis ir skatinamos socialinės, aplinkos apsaugos ir technologijų naujovės, bet ir didžiausia svarba teikiama žmonėms;
2. mano, kad, siekiant stiprinti verslo ir ekonominę demokratiją, socialinė ekonomika svarbi ir simboliu, ir rezultatų požiūriais;
3. pripažįsta, kad socialinė ekonomika gali klestėti ir visas jos potencialas gali būti panaudojamas tik tuo atveju, jei jai sudaromos tinkamos politinės, teisinės ir veiklos sąlygos, deramai atsižvelgiant į didžiulę socialinės ekonomikos institucijų įvairovę ir jų ypatumus;
4. mano, kad socialinės ekonomikos įmonių atžvilgiu konkurencijos taisyklės neturėtų būti taikomos taip pat, kaip kitų įmonių atžvilgiu, o socialinės ekonomikos įmonėms reikia saugios teisinės sistemos, kuri būtų grindžiama ypatingų tokių įmonių vertybių pripažinimu ir leistų tokioms įmonėms veikti vienodomis sąlygomis su minėtosiomis kitomis įmonėmis;
5. pabrėžia, kad sukūrus ekonomikos sistemą, kurioje socialinės ekonomikos įmonės atliktų svarbesnį vaidmenį, sumažėtų spekuliacijos pavojus finansų rinkose, kuriose tam tikrų įmonių neprižiūri akcininkai ir reguliavimo institucijos;

Socialinės ekonomikos sąvokos pripažinimas

6. primena, kad EB sutartyje ir priimtame Europos kooperatinės bendrovės statute pripažįstamos įvairios verslo formos;
7. primena, kad Komisija ne kartą pripažino socialinės ekonomikos sąvoką;
8. ragina Komisiją populiarinti socialinę ekonomiką plėtojant naują įvairių sričių politiką ir ginti socialinei ekonomikai būdingą „skirtingo požiūrio į verslą“ koncepciją (ja remiantis pagrindinė verslo varomoji jėga – ne finansinė, o visuomeninė nauda), kad rengiant teisės aktus būtų tinkamai atsižvelgiama į socialinės ekonomikos ypatumus;
9. mano, kad Europos Sąjunga ir valstybės narės turėtų savo teisės aktuose ir politikos priemonėse pripažinti socialinę ekonomiką ir jos suinteresuotąsias šalis – kooperatyvus, savidraudos draugijas, asociacijas ir fondus; siūlo, kad pagal tokias priemones būtų užtikrinamas lengvas paskolų prieinamumas, suteikiama mokesčių lengvatų, teikiama daugiau mikrokreditų, nustatomi Europos asociacijų, fondų ir savidraudos draugijų įstatai, taip pat teikiamas tikslingas ES finansavimas ir paskatos, norint labiau remti rinkoje ir ne rinkos sektoriuose veikiančias socialinės ekonomikos organizacijas, steigiamas siekiant socialinės naudos;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Teisinis Europos asociacijų, fondų ir savidraudos draugijų įstatų pripažinimas

10. pažymi, kad reikia pripažinti Europos asociacijų, savidraudos draugijų ir fondų įstatus, siekiant užtikrinti, kad socialinės ekonomikos įmonėms būtų taikomi tokie patys reikalavimai pagal vidaus rinkos teisės aktus; mano, kad tai, jog Komisija atsiėmė pasiūlymus dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos asociacijos statuto ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos savidraudos draugijos statuto (COM(1991)0273), yra didelė kliūtis šių socialinės ekonomikos subjektų raidai Europos Sąjungoje; taigi ragina Komisiją atitinkamai peržiūrėti savo darbo programą;

11. ragina Komisiją imtis tolesnių veiksmų, susijusių su Europos fondo statuto pagrįstumo tyrimu, kuris turėjo būti paskelbtas iki 2008 m. pabaigos, taip pat pradėti Europos asociacijos ir Europos savidraudos draugijos statutų pagrįstumo tyrimą;

12. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti teisinę sistemą, kurioje būtų pripažįstami socialinės ekonomikos komponentai;

13. ragina Komisiją užtikrinti, kad Europos privati bendrovė būtų tokios juridinės formos, kurią galėtų pasirinkti visų tipų įmonės;

14. ragina Komisiją nustatyti aiškias taisykles, skirtas nustatyti, kurios įmonės gali teisėtai veikti kaip socialinės ekonomikos įmonės, ir numatyti veiksmingas teisinės kliūtis, kad tik socialinės ekonomikos organizacijos galėtų naudotis finansavimu, skiriamu socialinės ekonomikos įmonėms remti, arba viešosios politikos priemonėmis, skirtomis socialinės ekonomikos įmonėms skatinti;

Statistinis pripažinimas

15. ragina Komisiją ir valstybes nares pritarti minčiai sukurti nacionalinius socialinės ekonomikos įmonių statistikos registrus, nustatyti nacionalines kiekvieno institucinio sektoriaus ir kiekvienos veiklos šakos duomenų grupes ir sudaryti sąlygas įtraukti šiuos duomenis į Eurostato kaupiamus duomenis, taip pat pasinaudojant universitetų žiniomis;

16. pažymi, kad socialinės ekonomikos vertinimas papildo ne pelno institucijų (NPI) vertinimą, ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti naudoti JT ne pelno institucijų nacionalinių sąskaitų sistemoje vadovą ir paruošti duomenų grupes, taip užtikrinant didesnę NPI ir socialinės ekonomikos organizacijų matomumą;

Pripažinimas socialiniu partneriu

17. pritaria tam, kad sudedamosios socialinės ekonomikos dalys būtų pripažįstamos vykstant ES masto socialiniam dialogui pavieniuose sektoriuose ir keliuose sektoriuose, taip pat siūlo Komisijai ir valstybėms narėms aktyviai skatinti socialinės ekonomikos subjektų įtraukimą į socialines konsultacijas ir pilietinį dialogą;

Svarbus socialinės ekonomikos vaidmuo įgyvendinant Lisabonos strategijos tikslus

18. pažymi, kad socialinės ekonomikos įmonės ir organizacijos padeda skatinti verslumą, sudaro sąlygas demokratiškesnei veiklai verslo pasaulyje, numato socialinę atsakomybę ir skatina aktyvią nepalankioje padėtyje esančių asmenų socialinę integraciją;

19. pažymi, kad socialinėje ekonomikoje darbdaviai atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant pakartotinę integraciją, ir pritaria darbdavių pastangoms kurti ir išlaikyti aukštos kokybės, geras, pastovias darbo vietas ir investuoti į darbuotojus; ragina Komisiją ir valstybes nares remti ir didinti socialinės ekonomikos, kaip gero darbdavio, vaidmenį ir gerbti jos specialų statusą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

20. pabrėžia, kad socialinė ekonomika padeda naikinti darbo rinkos nesubalansuotumą trimis svarbiausiais aspektais (nedarbas, darbo vietų nepastovumas ir bedarbių atskirtis visuomenėje ir darbo rinkoje); be to, pažymi, kad socialinė ekonomika padeda suteikti daugiau galimybių įsidarbinti ir kurti darbo vietas, kurios paprastai neperkeliamos į kitas šalis, o tai padeda siekti Lisabonos strategijoje nustatytų tikslų;

21. mano, kad socialinės ekonomikos įmonėms skiriama valstybių narių parama turėtų būti laikoma realia investicija kuriant solidarumo tinklus, galinčius padidinti vietos bendruomenių ir valdžios institucijų vaidmenį formuojant socialinę politiką;

22. mano, kad socialines problemas reikia apmąstyti, tačiau dabartinėmis aplinkybėmis labiausiai reikia imtis veiksmų; mano, kad daugelis socialinių problemų turėtų būti sprendžiama vietos lygiu, siekiant spręsti praktinius atvejus ir problemas; mano, kad norint užtikrinti tokių veiksmų veiksmingumą reikia griežtų jų koordinavimo taisyklių, t. y. glaudaus valdžios institucijų ir socialinės ekonomikos įmonių bendradarbiavimo;

23. pažymi, kad su vietos lygmeniu glaudžiai susijusios socialinės ekonomikos įmonės suteikia galimybę užmegzti ryšius tarp piliečių ir jiems atstovaujančių regioninių, nacionalinių ir Europos lygmens organų, taip pat gali prisidėti prie tokio ES valdymo, kuris užtikrintų socialinę sanglaudą; labai palankiai vertina socialinės ekonomikos įmonių ir organizacijų pastangas burtis į ES masto koordinavimo platformas;

24. pabrėžia itin svarbų socialinės ekonomikos vaidmenį siekiant Lisabonos strategijos tikslų – tvaraus ekonomikos augimo ir visiško užimtumo, nes ši ekonomika padeda mažinti įvairaus pobūdžio darbo rinkos nesubalansuotumą (visų pirma remiamas moterų užimtumas), kurti ir teikti priežiūros ir patarnavimo paslaugas (socialinės, sveikatos priežiūros ir socialinės apsaugos paslaugos), taip pat kurti ir išlaikyti socialinę ir ekonominę struktūrą, padedant užtikrinti vietos masto vystymąsi ir socialinę sanglaudą;

25. mano, kad Europos Sąjunga turėtų imtis veiksmų socialinės ekonomikos darbotvarkės struktūrai sukurti, nes tai didintų konkurencingumą vietos ir ES lygmeniu, taip pat gebėjimą kurti naujoves, žinant, jog socialinė ekonomika gali suteikti stabilumo itin ciklinės ekonomikos sąlygomis: joje, jei reikia, vietos mastu perskirstomas ir perinvestuojamas pelnas, skatinama verslo kultūra, ekonominė veikla susiejama su vietos poreikiais, išsaugomos profesijos, kurioms kilęs pavojus (pvz., amatai), ir kuriamas socialinis kapitalas;

26. ragina kompetentingas institucijas ir sektoriuje veikiančius ūkio subjektus įvertinti ir didinti moterų vaidmenį socialinės ekonomikos srityje tiek kiekybės aspektu, turint mintyje tai, kad daug moterų dirba įvairiose šio sektoriaus srityse, įskaitant draugijas ir savanorišką darbą, tiek darbo organizavimo ir paslaugų teikimo kokybės aspektu; yra susirūpinęs dėl vis dar neišspręstos vertikalios integracijos problemos, taip pat socialinėje ekonomikoje, nes tai riboja moterų dalyvavimą priimant sprendimus;

27. ragina valstybių narių vyriausybes, vietos valdžios institucijas ir sektoriuje veikiančius ūkio subjektus skatinti ir remti potencialią sąveiką, kuri galėtų būti užtikrinta paslaugų sektoriuje labiau dalyvaujant socialinės ekonomikos suinteresuotosioms šalims ir vartotojams, jiems tariantis ir kartu prisiimant atsakomybę;

28. ragina Komisiją peržiūrint valstybės pagalbos politiką atkreipti dėmesį į socialinės ekonomikos aspektus, turint mintyje tai, kad mažos vietos masto įmonės ir organizacijos susiduria su dideliais sunkumais, gaudamos finansavimą, ypač dabartinės ekonomikos ir finansų krizės sąlygomis; taip pat ragina Komisiją nesudaryti kliūčių nacionalinės įmonių teisės ar fiskalinės nuostatoms, pvz., taikomoms bankų ir platinimo sektorių kooperatyvams, dirbantiems pagal tarpusavio pagalbos, verslo demokratijos, turto perdavimo iš kartos į kartą, atsargų nedalomumo, solidarumo, taip pat darbo ir verslo etikos principus;

29. pabrėžia, kad dalis socialinės ekonomikos įmonių yra labai mažos ar mažos įmonės, kurioms gali trūkti išteklių, būtinų norint veikti vidaus rinkoje ir dalyvauti įgyvendinant nacionalines ir ES programas; siūlo teikti tikslingą paramą ir imtis priemonių, kurios leistų socialinės ekonomikos įmonėms labiau prisidėti prie tvaraus ekonomikos augimo Europos Sąjungoje, taip pat suteikti galimybę kilus verslo krizei pertvarkyti įmones į darbuotojams priklausančias įmones;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

30. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti galimoms ir esamoms socialinėms įmonėms skirtas programas, pagal kurias būtų teikiama finansinė parama, informacija, konsultacijos ir mokymo paslaugos, taip pat supaprastinti steigimo procesą (įskaitant reikalavimų dėl įmonių pradinio kapitalo sušvelninimą) siekiant padėti socialinėms įmonėms įveikti sunkumus vis globalesnės ekonomikos, kuri šiuo metu susiduria su finansų krize, sąlygomis;

31. pabrėžia, kad socialinės ekonomikos įmonėms kyla daugiau sunkumų nei didelėms įmonėms, pvz., sprendžiant su reguliavimo našta susijusias problemas, siekiant gauti finansavimą, taip pat siekiant naudoti naujas technologijas ir gauti informacijos;

32. atkreipia dėmesį į socialinės ekonomikos svarbą visuotinės svarbos paslaugų požiūriu; atkreipia dėmesį į viešųjų ir privačiųjų integruotų tinklų teikiamą papildomą naudą, taip pat į išnaudojimo pavojų, pvz., naudojimąsi išorės paslaugų teikėjais padedant valdžios institucijoms mažinti jų išlaidas, be kita ko, naudojantis savanoriškai atliekamu darbu;

33. ragina Komisiją toliau tęsti dialogą su susijusiomis šalimis ir teikti joms paaiškinimus, taip pat remti valstybes nares visuotinės svarbos paslaugų ir visuotinės svarbos socialinių paslaugų srityse ir taikyti suvestinio rodiklio metodą;

Tikslams pasiekti būtini ištekliai

34. prašo Komisijos užtikrinti, kad rengiant įvairių sričių ES politiką būtų atsižvelgiama į socialinės ekonomikos ypatumus (tikslai, vertybės ir darbo metodai), visų pirma įtraukti socialinės ekonomikos aspektus į savo politikos priemones ir strategijas socialinėje, ekonomikos ir verslumo skatinimo srityse, ypač remiantis Smulkiojo verslo aktu Europai (COM(2008)0394); prašo, kad tais atvejais, kai daromas poveikis socialinei ekonomikai, būtų atliekamas poveikio vertinimas, būtų paisoma socialinės ekonomikos interesų ir jiems būtų teikiama pirmenybė; be to, ragina Komisiją vėl apsvarstyti galimybę įsteigti socialinės ekonomikos tarnybą, kuri koordinuotų atsakingų generalinių direktoratų veiklą;

35. ragina Komisiją užtikrinti, kad Europos MVĮ stebėjimo centras į savo apžvalgas sistemingai įtrauktų socialinės ekonomikos įmones, taip pat teikti rekomendacijas dėl priemonių, kurios padėtų socialinės ekonomikos įmonėms veikti ir plėstis; be to, ragina Komisiją imtis priemonių, kurių reikia norint sudaryti sąlygas Europos e. verslo rėmimo tinklui susieti ir skatinti socialinės ekonomikos įmones;

36. ragina valstybes nares remti mažas ir vidutines socialinės ekonomikos organizacijas siekiant sumažinti priklausomybę nuo subsidijų ir padidinti tvarumą;

37. ragina Komisiją pakviesti socialinės ekonomikos subjektus pradėti dalyvauti už dialogą atsakingų organų veikloje, taip pat dalyvauti aukšto lygio ekspertų grupių, galinčių spręsti su socialine ekonomika susijusius klausimus, veikloje ir bendradarbiauti su tokiomis grupėmis; ragina Komisiją dalyvauti stiprinant socialinei ekonomikai atstovaujančias institucijas regionų, nacionaliniu ir Bendrijos lygmenimis, taip pat sukurti teisinę sistemą, kuri skatintų aktyvią vietos valdžios institucijų ir socialinės ekonomikos įmonių partnerystę;

38. ragina Komisiją skatinti viešųjų agentūrų ir socialinės ekonomikos atstovų dialogą nacionaliniu ir Bendrijos lygmenimis, taip padedant užtikrinti tarpusavio supratimą ir skleidžiant pažangiąją patirtį;

39. ragina Komisiją remti sektoriaus asociacijos steigiamą ES specialistų grupę, kuri nagrinėtų kooperatinių bankų ir kitų finansinių paslaugų, galinčių dominti socialinės ekonomikos organizacijas, klausimus ir tirtų, kokių rezultatų šie konkretūs socialinės ekonomikos subjektai iki šiol pasiekė ES lygmeniu (ypač dabartinės pasaulinės paskolų ir finansų krizės metu) ir kaip jie ateityje išvengs panašaus pobūdžio rizikos;

40. prašo Komisijos apsvarstyti galimybę vėl numatyti socialinei ekonomikai skirtą biudžeto eilutę;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

41. ragina rengti programas, pagal kurias būtų skatinama bandyti naujus ekonomikos ir socialinius modelius, inicijuoti bendrąsias mokslinių tyrimų programas, kviečiant socialinės ekonomikos subjektus teikti pasiūlymus pagal Septintąją bendrąją programą, numatyti „daugiklio“, taikomo oficialiems statistikos duomenims, naudojimą ir pradėti taikyti ekonomikos augimo vertinimo kokybiniu ir kiekybiniu aspektais priemones;
42. ragina Komisiją ir valstybes nares įtraukti socialinės ekonomikos aspektą rengiant Bendrijos ir nacionalines politikos priemones, į įmonėms skirtas ES programas mokslinių tyrimų, naujovių, finansavimo, regionų plėtros ir vystomojo bendradarbiavimo srityse, remti ES, nacionalinių ir vietos institucijų darbuotojams skirtas mokymo programas socialinės ekonomikos klausimais, taip pat užtikrinti, kad socialinės ekonomikos įmonės galėtų dalyvauti įgyvendinant vystymosi ir išorės santykių programas ir veiksmus;
43. ragina valstybes nares numatyti mokymo projektus, kurie apimtų aukštąjį mokslą, universitetų organizuojamus ir profesinio mokymo kursus, taip pat padėtų skleisti informaciją apie socialinę ekonomiką ir jos vertybėmis grindžiamas verslo iniciatyvas;
44. ragina Komisiją ir valstybes nares remti įgūdžių ir profesionalumo raidą šiame sektoriuje, siekiant padidinti socialinės ekonomikos vaidmenį užtikrinant integraciją darbo rinkoje;
45. ragina Komisiją sukurti ES teisinę sistemą, kuri užtikrintų galimybę užmegzti ir palaikyti socialinės ekonomikos sektoriaus atstovų ir vietos valdžios institucijų partnerystės ryšius teritoriniu pagrindu ir pagal kurią būtų nustatyti socialinės ekonomikos pripažinimo ir skatinimo, tvarios plėtros vietos mastu skatinimo ir rūpinimosi visuotinės svarbos interesais kriterijai;
46. ragina Komisiją užtikrinti palankesnes sąlygas investuoti į socialinę ekonomiką, ypač per investicinius fondus, taip pat teikiant garantuotas paskolas ir subsidijas;
47. prašo Komisijos dar kartą įvertinti:
- savo komunikatą dėl Europos kooperatinių bendrovių skatinimo ir Reglamentą (EB) Nr. 1435/2003 dėl Europos kooperatinės bendrovės (SCE) statuto, kaip juose numatyta;
 - savo komunikatą „Europos savanoriškų organizacijų ir fondų vaidmens skatinimas“;

*

* *

48. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Socialinės apsaugos komitetui.

Psichikos sveikata

P6_TA(2009)0063

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl psichikos sveikatos (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 12–13 d. Briuselyje vykusią ES aukščiausiojo lygio konferenciją „Išvien siekiant užtikrinti psichikos sveikatą ir gerovę“, kurios metu pasirašytas Europos psichikos sveikatos ir gerovės paktas,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos žaliąją knygą „Gyventojų psichikos sveikatos gerinimas. Europos Sąjungos psichikos sveikatos strategijos kūrimas“ (COM(2005)0484),
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. rugsėjo 6 d. rezoliuciją dėl gyventojų psichikos sveikatos gerinimo ir Europos Sąjungos psichikos sveikatos strategijos kūrimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. sausio 15 d. Pasaulinės sveikatos organizacijos (PSO) Europos ministrų konferencijos pareiškimą dėl uždavinių, su kuriais susiduriama siekiant Europoje užtikrinti gerą psichikos sveikatą ir ieškant susijusių sprendimų,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 19–20 d. vykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas, kuriose pabrėžiama, kad valstybėse narėse turėtų būti šalinamos sveikatos priežiūros spragos ir gyvenimo trukmę trumpinantys veiksniai, ir pabrėžiama, kad svarbu imtis prevencinių veiksmų pagrindinėms lėtinėms neužkrečiamoms ligoms gydyti,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl 2007–2012 m. Bendrijos darbuotojų sveikatos ir saugos strategijos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų (JT) konvenciją dėl neįgalių asmenų teisių,
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 2, 13 ir 152 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą (A6–0034/2009),
- A. kadangi psichikos sveikata ir gerovė yra pagrindiniai asmenų ir visuomenės gyvenimo kokybės elementai ir esminiai veiksniai siekiant ES Lisabonos strategijos ir persvarstytos tvarios plėtros strategijos tikslų ir kadangi užtikrinus psichikos ligų prevenciją, ankstyvą diagnostiką, intervenciją ir gydymą būtų gerokai mažesnis jų poveikis asmeniniam gyvenimui, finansinei ir socialinei padėčiai,
- B. kadangi įvairiuose ES strateginiuose dokumentuose pabrėžiama psichikos sveikatos svarba siekiant šių tikslų ir būtinybė imtis praktinių priemonių šiuo požiūriu,
- C. kadangi pridėtinė Bendrijos psichikos sveikatos strategijos vertė pirmiausia susijusi su prevencija ir su psichikos sveikatos problemų turinčių asmenų žmogaus ir pilietinių teisių skatinimu,
- D. kadangi psichikos sveikatos problemos plačiai paplitusios Europoje, kur vienas iš keturių asmenų bent kartą gyvenime susiduria su psichikos sveikatos problemomis, o netiesiogiai su jomis susiduria žymiai daugiau asmenų, ir kadangi įvairiose valstybėse narėse, ypač senosiose valstybėse narėse ir kai kuriose naujosiose valstybėse narėse, labai skiriasi psichikos sveikatos priežiūros standartai,
- E. kadangi svarstant psichikos sveikatos klausimus turėtų būti atsižvelgta į socialinės lyties aspektus ir kadangi daugiau moterų nei vyrų kenčia dėl psichikos sutrikimų, o daugiau vyrų nei moterų nusižudo,

⁽¹⁾ OL C 305 E, 2006 12 14, p. 148.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0009.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- F. kadangi savižudybė lieka viena iš pagrindinių ankstyvos mirties priežasčių Europoje: per metus ES dėl šios priežasties miršta per 50 tūkst. asmenų; kadangi devyniais atvejais iš dešimties prieš tai asmuo būna turėjęs psichikos sutrikimų ir neretai sirgęs depresija; be to, kadangi kalinamų ar sulaikytų asmenų savižudybių ir bandymų nusizudyti skaičius didesnis negu eilinių visuomenės narių,
- G. kadangi politikos, skirtos depresijos ir savižudybių atvejų skaičiui mažinti, rengimas artimai siejamas su asmens orumo apsauga,
- H. kadangi kovos su depresija priemonės dažnai nepakankamos, nors tai vienas dažniausių ir rimčiausių sutrikimų, ir kadangi tik keletas valstybių narių įgyvendino prevencijos programas,
- I. kadangi ir toliau trūksta palaikymo ir investicijų, kurie būtini gerai psichikos sveikatos būklei ir sutrikimų prevencijai užtikrinti, be to, nepakankamai remiami medicininiai tyrimai ir psichikos sveikatos problemų turintys asmenys,
- J. kadangi finansiniai nuostoliai, kurių visuomenė patiria dėl psichikos ligų, sudaro 3–4 proc. valstybių narių bendrojo vidaus produkto (BVP) ir kadangi 2006 m. psichikos ligų gydymas ES atsiėjo 436 000 milijonus EUR ir kadangi didžioji dalis šių sąnaudų buvo skirta ne sveikatos sektoriui, o pirmiausia sistemiško nebuvimo darbe, nedarbingumo ir ankstyvo išėjimo į pensiją išlaidoms padengti, be to, daugeliu atvejų apskaičiuotos sąnaudos neatspindi papildomos bendro sergamumo, dėl kurio paprastai labiausiai kenčia psichikos sutrikimų turintys asmenys, finansinės naštos,
- K. kadangi dėl socialinių ir ekonominių skirtumų daugėja psichikos sveikatos problemų ir kadangi psichikos sveikatos sutrikimai dažnesni tarp pažeidžiamų ir marginalizuotų grupių, pvz., tarp bedarbių, imigrantų, kalinių ir buvusių kalinių, psichotropines medžiagas vartojančių asmenų, neigaliųjų ir lėtinėmis ligomis sergančių asmenų, ir kadangi siekiant skatinti jų integraciją ir socialinę įtrauktį būtina imtis specialių veiksmų ir vykdyti tinkamą politiką,
- L. kadangi tarp valstybių narių egzistuoja didelių skirtumų psichikos sveikatos priežiūros, gydymo ir socialinės įtraukties srityse,
- M. kadangi psichikos sveikatos problemų turintys asmenys labiau rizikuoja susirgti psichikos liga negu likusi dalis gyventojų ir turi mažiau galimybių gydytis,
- N. kadangi, nors fizinė ir psichikos sveikata vienodai svarbios ir tarp jų esama ryšio, tačiau psichikos sveikata dažnai lieka neištirta arba nepakankamai įvertinta, o psichikos sutrikimų turintiems asmenims neužtikrinamas tinkamas gydymas,
- O. kadangi daugumoje valstybių narių vis dažniau atsisakoma ilgalaikės stacionarios priežiūros ir renkiasi pagalbą gyvenant bendruomenėje ir kadangi, nežiūrint į tai, šis procesas nebuvo tinkamai suplanuotas, jam neskirta reikalingų išteklių, neparengta kontrolės priemonių ir neretai mažinamos jam numatytos biudžeto lėšos, o dėl šių veiksnių kyla grėsmė, kad tūkstančiai psichikos ligomis sergančių asmenų turės būti grąžinti globoti stacionariai,
- P. kadangi 2008 m. parengta Europos psichikos sveikatos ir fizinės sveikatos platforma, kurią kuriant suburti svarbiausių organizacijų aukščiausio lygio atstovai,
- Q. kadangi viso gyvenimo psichikos sveikatos pagrindai susiformuoja pirmaisiais asmens gyvenimo metais, o psichikos sutrikimų dažnai pasitaiko tarp jaunų žmonių, kuriems itin svarbu ankstyva diagnostika ir gydymas,
- R. kadangi vis labiau senstant ES gyventojams, tarp jų vis dažnesni neurodegeneracinių sutrikimų atvejai,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- S. kadangi diskriminacija ir socialinė atskirtis, kurią patiria psichikos sveikatos problemų turintys asmenys ir jų šeimos, yra ne tik psichikos sutrikimo, bet ir jų patiriamos stigmatizacijos, atstumties bei marginalizacijos pasekmės, be to, tai rizikos veiksniai, trukdantys jiems ieškoti paramos ir galimybių gydytis,
 - T. kadangi Europos Sąjunga paskelbė 2010-uosius Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metais,
 - U. kadangi atliekant mokslinius tyrimus gaunama naujų duomenų apie medicininius ir socialinius psichikos sveikatos aspektus ir kadangi, nežiūrint į tai, tebesama didelių spragų, taigi turėtų būti užtikrinta sklandi viešai ar privačiai atliekamų medicininių tyrimų eiga, t. y. vengiama taikyti daugybę varginančių administracinių reikalavimų ar pernelyg griežtų apribojimų, susijusių su tam tikrų saugių ir veiksmingų medikamentų kūrimo modelių naudojimu,
 - V. kadangi mokymosi sutrikimui (psichikos negalia) būdinga daugybė psichikos sutrikimų požymių, be to, abiem atvejais aktualios tos pačios reikmės,
 - W. kadangi itin svarbu gerinti mokymus, skirtus su psichikos ligoniais dirbantiems profesionaliems medicams, įskaitant praktikuojančius gydytojus ir teismų sistemos narius,
 - X. kadangi psichikos sveikatos sutrikimai yra dažniausia žmonių sergamumo priežastis,
1. palankiai vertina Europos psichikos sveikatos ir gerovės paktą ir tai, kad didžiausias prioritetas suteiktas veiksams psichikos sveikatos ir gerovės srityje;
 2. ryžtingai pritaria ES institucijoms, valstybėms narėms, regioninėms ir vietos institucijoms bei socialiniams partneriams skirtam raginimui bendradarbiauti ir puoselėti savitarpio ryšius penkiose prioritetinėse gyventojų, įskaitant visų amžiaus grupių, skirtingų socialinių lyčių, etninės kilmės, taip pat socialinių ir ekonominių grupių atstovus, psichikos sveikatos ir gerovės skatinimo srityse kovojant su stigmatizavimu ir socialine atskirtimi, skatinant prevencinius veiksmus, pagalbą sau ir suteikiant paramą ir reikalingą gydymą psichikos sveikatos problemų turintiems asmenims, jų šeimoms ir globėjams; pabrėžia, kad bet koks šio pobūdžio bendradarbiavimas turi visapusiškai atitikti subsidiarumo principą;
 3. ragina valstybes nares geriau informuoti, ypač sveikatos priežiūros specialistus ir tikslinių grupių atstovus, pvz., tėvus, mokytojus, socialines ir teisinės paslaugas teikiančius asmenis, darbdavius, globėjus ir visuomenę apskritai, apie geros psichikos sveikatos svarbą;
 4. ragina valstybes nares bendradarbiaujant su Komisija ir Eurostatu tobulinti žinias apie psichikos sveikatą ir apie psichikos sveikatos ir sveiko gyvenimo metų ryšį; šiuo tikslu turėtų būti sukurta priemonė, skirta keistis informacija aiškiu, lengvai prieinamu ir suprantamu būdu bei ją platinti;
 5. ragina Komisiją pasiūlyti bendrus rodiklius, kuriais remiantis būtų lengviau lyginti duomenis, keistis pažangiąja patirtimi ir skatinti valstybių narių bendradarbiavimą geros psichikos sveikatos užtikrinimo srityje;
 6. mano, kad būtina užtikrinti socialinę intervenciją ir taip atkreipti dėmesį į psichikos ligų prevenciją ypač daug dėmesio skiriant pažeidžiamiausioms grupėms; pabrėžia, kad tais atvejais, kai prevencija nepakankama, turėtų būti siekiama ir skatinama užtikrinti nediskriminuojamą prieigą prie terapinio gydymo paslaugų ir suteikti psichikos sveikatos sutrikimų turintiems asmenims visapusišką prieigą prie informacijos apie naujoviškus gydymo būdus;
 7. ragina ES pasinaudoti pagal Septintąją pagrindų programą numatytais finansavimo priemonėmis ir atlikti daugiau mokslinių tyrimų psichikos sveikatos ir gerovės, taip pat psichikos ir fizinės sveikatos problemų sąveikos srityje; ragina valstybes nares domėtis galimybėmis finansuoti psichikos sveikatos iniciatyvas Europos socialinio fondo ir Europos regioninės plėtros fondo lėšomis;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

8. ragina valstybes nares optimaliai panaudoti turimus Bendrijos ir nacionalinius išteklius, numatytus su psichikos sveikata susijusiems klausimams spręsti, ir rengti svarbiausias pareigas užimančių asmenų informavimo bei mokymo programas, siekiant užtikrinti ankstyvą diagnostiką, imtis neatidėliotinų veiksmų ir tinkamai spręsti psichikos sveikatos problemas;
9. ragina Komisiją atlikti psichikos ligų gydymo paslaugų ir geros psichikos sveikatos skatinimo politikos visoje ES tyrimą ir jį publikuoti;
10. ragina valstybes nares patvirtinti JT Žmogaus teisių komisijos parengtą ir 1991 m. JT Generalinės Asamblėjos patvirtintą JT rezoliuciją 46/119 dėl psichikos ligonių apsaugos bei psichikos sveikatos priežiūros gerinimo;
11. ragina valstybes nares suteikti psichikos sveikatos problemų turintiems asmenims teisę į lygiavertę, visapusišką ir tinkamą prieigą prie tinkamo švietimo, mokymo ir užimtumo remiantis mokymosi visą gyvenimą principais bei užtikrinti atitinkamą paramą, reikalingą jų reikmėms tenkinti;
12. pabrėžia aiškaus ir ilgalaikio planavimo poreikį norint teikti aukštos kokybės veiksmingas, prieinamas ir universalias bendruomenines bei stacionarias psichikos sveikatos priežiūros paslaugas ir būtinybę patvirtinti kriterijus, kuriais vadovaudamasi nepriklausomos organizacijos galėtų atlikti stebėseną; ragina pirminės sveikatos priežiūros specialistus ir psichikos sveikatos priežiūros specialistus geriau bendradarbiauti ir bendrauti siekiant veiksmingai spręsti problemas, susijusias su psichikos ir fizinės sveikata, taip pat labiau vadovautis holistiniu principu, pagal kurį atsižvelgiama į bendruosius asmenų fizinės ir psichikos sveikatos požymius;
13. ragina valstybes nares įtraukti į bendrąsias sveikatos priežiūros paslaugas psichikos sveikatos problemų patikrą, o analizuojant psichikos sveikatos problemas atsižvelgti ir į fizinės sveikatos problemas; be to, ragina valstybes nares nustatyti visapusiškos priežiūros modelį;
14. ragina Komisiją domėtis pacientų patirtimi, susijusia su medikamentų šalutiniu poveikiu, ir ją fiksuoti remiantis Europos vaistų vertinimo agentūros (EMA) gairėmis;
15. ragina Komisiją papildyti Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro (ECDC) įgaliojimus įtraukiant į šio centro veiklos sritį psichikos sveikatos priežiūrą;
16. ragina Komisiją išplatinti teminių konferencijų, kurias ketinama rengti siekiant įgyvendinti Europos paktą, rezultatus, kad būtų pasiekti Europos pakte išdėstyti tikslai, ir parengti Europos piliečių psichikos sveikatos ir gerovės bei medicininių tyrimų veiksmų planą;
17. ragina sukurti ES psichikos sveikatos ir gerovės platformą, kuri būtų skirta Europos paktui įgyvendinti ir kurią sudarytų Komisijos, Tarybai pirmininkaujančios valstybės, Parlamento, PSO, paslaugų vartotojų atstovai, psichikos sveikatos problemų turintys asmenys, šeimos, globėjai, nevyriausybinių organizacijų, vaistų pramonės atstovai, mokslininkai ir kitos susisjusios suinteresuotos šalys; tačiau apgailestauja, kad nepavyko Europos lygmeniu priimti direktyvos, kaip buvo raginama pirmiau minėtoje Europos Parlamento rezoliucijoje dėl Komisijos žaliosios knygos dėl psichikos sveikatos;
18. ragina Komisiją laikyti pasiūlymą dėl Europos psichikos sveikatos ir gerovės strategijos savo ilgalaikiu tikslu;
19. ragina valstybes nares rengti naujus teisės aktus psichikos sveikatos srityje, kurie atitiktų tarptautinius žmogaus teisių išpareigojimus, t. y. lygybės ir kovos su diskriminacija, asmeninio gyvenimo neliečiamumo, savarankiškumo, sveiko kūno, teisės į informaciją ir teisės dalyvauti, principus, pagal kuriuos būtų sistemini ir puoselėjami pagrindiniai psichikos sveikatos priežiūros politikos principai, vertybės ir tikslai;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

20. ragina patvirtinti bendrąsias Europos gaires, pagal kurias negalia apibrėžiama remiantis JT konvencijos dėl neįgalių asmenų teisių nuostatomis;

Depresijos ir savižudybių prevencija

21. ragina valstybes nares įgyvendinti kelis sektorius apimančias programas, skirtas savižudybių, ypač tarp jaunuolių ir paauglių, prevencijai skatinant sveiką gyvenimo būdą, mažinant rizikos faktorius, pvz., griežtinant prieigą prie medikamentų, narkotinių ir kenksmingų cheminių medžiagų bei stabdant piktnaudžiavimą alkoholiu; mano, kad ypač svarbu užtikrinti gydymą žmonėms, kurie bandė nusižudyti, taip pat psichoterapinį gydymą savižudžių šeimų nariams;

22. ragina valstybes nares kartu su vietos organizacijomis ir visuomene steigti sveikatos priežiūros specialistų, paslaugų vartotojų ir psichikos sveikatos problemų turinčių asmenų, jų šeimų, jų švietimo įstaigų ir darbo vietų regioninius informacijos tinklus ir taip mažinti depresijos ir savižudiškos elgsenos atvejų skaičių;

23. ragina aktyviau ir išsamiau informuoti apie visoje Europoje veikiančią skubios pagalbos telefono numerį 112, kuriuo paskambinus galima pranešti apie bandymą nusižudyti arba apie psichikos ligos paaštrėjimo atvejį ir sulaukti skubaus atsako arba neatidėliotinos medicininės pagalbos;

24. ragina valstybes nares rengti specialius mokymo kursus apie depresinių sutrikimų prevenciją ir gydymą, apie tai, kaip žinoti, kad asmuo rengiasi savižudybei, ir apie šios rizikos valdymą, kuriuos lankytų bendrosios praktikos gydytojai ir psichiatrijos įstaigų darbuotojai, įskaitant gydytojus, psichologus ir slaugytojus;

Jaunimo psichikos sveikata ir psichikos sveikatos reikšmė švietimui

25. ragina valstybes nares remti mokyklų darbuotojus siekiant užtikrinti sveiką atmosferą ir skatinti mokyklos, tėvų, sveikatos priežiūros paslaugų teikėjų ir bendruomenės ryšius bei stiprinti jaunų žmonių socialinę integraciją;

26. ragina valstybes nares rengti tėvams, ypač sunkumų patiriančioms šeimoms, skirtas paramos programas ir skatina kiekvienoje vidurinėje mokykloje įsteigti patarėjo, kuris padėtų užtikrinti jaunuolių socialines ir emocines reikmes, pareigybę ir ypač daug dėmesio skirti prevencijos, pvz., savigarbos puoselėjimo ir krizių valdymo, programoms;

27. atsižvelgdamas į tai, kad nuo ilgalaikės stacionarios priežiūros pereinama prie pagalbos bendruomenėje gyvenantiems ligoniams, pabrėžia poreikį planuoti tokią sveikatos apsaugos sistemą, kuri atitiktų specialistų teikiamų psichikos sveikatos priežiūros paslaugų vaikams ir paaugliams poreikį;

28. pabrėžia, kad būtina užtikrinti ankstyvą pažeidžiamų grupių atstovų, ypač nepilnamečių, psichikos sveikatos problemų diagnostiką ir jų gydymą;

29. siūlo įtraukti psichikos sveikatos klausimus į visų sveikatos priežiūros specialistų studijų programas ir užtikrinti tęstinį šio sektoriaus specialistų švietimą ir lavinimą;

30. ragina valstybes nares ir Europos Sąjungą bendradarbiauti išsamiai informuojant apie blogėjančią emigrantų vaikų psichikos sveikatos padėtį ir pradėti vykdyti mokyklos programas, skirtas padėti jaunuoliams susidoroti su psichologinėmis problemomis, susijusiomis su tuo, kad šalia nėra jų tėvų;

Psichikos sveikata darbo aplinkoje

31. teigia, kad darbo vieta atlieka pagrindinį vaidmenį socialiai integruojant psichikos sveikatos problemų turinčius žmones ir ragina remti jų įdarbinimą, jų darbo vietų išsaugojimą, reabilitaciją ir grįžimą į darbą, ypač daug dėmesio skiriant pažeidžiamiausių grupių, įskaitant etninės mažumos priklausančių asmenų bendruomenes, integracijai;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

32. ragina valstybes nares skatinti mokslinius tyrimus, susijusius su darbo sąlygomis, dėl kurių gali būti paskatintas psichikos ligų plitimas, ypač tarp moterų;
33. ragina valstybes nares skatinti rengti specialius profesinio lavinimo kursus psichikos sveikatos problemų turintiems asmenims atsižvelgiant į jų sugebėjimus ir potencialą bei taip skatinti jų integraciją į darbo rinką; ragina rengti reintegravimosi į darbo vietą programas; pabrėžia, kad būtina darbdaviams ir jų darbuotojams rengti tinkamus mokymus, skirtus psichikos sveikatos problemų turinčių asmenų specifinių reikmių klausimui spręsti;
34. ragina darbdavius skatinti sveiką darbo atmosferą, atkreipti dėmesį į streso darbe problemą, ypač atsižvelgti į psichikos sutrikimų priežastis, susijusias su darbo vieta, ir jas šalinti;
35. ragina Komisiją nustatyti įmonėms ir viešosioms įstaigoms reikalavimą skelbti metinę jų vykdomos geros darbuotojų psichikos sveikatos skatinimo politikos ir darbo ataskaitą, kuri būtų rengiama tuo pačiu pagrindu, kaip ir fizinės sveikatos bei darbo saugos ataskaita;
36. ragina darbdavius, kaip dalį vykdomos sveikatos ir darbo saugos strategijos, patvirtinti savo darbuotojų emocinės ir psichikos gerovės skatinimo programas, sudaryti galimybes teikti konfidencialią pagalbą ir ją teikiant vengti stigmatizacijos, taip pat pradėti vykdyti kovos su priekabiavimu politiką; ragina Komisiją skelbti šias programas internetu ir taip platinti informaciją apie teigiamą patirtį;
37. ragina valstybes nares užtikrinti, kad iš asmenų, kurie dėl psichikos sveikatos problemų turi teisę į ligos ar neįgalumo pašalpą, nebūtų atimta teisė dirbti ir kad vos radę naują darbą jie neprarastų šios ligos ar neįgalumo pašalpos;
38. ragina valstybes nares visapusiškai ir veiksmingai įgyvendinti 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus ⁽¹⁾;

Vyresnio amžiaus asmenų psichikos sveikata

39. ragina valstybes nares patvirtinti atitinkamas priemones, skirtas aukštai vyresnio amžiaus asmenų gyvenimo kokybei gerinti bei išsaugoti ir skatinti juos rūpintis sveikata bei būti aktyviems dalyvaujant bendruomenės gyvenime, įskaitant ankstyvo išėjimo į pensiją programų rengimą;
40. pabrėžia, kad būtina skatinti mokslinius tyrimus neurodegeneracinių sutrikimų ir kitų su amžiumi susijusių psichikos ligų prevencijos ir priežiūros srityse, taip pat bet kokius būsimus Komisijos veiksmus ar pasiūlymus, pagal kuriuos siekiama atskirti Alzhaimerio ligą ar panašius neurodegeneracinius sutrikimus nuo kitų rūšių psichikos ligų;
41. ragina parengti mokslinių psichikos sveikatos ir gerovės tyrimų bei politikos sąsają;
42. atkreipia dėmesį į būtinybę įvertinti bendrą vyresnio amžiaus asmenų sergamumą ir apmokyti sveikatos priežiūros darbuotojus siekiant gilinti žinias apie psichikos sveikatos problemų turinčių vyresnio amžiaus asmenų reikmes;
43. ragina Komisiją ir valstybes nares taikyti atviro koordinavimo metodą sprendžiant socialinės apsaugos ir integracijos klausimus, taikyti slaugytojų rėmimo priemones ir sukurti slaugymo ir ilgalaikės priežiūros gaires siekiant užkirsti kelią netinkamam elgesiui su vyresnio amžiaus asmenimis ir užtikrinti jiems orų gyvenimą tinkamoje aplinkoje;

⁽¹⁾ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Kova su stigmatizavimu ir socialine atskirtimi

44. ragina rengti visuomenės informavimo ir sąmoningumo ugdymo kampanijas žiniasklaidoje ir internetu, mokyklose ir darbo vietose, siekiant skatinti gerą psichikos sveikatos būklę, daugiau sužinoti apie dažniausiai pasitaikančius depresijos ir polinkio į savižudybę simptomus, kovoti su psichikos sutrikimų turinčių asmenų stigmatizacija, raginti žmones ieškoti geriausios ir veiksmingiausios pagalbos ir skatinti aktyvią psichikos sveikatos problemų turinčių asmenų integraciją;

45. pabrėžia didžiulį žiniasklaidos vaidmenį keičiant suvokimą apie psichikos ligas ir ragina parengti Europos lygmens gaires, kuriomis vadovaudamasi žiniasklaida atsakingai informuotų apie psichikos sveikatą;

46. ragina valstybes nares remti organizacijas, kurios atstovauja psichikos sveikatos problemų turintiems asmenims ir jų globėjams, ir suteikti joms įgaliojimus siekiant palengvinti jų dalyvavimą formuojant ir įgyvendinant politiką visais mokslinių psichikos sveikatos tyrimų etapais;

47. mano, kad kova su psichikos sutrikimų turinčių asmenų stigmatizacija aprėpia invazinių ir nehumaniškių metodų, taip pat metodų, kurie grindžiami asmenų gydymu specialiose institucijose, atsisakymą;

48. mano, kad būtina skatinti ir remti psichologinės ir socialinės reabilitacijos veiklą, kurią vykdo nedideli vieši, privatūs arba vieši ir privatūs gyvenamieji centrai, teikiantys dieninės arba nuolatinės priežiūros paslaugas; šie centrai savo dydžiu ir pobūdžiu panašūs į šeimas ir veikia miesto aplinkoje, kad kiekvieno terapijos ir reabilitacijos etapu būtų skatinami dalyvauti gyventojai;

49. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą, susijusį su nauja direktyva dėl kovos su diskriminacija religijos ar įsitikinimų, negalios, amžiaus ar lytinės orientacijos pagrindais ne užimtumo sektoriuje ir ragina skubiai priimti šią direktyvą siekiant veiksmingai apsaugoti psichikos sveikatos problemų turinčius asmenis nuo diskriminacijos;

50. ragina valstybes nares nedelsiant ratifikuoti 2000 m. sausio 13 d. Hagos konvenciją dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos;

*

* *

51. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei PSO Europos biurui.

Pirmasis nacionalinių efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planų įvertinimas

P6_TA(2009)0064

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pirmojo nacionalinių efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planų įvertinimo (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 1998 m. gruodžio 7 d. Tarybos rezoliuciją Efektyvus energijos vartojimas Europos bendrijoje ⁽¹⁾,

— atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 19 d. Komisijos komunikatą „Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas: išnaudoti potencialą“ (COM(2006)0545),

⁽¹⁾ OL C 394, 1998 12 17, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbo dokumentą, paskelbtą kartu su minėtoju Komisijos komunikatu, būtent į veiksmų plano analizę (SEC(2006)1173), į minėtojo veiksmų plano poveikio vertinimą (SEC(2006)1174) ir į jo santrauką (SEC(2006)1175),
- atsižvelgdamas į 2007 m. sausio 10 d. Komisijos komunikatą „Europos energetikos politika“ (COM(2007)0001),
- atsižvelgdamas į 2007 m. kovo 8–9 d. vykusiam Europos Vadovų Tarybos susitikimui pirmininkavusios valstybės narės pateiktas išvadas dėl Europos Vadovų Tarybos veiksmų plano (2007–2009 m. Europos energetikos politika) patvirtinimo Taryboje,
- atsižvelgdamas į 1992 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyvą 92/75/EEB dėl buitinių prietaisų energijos ir kitų išteklių sunaudojimo parodymo ženklinant gaminių bei pateikiant standartinę informaciją apie gaminį ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/8/EB dėl termifikacijos skatinimo, remiantis naudingosios šilumos paklausa vidaus energetikos rinkoje ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB, nustatančią ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos sprendimą 2006/1005/EB dėl Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės ir Europos bendrijos susitarimo dėl raštinės įrangos energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo programų suderinimo sudarymo ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 106/2008 dėl Bendrijos raštinės įrangos energijos naudojimo efektyvumo ženklinimo programos (nauja redakcija) ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1639/2006/EB dėl Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos įsteigimo (2007–2013 m.) ⁽⁸⁾, ypač į jo II antraštinės dalies III skyrių „Pažangios energetikos Europai programa“,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1982/2006/EB dėl Europos bendrijos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintosios bendrosios programos (2007–2013 m.) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OL L 297, 1992 10 13, p. 16.

⁽²⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 65.

⁽³⁾ OL L 52, 2004 2 21, p. 50.

⁽⁴⁾ OL L 191, 2005 7 22, p. 29.

⁽⁵⁾ OL L 114, 2006 4 27, p. 64.

⁽⁶⁾ OL L 381, 2006 12 28, p. 24.

⁽⁷⁾ OL L 39, 2008 2 13, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 15.

⁽⁹⁾ OL L 412, 2006 12 30, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2006 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos apie energijos vartojimo efektyvumą, arba kaip mažesnėmis sąnaudomis sutaupyti daugiau energijos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos tausios, konkurencingos ir saugios energetikos strategijos (žalioji knyga) ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 23 d. Komisijos komunikatą dėl pirmo nacionalinių efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planų, nustatytų Direktyvoje 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų, įvertinimo (COM(2008)0011),
 - atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl skatinimo naudoti energiją iš atsinaujinančių šaltinių (COM(2008)0019),
 - atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 13 d. Komisijos komunikatą „Energijos vartojimo efektyvumas – pasiekti 20 proc. rodiklį“ (COM(2008)0772),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Regioninės plėtros komiteto nuomonę (A6–0030/2009),
- A. kadangi dėl neefektyvaus naudojimo Europos Sąjungoje iššvaistoma daugiau kaip 20 proc. energijos ir, jei būtų pasiektas tikslas sutaupyti 20 proc. energijos, ES galėtų sunaudoti apie 400 Mtne (mln. tonų naftos ekvivalento) mažiau pirminės energijos ir apie 860 Mtne sumažinti išmetamo CO₂ kiekį,
- B. kadangi Europos Sąjungoje energijos vartojimas, taip pat ir iš visų nacionalinių energijos šaltinių, kuriuos visų pirma sudaro įprastiniai energijos ištekliai, tebėra pagrindinis šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakų šaltinis,
- C. kadangi energijos išteklių importui į ES, t. y. jų tiekimo saugumui ir nepriklausomybei, būdinga vis didesnė rizika,
- D. kadangi, skatinant daugiau investuoti į efektyvų energijos vartojimą finansų krizės arba nuosmukio metu ir svyruojant naftos kainoms bei negalint jų nuspėti, prisidedama prie ekonomikos skatinimo,
- E. kadangi kylančios energijos kainos gali tapti viena iš pagrindinių skurdo priežasčių; kadangi efektyvesnis energijos vartojimas yra veiksmingiausias būdas sumažinti skurdžiai gyvenančių žmonių pažeidžiamumą,
- F. kadangi efektyvesnis energijos vartojimas yra ir ekonomiškai veiksmingiausias būdas įgyvendinti ES sau iškeltus privalomuosius rodiklius išmetamų teršalų kiekio mažinimo ir atsinaujinančios energijos srityse,
- G. kadangi visos valstybės narės bendrai suinteresuotos efektyviau vartoti energiją ir išnaudoti su efektyvesniu energijos vartojimu susijusias galimybes; kadangi siekiant atsižvelgti į skirtingas valstybių narių ekonomines ir klimato ypatybes patartina joms taikyti skirtingus priemonių derinius,
- H. kadangi efektyvaus energijos vartojimo priemonėmis norimą rezultatą galima pasiekti tik tada, kai jos taikomos visų sektorių politikai įgyvendinti,

⁽¹⁾ OL C 298 E, 2006 12 8, p. 273.

⁽²⁾ OL C 317 E, 2006 12 23, p. 876.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- I. kadangi, atsižvelgiant į tai, kad kelios valstybės narės dar nepateikė nacionalinių efektyvaus energijos vartojimo planų, Komisija, siekdama paskatinti daugiau valstybių narių įgyvendinti šioje srityje priimtus sprendimus, privalo imtis priemonių,
- J. kadangi dėl tarptautinės ekonominės krizės ir didesnio energijos išteklių kainų svyravimo vis svarbesnis efektyvus energijos vartojimas, nes efektyvus energijos vartojimas lemia gerokai didesnę tarptautinę Europos įmonių konkurencingumą,
- K. kadangi, remiantis pirmiau minėtu Komisijos komunikatu „Energijos vartojimo efektyvumas – pasiekti 20 proc. rodiklį“, gresia realus pavojus, kad nebus pasiektas 2020 metams nustatytas efektyvaus energijos vartojimo rodiklis,
- L. kadangi valstybės narės, vadovaudamosi pasiūlymo dėl direktyvos dėl skatinimo naudoti energiją iš atsinaujinančių šaltinių nuostatomis, turi remti ir skatinti efektyvų energijos vartojimą ir energijos taupymą, kad galėtų lengviau pasiekti atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo rodiklius,
- M. kadangi gyvenamuosiuose namuose galima sutaupyti apie 27 proc. energijos,
- N. kadangi nei ES, nei nacionaliniu lygmenimis dar nenustatyti teisiškai privalomi efektyvaus energijos vartojimo rodikliai,
- O. kadangi akivaizdu, jog vis dar trūksta pajėgumų energijos vartojimo efektyvumo projektams įgyvendinti,

1. palankiai vertina valstybių narių parengtus veiksmų planus; tačiau yra susirūpinęs, kad vėlavimas pateikti planus ir daugelio nacionalinių veiksmų planų turinys rodo, jog esama trūkumų, galinčių trukdyti pasiekti ES efektyvaus energijos vartojimo ir klimato apsaugos tikslus; pabrėžia, kad šiuo metu daugiausia dėmesio turi būti skiriamas veiksmingam priemonių, visų pirma susijusių su energijos efektyvumu, įgyvendinimui, įskaitant pažangiausios patirties bei sąveikos tobulinimą ir teikiant galutiniam vartotojams daugiau informacijos bei rekomendacijų efektyvaus energijos vartojimo klausimais;

2. mano, kad 2009 m. persvarstant veiksmų planus pats laikas išsamiai ištirti, ar teisės aktuose ir veiksmų planuose numatytos visos taupymo galimybės, susijusios su efektyvaus energijos vartojimo tikslų įgyvendinimo funkcijų paskirstymu, taip pat tai, kaip Komisija, valstybės narės, regionų ir vietos institucijos pasiskirsto atsakomybę įgyvendinimo ir vykdymo srityse;

3. ragina Komisiją užtikrinti, kad energijos efektyvumas ir energijos išteklių taupymas būtų kertinis Europos energetikos politikos akmuo; palankiai vertina pirmiau minėtame komunikate „Energijos vartojimo efektyvumas – pasiekti 20 proc. rodiklį“ išdėstytą Komisijos įsipareigojimą parengti persvarstytą ES energijos efektyvumo veiksmų planą; ragina Komisiją užtikrinti, kad 2020 metams nustatytas 20 proc. energijos efektyvumo rodiklis būtų teisiškai įpareigojantis ir sudarytų dalį Bendrijos pažangos siekiant šio rodiklio vertinimo, kurį Komisija turi atlikti vadovaudamasi Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti į aplinką išmetamus šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekius, Bendrijai siekiant įvykdyti įsipareigojimus iki 2020 m. sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ⁽¹⁾ nuostatomis;

4. džiaugiasi, kad didinami Komisijos žmogiškieji ištekliai energijos efektyvumo srityje; nors šių išteklių vis dar nepakanka siekiant dirbti visu pajėgumu, tai padės greičiau parengti teisėkūros pasiūlymus ekologinio produktų projektavimo, pastatų energinio naudingumo ir energijos sunaudojimo parodymų ženklinant gaminius, transporto sektoriaus ir galutiniam vartotojams skirtų įrenginių srityse; pabrėžia, kad pastarosiose srityse vis dar trūksta teisės aktų;

5. mano, kad Direktyva 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetikos paslaugų yra gera reguliavimo sistema; kartu pažymi, kad Direktyva taikoma tik iki 2016 m., ir bet kuriuo atveju jos užmojai pernelyg riboti, kad būtų pasiektas tikslas bent 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą, tad 2012 m. ji turėtų būti persvarstyta atsižvelgiant į išsamų valstybių narių patirties tyrimą;

⁽¹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 136.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

6. palankiai vertina tai, kad daugelio valstybių narių energetikos paslaugų teikėjai ir profesinės asociacijos, remdamosi direktyva, pradėjo tobulinti ir koordinuoti savo pažangaus energijos suvartojimo matavimo sistemas; tačiau pažymi, kad pagal esamą reguliavimo sistemą intelektualieji skaitikliai nebus plačiai naudojami namų ūkyje; todėl pritaria, kad per 10 metų nuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/54/EB ⁽¹⁾, įsigaliojimo būtų privaloma tvarka pradėta naudoti intelektualiuosius skaitiklius visuose pastatuose; ragina Komisiją griežčiau įgyvendinti Direktyvos 2006/32/EB 13 straipsnyje numatytus reikalavimus siekiant paspartinti pažangaus energijos suvartojimo matavimo sistemų taikymą;
7. mano, kad Komisija turi remti intelektualųjų skaitiklių diegimą privaloma tvarka, jeigu ji nori atlikti išsamų valstybių narių patirties šioje srityje tyrimą; mano, kad būsimose taisyklėse turėtų būti reikalaujama, jog vartotojų namuose ekranai, kuriuose duomenys lengvai įskaitomi, būtų įrengti šalia intelektualųjų skaitiklių, ir kad Komisija taip pat turėtų atkreipti dėmesį į matavimo sistemų suderinimo ir į duomenų perdavimo, diferencijuotų tarifų bei mikrogamybos taisykles;
8. mano, kad būtina remti nuostatas, kuriomis įtvirtinamas pavyzdinis viešojo sektoriaus vaidmuo; mano, kad atsižvelgiant į didėjančią energijos kainą efektyvus energijos vartojimo kriterijai turėtų būti apibrėžti valstybės institucijų viešųjų pirkimų procedūrose;
9. pripažįsta, kad didinant energijos efektyvumą pastatuose yra didžiulė galimybė sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakų kiekį ir kovoti su klimato kaita prisitaikant prie klimato kaitos ir sprendžiant jos priežastis;
10. ragina valstybes nares, kur įmanoma, intensyviai naudoti alternatyvius atsinaujinančius energijos šaltinius, pvz., vėją, biomasę, biokurą, taip pat bangų ir potvynių bei atoslūgių energiją;
11. palankiai vertina Komisijos pasirengimą į Direktyvos 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo taikymo sritį įtraukti mažai energijos vartojančių ir anglies junginių išlakų neišmetančių pastatų standartizavimą ir ragina nustatyti ES masto reikalavimus mažai energijos suvartojantiems pastatams, nes šie pastatai galėtų sumažinti galutinių vartotojų išlaidas; ragina nustatyti tikslų standartizavimo tvarkaraštį ir minimalų energijos iš atsinaujinančių šaltinių kiekį tiek naujuose, tiek esamuose pastatuose;
12. pažymi, kad gyvenamieji pastatai priklauso vienam iš labiausiai energiją švaistančių sektorių, todėl ragina nacionaliniu ir Bendrijos lygmenimis teikti didesnę finansinę paramą pastatų energiniam naudingumui didinti, o esamas finansines paskatas palyginti su nacionaliniuose veiksmų planuose išdėstytais įsipareigojimais, kaip Komisijos veiksmų planų persvarstymo dalį;
13. ragina valstybes nares ir regionus vykdyti suderintus veiksmus, numatytus pagal 2008 m. Intelektualiąją Europos energijos darbų programą, ir panaudoti struktūrinius fondus teminių tinklų savo teritorijose kūrimui, kad būtų galima gauti informacijos apie kituose ES regionuose taikomus metodus, susijusius su efektyviu energijos vartojimu, bei keistis šios srities praktinėmis žiniomis ir patirtimi;
14. pabrėžia, kad nacionaliniuose veiksmų planuose, susijusiuose su gyvenamųjų namų sektoriumi, numatytos energetikos politikos prioritetas turėtų būti gerinti būstų, kuriuose gyvena mažas pajamas gaunantys asmenys, ribinių parametrų kokybę, atsižvelgiant į tai, kad dėl nenuspėjamų kuro kainų smarkiai pablogės šių namų ūkių ekonominė padėtis ir gali kilti rimtų socialinių problemų;
15. palankiai vertina dabar vykdomą planinį teisės aktų, apimančių nuostatas dėl įrangos ženklinimo ir minimalaus energijos vartojimo efektyvumo, papildymą atsižvelgiant į veiksmų planą ir į Direktyvą 2005/32/EB; mano, jog svarbu, kad būtų išplėstas įrangos, kuriai taikomi minėtieji teisės aktai, sąrašas ir kartu stebimi vartotojų įpročiai;
16. siekdamas sumažinti atsarginės energijos vartojimą siūlo Komisijai ištirti galimybę reguliuoti išorinius energijos šaltinius, teikiančius įvairius įrenginius; ragina Komisiją, laikantis Direktyvos 2005/32/EB nuostatų, užtikrinti, kad šios nuostatos apimtų visą produkto būvio ciklą, turint mintyje efektyvus energijos vartojimo padarinius; atsižvelgdamas į tai, ragina papildyti direktyvą nuostatomis, susijusiomis su visu būvio ciklu, atsakomybe už gaminius ir galimybe juos pataisyti;

⁽¹⁾ OL L 211, 2009 8 14, p. 55.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

17. mano, jog svarbu, kad į efektyvesnio energijos vartojimo priemones būtų įtrauktos įmonės, kurioms netaikoma Europos prekybos taršos leidimais sistema, ypač tais atvejais, kai paslėptos išlaidos arba kiti sunkumai trukdo energijos vartojimo efektyvumą pasiekti rinkos priemonėmis; mano, kad siekiant efektyvumo būtina ne tik išplėsti ekologinį projektavimą, bet ir pradėti taikyti „baltųjų sertifikatų“ sistemą; yra įsitikinęs, kad Komisija turėtų kuo greičiau užbaigti reikiamus patikrinimus; pažymi, kad efektyvus energijos vartojimas yra labai svarbus, nes gali padėti valstybėms narėms pasiekti privalomus dalinimosi atsakomybe rodiklius; pabrėžia, kad padidinus energijos efektyvumą pastatuose galima ekonomiškai efektyviau būdu sumažinti energijos vartojimą;

18. palankiai vertina Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 443/2009, nustatantį naujų keleivinių automobilių išmetamų teršalų normas pagal Bendrijos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį⁽¹⁾, ir konsultacijas dėl kitų teisės aktų, pagal kuriuos siekiama gerinti transporto priemonių energijos vartojimo efektyvumą; pabrėžia, kad svarbu kaip įmanoma greičiau nustatyti griežtus būsimus išmetamų dujų kiekio rodiklius siekiant užtikrinti pramonės saugumą; reiškia nusivylimą, kad Parlamento raginimas nustatyti 95 g išmetamo CO₂ kiekio ribą 2020 m. dar nepatvirtintas; tačiau susirūpinęs pažymi, kad taikant naujus teisės aktus vis didėjanti energijos paklausa transporto srityje nesumažės;

19. palankiai vertina parengtą Žaliąją knygą dėl mobilumo mieste (COM(2007)0551), bet pažymi, kad nesant konkrečių kiekybinių nuostatų negalima išnaudoti efektyvumo didinimo galimybių; ragina Komisiją ištirti, kaip energijos požiūriu efektyvaus mobilumo mieste skatinimas ir visuomeninio transporto vystymas gali turėti vis didesnės įtakos struktūrinei bei sanglaudos politikai, ir kaip mobilumo efektyvumas gali turėti daugiau įtakos Bendrijos bendrai finansuojamų projektų sąlygų sistemai;

20. pabrėžia, kad dėl informacijos sklaidos ir ryšių priemonių tapo įmanoma taikyti kelių krovinio transporto apmokestinimo metodus, apimančius ne tik greitkelių sistemą; ragina ištirti galimybes vidaus rinkoje taikyti vienodus kontrolės teisės aktus;

21. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą skatinti efektyvią termofikaciją, bet pastebi, kad šios technologijos plėtojimas turėtų įtakos tose srityse, kuriose ji gali padėti veiksmingai tenkinti vietos naudingo šildymo poreikius; pažymi, kad centralizuoto šildymo sistemų tinklo efektyvumas yra toks pat svarbus kaip vartotojų naudojamos įrangos efektyvumas; mano, kad skiriant struktūrinių fondų ateityje didesnę reikšmę reikėtų teikti esamų centralizuoto šildymo sistemų tinklo efektyvumui;

22. tebemano, kad kai kurių sektorių politika prieštarauja Europos Sąjungos pastangoms efektyviai vartoti energiją; mano, kad tai taikytina ir dabatinei pagal struktūrinę ir sanglaudos politiką teikiamos paramos struktūrai;

23. mano, kad MVĮ gali tekti svarbus vaidmuo gerinant energijos vartojimo efektyvumą, bet jos neturi tokių pačių pajėgumų laikytis teisės aktų ar naujų standartų energijos sektoriuje; todėl mano, kad pagal Smulkiojo verslo aktą įvestos priemonės taip pat turėtų būti taikomos tvarkant informaciją ir ryšius su MVĮ energijos efektyvumo klausimais;

24. ragina valstybes nares didinti savo ambicijas ir savo nacionalinius energijos efektyvumo veiksmų planus naudoti kaip praktinę priemonę ne tik Direktyvoje 2006/32/EB numatytiems efektyvaus energijos vartojimo rodikliams, bet ir platesniems bei ilgesnio laikotarpio rodikliams pasiekti, t. y. iki 2020 m. bent 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą ir pasiekti privalomus nacionalinius pasiskirstymo atsakomybe mažinant išlaidas rodiklius;

25. ragina valstybes nares iki 2016 m. sutaupyti daugiau nei 9 proc. galutinio suvartojimo energijos, kaip kad numatyta Direktyvoje 2006/32/EB, ir nustatyti aiškius tarpinius rodiklius galutiniam rodikliui pasiekti;

(1) OL L 140, 2009 6 5, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

26. mano, kad nacionaliniuose veiksmų planuose reikia nustatyti realius, pagrįstus tikslinius privalomus rodiklius ir nustatyti priemones, kurios turi būti įgyvendintos siekiant užtikrinti, kad šie rodikliai būtų pasiekti;
27. mano, kad itin svarbu nacionalinius veiksmų planus pritaikyti prie geografinės, klimato, ekonominės struktūros ir vartotojų savybių, kurios įvairiuose regionuose labai skirtingos;
28. atkreipia dėmesį į ryšį tarp energijos ir teritorinės sanglaudos, kaip nurodyta Komisijos Žaliojoje knygoje dėl teritorinės sanglaudos (COM(2008)0616), turint mintyje tai, kad energijos suvartojimo efektyvumo didinimo priemonėmis galima prisidėti prie tvaraus vystymosi, energetinio saugumo, taip pat turint mintyje gerai parengtos teritorijų planavimo strategijos svarbą ir ilgalaikius sprendimus, skirtus visiems regionams;
29. mano, jog nacionaliniuose veiksmų planuose reikia užtikrinti, kad efektyvaus energijos vartojimo tiksliniai rodikliai būtų pasiekti mažomis sąnaudomis ir kad valstybės pagalba teiktų papildomos vertės;
30. ragina valstybes nares į esamas ryšių tarp vyriausybės agentūrų ir visuomenės struktūras įtraukti informaciją apie efektyvų energijos vartojimą, pažangiausią patirtį tose srityse ir vartotojų teises, susijusias su energijos ir klimato sektoriumi;
31. mano, kad siekiant užtikrinti geresnį visuotinį įgyvendinimą nacionalinius veiksmų planus būtina rengti gausiai dalyvaujant vietos ir regioninėms valdžios institucijoms, pilietinės visuomenės organizacijoms ir verslo srities partneriams, o kai kurios valstybės narės dabar elgiasi priešingai;
32. mano, kad svarbu nacionaliniuose veiksmų planuose atkreipti ypatingą dėmesį į didėjančių energijos kainų sukeltą skurdą ir užtikrinti tinkamą asmenų, kuriems gresia skurdas, apsaugą; mano, kad energijos vartojimo efektyvumo didinimas yra svarbi ir skubi užduotis;
33. pabrėžia, kad svarbu, jog valstybės narės į savo nacionalinius efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planus įtrauktų atitinkamas energijos taupymo finansines priemones, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2006/32/EB 9 straipsnį; mano, jog šios finansinės priemonės turėtų būti parengtos taip, kad padėtų įveikti pripažintas kliūtis, trukdančias padidinti energijos vartojimo efektyvumą, kaip antai išlaidų ir naudos pasidalijimas tarp savininko ir nuomininko ir ilgesnis atsipirkimo laikotarpis, kai senesnę, sunkiai atnaujinamą nuosavybę reikia pritaikyti prie dabartinių energijos vartojimo efektyvumo standartų;
34. mano, kad nacionaliniuose veiksmų planuose reikia ypač pabrėžti tai, kaip vyriausybės ketina skatinti ir remti MVĮ investicijas į energijos vartojimo efektyvumą; todėl pabrėžia, kad reikėtų atkreipti ypatingą dėmesį į tokias investicijas rengiant nacionalinius veiksmų planus;
35. apgailestaudamas pažymi, kad daugumoje valstybių narių energijos vartojimo efektyvumo projektams skiriamas finansavimas vis dar nėra pakankamas ir netinkamai atsižvelgiama į regionų ypatumus; ragina valstybes nares rūpintis atitinkamų savo naujovių diegimo veiksmų programų įgyvendinimu, kad būtų parengti ekonomiškai naudingi energijos vartojimo efektyvumo sprendimai;
36. pabrėžia, kad nuo šiol reikia veiksmingai įgyvendinti tas priemones, įskaitant pažangiausios patirties ir sinergijos tobulinimą bei keitimąsi informacija organizavimą ir efektyvaus energijos vartojimo sektoriaus įvairių ir išsklaidytų dalyvių koordinavimą;
37. pažymi, kad reikia išsamesnių ir aiškesnių išipareigojimų sudarant 2011 m. antrojo etapo nacionalinius veiksmų planus, siekiant sukurti verslui palankią aplinką ir numanomas investavimo sąlygas rinkos dalyviams;
38. pabrėžia, kad privatusis sektorius, remiamas taikant nacionalines priemones, turėtų atlikti svaresnę vaidmenį investuojant į tvarias energetikos technologijas ir kuriant naujas, drauge jis turėtų imtis naujoviškos veiklos, siekdamas keisti požiūrį ir kreipti daugiau dėmesio į energijos vartojimo efektyvumą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

39. pabrėžia strateginę ES valdžios institucijų rolę, ypač regionų ir vietos lygmenimis, teikiant didesnę įgyvendinimui reikalingą institucinę paramą energijos vartojimo efektyvumą skatinančioms iniciatyvoms, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų; rekomenduoja aktyviau vykdyti informacines ir šviečiamąsias kampanijas, pvz. pasinaudojant lengvai suprantamu energijos vartojimo efektyvumo ženkliniu, ir pradėti su energija susijusias bandomąsias iniciatyvas bei mokymus minėtųjų regionų ir vietos institucijų, siekiančių atkreipti piliečių dėmesį ir pakeisti jų elgesį, teritorijose;

40. ragina valstybes nares rengti sąmoningumo ugdymo ilgalaikio energijos vartojimo efektyvumo klausimais kampanijas, dėmesį kreipiant į viešųjų ir privačiųjų pastatų energinį efektyvumą ir siekiant įtikinti visuomenę, kad efektyviai vartojant energiją galima iš tikrųjų sutaupyti;

41. ragina Komisiją pateikti išsamią visų pirmame etape pateiktų planų analizę siekiant iki galo išsiaiškinti vėlavimo priežastis ir imtis ryžtingų veiksmų, jeigu ir ateityje būtų vėluojama ir pasitaikytų aplaidumo;

42. prašo Europos Komisiją Bendrijos ir valstybių narių lygmeniu išsiaiškinti, ar kiekviena sektorinė politikos priemonė atitinka efektyvaus energijos vartojimo tikslus; todėl mano, kad būtina išsamiai patikrinti Bendrijos pagalbos sistemas;

43. ragina Komisiją gerokai padidinti struktūrinių fondų ir sanglaudos fondų, kurie, vadovaujantis 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo ⁽¹⁾ 7 straipsnio nuostatomis, skirti energijos vartojimo efektyvumui esamuose gyvenamuosiuose namuose didinti, dalį ir kviečia valstybes nares visapusiškai išnaudoti šią galimybę;

44. ragina valstybes nares ir regionus vykdyti suderintus veiksmus, numatytus pagal 2008 m. Intelktualiąją Europos energijos darbų programą, ir panaudoti būtent struktūrinių fondų lėšas teminiams tinklams savo teritorijose kurti, kad būtų galima gauti informacijos apie kituose ES regionuose taikomus metodus, susijusius su efektyviu energijos vartojimu, bei keistis šios srities praktinėmis žiniomis ir patirtimi;

45. ragina Komisiją kito struktūrinių fondų programavimo laikotarpiu pritarti energijos vartojimo efektyvumo tikslams, sugriežtinti su šiais tikslais susijusius kriterijus ir skatinti taikyti konkrečias priemones ir technologijas, skirtas energijos taupymui ir efektyviam naudojimui, įskaitant partnerystę vykdant projektus, susijusius su pastatų atnaujinimu, gatvių apšvietimo modernizavimu, ekologišku transportu, miesto šildymo ir šilumos bei elektros energijos gamybos įrengimų modernizavimu;

46. ragina Komisiją patvirtinti priemones, būtinas pakankamiems instituciniams pajėgumams valstybėse narėse užtikrinti, kad būtų galima parengti veiksmingus nacionalinius veiksmų planus ir juos įgyvendinti, įskaitant oficialų atskirų priemonių stebėjimą ir kokybės kontrolę, taip pat ir tų, kurios siejamos su įsipareigojimais užtikrinti pastatų energinio naudingumo sertifikatus ir remti valstybinio švietimo bei mokymo programas energijos vartojimo efektyvumo srityje; ragina Komisiją sukurti viešą valstybių narių energijos vartojimo efektyvumo priemonių ir (arba) svarbių jų taikymo aspektų duomenų bazę;

47. ragina Komisiją nustatyti minimalius suderinto nacionalinių energijos efektyvumo veiksmų planų vertinimo šablono, metodikos ir tvarkos reikalavimus; pažymi, kad taip būtų sumažinta valstybių narių administracinė našta, užtikrintas nacionalinių energijos efektyvumo veiksmų planų pagrįstumas ir skatinama atlikti lyginamąją analizę; yra įsitikinęs, kad turi būti rengiami suderinti kiekvieno sektoriaus šablonas ir metodika, be to, turi būti aiškiai atskirta ankstesnė valstybių narių patvirtinta energijos efektyvumo politika ir veiksmai bei nauji politika ir veiksmai; atkreipia dėmesį į atitinkamas siūlomoje direktyvoje išdėstytas skatinimo naudoti energiją iš atsinaujinančių šaltinių nuostatas; pabrėžia, kad Komisijai tikrinant ir, jei būtina, atmetant nacionalinį veiksmų planą iš karto po to, kai jis pateiktas, vartotojams būtų užtikrinta geresnė įgyvendinimo kokybė; ragina koordinuoti nacionalinius veiksmų planus ir ataskaitas, teikiamas pagal skirtingas teisine priemones, siejamas su klimato kaitos tikslais; ragina Komisiją įvairiais būdais patikrinti, ar nacionaliniai energijos efektyvumo veiksmų planai atitinka pateiktas nacionalines ataskaitas, susijusias su Kioto protokolo ir nacionalinio strateginių krypčių plano struktūrinių fondų dokumentais;

⁽¹⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

48. ragina Komisiją nustatyti bendrus principus, susijusius su metodais sutaupyti energijai apskaičiuoti, laikantis subsidarumo principo; pažymi, kad tai, jog taikant energijos efektyvumo didinimo priemones sutaupyta energijos kiekį būtina nustatyti ir patikrinti, yra svarbu ne tik taikant Direktyvą 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų, bet ir siekiant įvertinti, kaip siekiama tikslo iki 2020 m. sutaupyti 20 proc. energijos bei kitų būsimų energijos taupymo tikslų;

49. ragina Komisiją užtikrinti, kad nacionaliniuose efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planuose būtų pateiktas aiškus ir nuoseklus požiūris, o ypač, kad Direktyvos 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo, įskaitant vėlesnį pateikimą nauja redakcija, reikalavimai būtų visiškai integruoti į nacionalinius efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planus, siekiant, kad šiuose planuose būtų siūlomos priemonės, kurios iš tikrųjų padėtų didinti energijos vartojimo efektyvumą, kurio reikalaujama esamuose nacionaliniuose ir Bendrijos teisės aktuose;

50. ragina Europos Komisiją reikalauti, kad nacionaliniuose efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planuose būtų aiškiai nurodyta, kaip įgyvendinti Direktyvoje 2006/32/EB numatytą įsipareigojimą, kad viešasis sektorius atliktų svarbiausią vaidmenį, ir, jei reikia, pateikti pasiūlymą dėl Bendrijos teisės akto, kuriuo būtų užtikrinamas pavyzdinis viešojo sektoriaus vaidmuo investuojant į energijos vartojimo efektyvumą;

51. ragina Europos Komisiją išsiaiškinti, kaip viešojo pirkimo procedūrose įtvirtinti sąlygas dėl efektyvaus energijos vartojimo, kurias reikia įgyvendinti vykdant viešuosius pirkimus, pirmenybę teikiant ekologiškiems produktams, įskaitant privalomą energijos efektyvumo standartų taikymą ir privalomą būvio ciklo energijos sąnaudų įtraukimą į investicijų vertinimą; pabrėžia, kad valdžios institucijos visais lygmenimis turėtų pirmosios pateikti pavyzdį vykdydamos viešuosius pirkimus pagal ekologiškumo principą;

52. ragina Europos Komisiją ištirti, kokie Bendrijos ištekliai skirti moksliniams tyrimams, kad kitu finansinės perspektyvos laikotarpiu būtų galima daugiau išteklių skirti energijos vartojimo efektyvumui gerinti;

53. mano, kad Komisija turėtų skatinti tas valstybes nares, kurios dar nepatvirtino savo nacionalinių efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planų, įgyvendinti šioje srityje priimtus sprendimus;

54. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Bendrosios žuvininkystės politikos taikomieji moksliniai tyrimai

P6_TA(2009)0065

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios žuvininkystės politikos taikomųjų mokslinių tyrimų (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1982/2006/EB dėl Europos bendrijos septintosios bendrosios mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programos (2007–2013) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 3 d. Komisijos komunikatą „Europos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategija. Nuosekli Europos mokslinių tyrimų erdvės sistema tausiam vandenynų ir jūrų naudojimui remti“ (COM(2008)0534) (Jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategija),

⁽¹⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽²⁾ OL L 412, 2006 12 30, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2002 m. rugsėjo 19 d. Komisijos komunikatą „Europos akvakultūros tvaraus vystymosi strategija“ (COM(2002)0511),
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. birželio 15 d. per pirmąjį svarstymą priimtą rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos bendrijos septintosios mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos pagrindų programos (2007–2013 m.) ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl integruotos jūrų politikos Europos Sąjungai ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 25 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 199/2008 dėl Bendrijos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. rugpjūčio 26 d. – rugsėjo 4 d. Johannesburge (Pietų Afrikos Respublika) vykusio pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimo tvaraus vystymosi klausimais ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 22 d. vykusioje konferencijoje „EurOCEAN 2007“ Europos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų organizacijų, mokslinių tinklų ir daugelio visos Europos mokslininkų priimtą Aberdyno deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A6-0016/2009),
- A. kadangi nuo Ketvirtosios bendrosios programos Komisija stengėsi skatinti Europos mokslinius tyrimus žuvininkystės ir akvakultūros srityje, siekdama remti bendrąją žuvininkystės politiką (BŽP),
- B. kadangi Septintojoje bendrojoje programoje visi moksliniai tyrimai žuvininkystės ir akvakultūros srityje įtraukti į daug platesnius žemės ūkio mokslinius tyrimus (2-oji teminė sritis), o jūrų mokslas ir pakrančių valdymas priklauso aplinkos mokslui,
- C. kadangi Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos Atsakingos žuvininkystės kodekse ir Susitarime dėl Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, migruojančių bei itin toli migruojančių žuvų rūšių išteklių išsaugojimo ir valdymo, taikymo pabrėžiama būtinybė plėtoti mokslinius tyrimus ir duomenų rinkimą siekiant sukaupti daugiau mokslinių žinių apie šį sektorių,
- D. kadangi BŽP – tai viena iš labiausiai priklausančių nuo mokslinių tyrimų Bendrijos politikos sričių ir kadangi pagal BŽP priimtų priemonių patikimumas grindžiamas aukšto lygio mokslinėmis rekomendacijomis,

⁽¹⁾ OL C 300 E, 2006 12 9, p. 400.⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0213.⁽³⁾ OL L 164, 2008 6 25, p.19.⁽⁴⁾ OL L 60, 2008 3 5, p.1.⁽⁵⁾ OL L 206, 1992 7 22, p.7.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- E. kadangi BŽP grindžiama gero valdymo principais, pagal kuriuos reikalaujama, kad sprendimų priėmimo procesas turi remtis rimtomis mokslinėmis rekomendacijomis ir laiku duoti rezultatų,
 - F. kadangi nustatant kvotas ir tausiojo išteklių naudojimo lygmenis turi būti vadovaujama moksliniais duomenimis,
 - G. kadangi žvejai ir mokslininkai dažnai nesutaria, vertindami jūros ir žuvų išteklių būklę,
 - H. kadangi pripažįstant, kad svarbu dėti pastangas įvairiose jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų srityse, jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategijoje daugiausia dėmesio skiriama minėtųjų mokslinių tyrimų sąveikai gerinti, o ne nusistovėjusioms mokslinių tyrimų sritims,
 - I. kadangi, turint mintyje jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategiją, itin vertinga Europos jūrų aplinkos stebėsenos priemonė – nuošaliuose regionuose veikiantys pažangūs mokslinių tyrimų centrai,
 - J. kadangi būsimai BŽP peržiūrai, kurią vykdant pirmenybė teikiama regioniniam ir ekosistemų valdymui, reikia tvirto mokslinių žinių pagrindo,
1. yra įsitikinęs, kad įgyvendinant įvairių sričių politiką mokslinių tyrimų srityje būtina skirti daugiau dėmesio konkrečioms žuvininkystės ir akvakultūros problemoms, nes šis sektorius yra labai svarbus ES ekonominiu, socialiniu ir politiniu požiūriu;
 2. džiaugiasi naujomis pastangomis, kurias Komisija įdėjo, parengdama jūrų ir jūrininkystės strategiją, ir kuriomis siekiama sutelkti priemones geresnei jūrų mokslinių tyrimų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų integracijai;
 3. primena Komisijai, kad pagal Reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 jai tenka teisinė pareiga grįsti savo pasiūlymus BŽP srityje išsamiomis mokslinėmis rekomendacijomis ir vadovautis atsargos požiūriu; ragina Komisiją pabrėžti jūros ir žuvų išteklių būklės mokslinių tyrimų svarbą ir pateikti argumentus šių mokslinių tyrimų naudai;
 4. yra susirūpinęs Septintosios bendrosios programos teminių sričių pertvarka, kuri reiškia, kad žuvų auginimo moksliniai tyrimai atsiejami nuo žuvininkystės ir jūrų ekologijos, o norint perorientuoti BŽP į ekosistemomis grindžiamą strategiją, priešingai, reikėtų didesnės integracijos;
 5. apgailestauja dėl to, kad pagal Septintąją bendrąją programą nei žuvininkystė, nei akvakultūra nelaikomos specialiomis sritimis ir programoje tiesiog pateikiama nuoroda į 2-ąją teminę sritį „Maistas, žemės ūkis, žuvininkystė bei biotechnologijos“, kuri galėtų apimti mokslinius tyrimus žuvininkystės srityje tik iš dalies ir jei būtų aiškinama labai plačiai; pažymi, kad tas pats pasakytina ir apie 6-ąją teminę sritį „Aplinka (įskaitant klimato kaitą)“;
 6. ragina Komisiją peržiūrėti Septintąją bendrąją programą, kai bus atliekama laikotarpio vidurio apžvalga, numatyta 2010 m., atsižvelgiant į šią rezoliuciją ir skiriant didesnę dėmesį konkrečioms žuvininkystės ir akvakultūros problemoms;
 7. yra įsitikinęs, kad tiek sprendimus priimančioms asmenims, tiek žuvininkystės sektoriaus subjektams labai reikia praktiškesnių mokslinių tyrimų ir, atsižvelgiant į Septintosios bendrosios programos trukmę, būtina įtraukti siektinus tikslus;
 8. mano, kad, kadangi Septintojoje bendrojoje programoje nėra numatyta specialių žuvininkystės ir akvakultūros gairių, neskatinama rengti pakankamai mokslinių tyrimų projektų šiose srityse, o tai mažina atrinktų projektų svarbą ir aktualumą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

9. pabrėžia, kad norint užtikrinti veiksmingą BŽP įgyvendinimą būtina diegti konkrečias taikomųjų mokslinių tyrimų programas ir užtikrinti jų finansavimą skiriant tinkamas sumas iš biudžeto; mano, kad tuo tikslu į Septintąją bendrąją programą būtina įtraukti lėšų paskirstymo skalę;
10. prašo Komisijos, kad BŽP taikomųjų mokslinių tyrimų finansavimas pagal Septintąją bendrąją programą būtų naudojamas įvairių valstybių narių vykdomų mokslinių tyrimų sąveikai skatinti ir kritinei masei pasiekti, kad būtų galima spręsti svarbiausius kelias temas apimančius jūrų mokslinių tyrimų uždavinius;
11. rekomenduoja jūrų mokslinių tyrimų srityje pirmenybę teikti ne tik moksliniams tyrimams, kuriais siekiama gauti žinių apie žuvų išteklių būklę, bet ir su ekosistemomis susijusiems, prekybiniais, ekonominiams ir socialiniams aspektams, darantiems didelį poveikį žuvininkystės valdymui, kadangi visi šie aspektai yra nepaprastai svarbūs;
12. mano, kad ypač žuvininkystės ir akvakultūros srityse reikėtų teikti pirmenybę taikomiesiems moksliniams tyrimams, kurių pagrindinis tikslas turėtų būti gerinti mokslinius duomenis, kuriais grindžiami teisės aktai ir žuvininkystės valdymas, visų pirma duomenis apie žuvų išteklių, kuriems kyla biologinė rizika, atkūrimo planus;
13. pažymi, kad yra kilęs aiškus interesų konfliktas tarp žvejų ir mokslininkų trumpuoju laikotarpiu, nors jų ilgalaikiai tikslai dera labiau; mano, kad sutarimas dėl jūrų būklės turi būti į tvarumą orientuotos žuvininkystės politikos pagrindas; ragina Komisiją skatinti geresnį žvejų ir mokslininkų bendradarbiavimą;
14. ragina Komisiją ir valstybes nares atkreipti žvejų dėmesį į tai, kad vertinant savo numanomus ekonominius nuostolius trumpuoju laikotarpiu jiems naudinga atsižvelgti į tai, kokios ekonominės naudos jie gali tikėtis vidutinės trukmės laikotarpiu arba ilgalaikės perspektyvos požiūriu, ir geriau žvejus informuoti šiuo klausimu;
15. pabrėžia tai, kad susiduriama su susirūpinimą keliančia problema – trūksta jaunų mokslininkų žuvininkystės taikomųjų mokslinių tyrimų srityje, nes karjera šioje srityje nėra tokia patraukli, palyginti su fundamentiniais tyrimais ir kitomis mokslo disciplinomis;
16. pabrėžia, kad būtina atkurti įdomias ir naudingas universitetų mokymo programas, suteikiančias galimybes gauti gerai apmokamą darbą šioje mokslo srityje;
17. palankiai vertina švietimo politiką, pagal kurią jauni mokslininkai labiau skatinami dirbti žuvų išteklių taikomųjų mokslinių tyrimų srityje, o ne fundamentinių tyrimų srityje;
18. ragina Komisiją skatinti kurti stabilų Europos tinklą, kuris būtų grindžiamas valstybėse narėse esama fizine infrastruktūra, būtų skirtas stebėti ir rinkti duomenis apie jūrų aplinką, taip pat padėtų šio sektoriaus subjektams ir Europos mokslinių tyrimų organizacijoms lengviau keistis informacija ir padėtų Sąjungai išlaikyti su pažanga susijusią poziciją; ragina Komisiją, turint mintyje šį tinklą, ypač atsižvelgti į nuošaliuose regionuose veikiančius mokslinių tyrimų centrus;
19. primena, kad būtina suvienodinti įvairius valstybėse narėse esamus taikomųjų mokslinių tyrimų modelius siekiant sudaryti sąlygas lengviau palyginti rezultatus ir apibendrinti duomenis;
20. ragina Komisiją skatinti mokslo visuomenę rengti daugiau bendrų metodologinių normų žuvų išteklių mokslinių tyrimų srityje, taip pat skatinti valstybių mokslinių tyrimų institutus aktyviau bendradarbiauti;
21. ragina Komisiją surinkti konkrečios informacijos apie tai, kaip šiuo metu vyksta mokslininkų ir žvejų dialogas įvairiose valstybėse narėse, ir susisteminti geriausią praktiką;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

22. pabrėžia, kad regionų patariamosioms taryboms tenka svarbus vaidmuo taikomųjų mokslinių tyrimų srityje, ir, atsižvelgdamas į tai, prašo, kad mokslininkai galėtų tapti visateisiais šių organizacijų nariais;
23. susirūpinęs pažymi, kad nuo 2006 m. nuolat mažėjo lėšų, kurias valstybės narės išleidžia duomenims žvejybos sektoriuje rinkti, bendra suma;
24. ragina Komisiją ir valstybes nares skirti Sąjungos biudžete numatytus asignavimus, ypač 11 07 02 eilutės („Žuvininkystės išteklių valdymo parama (mokslinio konsultavimo gerinimas)“) asignavimus, žuvininkystės sektoriaus duomenims rinkti;
25. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, taip pat valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Europos profesinis pažymėjimas paslaugų teikėjams

P6_TA(2009)0066

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos profesinio pažymėjimo paslaugų teikėjams rengimo (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 2241/2004/EB dėl bendros Bendrijos sistemos siekiant užtikrinti kvalifikacijų ir gebėjimų skaidrumą (Europasas) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 6 d. Komisijos komunikatą „Judumas – priemonė kurti daugiau ir geresnių darbo vietų. 2007–2010 m. Europos profesinio judumo veiksmų planas“ (COM(2007)0773),
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikatą „Pasiūlymas dėl Bendrijos Lisabonos programos 2008–2010 m.“ (COM(2007)0804),
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gegužės 23 d. rezoliuciją dėl sveikatos apsaugos paslaugų išbraukimo iš Direktyvos dėl paslaugų vidaus rinkoje poveikio ir pasekmių ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

⁽²⁾ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁽³⁾ OL L 390, 2004 12 31, p. 6.

⁽⁴⁾ OL C 111, 2008 5 6, p. 1.

⁽⁵⁾ OL C 102 E, 2008 4 24, p. 279.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją dėl tarpvalstybinių paslaugų teikėjų išipareigojimų ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą (A6-0029/2009),
- A. kadangi ES piliečių teisė įsikurti arba teisė teikti paslaugas bet kurioje ES valstybėje narėje yra pagrindinės bendrosios rinkos laisvės, kurioms priskiriama teisė kaip savarankiškai dirbančiam asmeniui arba darbuotojui užsiimti profesine veikla kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jis įgijo profesinę kvalifikaciją,
- B. kadangi pagal Sutarties 3 straipsnio 1 dalies c punktą kliūčių laisvam asmenų ir paslaugų judėjimui tarp valstybių narių panaikinimas yra viena Bendrijos užduočių,
- C. kadangi didesnis asmenų ir paslaugų judumas tarp valstybių narių ir regionų yra svarbiausias veiksnys siekiant Lisabonos ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos darbotvarkės tikslo ir gali skatinti našumą naujomis perspektyvomis, idėjomis ir gebėjimais,
- D. kadangi ES judumo rodikliai išlieka maži – tik 4 % darbuotojų yra gyvenę ir dirbę kitoje valstybėje narėje ir maždaug 2 % darbuotojų šiuo metu gyvena ir dirba kitoje valstybėje narėje ⁽²⁾,
- E. kadangi tebesama pagrindinių kliūčių, su kuriomis susiduria kitoje valstybėje narėje norintys dirbti asmenys, ir 20 % 2007 m. SOLVIT gautų skundų buvo dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kas yra būtina norint dirbti pagal reglamentuojamą profesiją,
- F. kadangi Komisija pagal Sutarties 226 straipsnį pradėjo pažeidimo procedūras kelių valstybių narių atžvilgiu, nepranešusių jai apie priemones, priimtas perkeltiant į nacionalinę teisę Direktyvą 2005/36/EB,
- G. kadangi Direktyvos 2005/36/EB 32 konstatuojamojoje dalyje teigiama, jog „Profesinėms sąjungoms ir organizacijoms įvedus Europinio lygio profesinius pažymėjimus būtų palengvintas specialistų judėjimas ir pagreitinamas pasikeitimas informacija tarp priimančiosios valstybės narės ir kilmės valstybės narės. Šie profesiniai pažymėjimai leistų stebėti specialistų, kurie apsistojo įvairiose valstybėse narėse, karjerą. Tokiuose pažymėjimuose, visapusiškai atsižvelgiant į duomenų apsaugos nuostatas, būtų pateikiama informacija apie specialisto profesinę kvalifikaciją (baigtas universitetas ar kita įstaiga, įgyta kvalifikacija, profesinė patirtis), teisinę įsisteigimo vietą, su jo profesija susijusias gautas nuobaudas ir duomenys apie atitinkamą kompetentingą įstaigą“,
- H. kadangi savo anksčiau minėtoje rezoliucijoje dėl sveikatos apsaugos paslaugų išbraukimo iš Direktyvos dėl paslaugų vidaus rinkoje poveikio ir pasekmių jis ragino parengti „Europos kortelę, kurioje būtų įrašyta informacija apie sveikatos priežiūros specialistų kvalifikaciją, ir padaryti šią informaciją prieinamą pacientams“,

Tarpvalstybinis judumas

1. skatina visas iniciatyvas, kuriomis siekiama lengvinti tarpvalstybinį judumą kaip priemonę veiksmingam paslaugų ir darbo rinkų veikimui ir kaip priemonę ekonominiam augimui ES viduje stiprinti;

⁽¹⁾ OL C 219 E, 2008 8 28, p. 312.

⁽²⁾ 2005 m. sausio mėn. Nr. 64 Eurobarometro tyrimas dėl geografinio judumo ir judumo Europos darbo rinkoje.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

2. pabrėžia ES atsakomybę toliau lengvinti geografinį ir profesinį judumą didinant kvalifikacijų skaidrumą, skatinant jų pripažinimą ir palyginamumą, o taip pat užtikrinant pacientų ir vartotojų saugumą;
3. vis dėlto pabrėžia, kad Komisijai reikia koordinuoto požiūrio į dabartines iniciatyvas, kuriomis siekiama lengvinti ir skatinti kvalifikuotų specialistų judumą tarp valstybių narių, pvz., EUROPASS (europinio standarto gyvenimo aprašymą), EURES (darbuotojų judumo portalą) ir Europos kvalifikacijų sistemą (EKS), o taip pat į įvairius atitinkamus kartu su Bendrija finansuojamus su šiais klausimais susijusius tinklus, pvz. SOLVIT, IMI, EUROGUIDANCE ir ENIC/NARIC;
4. pabrėžia civilinės visuomenės, įskaitant darbdavius, sąjungas, profesines organizacijas ir atsakingas institucijas bendrą atsakomybę lengvinti ir gerinti judumą vidaus rinkoje;

Direktyvos 2005/36/EB perkėlimas į nacionalinę teisę

5. ragina tas valstybes nares, kurios vilkina Direktyvos 2005/36/EB, kurią reikėjo perkelti į nacionalinę teisę ne vėliau kaip 2007 m. spalio 20 d., perkėlimą, priimti reikiamus įstatymus ir kitus teisės aktus;
6. ragina Komisiją imtis veiksmų tų valstybių narių, kurios dar neperkėlė Direktyvos 2005/36/EB į nacionalinę teisę, atžvilgiu;
7. ragina Komisiją įvertinti Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnio taikymo poveikį judumui ataskaitoje, kurią ji parengs pagal tos direktyvos 60 straipsnio 2 dalį;
8. ragina valstybes nares siekti labiau suderinto požiūrio į kvalifikacijų ir kompetencijų pripažinimą, supaprastinti susijusius administracinius procesus ir mažinti specialistų patiriamas išlaidas;

Europos profesinio pažymėjimo būtinumas

9. mano, kad be taikomų priemonių, kuriomis siekiama lengvinti ir skatinti judumą, reikia nustatyti papildomą Europos profesinio pažymėjimo naudą daugumai profesijų;
10. pažymi, kad kai kurių reglamentuotų ir suderintų profesijų atstovų, pavyzdžiui, teisininkų ir sveikatos srities darbuotojų, Europos profesiniai pažymėjimai šiuo metu rengiami, o kalbant apie kitas, nesuderintas arba ne tokias suderintas profesijas, atrodo, kad profesinius pažymėjimus rengti sudėtinga, nes teisės aktai įvairiose valstybėse narėse skiriasi, ir pirmiausia reikia įteisinti kvalifikacijų duomenis ir juos abipusiškai pripažinti;
11. atkreipia dėmesį, kad Europos profesinis pažymėjimas galėtų būti naudingas net ir nereglamentuojamoms ir nesuderintoms profesijoms, nes juo būtų suteikiama informacija, ypač darbdaviams ir vartotojams, kas aktualu daugelio laisvųjų profesijų atveju;
12. Ragina Komisiją kritiškai įvertinti įvairias iniciatyvas dėl profesinio pažymėjimo rengimo ir pranešti apie tai Parlamentui pateikiant detalų sąrašą;
13. ragina Komisiją ištirti iniciatyvas, kad suprastų, ar dėl Europos profesinio pažymėjimo, be kitų priemonių, būtų galima:
 - a) piliečiams susiduriant su tarpvalstybinių paslaugų teikėju, prisidėti užtikrinant piliečių saugumą, nes piliečiai profesiniame pažymėjime gali patikrinti paslaugų teikėjo tapatybę ir kvalifikaciją,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- b) ilgam laikui supaprastinti administracines procedūras ir sumažinti išlaidas, pakeisti popierines bylas ir didinti skaidrumą,
- c) skatinti laikinų paslaugų teikimą,
- d) skatinti atitinkamų aukštos kokybės paslaugų teikimą Europos Sąjungoje ir trečiojoje šalyje,
- e) naudoti profesinį pažymėjimą kaip priemonę paslaugų gavėjams atitinkamai informacijai perduoti, kad būtų stiprinama vartotojų sveikata ir jų sauga,
- f) naudoti profesinį pažymėjimą kaip priemonę darbdaviams (valstybiniame ir privačiame sektoriuose) atitinkamai informacijai perduoti, siekiant palengvinti darbuotojų iš kitų valstybių narių įdarbinimą;

mano, kad toliau imantis viešųjų veiksmų reikėtų pateikti aiškiai apibrėžtą profesijos tipų aprašymą ir konkrečius reikalavimus, kurie turėtų būti nurodyti pažymėjime;

Europos profesinio pažymėjimo ypatybės

14. mano, kad bet kuris profesinis pažymėjimas (jeigu yra pakankamai norinčiųjų, kad toks pažymėjimas būtų parengtas) turėtų būti kuo paprastesnis, lengvesnis ir laisvesnis, jį naudojant neturi būti sudaroma naujų biurokratinių kliūčių ir tam tikrų profesijų kvalifikacijose juo galėtų būti nustatyta vadinamoji bendra kalba;

15. ragina, kad Europos profesinis pažymėjimas nedarytų neigiamo poveikio tarpvalstybiniam judumui ir būtų naudojamas tik kaip persikėlimo teisės įrodymas, užuot buvęs tokio persikėlimo sąlyga; pabrėžia, kad konkrečioms grupėms neturėtų būti užkertamas kelias teikti paslaugų kitose valstybėse narėse ir kad dėl pažymėjimo nebūtų sudaryta naujų kliūčių, visų pirma, ne tokiems kvalifikuotiems žmonėms arba tiems, kurių kvalifikacijos ne tokios konkrečios;

16. pabrėžia, kad vienas ar daugiau Europos profesinių pažymėjimų galėtų būti naudojami įvairiai, pavyzdžiui, profesijų arba valstybių narių skirtumams suderinti; mano, kad patys profesijų atstovai turėtų finansuoti Europos profesinio pažymėjimo rengimą ir naudojimą, jeigu mano, kad tai tikslinga;

17. pabrėžia, kad atitinkamos profesijos grupei jau turint nacionalinį profesinį pažymėjimą, remiantis praktinėmis priežastimis, nacionalinio pažymėjimo funkcijas reikėtų įtraukti į Europos profesinį pažymėjimą;

18. pabrėžia, kad informacija apie Europos profesinį pažymėjimą turėtų būti patikima, patvirtinta kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų ir jų sistemingai atnaujinama; mano, kad, prireikus, EUROPASS CV esančią informaciją reikėtų įtraukti į Europos profesinį pažymėjimą;

19. pabrėžia, kad galimybė susipažinti su pažymėjimo duomenimis turėtų atitikti griežčiausius privatumo apsaugos reikalavimus;

*

* *

20. Paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Su banginių medžiokle susiję Bendrijos veiksmai

P6_TA(2009)0067

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl su banginių medžiokle susijusių Bendrijos veiksmų (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1946 m. Tarptautinę konvenciją dėl banginių medžioklės reguliavimo ir į tai, kad įsteigta Tarptautinės banginių medžioklės komisija (TBMK),
- atsižvelgdamas į 1986 m. įsigaliojusį TBMK susitarimą dėl komercinės banginių medžioklės uždraudimo (moratoriumo),
- atsižvelgdamas į Tarptautinės gamtos apsaugos sąjungos 2008 m. Raudonosios nykstančių gyvūnų knygos atnaujinimą siekiant įtraukti banginių šeimos gyvūnus,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės gamtos apsaugos sąjungos 2008 m. spalio 5–14 d. posėdį Barselonoje,
- atsižvelgdamas į EB steigimo sutarties 37 ir 175 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 19 d. Komisijos komunikatą dėl su banginių medžiokle susijusių Bendrijos veiksmų (COM(2007)0823),
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 5 d. Tarybos sprendimą, nustatantį Bendrijos poziciją dėl banginių medžioklės ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į tai, kad TBMK savo 60-ajame metiniame susitikime, įvykusiame 2008 m. birželio mėn. Santjage (Čilė), įsteigė nedidelę darbo grupę TBMK ateities klausimu (darbo grupė),
- atsižvelgdamas į 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾ (Buveinių direktyva),
- atsižvelgdamas į Protokolą dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės, pridėtą prie 1997 m. Amsterdamo sutarties, iš dalies keičiančios Europos Sąjungos sutartį,
- atsižvelgdamas į tai, kad priimta Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija (angl. CITES), pagal kurią draudžiama tarptautinė komercinė prekyba produktais iš visų rūšių didžiųjų banginių, ir į šios konvencijos įgyvendinimą ES,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ Tarybos sprendimas, nustatantis poziciją dėl pasiūlymų dėl Tarptautinės konvencijos dėl banginių medžioklės reguliavimo priedo pakeitimų, kurios turi būti laikomasi Europos bendrijos vardu 2008 m. vykstančiame 60-ajame Tarptautinės banginių medžioklės komisijos susitikime (Tarybos dokumentas Nr. 9818/2008).

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- A. kadangi visų pirma turi būti siekiama saugoti biologinę įvairovę, įskaitant gyvūnų rūšių išsaugojimą,
 - B. kadangi visuomet reikia atsižvelgti į gyvūnų gerovę,
 - C. kadangi vis dėlto kyla apsirūpinimo maistu ir jo tiekimo problemų, ypač bendruomenėse, kurios tradiciškai verčiasi banginių medžiokle,
 - D. kadangi pagal Buveinių direktyvą visų rūšių banginiai griežtai saugomi nuo tyčinio trikdymo, gaudymo ar žudymo Bendrijos vandenyse,
 - E. kadangi manoma, kad beveik kas ketvirtos banginių šeimos rūšies gyvūnams kyla grėsmė, devynių rūšių gyvūnai priskiriami nykstantiems ar sparčiai nykstantiems, o daugelio rūšių ir populiacijų gyvūnų padėtis iki šiol neaiški;
 - F. kadangi paskelbus moratoriumą kai kurių rūšių banginių padėtis šiek tiek pagerėjo, kitų rūšių banginių padėtis nepagerėjo ir nežinoma apie jų gebėjimą prisitaikyti prie kintančių aplinkos sąlygų,
 - G. kadangi iš pradžių numatyta, kad moratoriumas galios tol, kol bus nustatyta tinkama valdymo sistema ir suteikta pakankamai laiko atkurti išsekovtus išteklius,
 - H. kadangi ne visi TBMK nariai prisidėjo prie moratoriumo,
 - I. kadangi moratoriumas jokia būdu neapima banginių žudymo mokslo tikslais,
 - J. kadangi paskelbus moratoriumą banginių, nužudytų turint specialų leidimą, skaičius tik padidėjo,
 - K. kadangi TBMK (daugiau nei 30 rezoliucijų), kai kurios NVO ir kitos institucijos pareiškė didžiulį susirūpinimą dėl to, kad galiojantys specialūs banginių medžioklės leidimai prieštarauja komercinės banginių medžioklės moratoriumo esmei (TBMK 2003–2); mėsa, gauta iš tokios banginių medžioklės, neturėtų būti naudojama komerciniais tikslais,
 - L. kadangi, nepaisant neseniai padarytos pažangos, banginių žudymo būdai vis dar neatitinka reikiamų standartų,
 - M. kadangi banginių šeimos gyvūnai nyksta ne tik dėl medžioklės, bet ir dėl klimato kaitos, taršos, susidūrimų su laivais, žvejybos įrangos, su hidrolokatoriais susijusių ir kitų pavojų,
 - N. kadangi minėtajame Tarybos sprendime remiamasi tik EB sutarties 175 straipsniu ir atsižvelgiama tik į minėtąjį TBMK 2008 m. birželio mėn. posėdį Santjage (Čilė),
1. labai palankiai vertina minėtąjį Komisijos komunikatą dėl su banginių medžiokle susijusių Bendrijos veiksmų ir kvalifikuota balsų dauguma priimtą Tarybos sprendimą dėl banginių medžioklės; remia tolesnį visuotinį komercinės banginių medžioklės moratoriumą ir tarptautinės komercinės prekybos banginių produktais draudimą; siekia sustabdyti banginių medžioklę mokslo tikslais ir remia banginių draustinių steigimą dideliuose vandenynų ir jūrų regionuose, kuriuose būtų neribotam laikui uždrausta banginių medžioklė;
2. ragina Tarybą priimti naują bendrą poziciją pagal EB sutarties 37 ir 175 straipsnius;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

3. mano, kad banginių ir kitų banginių šeimos gyvūnų išsaugojimas iš esmės priklauso nuo to, ar bus parengta priemonių, kurios būtų numatytos pakankamai plataus masto susitarime ir dėl šios priežasties būtų veiksmingai įgyvendinamos;
4. ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares, dalyvaujančias darbo grupės veikloje, stengtis sudaryti tokių susitarimą;
5. mano, kad darbo grupės diskusijos turėtų būti kiek galima skaidresnės;
6. tikisi, kad darbo grupė spręs problemą, susijusią su banginių žudymu per medžioklę mokslo tikslais, ir ras būdą, kaip tai uždrausti;
7. supranta, kad asmenims, kurie tradiciškai verčiasi banginių medžiokle siekdami pragyventi, reikia leisti sumedžioti ribotą banginių kiekį, tačiau ragina daug labiau pabrėžti būtinybę nagrinėti ir naudoti humaniškus žudymo būdus;
8. ragina leisti tokią medžioklę tik nustatius aiškias kvotas, kurios būtų grindžiamos TBMK mokslinio komiteto rekomendacijomis ir būtų reglamentuojamos, t. y. būtų taikoma griežta kontrolė, įskaitant visų duomenų registravimą ir perdavimą TBMK;
9. taip pat ragina visame pasaulyje esančiose tinkamose vietose steigti daugiau saugomų jūrų teritorijų, kuriose banginiams būtų taikoma speciali apsauga;
10. pažymi, kad pagal Buveinių direktyvą, kurioje apibrėžiama Bendrijos pozicija dėl banginių (ir delfinų), nebūtų galima atnaujinti jokių banginių, kurių populiacija aptinkama ES vandenyse, komercinės medžioklės;
11. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia naudoti daugiau selektyvios žvejybos įrangos, siekiant nepagauti kitų rūšių, ypač banginių šeimos, gyvūnų;
12. mano, kad, atsižvelgdama į komercinės banginių medžioklės skaudžią praeitį ir į pastaruoju metu banginių populiacijoms kylantį didelį pavojų (inter alia, atsitiktinis banginių sumedžiojimas vykstant žvejybai, susidūrimai su laivais, pasaulio klimato kaita ir akustinė tarša vandenynuose), ES turi pagrindiniuose tarptautiniuose forumuose nuosekliai ir darniai užtikrinti didžiausią banginių apsaugą pasauliniu lygmeniu;
13. taip pat ragina už tokių saugomų teritorijų ribos kovoti su grėsme, banginių šeimos gyvūnams kylančia dėl klimato kaitos, taršos, susidūrimų su laivais, žvejybos įrangos, žmonių sukeltos akustinės taršos vandenynuose (įskaitant hidrolokatorius, seisminius tyrimus ir laivų keliamą triukšmą) ir kitų pavojų;
14. mano, kad prieš imantis bendrų veiksmų Komisija turėtų pateikti pasiūlymų, pagal kuriuos būtų kovoje su minėtąja grėsme Bendrijos vandenyse ir dėl Bendrijos laivų;
15. mano, kad Komisija turėtų nustatyti pakoreguotą banginių stebėjimo būdų reguliavimo sistemą, pagal kurią atsižvelgiant į naujausius pokyčius būtų saugomi tų pakrantės regionų, kuriuose ši veikla vykdoma, ekonominiai ir socialiniai interesai;
16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Tarptautinei banginių medžioklės komisijai, regionų patariamosioms taryboms, Žuvininkystės ir akvakultūros patariamajam komitetui ir regioninėms žvejybos valdymo organizacijoms, kurių narė yra ES.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Bendrijos dalyvavimas Europos audiovizualinėje observatorijoje

P6_TA(2009)0068

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijos dalyvavimo Europos audiovizualinės observatorijos veikloje (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1992 m. gruodžio 15 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto rezoliuciją Nr. (92)70, pagal kurią įsteigiama Europos audiovizualinė observatorija, ir į 1997 m. kovo 20 d. rezoliuciją Nr. (97)4, pagal kurią patvirtinama, kad Europos audiovizualinė observatorija tęs savo veiklą, taip pat į Observatorijos įstatus, pridėdamus prie šios rezoliucijos,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 21 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto rezoliuciją Res(2000)7 dėl Europos audiovizualinės observatorijos įstatų pakeitimų,
 - atsižvelgdamas į 1999 m. lapkričio 22 d. Tarybos sprendimą Nr. 1999/784/EB dėl Bendrijos dalyvavimo Europos audiovizualinės observatorijos veikloje ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1718/2006/EB dėl Europos audiovizualinio sektoriaus rėmimo programos (MEDIA 2007) įgyvendinimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. sausio 10 d. Komisijos ataskaitą dėl 1999 m. lapkričio 22 d. Tarybos sprendimo Nr. 1999/784/EB, iš dalies pakeisto Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu 2239/2004/EB dėl dalyvavimo Europos audiovizualinėje observatorijoje (COM(2006)0835), įgyvendinimo,
 - atsižvelgdamas į 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą (A6-0010/2009),
- A. kadangi audiovizualinis sektorius labai svarbus vystant Europos kūrybos ir žinių ekonomiką ir atlieka pagrindinį vaidmenį skatinant kultūros įvairovę ir pliuralizmą Europos Sąjungoje,
- B. kadangi dėl informacinės visuomenės ir žiniasklaidos paslaugų, tinklų ir techninių priemonių konvergencijos būtina spręsti naujus uždavinius, susijusius su galiojančio teisinio įvairių sričių teisių ir įsipareigojimų pagrindo pritaikymu, ir atsiranda daugybė naujų galimybių,
- C. kadangi užtikrinus patikimos įvairių šaltinių informacijos apie Europos audiovizualinę rinką skaidrumą ir prieinamumą būtų geriau suvokiamas šios veiklos srities potencialas ir skatinamas sektoriaus operatorių, ypač mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių (MVI), konkurencingumas, be to, tai gali būti naudinga vartotojams,

⁽¹⁾ OL L 307, 1999 12 2, p. 61.⁽²⁾ OL L 327, 2006 11 24, p. 12.⁽³⁾ OL L 298, 1989 10 17, p. 23.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- D. kadangi taip Europos audiovizualinė observatorija (Observatorija), rinkdama ir platindama išsamią informaciją apie audiovizualinį sektorių, prisidėtų prie Europos audiovizualinės pramonės konkurencingumo skatinimo,
- E. kadangi Observatorija siūlo įvairaus pobūdžio produktų nacionaliniu ir Bendrijos lygmenimis, įskaitant interneto paslaugas, publikacijas ir duomenų bazes, kurie labai vertingi pramonės atstovams ir politikos formuotojams,
- F. kadangi Bendrijos veiksmai, skirti audiovizualinės pramonės konkurencingumui remti, bus labai svarbus indėlis siekiant Lisabonos strategijoje numatytų tikslų,
1. pripažįsta, kad Observatorija yra vienintelė Europos masto viešųjų paslaugų organizacija, skirta informacijai apie Europos audiovizualinę pramonę rinkti ir platinti, ir kad ši organizacija atlieka labai svarbų vaidmenį teikdama išsamią informaciją apie minėtąjį sektorių viešoms ir privačioms šios srities įstaigoms;
 2. pabrėžia, kad dėl informacinės visuomenės paslaugų ir žiniasklaidos paslaugų, tinklų ir techninių priemonių konvergencijos atsirado naujų iššūkių, susijusių su audiovizualinio sektoriaus tyrinėjimais, ir kad šie iššūkiai turėtų būti atspindėti Observatorijos veikloje;
 3. pakartoja, kad žiniasklaida ir naujos technologijos atliks didesnę negu bet kada vaidmenį audiovizualiniame sektoriuje ir kad Observatorija, siekdama laiku atsižvelgti į naujus pokyčius bei toliau atlikti svarbų vaidmenį minėtajame sektoriuje, turi atitinkamai stiprinti savo pajėgumus;
 4. pabrėžia, kad Observatorijai turi būti užtikrinti ištekliai, kurie jai būtini siekiant savo tikslų ir veiksmingai reaguojant į žiniasklaidos ir naujų technologijų pokyčius;
 5. todėl ragina Observatoriją papildyti savo veiklos sritį, t. y. imtis naujausių uždavinių, susijusių su žiniasklaidos priemonių konvergencija ir naujais pokyčiais, ir ypač daug dėmesio skirti kino ir audiovizualinės pramonės skaitmeninimui apskritai, taip pat interneto audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, mobiliosios televizijos ir videožaidimų, analizei;
 6. pabrėžia, kokie svarbūs nacionalinių reguliavimo tarnybų bei suinteresuotųjų šalių ryšiai ir jų koordinavimas audiovizualinės žiniasklaidos sektoriaus veikloje siekiant garantuoti papildomą naudą;
 7. palankiai vertina Observatorijos publikaciją autoriaus ir gretutinių teisių tema, siūlo Observatorijai nuolat analizuoti šiuos klausimus ir, atsižvelgiant į UNESCO kultūros įvairovės konvenciją ⁽¹⁾, įtraukti į šią analizę mokesčių ir darbo teisės Europos audiovizualiniame sektoriuje problemą;
 8. ragina Observatoriją, kaip kompetentingą organą, teikti konsultacijas ir siūlyti politikos galimybes, kuriomis galėtų būti grindžiama Europos politika, atsižvelgiant į pažangiausią audiovizualinės žiniasklaidos srities patirtį, kuria vadovaujamasi kitose pasaulio šalyse, patiriančiose panašius pokyčius (pvz., Azijoje arba Šiaurės Amerikoje);
 9. palankiai vertina Observatorijos parengtą audiovizualinių darbų, atliktų trečiojoje šalyse, svarbos Europos rinkai tyrimą ir rekomenduoja analizuoti modelius, kurie galėtų būti parengti siekiant bendradarbiauti UNESCO kultūrų įvairovės konvencijos ir pirmiau minėtos Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos įgyvendinimo srityse atsižvelgiant į tos direktyvos 1n straipsnyje nurodytus Europos darbus bei vadovaujantis tarptautiniu bandomuoju žiniasklaidos projektu;

⁽¹⁾ Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (UNESCO) 2005 m. konvencija dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

10. pripažįsta, kad tarp valstybių narių esama kultūrinių skirtumų ir kad dėl to jose gali būti skirtingai sprendžiama žalingos ar įžeidžiančios medžiagos, ypač nepilnamečių atžvilgiu, problema; pažymi, kad Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvoje numatomas minimalus nepilnamečių apsaugos nuostatų derinimas, ir atkreipia dėmesį į veiksmus, kurių imtasi pagal programą „Safer Internet Plus“, vykdomą siekiant skatinti saugiau naudotis internetu ir naujosiomis interneto technologijomis, ypač jeigu jas naudoja vaikai, taip pat kovoti su neteisėtu ir galutinio vartotojo nepageidaujamu turiniu;
11. šiuo požiūriu ragina Observatoriją stebėti įvairias (teisines) priemones ir numatyti politikos galimybes;
12. ragina vykdyti intensyvesnę ryšių politiką ir, siekiant geriau informuoti apie Observatorijos veiklą, aktyviau skelbti jos publikacijas;
13. teigiamai vertina planuojamą Observatorijos tinklavietės, kurioje turėtų būti atspindimi naujausi ir aukščiausi žiniasklaidos bei technologijų standartai, pertvarkymą ir remia numatomus darbus, skirtus jos dizainui ir interaktyvumui gerinti, kadangi taip tinklavietė taps informatyvesnė, o vartotojams bus lengviau ja naudotis;
14. pripažįsta, kad dabartinė Observatorijos veikla nesusijusi su specifinėmis sritimis, pvz., su žiniasklaidos raštingumu, tačiau mano, kad turėtų būti numatoma gilintis ir į šias problemas;
15. ragina Observatoriją bendradarbiauti su savo nariais ir labiau informuoti apie galimybes naudotis specialiomis audiovizualinėmis, pvz., subtitravimo, garsinio aprašymo ir gestų kalbos, paslaugomis, skirtomis padėti žmonėms su negalia;
16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams, taip pat Europos Tarybai ir Europos audiovizualinei observatorijai.

Tariamasis CŽV pasinaudojimas Europos šalimis gabenant kalinius ir juos neteisėtai kalinant

P6_TA(2009)0073

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tariamo CŽV pasinaudojimo Europos šalimis gabenant kalinius ir juos neteisėtai kalinant

(2010/C 76 E/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į tarptautinius, Europos ir nacionalinius dokumentus dėl žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių bei dėl nesankcionuoto sulaikymo, prievartinį dingimą ir kankinimų draudimo, pvz., į 1966 m. gruodžio 16 d. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir 1984 m. gruodžio 10 d. JT Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminamą elgesį ir baudimą ir atitinkamus jos protokolus,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl tariamo CŽV vykdyto kalinių gabenimo ir neteisėto kalinimo Europos šalyse⁽¹⁾ ir į kitus pranešimus bei rezoliucijas šiuo klausimu, įskaitant ir Europos Tarybos veiklą šioje srityje,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 4 d. rezoliuciją dėl įkalintųjų Gvantaname grąžinimo ir perkėlimo⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Parlamento Pirmininko laišką valstybių narių parlamentams dėl valstybių narių tolesnių veiksmų, susijusių su 2007 m. vasario 14 d. Parlamento rezoliucija,

⁽¹⁾ OL C 287 E, 2007 11 29, p. 309.⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0045.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2007 m. vasario 14 d. Parlamento rezoliucijoje buvo pateiktos 46 išsamios rekomendacijos valstybėms narėms, Tarybai ir Komisijai,
- B. kadangi nuo to laiko, kai buvo priimta ši 2007 m. vasario 14 d. rezoliucija, valstybėse narėse įvyko keletas įvykių, t. y.:
- Jungtinės Karalystės užsienio reikalų ministras paskelbė pareiškimus dėl dviejų JAV ypatingojo perdavimo skrydžių, kai buvo gabenami du kaliniai ir lėktuvai nusileido Jungtinės Karalystės teritorijoje 2002 m., ir dėl įtariamų skrydžių sąrašo, kuris būtų siunčiamas JAV valdžios institucijoms su prašymu specialiai patvirtinti, kad jie nebuvo naudojami kalinių perdavimui, taip pat pareiškimų šiuo klausimu paskelbė ir Ministras Pirmininkas; Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras kreipėsi į Jungtinės Karalystės generalinį prokurorą prašydamas ištirti ar Jungtinės Karalystės slaptoji tarnyba (MI5) ir CŽV nepadarė baudžiamojo nusikaltimo netinkamai elgdamasi su Binyamu Mohamedu; Aukštasis teismas 2009 m. vasario 5 d. nutartyje paskelbė, kad jis negalėjo liepti atskleisti informacijos apie tariamą Binyamo Mohamedo kankinimą, kadangi, Jungtinės Karalystės užsienio reikalų ministro tvirtinimu, JAV grasino Jungtinei Karalystei sustabdysianti keitimąsi su terorizmu susijusia žvalgybos informacija, ir kilus abejonių dėl šio tvirtinimo tikrumo buvo pateiktas šios nutarties teisinis užginčijimas,
 - Lenkijos Ministras Pirmininkas nusprendė perduoti prokurorams dokumentus apie CŽV vykdytus skrydžius ir įrengtus kalėjimus, o Lenkijos valstybės prokuroras paskelbė išvadą, kad keliolika CŽV skrydžių vykdyta per *Szymany* oro uostą, ir tai patvirtina Parlamento laikinojo komiteto išvadas,
 - Ispanijos užsienio reikalų ministras ir Ispanijos parlamentas padarė keletą pareiškimų ir paaiškino dienraštyje *El País* skelbtą informaciją apie karinius skrydžius,
 - kai kurios vyriausybės nustatė, kad su perdavimų tyrimais susijusi informacija yra valstybinė paslaptis, kaip atsitiko Italijoje, kur teismo procesas dėl Abu Omaro perdavimo šiuo metu sustabdytas ir laukiama Konstitucinio teismo nutarties dėl valstybinės paslapties taikymo teisėtumo,
- C. kadangi Komisijos narys, atsakingas už teisingumą, laisvę ir saugumą 2009 m. vasario 3 d. pareiškė Parlamentui, kad ėmėsi keletą veiksmų Parlamento rekomendacijoms įvykdyti, pvz., jis parašė Lenkijos ir Rumunijos institucijoms prašydamas atskleisti visą tiesą apie numanomus slaptus kalėjimus jų teritorijose, ir paskelbė komunikatą, kuriame siūlomos naujos priemonės civilinės aviacijos srityje,
- D. kadangi ypatingasis perdavimas ir slaptas įkalinimas prieštarauja žmogaus teisių tarptautinei teisei, JT konvencijai prieš kankinimą, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijai ir Pagrindinių teisių chartijai ir kadangi JAV valdžios institucijos šiuo metu peržiūri savo veiksmus,
- E. kadangi kai kuriose valstybėse narėse pagrobti asmenys pagal ypatingojo perdavimo programą JAV valdžios institucijų buvo nuskraidinti į Gvantanamą arba kitas valstybes vykdant karinius arba CŽV skrydžius, dažnai per ES teritoriją, ir kai kuriais atvejais atlikus tarpinius nusileidimus kai kuriose ES valstybėse narėse; kadangi į trečiąsias šalis nugabenti asmenys buvo kankinami vietos kalėjimuose,
- F. kadangi kai kurios valstybės narės kreipėsi į JAV valdžios institucijas prašydamos išlaisvinti ir grąžinti kalinius, kurie yra jų piliečiai ar anksčiau gyveno jų teritorijoje; kadangi kai kurių valstybių narių pareigūnai turėjo galimybę susisiekti su Gvantanamo arba kitų įkalinimo centrų kaliniais ir juos apklausė, siekdami patikrinti kaltinimus, kuriuos jiems iškėlė JAV valdžios institucijos, ir taip gavo patvirtinimų, kad iš tiesų esama tokių įkalinimo centrų,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- G. kadangi 2007 m. vasario 14 d. Parlamento rezoliucijoje buvo teigiama ir vėlesni įvykiai tai patvirtino, kad keletas ES valstybių narių buvo įtrauktos arba aktyviai ar pasyviai bendradarbiavo su JAV valdžios institucijomis CŽV ir JAV karinėms pajėgoms neteisėtai gabenant kalinius į Gvantanamą ir slaptuosius kalėjimus, kuriuos, kaip įrodė tam tikra neseniai atskleista informacija dėl vyriausybės leidimų patenkinant JAV prašymus skristi oro erdve ir vyriausybės informacija apie slaptuosius kalėjimus, pripažino Prezidentas Bušas, ir (arba) juos kalinant, ir kad valstybėms narėms tenka dalis politinės, moralinės ir teisinės atsakomybės už šių kalinių pervežimą ir įkalinimą Gvantaname ir slaptosiose įkalinimo įstaigose,
- H. kadangi JAV Senatas ratifikavo ES ir JAV susitarimus dėl išdavimo ir abipusės teisminės pagalbos, kuri ratifikavo ir visos valstybės narės, išskyrus Italiją,
- I. kadangi JAV Prezidento Baracko Obamos 2009 m. sausio 22 d. paskelbti vykdomieji potvarkiai iki galo neišsprendžia slapto įkalinimo ir pagrobimo bei kankinimo problemų, nors paskelbiant šiuos potvarkius ir žengtas didelis žingsnis į priekį,
1. smerkia valstybės nares ir Tarybą, kad iki šiol nebuvo imtasi veiksmų tiesai apie ypatingųjų perdavimų programą atskleisti ir Parlamento rekomendacijoms įvykdyti; apgailestauja, kad 2009 m. vasario 3 d. Taryba nepateikė Parlamentui patenkinamų atsakymų;
 2. ragina valstybės nares, Tarybą ir Komisiją iki galo įgyvendinti 2007 d. vasario 14 d. Parlamento rezoliucijoje pateiktas rekomendacijas ir padėti išsiaiškinti tiesą pradedant vykdyti tyrimus ir bendradarbiaujant su kompetentingomis institucijomis, atskleidžiant ir teikiant visą susijusią informaciją ir užtikrinant veiksmingą slaptųjų tarnybų veiklos parlamentinę kontrolę; ragina Tarybą atskleisti visą su neteisėtu kalinių gabenimu ir kalinimu susijusią informaciją, įskaitant Tarybos tarptautinės teisės darbo grupės susitikimuose gautą informaciją; ragina valstybės nares ir ES institucijas bendradarbiauti su visomis kompetentingomis tarptautinėmis institucijomis, įskaitant JT ir Europos Tarybos organais, ir perduoti Parlamentui visą su šiuo klausimu susijusią informaciją, visas parlamentinių tyrimų ataskaitas arba sprendimus;
 3. ragina Europos Sąjungą ir JAV vykdyti tarptautinį bendradarbiavimą ir stiprinti transatlantinį dialogą dėl naujų kovos su terorizmu būdų, kurie būtų pagrįsti bendromis vertybėmis: pagarba žmogaus teisių tarptautinei teisei, demokratijai ir teisinės valstybės principui;
 4. mano, kad ES ir JAV susitarimai dėl išdavimo ir abipusės teisminės pagalbos yra tinkama teisiškai pagrįstos teisėsaugos ir teisminio bendradarbiavimo priemonė kovojant su terorizmu; todėl teigiamai vertina tai, kad jie buvo ratifikuoti JAV Senate ir ragina Italiją juos kuo greičiau ratifikuoti;
 5. palankiai vertina JAV prezidento Baracko Obamos tris vykdomuosius potvarkius, kuriuose nurodoma uždaryti Gvantamo įkalinimo centrą, sustabdyti karinių komisijų veiklą, nutraukti kankinimus ir uždaryti kitose valstybėse esančius slaptuosius kalėjimus;
 6. tačiau pabrėžia, kad vis dar išlieka neišskumų dėl tam tikro skaičiaus perdavimo programų ir slaptųjų įkalinimo įstaigų darbo tęsimo ir tikisi, kad bus pateikti paaiškinimai dėl visų kitų JAV valdžios institucijų tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų JAV ar už jos ribų esančių slaptųjų įkalinimo įstaigų uždarymo ir uždraudimo; primena, kad slaptas įkalinimas savaime yra didelis pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas;
 7. primena, kad pagal JT Konvencijos prieš kankinimą 14 straipsnį visos kankinimo aukos turi įgyvendinamą teisę į žalos atlyginimą ir į teisingą ir adekvačią kompensaciją;
 8. palankiai vertina tai, kad Komisijos narys, atsakingas už teisingumą, laisvę ir saugumą, Tarybai pirminkaujančios Čekijos atstovai ir ES kovos su terorizmu koordinatorius 2009 m. kovo 16–17 d. vyks vizito į JAV, ir ragina ES atstovus iškelti ypatingojo perdavimo ir slaptųjų įkalinimo įstaigų klausimus, kadangi jie labai pažeidžia tarptautinės teisės ir Europos žmogaus teisių teisės nuostatas; ragina Teisingumo ir vidaus reikalų tarybą 2009 m. vasario 26 d. susitikime laikytis tvirtos pozicijos šiuo klausimu ir aptarti Gvantamo įkalinimo centro uždarymo bei kalinių integravimo klausimus, deramai atsižvelgiant į 2009 m. vasario 4 d. Parlamento rezoliuciją šia tema;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

9. ragina ES, valstybes nares ir JAV institucijas ištirti ir iki galo išaiškinti piktnaudžiavimo atvejus, tarptautinės ir nacionalinės teisės aktų dėl žmogaus teisių, pagrindinių teisių, kankinimų ir netinkamo elgesio draudimo, priverstinio dingimo ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimus, susijusius su vadinamuoju karu su terorizmu, siekiant nustatyti, kas atsakingas už slaptuosius įkalinimo centrus, įskaitant Gvantamo įkalinimo centrą, ir ypatingojo perdavimo programą, ir užtikrinti, kad tokie pažeidimai nesikartotų ateityje ir kad kova su terorizmu būtų tęsiama nepažeidžiant žmogaus teisių, pagrindinių laisvių, demokratijos ir teisinės valstybės principo;

10. ragina Tarybą, Komisiją ir ES kovos su terorizmu koordinatorių po ES delegacijos vizito į JAV pranešti Parlamentui apie susitarimų dėl perdavimo ir abipusės teisinės pagalbos taikymą ir apie ES ir JAV bendradarbiavimą kovos su terorizmu srityje užtikrinant visišką pagarbą žmogaus teisėms, kad atsakingas komitetas galėtų įtraukti šiuos klausimus į savo pranešimą, kuris bus rengiamas, *inter alia*, remiantis 2007 m. vasario 14 d. Parlamento rezoliucijos 232 dalimi;

11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Vyriausiajam įgaliotiniui bendrai užsienio ir saugumo politikai, ES kovos su terorizmu koordinatoriui, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, NATO Generaliniam Sekretoriui, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui ir Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos pirmininkui, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui ir Jungtinių Amerikos Valstijų prezidentui bei Kongresui.

2007 m. metinis pranešimas dėl BUSP pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų

P6_TA(2009)0074

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2007 m. Tarybos metinio pranešimo Europos Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų, Europos Parlamentui pateikto pagal 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo G antraštinės dalies 43 skirsnį (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ES sutarties 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2007 m. Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų, Europos Parlamentui pateiktą pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ G antraštinės dalies 43 skirsnį,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 12 d.-13 d. Europos Vadovų Tarybos patvirtintą Europos saugumo strategiją (ESS),
- atsižvelgdamas į 2005 m. balandžio 14 d. ⁽²⁾, 2006 m. vasario 2 d. ⁽³⁾, 2007 m. gegužės 23 d. ⁽⁴⁾ ir 2008 m. birželio 5 d. ⁽⁵⁾ savo priimtas rezoliucijas dėl Tarybos metinio pranešimo Europos Parlamentui dėl BUSP pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 112 straipsnio 1 dalį,

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL C 33 E, 2006 2 9, p. 573.

⁽³⁾ OL C 288 E, 2006 11 25, p. 59.

⁽⁴⁾ OL C 102 E, 2008 4 24, p. 309.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0254.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto nuomonę (A6–0019/2009),
- A. kadangi, norint pasiekti ES išorės veiksmų tikslus, ypač susijusius su jos bendrąja užsienio ir saugumo politika (BUSP), būtina aiškiai apibrėžti ES bendruosius interesus,
 - B. kadangi kiekvieną kartą, kai veikdavo sutartinai, ES turėjo didelį autoritetą, pasiekė apčiuopiamų rezultatų ir turėjo svarią, jos ekonominę galią atitinkančią įtaką įvykių eigai,
 - C. kadangi pradedamas naujas BUSP, dabar jau pagrįstos labai įvairiomis konsoliduotomis veiklos priemonėmis, etapas, kuriame labiau pabrėžiama strateginio mąstymo ir veiksmų su aiškiais prioritetais svarba,
 - D. kadangi ES, norėdama sustiprinti savo veiksmų efektyvumą ir nuoseklumą pasauliniu lygiu, pirmiausia turi taikyti Lisabonos sutartyje nustatytas užsienio politikos priemones; kadangi ES išorės veiksmų institucinei darnai didinti ne mažiau svarbu išnaudoti visas praktines galimybes, kurias teikia galiojančios sutartys, ir pasitelkti stiprią bendrą politinę valią,
 - E. kadangi Taryba ir Komisija jau ėmėsi iniciatyvų, kurių tikslas – skatinti geresnę ir darnesnę tarpusavio sąveiką; kadangi Europos Parlamentas taip pat turėtų dėti panašias pastangas siekdamas išvengti vidaus susiskaidymo išorės ryšių srityje,

Pagrindiniai dalykai

1. pakartoja, kad BUSP turi būti grindžiama bei vadovautis Europos Sąjungos ir valstybių narių puoselejamomis vertybėmis, ypač demokratiškumo ir teisinės valstybės principais, pagarba žmogaus orumui, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir taikos bei veiksmingo daugiašališkumo skatinimu;
2. pabrėžia, kad ES privalo naudotis BUSP kovodama už bendrus jos piliečių interesus, įskaitant teisę į taiką ir saugų gyvenimą švarioje aplinkoje bei turėti diversifikuotą prieigą prie gyvybiškai svarbių išteklių, pvz. energijos;
3. tvirtai tiki, kad Europos Sąjunga gali turėti įtakos tik veikdama sutartinai, turėdama tinkamas priemones, jeigu ji ir toliau stiprins savo bendradarbiavimą su JT ir įgijusi tvirtus demokratinio teisėtumo pagrindus, kuriuos suteikia kontrolė, vykdoma turimos informacijos pagrindu ir kurią vykdo tiek Europos Parlamentas, tiek ir nacionaliniai parlamentai veikdami savo lygiu bei vadovaudamiesi savo turimais įgaliojimais; šiuo požiūriu mano, kad nacionalinių parlamentų užsienio reikalų ir saugumo komitetų nariai Europos Parlamento kvietimu turėtų reguliariai rinktis į bendrus posėdžius ir remiantis atitinkamomis analizės priemonėmis ir metodais kruopščiai vertinti pagrindinius BUSP pasiekimus; mano, kad būtina dėti naujas pastangas didinant ES piliečių informuotumą apie BUSP;
4. taip pat laikosi nuomonės, kad Europos Parlamentas turėtų peržiūrėti savo struktūrą ir organizaciją siekiant sutelkti ir geriau panaudoti visą patirtį su BUSP susijusiais klausimais bei veiksmingiau ir darniau prisidėti prie daugiau į strategiją orientuotos ir demokratiškesnės BUSP kūrimo;

Su biudžetu susiję aspektai

5. apgailestauja, kad BUSP biudžetas yra gerokai per mažas, ir primena, jog tam, kad BUSP būtų patikima ir atitiktų ES piliečių lūkesčius, jai įgyvendinti turi būti skirti jos tikslus ir konkrečius uždavinius atitinkantys ištekliai;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

6. palankiai vertina tai, kad reguliariai rengiami minėtame tarpinstitucinis susitarime numatyti Europos Parlamento ir Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės konsultaciniai posėdžiai dėl BUSP; tačiau pabrėžia, kad šie posėdžiai turėtų būti laikomi galimybe apsikeisti nuomonėmis dėl būsimųjų poreikių, numatytų veiksmų BUSP srityje ir vidutinės trukmės bei ilgalaikių ES strategijų trečiosiose šalyse;

7. džiaugtųsi, jei gautų daugiau informacijos iš Tarybos apie veiklą, finansuojamą iš Tarybos biudžeto arba per ATHENA mechanizmą, ir ypač apie tai, kaip šiais asignavimais papildomos BUSP veiksmų, finansuojamų iš ES biudžeto, lėšos;

8. prašo, kad biudžeto valdymo ir įvykdymo patvirtinimo institucijai BUSP biudžetas būtų visiškai skaidrus; dar kartą išreiškia susirūpinimą dėl nepanaudotų BUSP skyriaus asignavimų ir ragina Komisiją laiku informuoti Parlamentą apie vidinius pervedimus, ypač kadangi daugelis šių BUSP misijų, jau neminint ES stebėjimo misijos (ESSM) Gruzijoje ar ES teisinės valstybės misijos (EULEX) Kosove, yra politiškai jautraus pobūdžio ir jomis sprendžiamos plačiai žinomos krizės;

2007 m. Tarybos metinis pranešimas dėl BUSP

9. su džiaugsmu pažymi, kad pirmą kartą Tarybos pranešime sistemingai nurodomos Parlamento priimtose rezoliucijos; tačiau apgailestauja, kad Taryba nerengia esminių diskusijų Parlamento pateiktoms nuomonėms svarstyti ir nesiremia šiomis rezoliucijomis veiklos dokumentuose, pvz., bendrųjų veiksmų ar bendrųjų pozicijų dokumentuose;

10. mano, kad Tarybos metinio pranešimo tikslas – ne tik pateikti išsamų atliktų veiksmų sąrašą, bet ir sudaryti galimybę užmegzti dialogą su Parlamentu, siekiant plėtoti labiau strategiškai orientuotą, pagrindinių uždavinių nustatymu pagrįstą BUSP ir nustatyti būsimų veiksmų prioritetus bei tikslus;

11. todėl primygtinai ragina Tarybą persvarstyti bendrąją pranešimo logiką ir specifinę jo formą ir užtikrinti, kad pranešime būtų pateiktas nuodugnus ES politikos trečiųjų šalių ir regioninių blokų atžvilgiu vertinimas, ES veiksmai sprendžiant humanitarines ir saugumo problemas ir specialūs pasiūlymai dėl būsimų veiksmų;

Nauja transatlantinė darbotvarkė

12. mano, kad artimiausiais mėnesiais ES turės puikią galimybę kartu su nauja JAV administracija parengti naują transatlantinę darbotvarkę, apimančią strateginius bendrojo intereso klausimus, pvz., susijusius su nauju, visapusiškesniu ir veiksmingesniu visuotiniu valdymu, pagrįstu stipresnėmis tarptautinėmis organizacijomis, finansų krize, naujų Europos ir atlantinių institucijų bei stiprios ir plačios transatlantinės rinkos kūrimu, kovos su klimato kaita priemonėmis, energetiniu saugumu, ilgalaikės taikos skatinimu Artimuosiuose Rytuose, padėtimi Irane, Irake ir Afganistane, kova su terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu, branduolinės ginkluotės neplatiniu ir nusiginklavimu, Tūkstantmečio plėtros tikslais;

BUSP horizontalūs aspektai

13. mano, kad BUSP ir toliau daugiausia turėtų būti nukreipta į žmogaus teisių saugojimą, taikos ir saugumo Europos kaimyninėse šalyse bei viso pasaulio mastu, skatinimą, veiksmingo daugiašališkumo rėmimą ir tarptautinės teisės nuostatų laikymąsi, kovą su terorizmu, masinio naikinimo ginklų neplatiniu ir nusiginklavimu, klimato kaitą ir energetinį saugumą, nes šie klausimai kelia didžiausius uždavinius pasauliui, taigi yra susiję su Europos piliečių interesais;

14. Dėl islamiškųjų teroristų įvykdyto įkaitų pagrobimo ir nužudymo, pabrėžia poreikį stiprinti į kovą su terorizmu nukreiptos politikos bendradarbiavimą ir koordinavimą tarp ES valstybių narių, JAV ir NATO, ypač siekiant sustiprinti gelbėjimo operacijų, vykdomų siekiant išgelbėti įkaitų gyvybes, veiksmingumą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

15. ragina Tarybą ryžtingai įgyvendinti Parlamento rekomendacijas dėl Europos bendrosios užsienio politikos energijos srityje, pirmiausia skatinant ES sanglaudą derybose su energijos tiekėjais ir tranzitinėmis šalimis, ginant ES bendruosius interesus, plėtojant veiksmingą diplomatinę veiklą energijos srityje, kuriant veiksmingas krizių sprendimo priemones ir diversifikuojant energijos tiekimą, tausų energijos naudojimą ir atsinaujinančių energijos išteklių plėtrą;

16. džiaugiasi dėl to, kad persvarstant ESS atsižvelgiama į naujus saugumo uždavinius, pvz., susijusius su energetiniu saugumu, klimato kaita ir elektroniniu saugumu, ir siekiama gerinti pačios strategijos įgyvendinimo kokybę; šiuo klausimu atkreipia dėmesį į Tarybos, Europos Parlamento ir valstybių narių nacionalinių parlamentų inicijuotas diskusijas dėl Europos saugumo ateityje; pabrėžia, kad neieškant radikalai naujos struktūros, šios diskusijos, kuriose dalyvautų ES, Rusija, JAV ir ES nepriklausančios Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos valstybės narės, turėtų remtis ES pasiekimais ir vertybėmis, minimomis Europos Sąjungos sutarties 11 straipsnyje ir paminėtomis Helsinkio baigiamajame akte bei Paryžiaus chartijoje;

17. taip pat mano, kad karas Gruzijoje patvirtino, jog persvarstant ESS būtina toliau plėtoti ES prevencinę diplomatinę, numatančią tinkamas krizės prevencijos priemones, įskaitant stabilumo priemonę, nepaprastųjų padėčių planavimą ir patikimą ilgalaikį finansavimą, ir kad būtina visiškai išnaudoti ES pajėgumus bei patirtį valdant krizes bei katastrofas;

Pagrindiniai ES saugumo klausimai

Vakarų Balkanai

18. primena, kad norint užtikrinti stabilumą Vakarų Balkanuose, labai svarbu, nustačius Kosovo statusą, jį įtvirtinti; pritaria 2008 m. lapkričio 26 d. JT Saugumo Tarybos pasiektam bendram susitarimui, kuris sudarė galimybes įgyvendinti EULEX misiją Kosove, ir primygtinai ragina Tarybą, bendradarbiaujant su JT laikinąja administracijos misija Kosove (UNMIK), įtvirtinti skaidrius darbo santykius bei sklandų abiejų misijų perėmimą teisinių normų srityje; ragina EULEX greitai pateikti rezultatus kovos su organizuotu nusikaltamumu bei karo nusikaltimais kaltinamų asmenų patraukimo baudžiamojon atsakomybės srityje; be to, išreiškia savo paramą ES specialaus įgaliotinio Kosove veiklai ir skatina jį ir toliau vykdyti savo įgaliojimus bei skatinti pragmatiską bendradarbiavimą tarp Prištinės valdžios institucijų ir Belgrade esančių institucijų, siekiant naudoti Kosove gyvenančioms serbų bendruomenėms;

19. dar kartą patvirtina, kad ES tikslai Bosnijoje ir Hercegovinoje yra išlaikyti stabilumą, taiką ir tautinių mažumų įvairovę siekiant narystės Europos Sąjungoje; ragina Bosnijos ir Hercegovinos politinius lyderius įgyvendinti 2008 m. lapkričio 8 d. pasiektą susitarimą, siekiant iki 2009 m. vidurio greitai įgyvendinti tikslus ir sąlygas, nustatytas Taikos įgyvendinimo tarybos pereinamuoju laikotarpiu nuo vyriausiojo įgaliotinio biuro į ES specialųjį įgaliotinį; išreiškia savo susirūpinimą dėl pirmalaikio tarptautinės bendruomenės dalies išvedimo iš Bosnijos ir Hercegovinos; tiki, kad galima užbaigti vykdyti tarptautines misijas tik visiškai pritarus Bosnijos ir Hercegovinos valdžios institucijoms ir tada, kai Bosnija ir Hercegovina pagaliau taps stabilia, tinkamai funkcionuojančia valstybe;

Rytų partnerystė

20. pakartoja savo įsitikinimą, kad paskatos Europos kaimynystės politikos šalims partnerėms vykdyti reformas turi būti stiprinamos ir mano, kad pastarojo laikotarpio krizė Pietų Kaukaze aiškiai parodė, jog ES turi aktyviau bendradarbiauti su rytinėmis kaimynėmis; todėl pritaria 2008 m. gruodžio 3 d. Komisijos savo komunikate dėl Rytų partnerystės (COM(2008)0823) požiūriui, kuriuo siekiama plačios ir stiprios laisvos prekybos zonos, palaipsniui visų laisvam asmenų judėjimui trukdančių kliūčių pašalinimo (gal būt įskaitant bevizės keliones) ir bendradarbiavimo visais saugumo aspektais, o ypač energetinio saugumo srityje; mano, kad bendradarbiavimas su rytinėmis kaimynėmis ir bendradarbiavimas su Juodosios jūros regiono šalimis turėtų stiprinti viena kitą kuriant taikos, saugumo, stabilumo ir pagarbos teritoriniam vientisumui zoną; mano, kad tokiame bendradarbiavime turėtų būti skirta dvigubai didesnė ES finansinė parama ir suteiktas ryškus politinis aspektas, kurio sudedamoji dalis turėtų būti EURONEST – siūloma jungtinė parlamentinė asamblėja, sudaryta iš Europos Parlamento ir ES kaimyninių valstybių parlamentų narių;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

21. pritaria Tarybos sprendimui atnaujinti ryšius su Baltarusijos valdžios institucijomis ir kartu tęsti dialogą su visomis šalies demokratinėmis jėgomis, jei Baltarusijos valdžios institucijos palankiai atsilieptų į tokį pasiūlymą ir padarytų apčiuopiamą pažangą diegdama demokratines vertybes ir paisydama teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių principų; mano, kad šiuo pagrindu laipsniškai ir laikantis griežtų sąlygų turėtų būti plėtojamas bendradarbiavimas, ilgainiui įtrauksiantis Baltarusiją į Rytų partnerystę; primygtinai ragina Komisiją ir Tarybą nedelsiant imtis veiksmingų priemonių Baltarusijos piliečiams taikomam vizų režimui supaprastinti, įskaitant jų įvažiavimo į Šengeno erdvę išlaidų mažinimą;

Gruzija

22. palankiai vertina Tarybai pirmininkaujančią Prancūziją už tai, kad jos dėka ES svariai prisidėjo prie karo Gruzijoje pabaigos; ragina ES, ypač jos specialųjį įgaliotinį krizės Gruzijoje klausimais, remti Gruzijos teritorinio vientisumo ir pagarbos mažumoms principus ir kartu siekti sudaryti susitarimą, kuriame būtų nustatytos veiksmingos šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių saugaus grąžinimo ir veiksmingos regiono saugumo stebėjimo priemonės;

23. primygtinai ragina Tarybą reikalauti visapusiškai vykdyti susitarimą dėl ugnies nutraukimo ir užtikrinti, kad ES stebėtojams būtų sudaryti galimybės nevaržomai patekti į visas konflikto zonas, vadovaujantis ESSM suteiktais įgaliojimais; pabrėžia, kad labai svarbu reguliariai gauti visą informaciją apie pranešimus dėl ESSM įgyvendinimo;

24. mano, kad ES turėtų atidžiai stebėti ir išsipareigoti dalyvauti sprendžiant kitus galimus konfliktus šiame ES kaimyniniame regione, įskaitant ryšių užmezgimą ir atvirą bendravimą su atitinkamais regionų veikėjais; pabrėžia, kad būtina pradėti glaudžius santykius su Turkija;

Rusija

25. mano, kad ES bendradarbiavimas su Rusija turi būti grindžiamas aiškia strategija ir tvirtu abiejų šalių išsipareigojimu veikti visiškai laikantis tarptautinės teisės nuostatų ir dvišalių bei daugiašalių susitarimų; atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios valstybės 2008 m. spalio 15 d.-16 d. parengtas išvadas, pabrėžia, kad Rusija privalo laikytis išsipareigojimų, prisiimtų 2008 m. rugpjūčio 12 d. ir rugsėjo 8 d. susitarimais; todėl yra įsitikinęs, kad Rusijos sutikimas leisti tarptautiniams stebėtojams stebėti padėtį Šiaurės Osetijoje ir Abchazijoje ir visiškai 6 dalių plane nustatytų sąlygų įgyvendinimas, yra būtinos sąlygos ES ir Rusijos santykių normalizavimui; taip pat mano, kad jokia strateginė partnerystė neįmanoma, jeigu nebus visapusiškai pripažįstamos demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir teisės normų vertybės, bei jų laikomasi; ragina Tarybą šias vertybes padaryti vykstančių derybų dėl naujo partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo su Rusija, pagrindu;

Artimieji Rytai

26. apgailestauja, kad padėtis Artimuosiuose Rytuose pablogėjo ir kad dėl ginkluoto konflikto Gazos ruože žuvo daug civilių gyventojų, ir ją dar labiau apsunkina tai, kad nepasiekta esminių permainų siekiant taikos; įspėja, kad iki 2007 m. Anapolio konferencijoje sutarto termino pabaigos liko labai mažai laiko, ir yra įsitikinęs, kad sustiprintas transatlantinis bendradarbiavimas Anapolio procesui galėtų duoti papildomos naudos; mano, kad ES šiame regione turėtų imtis stipraus ir ryškaus politinio vaidmens, atitinkančio jos turimus finansinius išteklius, ypač sprendžiant dramatišką humanitarinę krizę Gazos ruože; ragina Tarybą toliau dėti pastangas siekiant ilgalaikių paliaubų Gazos ruože, vadovaujantis JT Saugumo Tarybos rezoliucija 1860 (2009), siekiant pradėti Izraelio ir Palestinos tautų derybas dėl taikos, koordinuojant veiksmus su kitais regiono veikėjais; ragina Tarybą apsvarstyti visas galimybes skatinti ilgalaikę taikę regione, įskaitant misijos pagal Europos saugumo ir gynybos politiką įgyvendinimą;

27. pritaria Tarybos iniciatyvai atnaujinti ES policijos misijos įgaliojimus palestiniečių teritorijose ir mano, kad vis dar būtina aktyviau padėti kurti teisinę valstybę ir ugdyti politikos kūrimo gebėjimus; be to, atkreipia dėmesį į Tarybos sprendimą pratęsti pavedimą dėl ES pasienio pagalbos misijos Rafahe ir į pasiryžimą bei pasirengimą atnaujinti misiją; mano, kad dėl šio pasiryžimo turėtų būti parengtos konkrečios judėjimo laisvės palestiniečių teritorijose atkūrimo iniciatyvos;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga

28. džiaugiasi 2008 m. lapkričio 3 d.-4 d. Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių ministrų susitikimo Marselyje rezultatais, pasiektais plėtojant Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos institucinius pagrindus; mano, kad Viduržemio jūros regiono žmogaus teisių, taikos, saugumo ir vystymosi problemos negali būti sprendžiamos atskirai; pabrėžia, kad politinis ir kultūrinis dialogas, ekonominiai ryšiai, migracijos srautų valdymas, aplinkos politika ir saugumas, įskaitant kovą su terorizmu, turi būti esminė Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių darbotvarkės dalis; ragina Komisiją ir Tarybą įtraukti svarbų ir atitinkamą Turkijos vaidmenį Europos Sąjungai Viduržemio jūros regiono šalių atžvilgiu; mano, kad Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių parlamentinė asamblėja turi būti integruota į Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos sistemą, siekiant suteikti pastarajai parlamentinį aspektą;

Platesnis Artimųjų Rytų regionas

29. mano, kad ES turėtų stiprinti savo veiklą Irake ir, bendradarbiaudama su Irako vyriausybe bei JT, remti demokratiškas institucijas, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms plėtros procesą bei taikos atkūrimo ne tik pačiame Irake, bet ir Irako santykiuose su kaimynėmis šalimis, stiprinimą; pritaria ES jungtinės teisinės valstybės misijos Irake (EJUST LEX) pratęsimui ir džiaugiasi dėl pažangos, pasiektos ruošiant pirmąjį prekybos ir bendradarbiavimo susitarimą tarp ES ir Irako;

30. ragina ES plėtoti veiksmingesnius ir platesnius santykius su Iranu, kurie turėtų apimti ne tik branduolinių technologijų klausimą, bet ir prekybos, energetinio bendradarbiavimo, regiono stabilumo temas ir galiausiai ne mažiau svarbius gero valdymo ir pagarbos žmogaus teisėms klausimus;

31. mano, kad ES turėtų skatinti naują požiūrį į Afganistaną ir turėtų derinti jį su naująja JAV administracija, taip sudarydama galimybę deryboms tarp Afganistano vyriausybės ir tokių grupuočių, kurios yra pasirengusios pripažinti konstituciją ir atsisakyti prievartos; pastebi, kad teikiant pagalbą reikėtų labiau susitelkti ties teisinės valstybės kūrimu, geru valdymu, būtiniausių paslaugų teikimu, ypatingą dėmesį teikiant sveikatai ir ekonomikos bei kaimo plėtrai, įskaitant realių alternatyvų opijaus gamybai rėmimą;

32. išreiškia susirūpinimą dėl saugumo Afganistane mažėjimo; pakartoja, kad būtina skubiai pašalinti institucines kliūtis ir gerinti ES ir NATO bendradarbiavimą, siekiant padėti įgyvendinti ES policijos misiją Afganistane (EUPOL); mano, kad ES ir JAV turėtų geriau koordinuoti savo iniciatyvas, susijusias su policijos reformos įgyvendinimu; džiaugiasi valstybių narių įsipareigojimu didinti EUPOL pareigūnų skaičių ir ragina įvykdyti šį įsipareigojimą; yra įsitikinęs, kad operacijos sėkmė turi didelės svarbos transatlantinio aljanso ateičiai, ir kad, atsižvelgiant į tai, visos valstybės narės turėtų labiau įsipareigoti užtikrinti stabilumą Afganistane,

Afrika

33. ragina Tarybą plėsti darbotvarkę Afrikos klausimais ir į ją įtraukti daugiau politikos krypčių negu dabar ir vykdant ES išorės veiksmus šiems klausimams tiekti prioritetą;

34. mano, kad vis dar svarbu, jog ES teiktų pagalbą Jungtinių Tautų veiksams rytinėje Čado dalyje ir taip padėtų įgyvendinti visam Darfūro regionui skirtas priemones; pažymi, kad Europos Sąjungos pajėgų karinė operacija Čade (EUFOR Chad) bus baigta taip, kaip planuota, ir perduota JT vadovaujamai misijai; ragina Tarybą padėti sklandžiai atlikti perdavimą ir, tariantis su kitomis šalimis, apsvarstyti, kaip ES šiuo metu pernelyg apkrautam JT Taikos palaikymo operacijų padaliniui galėtų padėti įgyvendinti JT misiją;

35. išreiškia didžiulį susirūpinimą labai bloga humanitarine pagalba Somaliui; ragina ES apsvarstyti, kaip ji, glaudžiai bendradarbiaudama su Afrikos Sąjunga, galėtų skubiai padėti Jungtinėms Tautoms spręsti šį saugumo, politinį ir humanitarinį uždavinį; atkreipia dėmesį į didėjančią piratavimo prie Somalio krantų grėsmę ir palankiai vertina šiuo klausimu ES priimtą sprendimą pradėti ESGP jūrų operaciją;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

36. išreiškia susirūpinimą dėl Kongo Demokratinėje Respublikoje (KDR) didėjančio smurto ir priešpriešos, galinčių išaugti į didelę humanitarinę krizę; ragina visas šalis, įskaitant vyriausybines karines pajėgas, nutraukti prievartą ir žmogaus teisių pažeidinėjimus įtraukiant civilius gyventojus, pakartotinai dalyvauti derybose dėl taikos, kurios pradėtos Gomoje ir Nairobyje, ir paremti KDR nacionalinės asamblėjos patvirtintą programą; mano, kad ES dalyvavimas KDR privalo viršyti techninės saugumo sektoriaus reformos misijos (EUSEC RD Congo) ir ES policijos misijos (EUPOL RD Congo) apimtyje teikiamos techninės pagalbos rėmus ir suteikti apčiuopiamos pagalbos JT taikos palaikymo misijai, kuri iki šiol nesugebėjo užkirsti kelio žiaurumui;

Azija

37. džiaugiasi dėl sumažėjusios įtampos Taivaniaus sąsiauryje ir vykstančio dialogo tarp Pekino ir Taipėjaus dėl dvišalių veiksmų, o taip pat Taivaniaus dalyvavimo tarptautinėse organizacijose; aktyviai remia Tarybos 2008 m. rugsėjo 19 d. deklaraciją, kuria pakartojama parama Taivaniaus dalyvavimui specializuotuose daugiašaliuose forumuose, įskaitant stebėtojo statuso suteikimą atvejais, kai Taivaniaus narystė nėra įmanoma;

38. Atkreipia dėmesį į faktą, kad ES ir Kinijos ekonominiai santykiai nuolat stiprėjo, ir padidėjo žmonių tiesioginių ryšių mastas ir intensyvumas; tuo pat metu išlieka giliai susirūpinęs dėl Kinijos valdžios institucijų geranoriškumo spręsti gausius žmogaus teisių pažeidimo atvejus ir užtikrinti, kad žmonės galėtų naudotis pagrindinėmis laisvėmis bei teisėmis trūkumo; šiuo klausimu išreiškia gilų nusivylimą dėl Kinijos valdžios institucijų pateiktų priimto sprendimo atidėti 11-ąją ES ir Kinijos viršūnių susitikimą, priežastį; pažymi, kad naujas Kinijos ir ES viršūnių susitikimas yra numatytas per pirmąją 2009 m. pusmetį ir tikisi, kad dėl to visose bendradarbiavimo srityse bus pasiekta žymi pažanga;

39. apgailestauja dėl Kinijos valdžios institucijų sprendimo baigti derybas su Dalai Lamos atstovais ir primena išipareigojimus prisiimtus prieš olimpinės žaidynes, po 2008 m. kovo tragiškų įvykių; dar kartą ragina Tarybą paskirti specialųjį pasiuntinį Tibeto klausimais, siekiant atidžiau stebėti padėtį ir palengvinti šalių dialogo atnaujinimą;

Lotynų Amerika

40. primena, kad 2001 m. lapkričio 15 d. rezoliucijoje dėl Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos visuotinės partnerystės ir bendrosios bendradarbiavimo strategijos ⁽¹⁾ ir vėliau 2006 m. balandžio 27 ⁽²⁾ d. bei 2008 m. balandžio 24 d. ⁽³⁾ rezoliucijose, atitinkamai priimtose atsižvelgiant į Vienoje ir Limoje vykusius ES ir LAKR šalių (Lotynų Amerikos ir Karibų baseino šalių) aukščiausiojo lygio susitikimus, EP pasiūlė parengti Europos ir Lotynų Amerikos taikos ir saugumo chartiją, kuria, remiantis JT chartija, būtų sudarytos palankios sąlygos bendriems politiniams, strateginiams ir saugumo užtikrinimo veiksams bei iniciatyvoms; ragina Tarybą ir Komisiją imtis aktyvių veiksmų šiam ambicingam tikslui pasiekti;

41. džiaugiasi pastangomis, kuriomis siekiama dvišalių asociacijos susitarimų su Lotynų Amerika – pirmųjų ES sudarytų šio tipo susitarimų;

*

* *

42. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, NATO Generaliniam Sekretoriui, ESBO pirmininkui, ESBP parlamentinės asamblėjos pirmininkui, Europos Tarybos Ministrų Komiteto pirmininkui ir Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos pirmininkui.

⁽¹⁾ OL C 140 E, 2002 6 13, p. 569.

⁽²⁾ OL C 296 E, 2006 12 6, p. 123.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0177.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Europos saugumo strategija ir ESGP

P6_TA(2009)0075

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos saugumo strategijos ir Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį,
- atsižvelgdamas į Lisabonos sutartį,
- atsižvelgdamas į Europos saugumo strategiją (ESS) „Saugi Europa geresniame pasaulyje“, Europos Vadovų Tarybos patvirtintą 2003 m. gruodžio 12 d.,
- atsižvelgdamas į ES kovos su masinio naikinimo ginklų platinimu strategiją, Europos Vadovų Tarybos patvirtintą 2003 m. gruodžio 12 d.,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 11–12 d. Europos Vadovų Tarybos ES pirmininkaujančios valstybės išvadas, remiančias 2008 m. gruodžio 11 d. ES Tarybos generalinio sekretoriaus – vyriausiojo įgaliotinio bendrai užsienio ir saugumo politikai (BUSP) Europos saugumo strategijos įgyvendinimo ataskaitą - Saugumo užtikrinimas besikeičiančiame pasaulyje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 12 d. patvirtintas Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP),
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 14 d. vyriausiojo įgaliotinio ir Europos Komisijos raštą Europos Vadovų Tarybai „Klimato kaita ir tarptautinis saugumas“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 10 d. patvirtintus Tarybos bendruosius veiksmus 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo ⁽³⁾ (operacija „Atalanta“),
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. lapkričio 16 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo vykdamas ESGP ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ir ESGP įgyvendinimo ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. liepos 10 d. rezoliuciją dėl kosminės erdvės ir saugumo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 taisyklę,

⁽¹⁾ S407/08.⁽²⁾ S113/08.⁽³⁾ OL L 301, 2008 11 12, p. 33.⁽⁴⁾ OL C 33 E, 2006 2 9, p. 580.⁽⁵⁾ OL C 314 E, 2006 12 21, p. 334.⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0255.⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0365.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A6–0032/2009),

Bendrosios pastabos

1. pabrėžia, kad Europos Sąjungai reikia vystyti savo strateginę autonomiją vykdant stiprią ir veiksmingą užsienio, saugumo ir gynybos politiką, siekiant skatinti taiką ir tarptautinį saugumą, ginti savo interesus pasaulyje, užtikrinti savo piliečių saugumą, prisidėti prie veiksmingo daugiašališkumo, visame pasaulyje didinti pagarbą žmogaus teisėms ir demokratinėms vertybėms bei užtikrinti taiką pasaulyje;
2. pripažįsta ES poreikį siekti šių tikslų daugiašalio bendradarbiavimo pagrindu dalyvaujant tarptautinėse organizacijose, visų pirma Jungtinėse Tautose, ir partnerystėje su kitais pagrindiniais veikėjais pagal Jungtinių Tautų Chartijos nuostatas ir Helsinkio baigiamajame akte išdėstytus principus bei Paryžiaus chartijoje nurodytus tikslus;
3. dar kartą nurodo, kad būtina Jungtinių Tautų Organizacijos reforma siekiant, kad ji galėtų visapusiškai atlikti savo pareigas, efektyviai veikti ieškant globalių problemų sprendimų ir reaguoti į pagrindines grėsmes;
4. pakartoja transatlantinių santykių svarbą ir pripažįsta poreikį koordinuoti ESGP ir NATO veiksmus, tuo pačiu metu pabrėžia, kad reikia geriau suderinti partnerystę, vengti konkurencijos, gerbti autonomiją ir siekti abipusio supratimo tuo atveju, kai skiriasi strateginiai interesai;
5. mano, kad daugelis naujų grėsmių yra ne tik karinės, taigi su jomis negalima kovoti tik karinėmis priemonėmis;
6. atkreipia dėmesį į tai, kad vykdant šią politiką reikia naudotis ir civiliniais, ir kariniais ištekliais bei pajėgumais, o tai reikalauja glaudaus ir sklandaus visų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimo;
7. sutinka su sąvoka „atsakomybė apsaugoti“, kurią JT priėmė 2005 m., ir su sąvoka „žmonių saugumas“, kurios pagrįstos asmens, o ne valstybės pirmumu; pabrėžia, kad šios sąvokos reiškia ir praktines pasekmes, ir tvirtas politines gaires, pagal kurias turi būti nukreipiama Europos saugumo politika, kad būtų galima efektyviai veikti krizių atvejais; vis dėlto pabrėžia, kad nėra nei savaiminio įsipareigojimo, nei priemonių, kad ES galėtų dislokuoti ESGP misijas, nesvarbu, civilines ar karines, visų krizinių padėčių atvejais;
8. pabrėžia, kad pastangų ir pajėgumų sujungimas ES lygmeniu labai svarbus norint įveikti didėjančių gynybos įrangos kainų ir dabartinių gynybos išlaidų apribojimų bendrą poveikį;
9. atkreipia dėmesį į tai, kad bendrai Europos saugumo politikai reikalingos integruotos ES karinės pajėgos, kurias reikės vėliau apginkluoti bendromis ginkluotės sistemomis siekiant užtikrinti bendrumą ir sąveikumą;
10. pabrėžia, kad skaidrumas ir sąnaudų našumas, taip pat parlamentinė atskaitomybė ir tarptautinės žmogaus teisių teisės ir humanitarinės teisės paaiskinimas būtini norint užtikrinti visuomenės paramą Europos gynybai; taip pat pabrėžia, kad ypač svarbi veiksminga ESGP parlamentinė kontrolė vykdant glaudų Europos Parlamento bendradarbiavimą su ES valstybių narių parlamentais;
11. mano, jog atnaujinta ESS ir būsima nauja NATO strateginė koncepcija turėtų būti tarpusavyje suderinamos ir tai turėtų atsispindėti deklaracijoje, kurią NATO priims 2009 m. balandžio 3 ir 4 d. susitikimo Strasbūre ir Kėlyje metu;
12. pabrėžia, kad ypatingai svarbu laiku ir visapusiškai įgyvendinti ESS;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

13. pritaria Tarybos ataskaitai dėl ESS įgyvendinimo; tačiau pažymi, kad daugelio 2003 m. ESS nustatytų tikslų pasiekti nepavyko, todėl ES, sustiprinta Lisabonos sutarties, turėtų atlikti svarbesnį vaidmenį skatinant pasaulinio valdymo institucijų teisėtumą, skaidrumą ir efektyvumą;

14. teigiamai vertina prieš Somalio pakrantės piratus nukreiptos ESGP ATALANTA operacijos pradžią; tačiau primena Tarybai, Komisijai ir ES valstybėms narėms, kad piratavimo šiame regione problemos priežastys yra gilesnės, pvz., skurdas nepajėgioje valstybėje, taip pat reikalauja rimtesnių Europos veiksmų norint išspręsti šias problemas;

15. atsižvelgdamas į tai, kad islamo teroristai grobia ir žudo įkaitus, pabrėžia, jog būtinas glaudesnis bendradarbiavimas ir ES valstybių narių, JAV ir NATO antiteroristinės politikos koordinavimas, visų pirma, kad būtų padidintas gelbėjimo operacijų, vykdomų siekiant išgelbėti įkaitų gyvybes, efektyvumas;

16. primygtinai pakartoja savo reikalavimą suteikti visas būtinas garantijas pagal Europos saugumo strategiją ir Europos saugumo ir gynybos politiką, kad užtikrinti sėkmingą JT Saugumo Tarybos 2000 m. spalio 31 d. rezoliucijos 1325 dėl moterų padėties, taikos ir saugumo (S/RES/1325) ir 2008 m. birželio 19 d. rezoliucijos 1820 (S/RES/1820) įgyvendinimą skatinant moterų dalyvavimą sprendžiant visus su taika ir saugumu susijusius klausimus ir laikyti sistemingą seksualinį smurtą prieš moteris konfliktų metų karo nusikaltimu ir nusikaltimu prieš žmoniją; apgailestauja, kad lyčių lygybės aspekto įtraukimas į ESGP operacijas vyksta gerokai per lėtai;

Europos saugumo interesai

17. pabrėžia, kad pernelyg dažnai valstybės narės vis dar mąsto nacionalinio saugumo interesų kategorijomis, taigi neatsižvelgiama į bendrą atsakomybę apginti bendrus Europos interesus; mano, kad šis požiūris duoda priešingus rezultatus, ir ragina valstybes nares mąstyti plačiau, kad ES tarptautinis vaidmuo būtų svarbesnis, o Europos saugumo sistema būtų efektyvesnė;

18. todėl mano, jog būtina apibrėžti bendrus ES saugumo interesus; pabrėžia, kad tik turėdama aiškią savo bendrų interesų viziją ES gali vykdyti nuoseklesnę ir veiksmingesnę politiką;

19. mano, kad, neskaitant 2003 m. priimtoje ESS nurodytų problemų, Sąjungos saugumo interesai – jos piliečių ir jos interesų (ES viduje ir už jos ribų) apsauga, jos kaimynystės erdvės saugumas bei jos išorės sienų ir svarbiausios infrastruktūros apsauga, taip pat jos elektroninio saugumo stiprinimas, energijos tiekimo ir jūros kelių saugumas, jos kosmoso išteklių apsauga ir apsauga nuo klimato kaitos pasekmių;

Europos saugumo siekiai

20. pabrėžia, kad ES pripažįsta tarptautinę tvarką, paremtą veiksmingu daugiašališkumu, kuris grindžiamas tarptautine teise, ir kad tai paremta europiečių įsitikinimu, kad jokia šalis negali viena kovoti su naujomis grėsmėmis;

21. mano, jog Europos Sąjunga privalo tiksliau apibrėžti savo siekiamą vaidmenį pasaulyje; laikosi nuomonės, kad Europos Sąjunga neturi bandyti tapti supervalstybe kaip Jungtinės Valstijos, bet stengtis užtikrinti savo saugumą ir savo kaimynystės stabilumą ir prisidėti prie daugiašalės pasaulinės saugumo sistemos Jungtinių Tautų Organizacijos pagrindu, užtikrinant tarptautinės teisės nuostatų laikymąsi, veiksmingą krizių ir konfliktų prevenciją, taip pat pokonfliktinį valdymą ir sprendimus;

22. pabrėžia, kad ES ESGP teikia pirmenybę krizių prevencijai; atkreipia dėmesį į tai, kad saugumas ir teisinės valstybės principų laikymasis yra būtinos plėtros ir ilgalaikio stabilumo sąlygos;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Europos saugumo strategijos plėtra

23. atkreipia dėmesį į tai, kad 2003 m. Europos saugumo strategijoje nurodytos pagrindinės grėsmės ES (terorizmas, masinio naikinimo ginklų platinimas, regioniniai konfliktai, valstybių nepajėgumas ir organizuotas nusikalstamumas) ir nustatyti strateginiai tikslai, kurių pagrindu kuriamos pagalbinės strategijos;

24. sveikina ES pirmininkavusią Prancūziją už jos iniciatyvas ESGP srityje; atkreipia dėmesį į pirmiau minėtą 2008 m. gruodžio 11 d. vyriausiojo įgaliotinio ataskaitą dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo, kuriai pritarė Europos Vadovų Taryba, ir teigiamai vertina tai, kad joje atsižvelgta į daugelį rekomendacijų, nurodytų ankstesniuose Parlamento pranešimuose dėl ESS ir ESGP, be kita ko, aptarta:

- elektroninis saugumas,
- energijos tiekimo užtikrinimas, įskaitant tiekimą Europai,
- neišspręsti regioniniai konfliktai ES kaimynystėje,
- Afrikos žemyno problemos,
- klimato kaitos pasekmės,
- varžybos dėl gamtos išteklių,
- civilinių ir karinių pajėgumų stiprinimo projektai,
- kosminės erdvės svarba mūsų bendram saugumui,
- saugumas jūroje;

25. pritaria Tarybos išipareigojimui principui, pagal kurį ES, atsižvelgiant į nustatytus jos siekius, turėtų per ateinančius metus realiai pajėgti, be kita ko, per 60 dienų dislokuoti 60 000 karių svarbiai karinei operacijai, atitinkančiai pagal 2010 metams numatytame pagrindiniame tikslu nurodytas operacijas, atlikti, o pagal 2010 metams numatytą pagrindinį civilinį tikslą tuo pačiu metu vykdyti ir planuoti:

- pasitelkus atitinkamas civilines pajėgas, dvi dideles stabilizavimo ir atstatymo operacijas, kurių metu mažiausiai dvejų metų laikotarpiui būtų dislokuota ne daugiau kaip 10 000 žmonių;
- dvi ribotos trukmės greitojo reagavimo operacijas, kuriose, be kita ko, dalyvautų ES kovinės grupės;
- vieną skubaus ES piliečių evakavimo operaciją (trunkančią iki 10 dienų), atsižvelgiant į pagrindinį kiekvienos valstybės narės vaidmenį savo piliečių atžvilgiu ir naudojantis konsulinei veiklai vadovaujančios valstybės koncepcija;
- vieną jūros arba oro erdvės kontrolės arba sulaikymo misiją;
- vieną humanitarinės pagalbos civilinę-karinę operaciją, trunkančią iki 90 dienų;
- apie dvylika įvairaus pobūdžio ESGP civilinių misijų (be kita ko, policijos, teisinės valstybės, civilinio administravimo, civilinės saugos, saugumo sektoriaus reformos arba stebėsenos misijas), taip pat veikiančių ir greitojo reagavimo atveju, įskaitant vieną stambią misiją (galbūt pasitelkdama iki 3 000 ekspertų), kuri galėtų trukti keletą metų;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

26. apgailestauja dėl neiškaus išvadų dėl ESS ir ESGP pristatymo (keturi dokumentai vietoj vieno); apgailestauja dėl dažnai naudojamų neaiškių formuluočių, kuriomis blogai aprašoma reali strategija; kritikuoja tai, kad Taryba nepatenkino Parlamento prašymo pateikti baltąją knygą, todėl neaišku, ar pavyks surengti produktyvias plačias viešąsias diskusijas;

27. be to, apgailestauja dėl to, kad Taryba neatsižvelgė į Parlamento reikalavimus, pateiktus ankstesniuose pranešimuose dėl ESS ir ESGP, visų pirma:

- apibrėžti bendrus Europos saugumo interesus,
- nustatyti ESGP misijų rengimo kriterijus,
- pateikti pasiūlymus dėl naujos ES ir NATO partnerystės,
- apsvarstyti nacionalinių potencialių konfliktų klausimą;

28. siūlo ESS persvarstyti kas penkerius metus prasidedant naujam Europos Sąjungos teisėkūros laikotarpiui;

29. apgailestauja dėl to, kad nuo 2003 m. ES bendradarbiavimo stiprinimas saugumo srityje gana nedaug pažengė į priekį; taigi dar kartą reikalauja parengti baltąją knygą apie Europos saugumą ir gynybą, kuri padėtų pradėti plačias viešąsias diskusijas ir užtikrinti veiksmingą Europos saugumo strategijos įgyvendinimą;

30. apgailestauja, kad, dėl aklavietės, į kurią pateko Lisabonos sutartis, sumažėjus aktyvumui, ESS peržiūros rezultatas, nepaisant nuodugnių paruošimų, nebuvo nauja strateginė orientacija, o tik ataskaita, kurioje išdėstomos politikos srityje kylančios kasdienės problemos; atkreipia dėmesį į tai, kad buvo išplėstas grėsmių sąrašas, be kita ko, įtraukus elektroninį saugumą ir piratavimą, ir pritaria peržiūros naujovėms, pvz., tam, kad joje parodytas dėmesys klimato kaitai, energijos tiekimo užtikrinimui (branduolinės energijos srityje pareiškiant paramą daugiašaliam branduolinio kuro ciklui ir daugiašaliam susitarimui, pagal kurį draudžiama gaminti skiliąsias medžiagas, skirtas branduoliniams ginklams), Tarptautinei prekybos ginklais sutarčiai ir kitoms nuginklavimo sutartims, pvz., naujajai Oslo konvencijai dėl kasetinių šaudmenų;

31. laiko nepriimtiniu tai, kad prieš priimant pranešimą, kuriame siūloma ESS peržiūra, vyko tik ribotos parlamentinės diskusijos, o viešų diskusijų visai nebuvo;

Santykiai su Rusija

32. mano, kad iki šiol užšaldytų konfliktų Pietų Osetijoje ir Abchazijoje prievartinis eskalavimas, po kurio Rusija pripažino šių provincijų nepriklausomybę, pabrėžia skubų poreikį investuoti į tokių konfliktų ilgalaikius politinius sprendimus mūsų kaimynystėje; pakartoja savo nuomonę, kad Kaukazo konfliktai negali būti išspręsti naudojant karines priemones ir dar kartą tvirtai griežtai visus, kas šio konflikto metu panaudojo smurtą; pabrėžia, kad siekiant toliau plėtoti ES strateginę partnerystę su Rusija reikalingas rimtas dialogas saugumo klausimais, kuris grindžiamas abiejų šalių pareikštu išipareigojimu jų bendroms vertybėms, tarptautinės teisės principams ir teritoriniam vientisumui, taip pat išipareigojimų pagal Helsinkio baigiamąjį aktą vykdymui;

33. pabrėžia, kad saugumo aspektas ES ir Rusijos santykiuose, BUSP ir ESGP vaidmuo negali būti vertinami atskirai nuo platesnės Europos saugumo struktūros, kuri apima NATO, ESBO ir tarptautinius susitarimus, pvz., Priešraketinės gynybos sutartį ir Įprastinės ginkluotės Europoje sutartį; mano, kad svarbūs įvykiai šioje platesnėje saugumo struktūroje turi būti aptariami kartu su Rusija ir JAV, prašo Tarybą laikytis atviro ir konstruktyvaus požiūrio į galimas diskusijas tarp ES, JAV, Rusijos ir ES nepriklausančių ESBO valstybių siekiant atnaujinti transatlantinį saugumo konsensuą Helsinkio baigiamojo akto pagrindu;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

34. teigiamai vertina ES suderintus veiksmus tarpininkaujant tarp Rusijos ir Gruzijos sprendžiant karo Gruzijoje problemą; atkreipia dėmesį į tai, kad Europos Sąjungos greita reakcija ir vienybė, kurios dėka pasirašytas paliaubų susitarimas ir greitai dislokuota stebėjimo misija pagal ESGP, pademonstravo ES gebėjimą valdyti krizes ir veikti išvien; gerai vertina ES pirmininkavusios Prancūzijos teigiamą vaidmenį išlaikant bendrą Europos požiūrį;

35. teigiamai vertina 2008 m. gruodžio 2 d. Tarybos sprendimą įsteigti ES vadovaujamą nepriklausomą komitetą, kuris ištirs konflikto Gruzijoje priežastis;

36. atkreipia dėmesį į Baltijos valstybių išreikštą susirūpinimą ir pabrėžia NATO ir jos valstybių narių aiškų patvirtinimą, kad tebegalioja jų įsipareigojimai pagal Šiaurės Atlanto Sutarties 5 straipsnį;

37. džiaugiasi dėl to, kad NATO nusprendė dar kartą pasinaudoti esamais bendravimo kanalais ir kad NATO ir Rusijos tarybos veikla bus atnaujinta;

38. mano, kad ES ir NATO turėtų siekti atviro ir realistiško dialogo su Rusija, pvz., regioninio saugumo, energijos, priešraketinės gynybos, masinio naikinimo ginklų neplatavimo, ginkluotų pajėgų ribojimo ir kosminės erdvės politikos klausimais;

39. Mano, kad svarbu Euroatlantinės partnerystės taryboje skatinti daugiašalį dialogą saugumo klausimais;

40. atkreipia dėmesį į faktą, jog dėl savo geopolitinės padėties, karinės galios ir politinės svarbos, energijos išteklių bei ekonominio potencialo Rusija yra strategiškai svarbi Europai;

Europos pajėgumų plėtra

41. pabrėžia, kad ES reikalingos priemonės savo politikai įgyvendinti, ir todėl be sustiprintų jos diplomatinių pajėgumų jai reikia ir civilinių bei karinių pajėgumų norint sustiprinti ESGP ir įvykdyti savo įsipareigojimus pasaulyje;

42. nurodo, kad nuo ESGP sukūrimo ją vykdant buvo atliktos 22 misijos, įskaitant 16 civilinių misijų; pabrėžia civilinio ESGP komponento svarbą; šiuo klausimu pritaria Civilinių planavimo ir vykdymo pajėgumų (CPVP) sukūrimui Europos Sąjungos Tarybos struktūroje; ragina valstybes nares sustiprinti savo pastangas parūpinant civilinėms ESGP misijoms kvalifikuotą personalą; šiuo klausimu pabrėžia 2010 m. pagrindinio civilinio tikslo svarbą;

43. taip pat pabrėžia, kad daugiausia akcentuojant karinį ESGP aspektą, civilinių pajėgumų ir konfliktų prevencijos srityje pasiekta pažanga yra per maža, o šioje srityje Taryba ir Komisija turi skubiai pasiūlyti suteikti naujos varomosios jėgos;

44. ragina Taikos stiprinimo partnerystę toliau pertvarkyti į Europos civilinį taikos korpusą;

45. mano, kad ES turi toliau didinti savo pajėgumus remdamasi pagrindiniais civiliniais ir kariniais tikslais; atkreipia dėmesį į tai, kad ji turėtų stengtis suformuoti nuolatinės 60 000 karių pajėgas; pakartoja savo pasiūlymą, kad Eurokorpusas būtų šių pajėgų branduolys, kurį prireikus sustiprintų papildomos jūrų ar oro pajėgos; pritaria susitarimui tarp Vokietijos ir Prancūzijos dėl Prancūzijos ir Vokietijos brigados bendro dislokavimo tose pačiose vietovėse; be to, mano, kad ES turi nuolatiniame naudojimui parengti pakankamai policijos pareigūnų, teisėjų bei prokurorų; mano, kad neaišku, kodėl taikant ES kovinių grupių koncepciją ir konkrečius galimų misijų scenarijus regis neskatinamas kovinių grupių naudojimas ES išorės operacijose;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

46. atkreipia dėmesį į tai, kad ES valstybės narės kartu per metus išleidžia 200 000 000 000 EUR gynybos reikmėms – tai daugiau nei pusė JAV gynybos išlaidų; tebėra labai susirūpinęs dėl to, kad šios lėšos naudojamos nepakankamai veiksmingai ir suderintai; todėl ragina dėti didesnes pastangas stengiantis išvengti nereikalingo dubliavimo tarp valstybių narių, o būtent, specializuojantis, telkiant turimus pajėgumus ir jais dalinantis bei bendrai kuriant naujus; giria Europos gynybos agentūrą (EGA) už puikų iki šiol atliktą darbą ir ragina ES valstybės nares visapusiškai pasinaudoti EGA galimybėmis;

47. pabrėžia, kad pajėgumų poreikiai dažnai yra technologiškai labai panašūs ar net tokie patys kalbant apie ginkluotųjų pajėgų operacijas, sienų kontrolę, ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugą ir nelaimių valdymą; pabrėžia, kad tai suteikia naujų galimybių pasinaudoti sinergija ir pagerinti ginkluotųjų pajėgų ir saugumo pajėgų sąveikumą;

48. labai ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares nukreipti savo pastangas į bendrus pajėgumus, kuriuos galima panaudoti tiek gynybos, tiek saugumo tikslais; šiuo atžvilgiu mano, kad palydovinė žvalgyba, sekimo ir perspėjimo įranga, nepilotuojami orlaiviai, sraigtasparniai ir telekomunikacijų įranga bei oro ir jūrų transportas yra ypatingai svarbūs; reikalauja parengti bendrą saugių telekomunikacijų techninį standartą ir ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugos priemones;

49. pritaria EGA valdančiosios tarybos 2008 m. lapkričio 10 d. sprendimui sukurti Europos oro transporto laivyną ir atkreipia dėmesį į ketinimų pareiškimą dėl dalyvavimo šioje iniciatyvoje, pasirašytą dvylikos ES valstybių narių gynybos ministrų;

50. mano, jog būtina leisti naudoti „Galileo“ ir GMES (pasaulinę aplinkos ir saugumo stebėsenos sistemą) saugumo ir gynybos tikslais;

51. pritaria tolimesnei dinamiškai bendradarbiavimo tarp nacionalinių ginkluotųjų pajėgų plėtrai, siekiant jas vis labiau derinti; siūlo šiam procesui ir atitinkamoms ginkluotosioms pajėgoms suteikti pavadinimą Suderintosios Europos ginkluotosios pajėgos (angl. SAFE);

52. mano, kad SAFE suteikia pakankamai erdvės neutralių ES valstybių narių ir narių, kurios priklauso karinėms sąjungoms, jau glaudžiai kartu dirbančių narių ir to dar nelinkusių daryti narių pasirinkimo laisvei; siūlo savanoriško dalyvavimo SAFE modelį, paremtą intensyviau vykdomu savanorišku pagrindu atliekamu derinimu;

53. pritaria sumanymui parengti SAFE dalyvaujančių karių Europos statutą, pagal kurį būtų reglamentuojami apmokymo standartai, veiklos doktrina ir operatyvinių veiksmų laisvė, problemos susijusios su prievolemis ir teisėmis, o taip pat įrangos kokybės lygmuo bei sveikatos apsaugos ir socialinio saugumo nuostatos mirties, sužeidimų arba neįgalumo atveju;

54. pritaria tam, kad SAFE atveju karinių pajėgumų srityje būtų taikomas Europos masto darbo pasidalinimo principas;

55. pritaria glaudesniai Europos bendradarbiavimui mokymo, eksploatavimo ir logistikos srityje, nes tai esminė sąlyga siekiant padidinti gynybos išlaidų našumą;

Naujų struktūrų poreikis

56. mano, jog ES gebėjimus savarankiškai veikti užsienio ir saugumo politikos srityje turėtų pagerinti į tikslus orientuota jos analitinių, planavimo, vadovavimo ir žvalgybos pajėgumų plėtotė; šiuo klausimu pritaria Europos Vadovų Tarybos sprendimui veikti siekiant sukurti integruotą civilinio ir karinio strateginio planavimo struktūrą ESGP operacijoms ir misijoms;

57. taip pat pritaria Europos Vadovų Tarybos sprendimui įsteigti neoficialią ES ir NATO aukšto lygio grupę, kuriai būtų pavesta praktišku būdu stiprinti šių dviejų organizacijų bendradarbiavimą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

58. ragina įsteigti nuolatinį nepriklausomai veikiantį ES operacijų štabą, kuris turėtų pajėgumų atlikti strateginį planavimą ir vykdyti ESGP operacijas bei misijas;

59. pritaria siūlymui sukurti Gynybos ministrų tarybą, siekiant labiau suderinti įvairių valstybių gynybos politiką, tokiu būdu padidinant atitinkamus valstybių narių indėlius į ESGP; pabrėžia visapusiškos parlamentinės ESGP misijų ir operacijų kontrolės tikslą, įskaitant Europos Parlamento vykdomą priežiūrą;

60. tvirtai remia Europos gynybos ir saugumo rinkos stiprinimą patvirtinant Komisijos teisėkūros pasiūlymus dėl viešųjų pirkimų ir prekybos Bendrijos viduje, taip pat siūlo vykdyti kitas iniciatyvas šiam tikslui pasiekti, ypač tiekimo užtikrinimo ir informacijos saugumo srityse;

61. taigi teigiamai vertina tai, kad 2008 m. gruodžio 8 d. priimta Tarybos bendroji pozicija 2008/944/BUSP, nustatanti bendrąsias taisykles, reglamentuojančias karinių technologijų ir įrangos eksporto kontrolę⁽¹⁾, pagal kurią ginklų eksporto elgesio kodeksas tampa teisiškai privaloma priemone; be to, teigiamai vertina tai, kad kiekvienai ES valstybei narei paliekama teisė priimti griežtesnes priemones;

62. primena, kad bendros ginkluotės sistemos turėtų būti tiekiamos stiprios Europos gynybos pramonės, kuri būtų pajėgi patenkinti dabartinius ir ateities Europos karinių pajėgų poreikius bei leistų Europai tapti nepriklausoma ir pačiai patenkinti savo poreikius;

63. reikalauja padidinti Bendrijos finansavimą saugumo moksliniams tyrimams, taip pat steigti bendras Komisijos ir EGA mokslinių tyrimų programas;

Naujo požiūrio poreikis

64. mano, jog labai svarbu stiprinti Europos saugumo ir gynybos koledžą ir pertvarkyti jį į nuolatinę struktūrą, kuri toliau stiprintų specifinės Europos saugumo kultūros ugdymą; primygtinai ragina Europos Komisiją po 2009 m. toliau finansuoti ES lygmenyje vykdomą mokymų veiklą krizių civilinio valdymo srityje;

65. ragina toliau vykdyti iniciatyvas, susijusias su personalo, kuris turi būti dislokuojamas ir kartu dirbti bendrų civilinių ir karinių operacijų metu, bendru mokymu ir bendrais standartais, aktyvesniu ES karinių pajėgų ir civilių darbuotojų bendradarbiavimu, su krizių valdymu susijusių mokymų koordinavimu, karinių pajėgų Europoje mainų programomis bei karinių pajėgų atvirumu kitų ES valstybių narių piliečiams;

66. tvirtai remia sėkmingas Europos programas, pvz. „Eurofighter“, kuri penkių ES valstybių narių kari-
nėse oro pajėgose ateinančiais dešimtmečiais bus naikintuvų pajėgų pagrindas; todėl mano, kad dėl šios priežasties ES valstybės narės turėtų skatinti ir remti tokias iniciatyvas;

*

* *

67. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių parlamentams, taip pat Jungtinių Tautų, Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos, Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos ir Europos Tarybos generaliniams sekretoriams.

⁽¹⁾ OL L 335, 2008 12 13, p. 99.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

NATO vaidmuo ES saugumo sistemoje

P6_TA(2009)0076

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl NATO vaidmens ES saugumo sistemoje (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į bendrą ES ir NATO 2002 m. gruodžio 16 d. deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Chartiją,
 - atsižvelgdamas į 1949 m. balandžio 4 d. Vašingtone pasirašytą Šiaurės Atlanto sutartį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 13 d. pasirašytą Lisabonos sutartį, kurią ratifikavo didžioji dauguma ES valstybių narių,
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2003 m. kovo 17 d. ES Tarybos generalinis sekretorius-vyriausiasis įgaliotinis bendrai užsienio ir saugumo politikai ir NATO generalinis sekretorius susitarė dėl visa apimančio ES ir NATO ilgalaikių santykių pagrindo,
 - atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos priimtą Europos saugumo strategiją (ESS),
 - atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 3 d. Bukarešte vykusio Šiaurės Atlanto Tarybos aukščiausio lygio susitikimo deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į ES Tarybai pirmininkavusių valstybių 2007 m. gruodžio 11 d. ir 2008 m. birželio 16 d. pranešimus apie Europos saugumo ir gynybos politiką (ESGP),
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ⁽¹⁾, 2006 lapkričio 16 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo atsižvelgiant į ESGP ⁽²⁾, 2007 m. balandžio 25 d. rezoliuciją dėl transatlantinių santykių ⁽³⁾, 2008 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ir ESGP įgyvendinimo ⁽⁴⁾ bei 2008 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl vyksiančio ES ir JAV aukščiausio lygio susitikimo ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A6-0033/2009),
- A. kadangi ES ir NATO sukurtos vadovaujantis bendromis vertybėmis: laisve, demokratija, žmogaus teisėmis ir teisine valstybe, ir per visą savo gyvavimo laikotarpį padėjo išvengti karų Europos teritorijoje; kadangi, išrinkus naują Jungtinių Amerikos Valstijų prezidentą, abiejose Atlanto pusėse vis labiau sutampa nuomonės, kad dabartinių grėsmių akivaizdoje branduoliniai ginklai vis mažiau naudingi ir kad, laikantis Branduolinio ginklo neplatrinimo sutarties VI straipsnio, reikia skubiai mažinti branduolinių ginklų atsargas,

⁽¹⁾ OL C 33 E, 2006 2 9, p. 580.⁽²⁾ OL C 314 E, 2006 12 21, p. 334.⁽³⁾ OL C 74 E, 2008 3 20, p. 670.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0255.⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0256.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- B. kadangi JT Chartijoje nurodyta, kad visuotinė atsakomybė už tarptautinę taiką ir tarptautinį saugumą tenka JT Saugumo Tarybai; kadangi Chartijoje pateikiamas NATO sukūrimo teisinis pagrindas; kadangi NATO valstybės narės, pasirašydamos Šiaurės Atlanto sutartį, pasižadėjo siekti Chartijoje išdėstytų tikslų ir laikytis jos principų, savo tarptautinėje politikoje išipareigojo susilaikyti nuo grasinimų ar jėgos panaudojimo tokiu būdu, kuris būtų nepriimtinas siekiant Jungtinių Tautų užsibrėžtų tikslų,
- C. kadangi ES valstybės narės pripažįsta, jog JT sistema yra esminis tarptautinių santykių pagrindas; kadangi jos ir toliau laikosi išipareigojimo saugoti taiką ir stiprinti tarptautinį saugumą atsižvelgdamos į Jungtinių Tautų Chartijoje ir Helsinkio baigiamajame akte išdėstytus principus bei Paryžiaus chartijoje nurodytus tikslus, demokratijos ir teisinės valstybės vystymąsi ir stiprinimą, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms; kadangi ES valstybės narės nurodė prioritetingas priemones, kuriomis remiantis būtų galima sutvirtinti Jungtinių Tautų organizaciją, kad ji galėtų vykdyti savo išipareigojimus ir veiksmingai dirbti, t. y. siūlyti pasaulinių problemų sprendimo būdus ir reaguoti į pagrindines grėsmes,
- D. kadangi NATO formuoja karinio Europos saugumo pagrindą, o ES turi pakankamai galimybių remti jos veiksmus, todėl Europos gynybos pajėgumų stiprinimas ir bendradarbiavimo gerinimas bus naudingas abiem organizacijoms,
- E. atsižvelgiant į tai, kad Europos saugumo sistema taip pat apima Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją (ESBO) ir tokius tarptautinius aktus, kaip antai Įprastinių ginkluotųjų pajėgų Europoje sutartis,
- F. kadangi NATO – demokratinių valstybių tarpyvriausybė organizacija, kurioje taikomas principas, kad sprendimus priima civiliai, o juos vykdo kariškiai,
- G. kadangi 94 proc. ES gyventojų yra NATO šalių narių piliečiai, 21 iš 27 valstybių narių yra NATO sąjungininkė ir 21 iš 26 NATO šalių yra ES valstybė narė, o Turkija, ilgalaikė NATO sąjungininkė, yra stojimo į ES kandidatė,
- H. kadangi 2007 ir 2008 m. Europos Taryba priėmė svarbių sprendimų ESGP srityje, turėdama tikslą toliau didinti savo veiklos galimybes; kadangi labai laukiama Lisabonos sutarties, įtvirtinančios ir pagrindines naujos ESGP srityje, įsigaliojimo, dėl kurio Europos bendradarbiavimas šioje srityje taps nuoseklesnis ir veiksmingesnis,
- I. kadangi ES ir NATO turi gerinti savo bendradarbiavimą ir turėtų numatyti galimybes veiksmingiau panaudoti abiejų organizacijų lėšas ir užtikrinti veiksmingą bendradarbiavimą nutraukiant nesutarimus tarp institucijų,
- J. kadangi, nepaisant to, kad šiuo metu NATO – tai diskusijų forumas ir tikėtinas pasirinkimas vykdant bendras karines operacijas, kuriose dalyvauja Europos ir Amerikos sąjungininkės, didžiausia atsakomybė už taiką ir saugumą tenka Jungtinėms Tautoms,
- K. kadangi ESGP misijose dalyvauja daugiau ar mažiau vienodas skaičius karių ir skiriama tiek pat įrangos kaip ir NATO operacijoms,
- L. kadangi NATO kaip visuma nedalyvauja ESGP operacijose; kadangi ES, imdamasi tokios operacijos, rinksis naudotis ar ne NATO ištekliais ir pajėgumais, kaip numatyta pagal vadinamuosius „Berlynas plus“ susitarimus,
- M. kadangi ES ir NATO bendradarbiavimas priklausančios susitarimų „Berlynas plus“ sistemos srčiai iki šiol nebuvo patenkinamas, kadangi lieka neišspręstų problemų, susijusių su tuo, kad kai kurios valstybės yra NATO, bet nėra ES narės,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- N. kadangi, kai netaikomi „Berlynas plius“ susitarimai, NATO ir ES turi užtikrinti, kad krizės būtų valdomos veiksmingai, ir turi glaudžiau bendradarbiauti, kad būtų rastas geriausias galimas krizių, pvz., Afganistano ir Kosovo, sprendimo būdas,
- O. kadangi abi organizacijos turėtų ir toliau gerinti ES ir NATO santykius: ES galėtų įtraukti Europos ES nepriklausančias NATO sąjungininkes į ESGP, o NATO galėtų labiau įtraukti NATO nepriklausančias ES valstybes nares į ES ir NATO derybas; kadangi reikia stiprinti ES ir JAV santykius,
- P. kadangi NATO ir ES plėtros procesai, net jei jie skiriasi, turėtų vienas kitą stiprinti, kad būtų užtikrinamas Europos žemyno stabilumas ir klestėjimas,
- Q. kadangi remti nacionalines pastangas plėtoti karinę galią ir ją naudoti krizėms valdyti taip, kad stiprėtų abi šalys, o tai savo ruožtu išplečia svarbiausią užduotį ginti valstybių narių teritorinės gynybos ir saugumo interesus – svarbi ES ir NATO santykių sudedamoji dalis,
- R. kadangi ES ir NATO sąveika tam tikrais karinės galios klausimais galėtų būti toliau tobulinama įgyvendinant bendrus bandomuosius projektus,
- S. kadangi Europos kolektyvinė gynyba grindžiama įprastinių ir branduolinių pajėgų, kurios turėtų būti labiau pritaikomos prie besikeičiančios saugumo situacijos, derinimu,
- T. kadangi ir ES, ir NATO iš naujo vertina savo saugumo strategijas (ESS ir Deklaraciją dėl Aljanso saugumo),
- U. kadangi pagal Lisabonos sutartį visų valstybių narių civilinės ir karinės pajėgos turi prisidėti prie ESGP, numatoma užtikrinti nuolatinį struktūrinį šalių pradininkų bendradarbiavimą gynybos srityje, valstybės įpareigojamos nuolat stiprinti karinius pajėgumus, Europos gynybos agentūrai suteikiamos naujos galios, valstybės įpareigojamos padėti viena kitai, jei būtų užpultos (nepažeidžiant kai kurių šalių neutralumo principo ar NATO narystės išipareigojimų), atnaujinami ES tikslai (Petersbergo uždaviniai), į kuriuos įtraukta kova su terorizmu, ir, pagaliau, reikalaujama užtikrinti šalių tarpusavio solidarumą teroristų atakos ar stichinės nelaimės atveju,

Strateginė apžvalga

1. visa Europos Sąjungos politika turi visiškai atitikti tarptautinę teisę;
2. pabrėžia, kad Europos Sąjungos *raison d'être* grindžiama taikos kūrimu jos ribose ir už jų, kuris grindžiamas veiksmingu daugiašališkumu ir JT Chartijos raide ir dvasia, pabrėžia, kad remiantis veiksminga saugumo strategija lengviau palaikyti demokratiją ir saugoti pagrindines teises; priešingai, pabrėžia, kad dėl neveiksmingos saugumo strategijos be reikalo kenčia žmonės; mano, kad ES galimybė kurti taiką priklauso nuo veiksmingos saugumo strategijos ar saugumo politikos sukūrimo, įskaitant galimybę veikti savarankiškai ir papildant viena kitą veiksmingai bendradarbiauti su NATO;
3. taigi ragina ES toliau vykdyti misijas tuo pat metu užtikrinant didesnę ESGP tvarumą, kad būtų užkertamas kelias konfliktams, skatinamas stabilumas ir pagalbos teikimas tiems, kuriems jos reikia, su sąlyga, kad bus pasiektas ES valstybių narių bendras sutarimas, arba remiantis struktūrinio bendradarbiavimo programa; mano, kad ES ir NATO turėtų toliau plėtoti visapusišką požiūrį į krizių valdymą;
4. pripažįsta, kad interesų įvairovė, kuri yra neatskiriama 27 ar daugiau valstybių narių Sąjungos dalis, kitaip tariant mozaiką primenanti ES sudėtis, suteikia jai nepakartojamo charakterio ir galimybių įvairovę pasaulio dalyse vykdyti intervencijas, tarpininkauti ir teikti pagalbą; ragina toliau vystyti dabartines ES krizių valdymo priemones ir tikisi, kad dabartiniai ES valstybių narių kariniai pajėgumai bus labiau integruoti, ekonominiu ir kariniu požiūriu veiksmingesni, nes tik tuomet Europos Sąjunga galės sutelkti pakankamas pajėgas, kad išnaudotų savo unikalias galimybes konfliktų prevencijos ir konfliktų sprendimo srityse ir papildytų savo gausias civilines krizių valdymo priemones;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

5. tvirtai pasisako už didesnę ES valstybių narių solidarumą kuriant bendras saugumo ir gynybos strategijas;
6. įsitikinęs, kad tvirta ir intensyviai palaikoma Euroatlantinė partnerystė – geriausias visos Europos saugumo ir stabilumo, demokratijos, žmogaus teisių, teisinės valstybės ir tinkamo valdymo principų laikymosi garantas;
7. įsitikinęs, kad demokratinės laisvės ir teisinė valstybė – atsakas į viso pasaulio žmonių lūkesčius; įsitikinęs, kad nė iš vienos šalies ar tautos neturėtų būti atimta galimybė siekti šios perspektyvos, nes visi žmonės turi teisę gyventi demokratinėje šalyje, kurioje laikomasi teisinės valstybės principų;
8. palankiai vertina tai, kad buvo atnaujinta ESS ir tai, jog šis procesas – vienas iš Europos Sąjungos įsipareigojimų nustatyti ir ginti Europos saugumo interesus bei stiprinti veiksmingą daugiašališkumą, taigi parengti Europos Sąjungos strategiją, pagal kurią būtų kovojama su 21-ojo amžiaus grėsmėmis; atkreipia dėmesį į tai, kad tikras, išsamus ir demokratiškas ES ir NATO sutarimas yra itin svarbi šios strategijos įgyvendinimo dalis, grindžiama ES ir Jungtinių Amerikos Valstijų sutarimu saugumo klausimais, kuris atspindi jų bendras vertybes, tikslus ir prioritetus, visų pirma žmogaus teisių ir tarptautinės teisės viršenybę;
9. pabrėžia, kad visa tai dar svarbiau turint mintyje pastarojo laikotarpio įvykius Kaukaze, naują Europos požiūrį į NATO raidą, Jungtinių Amerikos Valstijų vadovų kaitą ir prasidėsiantį strateginės NATO koncepcijos persvarstymą;
10. ragina, kad persvarstomos ES ir NATO saugumo strategijos būtų ne tik papildomos, bet ir derinamos, ir kad pagal kiekvieną iš jų būtų deramai atsižvelgiama į kitos šalies potencialą;
11. laikosi nuomonės, kad ir NATO, ir ES turėtų patvirtinti, kad ilgalaikis bendras tikslas – laikytis įsipareigojimo kurti saugesnį pasaulį savo valstybių narių gyventojams ir visiems žmonėms apskritai, vadovaujantis JT Chartijos raide ir dvasia, ir turėtų veiksmingai kovoti su masiniais žiaurumais ir regionų konfliktais, dėl kurių ir toliau labai kenčia žmonės, ir į juos reaguoti;
12. primygtinai reikalauja, kad visos demokratinės šalys, vadovaujamos Jungtinių Tautų, turėtų suvienyti savo pastangas kuriant stabilumą ir taiką;
13. pripažįsta, kad saugumas ir vystymasis tiesiogiai susiję ir kad nėra tam tikros aiškos įvykių eilės tvarkos siekiant tvaraus konfliktų zonų vystymosi, pabrėžia, kad praktiškai visos priemonės taikomos drauge; taigi ragina Komisiją atlikti tolesnius tyrimus siekiant nustatyti karinės ir civilinės intervencijos į konfliktų zonas eilės tvarkos svarbą ir įtraukti išvadas rengiant saugumo ir vystymosi politiką;

NATO ir ES saugumo sistemos sąryšis

14. pripažįsta, kad ir praityje, taip pat ir šiandien Europos saugumo sistemoje NATO atlieka svarbų vaidmenį; pabrėžia, kad Aljansas išlieka daugelio ES valstybių narių, kurios taip pat yra NATO narės, kolektyvinės gynybos pagrindu ir kad Europos saugumui apskritai, neatsižvelgiant į pavienių jos valstybių pozicijas, ir toliau naudinga išlaikyti transatlantinį Aljansą; taigi laikosi nuomonės, kad būsima ES kolektyvinė gynyba turi būti organizuojama bendradarbiaujant su NATO; laikosi nuomonės, kad JAV ir ES turėtų palaikyti aktyvesnius dvišalius santykius ir šie santykiai taip pat turėtų apimti klausimus, susijusius su taika ir saugumu;
15. pabrėžia, kad šiuolaikiniame pasaulyje grėsmė saugumui vis dažniau apibūdinama kaip šie reiškiniai: tarptautinis terorizmas, masinio naikinimo ginklų platinimas, valstybių žlugimas, sunkiai valdomi konfliktai, organizuotas nusikalstamumas, grėsmės elektroninėje erdvėje, aplinkos padėties blogėjimas ir su tuo susiję pavojus saugumui, stichinės ir kitos nelaimės, todėl reikia, kad ES ir NATO dar glaudžiau bendradarbiautų ir rūpintųsi savo pagrindinių pajėgumų stiprinimu, taip pat, kad labiau koordinuotų savo veiklą, susijusią su planavimu, technologijomis, ginkluote ir mokymu;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

16. pabrėžia, kad ESGP darosi vis svarbesnė, ją įgyvendinant gerės ES galimybės kovoti su 21-ojo amžiaus grėsmėmis saugumui, ypač vykdant bendras civilines ir karines operacijas, taip pat imantis krizių valdymo priemonių, kurios apima įvairias priemonių grupes nuo žvalgyba grindžiamų krizių prevencijos veiksmų iki saugumo sektoriaus reformos, policijos bei teismų sistemos reformos ir karinių veiksmų;

17. laikosi nuomonės, kad ES ir NATO galėtų viena kitą sustiprinti, jei vengtų tarpusavio konkurencijos ir plėtotų glaudesnę bendradarbiavimą vykdant krizių valdymo operacijas, grindžiamas praktiniu darbo pasidalijimu; mano, kad sprendimas, kuri organizacija turėtų siųsti karines pajėgas, turėtų būti priimamas atsižvelgiant į abiejų organizacijų išreikštą politinę valią, poreikį veikti, politinį teisėtumą vietoje ir į jų gebėjimą užtikrinti taiką ir stabilumą; pažymi, kad siekiant minėto tikslo labai svarbu bendradarbiauti rengiant naująją ESS ir naująją NATO strateginę koncepciją;

18. mano, kad ES turėtų plėtoti savo saugumo ir gynybos pajėgumus, nes taip būtų galima geriau dalytis našta su ne Europos sąjungininkais ir tinkamai spręsti uždavinius ir reaguoti į grėsmę, susijusią vien tik su ES valstybėmis narėmis;

19. ragina ES parengti savo saugumo strategijos priemones, pradedant diplomatinėmis krizių prevencijos priemonėmis ir ekonomine bei vystomąja pagalba ir baigiant civilių gebėjimais stabilizavimo ir atstatymo srityse, taip pat karines priemones; be to, mano, kad ES kaimynystėje turėtų būti strategiškai naudojamos vadinamosios minkštosios galios priemonės;

20. pabrėžia, kad reikia tobulinti „Berlynas plius“ susitarimus, pagal kuriuos ES gali pasinaudoti NATO turtu ir pajėgumais, kad abiem organizacijoms būtų sudarytos sąlygos įsikišti ir veiksmingai teikti pagalbą šiuo metu vykstančių krizių, į kurias turi reaguoti įvairioms užduotims skirtos civilinės ir karinės pajėgos, sąlygomis; taigi, mano, kad būtina toliau plėtoti NATO ir ES santykius steigiant nuolatinės bendradarbiavimo struktūras, tuo pat metu gerbiant šių organizacijų nepriklausomumą ir savarankiškumą ir leidžiant dalyvauti visoms NATO narėms ir visoms ES valstybėms narėms, kurios to pageidautų;

21. ragina Turkiją nebetrukdyti ES ir NATO bendradarbiavimui;

22. ragina ES, kad ji, rengdama baltąją knygą dėl Europos saugumo ir gynybos, taip pat įvertintų, ar Europos išorės veiksmai darnūs, ypač turint mintyje bendradarbiavimą su kitais tarptautiniais partneriais krizių regionuose;

NATO ir ES bendradarbiavimas saugumo ir gynybos klausimais

23. labai palankiai vertina Prancūzijos iniciatyvą vėl oficialiai prisijungti prie karinių NATO struktūrų, ir Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos pastangas, kad toliau būtų siekiama ES ir NATO suartėjimo, kaip atsako į naujas saugumo srities problemas; palankiai vertina Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos pastangas siekti, kad būtų patvirtintos konkrečios iniciatyvos, pagal kurias būtų sujungti Europos gynybiniai pajėgumai; taip pat palankiai vertina naują teigiamą Jungtinių Amerikos Valstijų požiūrį į pastangas suvienyti ES gynybinius pajėgumus;

24. ragina abiejų organizacijų valstybes nares įgyvendinant ES ir NATO partnerystę būti lankstesnes, labiau orientuotis į tikslą ir būti pragmatiškesnes; taigi pritaria Prancūzijos vyriausybės pasiūlymui užmegzti nuolatinis NATO ir ES Tarybos generalinių sekretorių ryšius, ypač kad būtų užkirstas kelias painiavai, kai ES ir NATO įvairiose misijose dirba šalia viena kitos ir siekia tų pačių tikslų toje pačioje teritorijoje, pavyzdžiui, Kosove ir Afganistane;

25. pabrėžia, kad ES yra labai svarbi NATO partnerė turint mintyje ypatingą ES turimų priemonių derinį: civilines operacijas, sankcijas, humanitarinę pagalbą, vystymosi ir prekybos politiką bei politinį dialogą; taigi ragina ES ir NATO dėti daugiau pastangų siekiant padėti pagrindą visa apimančiam bendradarbiavimui prieš ratifikuojant Lisabonos sutartį;

26. pripažįsta, kad labai svarbu, jog NATO sąjungininkų ir ES partnerių žvalgyba veiktų drauge;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

27. pabrėžia, kad ES piliečiai palaiko misijas, kurių užduotis palengvinti krizių apimtose vietovėse gyvenančių žmonių kančias; pabrėžia, kad piliečiams teikiama nepakankamai informacijos apie ES ir NATO misijas ir apie jų tikslus; taigi ragina ES ir NATO geriau informuoti gyventojus apie savo misijas ir apie jų vaidmenį užtikrinant saugumą ir stabilumą pasaulyje;

28. pažymi, kad, siekdamas glaudžiau bendradarbiauti, NATO ir Europos Sąjunga turėtų stiprinti savo pajėgumus, gerinti bendrą veiklą, derinti savo politines programas, planus, technologijas, pajėgas ir mokymo būdus;

ES operacijų štabo būstinė

29. pritaria, kad būtų įsteigta nuolatinė ES operacijų štabo būstinė ir kad jai vadovautų Komisijos pirmininko pavaduotojas–vyriausiasis įgaliotinis, kuris būtų įgaliotas planuoti karines ESGP operacijas ir joms vadovauti;

30. pabrėžia, kad remiantis ES operacijų patirtimi galima teigti, kad nuolat planuojant ES operacijas ir joms vadovaujant padidėtų ES operacijų veiksmingumas ir patikimumas; atsižvelgdamas į tai, kad ES dėmesys sutelktas į civilinius ir karinius aspektus, primena, kad tokia struktūra neatkartotų jokios kitos struktūros veiklos; taip pat primena, kad NATO vadavietės pagrindinė paskirtis – karinis planavimas, o ES turi patirties planuojant ir vykdančios civilines, karines ir bendras civilines ir karines operacijas, o to negali sėkmingai atlikti joks kitas pasaulinio masto veikėjas;

31. pabrėžia, kad įsteigus ES operacijų štabo būstinę turėtų būti papildoma dabartinė NATO vadovavimo sistema ir nebūtų pakenkta NATO transatlantiniam vientisumui;

32. siūlo, jog pritarus NATO kiekviena ES valstybė narė, kuri yra ir NATO narė, atskirtų tas pajėgas, kurias galima panaudoti tik ES operacijoms vykdyti, kad kitos NATO narės, kurios nėra ES valstybės narės, negalėtų sukliudyti tokiam jų panaudojimui; mano, kad naudojant šias pajėgas reikėtų vengti dubliavimosi;

Pajėgumai ir karinės išlaidos

33. laikosi nuomonės, kad bendras sunkumas, kurį kartu turi įveikti ES ir NATO, – rasti būdų kaip naudoti bendrą nacionalinių išteklių fondą, kai sprendžiami personalo ir pajėgumų klausimai; ragina ES ir NATO užtikrinti, jog šie riboti ištekliai būtų išleidžiami patiems tinkamiausiems pajėgumams sprendžiant sudėtingas šių dienų problemas ir kad tie patys darbai nebūtų atliekami du kartus bei didėtų darba; laikosi nuomonės, kad strateginis oro desantas, ypatingas pakankamai ribotų ir brangių operacijoms reikalingų išteklių pavyzdys, – tai sritis, kurioje esama ES ir NATO valstybių narių bendradarbiavimo galimybių; ragina ES valstybes nares sujungti ir bendrai plėtoti karinius pajėgumus bei jais dalytis, kad būtų užkirstas kelias eikvojimui, būtų kuriama masto ekonomija ir stiprinamas Europos gynybos technologinis ir pramoninis pagrindas;

34. laikosi nuomonės, kad reikia ne tik gerokai veiksmingiau naudoti karinius išteklius, bet ir ES valstybėms narėms būtina geriau ir veiksmingiau koordinuoti investicijas į saugumo sritį, siekiant užtikrinti sąveiką, nes tai ypač svarbu Europos saugumui; ragina gerokai padidinti kiekvienos NATO ir ES karinės operacijos bendrų išlaidų santykį; atkreipia dėmesį į tai, kad labai skiriasi, kiek lėšų gynybai išleidžia ir kaip veiksmingai tai daro Europos NATO narės ir JAV; ragina ES įsipareigoti sąžiningiau dalytis visuotine našta; taip pat ragina JAV parodyti didesnę pasiryžimą konsultuotis su savo sąjungininkais Europoje taikos ir saugumo klausimais;

35. pripažįsta, kad svarbi yra galima Europos gynybos agentūros pagalba, kurią sustiprintų Lisabonos sutartis, siekiant užtikrinti ekonomišką pirkimą ir geresnį ginkluotės suderinimą;

Narystės NATO ir ES suderinamumas

36. primygtinai tvirtina, kad visoms be išimčių ES valstybėms narėms turi būti atstovaujama bendruose ES ir NATO susitikimuose; pabrėžia, kad vertybių bendrumas ir saugumo susitarimai yra pagrindinis Europos taikos, stabilumo ir klestėjimo užtikrinimo veiksnys;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

37. siūlo, kad tos NATO narės, kurios yra stojimo į ES kandidatės, aktyviau dalyvautų ESGP ir Europos gynybos agentūros veikloje;
38. pabrėžia, kad labai svarbu atkreipti dėmesį į nepriklausymo ES ir narystės NATO kaip ir į nepriklausymo NATO ir narystės ES suderinamumo problemą ir ją spręsti, kad nebūtų daroma žalos ES ir NATO bendradarbiavimui;
39. ypač apgailestauja dėl to, kad Turkijos ir Kipro ginčas ir toliau kenkia ES ir NATO bendradarbiavimo plėtra, nes, viena vertus, Turkija atsisako leisti Kiprui dalyvauti ESGP misijose, kuriose naudojami NATO žvalgybos duomenys ir išteklių, o, kita vertus, Kipras atsisako leisti Turkijai dalyvauti plėtojant ESGP tokiu mastu, kuris atitiktų Turkijos karinę galią ir jos strateginę svarbą Europai ir transatlantiniam Aljansui;
40. ragina Kiprą, kuris yra ES valstybė narė, persvarstyti savo poziciją programos „Partnerystė taikos labui“ atžvilgiu ir ragina NATO nares nenaudoti veto teisės siekiant neleisti ES valstybėms narėms tapti NATO narėmis;
41. palankiai vertina tai, kad Bukarešte vykusiam NATO aukščiausio lygio susitikime sąjungininkai pripažino stipresnės ir daugiau sugebančios Europos indėlį ir kad Aljansas lieka atviras tolesnei plėtrai; pabrėžia, kad šalims rytuose, kurioms taikomos Europos kaimynystės politikos nuostatos, ir jų demokratinio vystymosi ir teisinės valstybės įtvirtinimo procesui Europos perspektyvos politika, taigi ir Rytų partnerystės projektas yra itin svarbūs;
42. mano, kad kalbant apie NATO plėtrą kiekvieną atvejį reikėtų nagrinėti iš esmės; vis dėlto vadovaujantis Europos saugumo interesais reikėtų prieštarauti organizacijos plėtrai priimant į ją šalį, kurios narystei nepritaria gyventojai ar kuri turi rimtų neišspręstų teritorinių ginčų su savo kaimynėmis;
43. pažymi, kad daugeliui ES kaimynių narystė NATO ir narystė ES yra realistiški ir suderinami tolimesnėje ateityje pasiekiami tikslai;
44. mano, kad ES ir NATO turi toliau palaikyti realistinį ir atvirą dialogą su Rusija, įskaitant žmogaus teisių ir teisinės valstybės, regioninio saugumo, energetikos, raketinės gynybos, masinio naikinimo ginklų neplatavimo, ginkluotųjų pajėgų ribojimo ir kosmoso politikos klausimais; laikosi nuomonės, kad jei ir kai Rusija taptų iš tiesų demokratiška šalimi ir atsisakytų karinio grasinimo kaip politinio savo kaimynių spaudimo, tuomet ji ir ES galėtų bendradarbiauti kaip niekada glaudžiai, įskaitant galimybę Rusijai tapti visų Euroatlantinių organizacijų nare;
45. tikisi, kad Strasbūre ir Kėlyje vyksiantis NATO šešiasdešimtmečio proga rengiamas aukščiausio lygio susitikimas – tai puiki galimybė atnaujinti Aljansą ir sustiprinti jo santykius su Europos Sąjunga;

*

* *

46. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių ir NATO šalių parlamentams, NATO parlamentinei asamblėjai, Jungtinių Tautų, NATO, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos ir Europos Tarybos generaliniams sekretoriams.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga

P6_TA(2009)0077

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Barselonos deklaraciją, priimtą Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių užsienio reikalų ministrų konferencijoje, vykusioje 1995 m. lapkričio 27 ir 28 d. Barselonoje, ir kuria sukuriamą Europos ir Viduržemio jūros šalių partnerystę,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ (COM(2008)0319),
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 13–14 d. Briuselyje vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime išreikštą pritarimą iniciatyvai „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 13 d. vykusio Paryžiaus aukščiausiojo lygio susitikimo Viduržemio jūros regiono tema bendrąją deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 3–4 d. Marselyje vykusio Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos užsienio reikalų ministrų susitikimo baigiamąją deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 5–6 d. Lisabonoje vykusios Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių užsienio reikalų ministrų konferencijos išvadą,
- atsižvelgdamas į 2005 m. lapkričio 27–28 d. Barselonoje vykusio Europos ir Viduržemio jūros šalių aukščiausiojo lygio susitikimo išvadą dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių partnerystės dešimtųjų metų minėjimo,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 12 d. Europos ir Viduržemio jūros šalių parlamentinės asamblėjos (pranc. APEM) biuro deklaraciją, 2008 m. spalio 13 d. APEM deklaraciją dėl Artimųjų Rytų taikos proceso ir į 2008 m. spalio 13 d. APEM rekomendaciją, pateiktą iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ užsienio reikalų ministrų pirmajam susitikimui,
- atsižvelgdamas į Regionų komiteto 2008 m. spalio 9 d. nuomonę,
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių ekonomikos ir socialinių reikalų tarybų aukščiausiojo lygio susitikimo, vykusio 2008 m. spalio 16 d. Rabate, deklaraciją,
- atsižvelgdamas į APEM pirmininkaujančios institucijos baigiamąją deklaraciją, taip pat į 2008 m. kovo 27–28 d. APEM ketvirtosios plenarinės sesijos metu Atėnuose priimtas rekomendacijas,
- atsižvelgdamas į pirmąjį EuroMedScola susitikimą, kuris vyko 2008 m. lapkričio 16–17 d. Strasbūre ir kuriame dalyvavo valstybių partnerių ir Europos Sąjungos šalių jauni piliečiai,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Europos Sąjungos Viduržemio jūros regiono politikos, visų pirma į 2008 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0257.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2003 m. gegužės 21 d. Komisijos komunikatą „Naujų ES veiksmų paskatų kūrimas žmogaus teisių ir demokratizavimo srityje, bendradarbiaujant su Viduržemio jūros regiono partneriais. Strateginės gairės“ (COM(2003)0294),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 4 d. Komisijos komunikatą dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo (COM(2006)0726),
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo pirmininkavimo APEM (2008 m. kovo mėn. – 2009 m. kovo mėn.) prioritetus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos, Konstitucinių reikalų ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetų nuomones (A6–0502/2008),
- A. kadangi Viduržemio jūros regionas atlieka svarbų vaidmenį ir bendrų Europos Sąjungos bei šalių partnerių interesų skaičius didėja atsižvelgiant į globalizacijos iššūkius ir taikaus bendrabūvio siekį, o su tuo susijusi būtinybė užtikrinti didesnę regiono sanglaudą ir bendros politinės strategijos regione sukūrimą,
- B. kadangi ES yra įsipareigojusi ir turėtų toliau siekti Jungtinių Tautų parengtų Tūkstantmečio vystymosi tikslų,
- C. kadangi tarp dviejų Viduržemio jūros krantų didėja ekonominė, politinė ir kultūrinė praraja ir šie skirtumai turėtų būti pašalinti siekiant ilgainiui sukurti taikos, saugumo ir klestėjimo erdvę,
- D. kadangi svarbu iš esmės ir orientuojantis į rezultatus pakeisti ir gilinti Europos Sąjungos ir Viduržemio jūros regiono šalių partnerių santykius, visų pirma laikantis visų partnerių lygių galimybių principo ir panaudojant įgytą patirtį, bet kartu atsižvelgiant į iki šiol vykdytos politikos ribotumą ir trūkumus, ypač į netenkinančius Barselonos proceso rezultatus,
- E. kadangi Europos kaimynystės politika (EKP) Viduržemio jūros regiono šalių atžvilgiu, kurią vykdančios pirmenybė teikiama dvišaliams santykiams, yra ribota ir pasirodė, kad ji nepakankamai subalansuota ir nepajėgi prisidėti prie bendro esminių reformų regione proceso,
- F. kadangi Europos Sąjungos ir visų Viduržemio jūros regiono šalių santykių srityje būtina įtvirtinti glaudžią partnerystę, grindžiamą pagarba žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principu,
- G. kadangi nuo Barselonos proceso pradžios kai kuriose šalyse partnerėse nepasiekta esminės pažangos, susijusios su kai kurių bendrų vertybių ir principų, kurie nurodyti 1995 m. Barselonos deklaracijoje ir kurių šios šalys įsipareigojo laikytis, pripažinimu ir laikymusi, ypač atsižvelgiant į demokratiją, žmogaus teises ir teisinės valstybės principą,
- H. kadangi būtina skatinti Viduržemio jūros baseino šalių teritorinę ir ekonominę integraciją, kadangi tikra teritorinė ir ekonominė integracija gali būti pasiekta tik tada, jei bus padaryta konkreti pažanga sprendžiant vykstančius konfliktus ir laikantis demokratijos principų bei žmogaus teisių,

⁽¹⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 443.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- I. kadangi Europos Sąjungos ir Viduržemio jūros regiono šalių glaudesni santykiai lėmė tai, kad itin padidėjo prekyba tarp šių šalių, tačiau nebuvo pagerinta ir modernizuota atitinkama infrastruktūra, nors tai būtina,
- J. kadangi valstybių ir vyriausybės vadovai 2008 m. liepos 13 d. Paryžiuje vykusio Viduržemio jūros regiono aukščiausio lygio susitikimo metu priimtoje bendrojoje deklaracijoje pripažino, kad APEM bus teisėta iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ parlamentinė išraiška ir taip pat išreiškė savo didelę paramą APEM vaidmens jos santykiuose su Viduržemio jūros regiono partneriais stiprinimui,
- K. pabrėždamas, kad santykių vyriausybės lygmenyje nepakanka norint apimti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių politinių santykių visumą,
- L. pabrėždamas svarbą APEM vaidmeniui, nes tai vienintelė parlamentinė asamblėja, kuri sudaro sąlygas vykdyti dialogą ir bendradarbiavimą Europos ir Viduržemio jūros regione siekiant suvienyti 27 Europos Sąjungos valstybes nares ir visas Artimųjų Rytų taikos procese dalyvaujančias šalis,
- M. kadangi svarbu užtikrinti vietos ir regionų valdžios institucijų dalyvavimą pagal iniciatyvą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ parengtuose projektuose ir iniciatyvose ir atsižvelgti į pastaruosius šių institucijų pasiūlymus,
- N. kadangi svarbu užtikrinti socialinių partnerių ir pilietinės visuomenės dalyvavimą stiprinant Europos ir Viduržemio jūros regiono santykius,
- O. primindamas, kad jau egzistuojančių priemonių, politikos sričių ir institucinių lygmenų skaičius neturėtų būti didinamas ir jos neturėtų atlikti tų pačių funkcijų, ir reikėtų užtikrinti visos Europos ir Viduržemio jūros regiono santykių sistemos nuoseklumą,
- P. pabrėždamas poreikį greitai ir taikiai išspręsti visus su Viduržemio jūros regiono šalimis susijusius konfliktus ir suprasdamas, kad šiuo atveju svarbu išlaikyti kultūrų dialogą,
- Q. kadangi Izraelio ir Palestinos konflikto atsinaujinimas pastaruoju metu daro poveikį Europos ir Viduržemio jūros regiono politiniam dialogui ir gali sutrukdyti siekti daugelio tikslų, kuriuos numatė naujoji institucija,
- R. kadangi vis dar nerasta būdų išspręsti rimtą politinę įtampą Vakarų Sacharoje, o tai nepadeda Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerystės atnaujinimui,
1. mano, kad pasiūlymas „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“, kurį 2008 m. liepos 13 d. Paryžiuje vykusiame aukščiausio lygio susitikime Viduržemio jūros regiono tema priėmė valstybių ir vyriausybės vadovai, padeda kurti taiką ir klestėjimą ir reikš pažangą siekiant Viduržemio jūros regiono šalių ekonominės bei teritorinės integracijos ir bendradarbiaujant ekologiniais ir klimato klausimais, jei ji sugebės ištesėti duotus pažadus ir pasiekti konkrečių ir apčiuopiamų rezultatų; atkreipia dėmesį į tai, kad leidus šiame procese dalyvauti šalims, su kuriomis nesudaryta partnerystė, didėja galimybės įtvirtinti lygiavertę ES ir Viduržemio jūros regiono partnerių santykius ir visapusiškai spręsti šio regiono problemas;
2. pakartoja savo poziciją, pateiktą 2009 m. sausio 15 d. rezoliucijoje dėl padėties Gazos ruože⁽¹⁾ ir išreiškia savo susirūpinimą dėl Izraelio ir Palestinos konflikto eskalavimo, kuris jau paveikė Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerystės politinį dialogą; mano, kad svarbu išvengti tolimesnio delsimo šioje pradinėje Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos stadijoje ir tikisi, kad bendradarbiavimas vėl kuo greičiau pagreitės, prisidedant prie bendro tikslo, t. y. taikos Artimuosiuose Rytuose; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į pirmiau minėtame 2008 m. liepos 13 d. Paryžiuje vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime ir pirmiau minėtame 2008 m. lapkričio 3–4 d. Marselyje vykusiame užsienio reikalų ministrų susitikime patvirtintus principus, naujos Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos institucijos turėtų aiškiai koncentruotis į projektus, kurie sudaro jo pagrindinę pridėtinę vertę;

(1) Priimti tekstai, P6_TA(2009)0025.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

3. pažymi, kad 2008 m. lapkričio 3–4 d. Marselyje vykusiam užsienio reikalų ministrų susitikime buvo pasiūlyta iniciatyvą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ pavadinti „Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“; mano kad šis pavadinimas leis labiau pabrėžti šios partnerystės lygiavertiškumo siekiant vykdyti ekonominės ir teritorinės integracijos projektus aspektą; tačiau mano, kad būtina dar kartą pabrėžti ES ir Viduržemio jūros regiono santykių strateginę vertę ir Barselonos proceso naudą, įskaitant ir pilietinės visuomenės įtraukimą, visų pirma atkreipiant dėmesį į politiką, kurią Europos Sąjungos jau vykdo kartu su partnerėmis iš Viduržemio jūros regiono, pasitelkdama regionines ir subregionines programas ir bendras dvišalio bendradarbiavimo gaires;
4. ragina Tarybą ir Komisiją užtikrinti ES veiksmų, ypač susijusių su galimais instituciniais pokyčiais (ypač su Europos Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo bendrajai užsienio ir saugumo politikai, užimančio Komisijos pirmininko pavaduotojo pareigas, vaidmeniu) ir Bendrijos biudžeto naudojimui, nuoseklumą;
5. palankiai vertina tai, kad ES institucijų sistema rėmė Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos įsteigimą;
6. pritaria sprendimui pirmenybę teikti daugiašaliam bendradarbiavimui apibrėžiant keletą didelės apimties projektų, kuriuos siekiama įgyvendinti panaudojant naujas iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ priemones; vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad pačiame Viduržemio jūros regione nėra ekonominės ir teritorinės integracijos strategijų, tinkamų paremti šiuos projektus;
7. mano, kad norint įgyvendinti projektus reikėtų pasinaudoti „susitarimais dėl programų“, kuriuose remiantis subsidarumo principu aiškiai apibrėžiama įvairių institucinių lygmenų (Europos Sąjungos, valstybių narių, regionų, įmonių, socialinių partnerių) atsakomybė finansavimo, valdymo ir kontrolės srityse;
8. pažymi, kad projektai finansuojami pagal Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos iniciatyvą turėtų būti daugiausia remiami Bendrijos, valstybių partnerių ir privačiomis lėšomis; atsižvelgdamas į tai, ragina Tarybą ir Komisiją patikslinti ir sustiprinti Europos ir Viduržemio jūros regiono investicijų ir partnerystės priemones (EVIP), kuri pagal savo investicijų programą prisideda prie Viduržemio jūros regiono šalių ekonominio atvirumo ir modernizavimo, vaidmenį ir iniciatyvas; patvirtina, kad palankiai vertina Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių investicijų banko sukūrimą ir koordinavimą su tarptautiniais investuotojais; pabrėžia pietinių Viduržemio jūros pakrančių šalių migrantų santaupų perlaidų svarbą jų kilmės šalims ir mano, kad tai yra puikus ir iki šiol nepakankamai naudojamas vystymosi svertas;
9. mano, kad, kol bus persvarstytos finansinės perspektyvos, Europos Sąjungos finansinis indėlis į Viduržemio jūros regiono projektus turi būti užtikrintas nepakenkiant dabartinėms arba numatytoms Europos ir Viduržemio jūros regiono regioninėms programoms, kurias Europos Parlamentas daug kartų pageidavo stiprinti; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia Europos Parlamento kompetenciją sudarant Europos Sąjungos biudžetą; tikisi, kad Parlamentas bus nuolat informuojamas apie pasiektą projektų įgyvendinimo etapą;
10. mano, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos sekretoriatas dėl savo veiklos pajėgumų ir politiškai vertingos sudėties gali labai prisidėti prie Europos ir Viduržemio jūros regiono santykių stiprinimo; ragina, kad skubiai pradėtų veikti sekretoriatas, siekiant įrodyti, kad įmanoma nugalėti dabartinę įtampą skatinant konkrečius abipusio bendradarbiavimo projektus; džiaugiasi, kad buvo rastas vieningas sutarimas dėl sekretoriato būstinės; primena, kad Barselona – tai miestas, kuriame prasidėjo Europos Sąjungos ir Viduržemio jūros regiono partnerystė;
11. sutinka, kad iš Europos Sąjungos perspektyvos bendras pirmininkavimas turi būti suderinamas su išoriniu Europos Sąjungos atstovavimu, vadovaujantis galiojančios Sutarties nuostatomis; darydamas prielaidą, kad Lisabonos sutartis įsigalios, tikisi, kad Europos Sąjunga užtikrins savo atstovavimo šiose naujose Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos institucijose nuoseklumą ir tęstinumą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

12. taigi palankiai vertina 2008 m. lapkričio 3 d. vykusios ministrų konferencijos priimtą sprendimą, kuriame tinkamai atsižvelgiama į APEM 2008 m. spalio 13 d. Jordanijoje priimtas rekomendacijas; pritaria sprendimui Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungai suteikti stiprų parlamentinį aspektą ir taip įtvirtinti jos demokratinį teisėtumą, pasitelkiant APEM, kuri turėtų būti dar labiau sustiprinta ir kurios darbas turėtų būti geriau koordinuojamas su kitų partnerystės institucijų darbu, numatant galimybę jai suteikti juridinio asmens statusą, teisę siūlyti ir vertinti ekonominės ir teritorinės integracijos strategijas ir projektus bei galimybę teikti rekomendacijas užsienio reikalų ministrų susitikimui; tikisi, kad pripažinus APEM kaip instituciją, jai bus taip pat leidžiama dalyvauti stebėtojo teisėmis vykdomosios institucijos, valstybių bei vyriausybių vadovų, ministrų susitikimuose ir aukšto rango pareigūnų parengiamuosiuose susitikimuose;

13. palankiai vertina Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos užsienio reikalų ministrų sprendimą į visų lygmenų visus susitikimus pakviesti dalyvauti Arabų valstybių lygą, atsižvelgiant į jos teigiamą indėlį siekiant taikos, klestėjimo ir stabilumo Viduržemio jūros regione;

14. pabrėžia, kad būtina į naująją institucijų sąrangą įtraukti regionų ir vietos institucijas; palankiai vertina Regionų komiteto pateiktą nuomonę ir pasiūlymą sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono vietos ir regionų valdžios institucijų asamblėją;

15. mano, kad stiprinant parlamentinį aspektą kartu reikia plėtoti panašią veiklą siekiant užtikrinti, kad pilietinė visuomenė dalyvautų atitinkamoje institucinėje Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos struktūroje, visų pirma pasitelkiant priemones, skirtas konsultuotis su pilietine visuomene projektų atrankos, įgyvendinimo ir tolesnio plėtojimo klausimais; šiuo požiūriu ragina APEM į savo veiklą labiau įtraukti Viduržemio jūros šiaurės ir pietų regionų pilietinę visuomenę; ragina stiprinti socialinių partnerių vaidmenį įsteigiant Europos ir Viduržemio jūros regiono ekonominį ir socialinį komitetą;

16. pažymi, kad tam tikros šalys, dalyvaujančios iniciatyvoje „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“, nedalyvauja Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerystėje; ragina Tarybą, Komisiją ir visas iniciatyvoje „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ dalyvaujančias valstybes nustatyti nuoseklią santykių sistemą, orientuotą į ekonominę ir teritorinę ES ir visų Viduržemio jūros regiono šalių integraciją; ragina Tarybą ir Komisiją užtikrinti, kad visos iniciatyvoje „Barselonos procesas: Viduržemio jūros baseino valstybių sąjunga“ dalyvaujančios valstybės turėtų prieigą prie regioninių programų, jau vykdomų pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerystę;

17. pabrėžia, kad narystė Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungoje nėra ES plėtros alternatyva ir nedaro įtakos dabartinių ar būsimų šalių kandidatų stojimo į ES perspektyvoms; mano, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga netrukdytų vykdyti kitų regioninio bendradarbiavimo iniciatyvų;

18. pabrėžia, kad būtina iš esmės persvarstyti visą Europos ir Viduržemio jūros regiono politiką ir stiprinti jos politinį aspektą ir bendrą plėtotę; primena, kad bet koku atveju iniciatyva „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ nesusilpnina platesnių šios politikos užmojų;

19. mano, kad iniciatyva „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ turėtų padėti skatinti esamas Europos ir Viduržemio jūros regiono bendradarbiavimo formas siekiant visoms šalims partnerėms suteikti galimybę remiantis abipusiu sutarimu nustatytais prioritetais ir tikslais dalyvauti Europos Sąjungos teritorinėse programose ir vykdyti atitinkamą politiką, primena didesnio Bendrijos programų taikymo srities išplėtimo svarbą, ypač kad šalys partnerės dalyvautų ir švietimo, mokslinių tyrimų bei profesinio mokymo (studentų mainai ir kt.) sričių programose;

20. mano, kad problemos, susijusios su taika ir saugumu, žmogaus teisėmis ir demokratija, taip pat su kultūriniu bendradarbiavimu, turi būti sprendžiamos atsižvelgiant į Europos ir Viduržemio jūros regiono dimensiją; dar kartą patvirtina, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos paskirtis – spręsti teritorines, infrastruktūros ir aplinkos problemas rengiant strateginius planus ir konkrečius projektus; pageidauja, kad ši konkreti dimensija prisidėtų prie Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerystės atnaujinimo;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

21. primena pirmąsias 2008 m. liepos 13 d. Paryžiuje vykusio aukščiausiojo lygio susitikimo, skirto Viduržemio jūros regiono klausimams, iniciatyvas – jūrų ir sausumos greitkelių, civilinės saugos, Viduržemio jūros regiono saulės energijos plano, aukštojo mokslo ir mokslinių tyrimų, Viduržemio jūros regiono verslo vystymosi iniciatyvas;
22. primena, kad siekiant ambicingų Barselonos proceso tikslų būtina nedelsiant išplėsti bendradarbiavimo sritis, įtraukiant vandentvarką, žemės ūkį, maisto tiekimo saugumą, energiją, profesinį mokymą, kultūrą, sveikatos priežiūrą, turizmą ir t. t.;
23. aktyvia remia iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą“ ir susijusių iniciatyvų ir projektų, pvz., naujosios Viduržemio jūros šalių iniciatyvos, skirtos Viduržemio jūros valymui, ir Viduržemio jūros regiono saulės energijos projekto, aplinkosaugos aspektą;
24. mano, kad visų Viduržemio jūros regiono valstybių įtraukimas į iniciatyvą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą“ suteikia galimybę išsamiau spręsti šio regiono problemas ir veiksmingiau sieti bei koordinuoti šį procesą su jau esamomis programomis, pvz., JTAP Viduržemio jūros regiono veiksmų planu (Jungtinių Tautų aplinkos programa);
25. palankiai vertina pasiūlymą, 2008 m. kovo 27 – 28 d. pateiktą Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių ketvirtosios plenarinės sesijos vadovybės baigiamojoje deklaracijoje, įsteigti Europos ir Viduržemio jūros regiono energijos bendriją, kurią remtų APEM; pripažįsta, kad itin svarbu stiprinti Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerių bendradarbiavimą energetikos srityje ir būtina plėtoti regiono energetikos rinką siekiant Europos ir Viduržemio jūros šalių regione įgyvendinti didelio masto atsinaujinančios energijos ir energetikos infrastruktūros projektus;
26. tikisi, kad stiprinant Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių santykius bus paskatinta taikos ir gerovės erdvės plėtra; pabrėžia, kad taika ir politinis stabilumas Viduržemio jūros regione yra esminė kolektyvinio ir individualaus saugumo toli už jo ribų sąlyga; pabrėžia, kad tik derybų keliu pasiektas visuotinis sureguliojimas gali sudaryti sąlygas pasiekti šį tikslą; mano, kad ES sprendžiant šiuos konfliktus turi prisiimti lyderės vaidmenį ir taip įgyti visų suinteresuotųjų šalių pasitikėjimą; pabrėžia poreikį toliau oficialiai bendradarbiauti kovojant su tarptautiniu terorizmu, prekyba narkotikais, organizuotu nusikalstamumu ir prekyba žmonėmis; džiaugiasi, kad Marselio deklaracija ją pasirašiusios šalys raginamos dėti pastangas siekiant palaipsniui įvykdyti demilitarizavimo ir nusiginklavimo procesą Artimuosiuose Rytuose visų pirma siekiant sukurti zoną be branduolinių ir masinio naikinimo ginklų;
27. mano, kad siekiant sumažinti įtampą Viduržemio jūros regione, reikėtų stengtis, jog jo gyventojai geriau suprastų kultūras ir visuomenes, ir todėl reikėtų remti civilizacijų aljansą kaip svarbiausią dialogo, padedančio stabilizuoti padėtį regione, forumą; primygtinai prašo Tarybos ir Komisijos parengti tokio dialogo plėtojimo strategijas; ragina sustiprinti APEM ir Annos Lindh fondo ryšius, įskaitant pagrindinių Annos Lindh fondo tinklų ir APEM Kultūros komiteto posėdžių organizavimą;
28. pažymi, kad vienas iš svarbiausių Europos ir Viduržemio jūros regiono politikos tikslų – skatinti teisinės valstybės ir demokratijos principus, pagarbą žmogaus teisėms ir politiniam pliuralizmui, ir atkreipia dėmesį į tai, kad šiose srityse dar vis esama didelių pažeidimų; dar kartą patvirtina žmogaus teisių ir teisinės valstybės principo skatinimo svarbą; ragina įvertinti iki šiol gautus rezultatus ir partnerystės įgyvendinimo priemonių tinkamumą; primygtinai ragina Komisiją nustatyti tikslus šių priemonių tinkamumo kriterijus, taip pat atsižvelgiant į kitas tarptautines organizacijas, pvz., Europos Tarybą, ir sukurti efektyvią šių priemonių įgyvendinimo kontrolės sistemą; taigi ragina visas iniciatyvoje dalyvaujančias šalis didinti ir skatinti pagarbą visuotinei religijos laisvei ir ypač atitinkamoms jų religinėms mažumoms; rekomenduoja sukurti bendrą politinę ir institucinę sistemą, pagal kurią būtų galima sustiprinti abipusiškumo aspektą tiek nustatant problemas, tiek ieškant bendrų sprendimų;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

29. taigi ragina Tarybą ir Komisiją į šios naujos iniciatyvos tikslus aiškiai įrašyti tikslą skatinti žmogaus teises ir demokratiją ir toliau stiprinti esamų mechanizmų, pvz., žmogaus teisių nuostatos, kuri įtraukta į asociacijos susitarimus, įgyvendinimą ir steigti žmogaus teisių pakomitečius, taip pat sukurti šios nuostatos įtraukimo į naujos kartos susitarimus bei EKP dvišalius veiksmų planus įgyvendinimo mechanizmą; pabrėžia, kad turėtų būti visapusiškai naudojamosi pagal EKP turimomis žmogaus teisių skatinimo priemonėmis siekiant užtikrinti didesnę Europos institucijų veiklos politinį nuoseklumą;

30. ragina visas partnerystėje dalyvaujančias šalis, Komisiją ir būsimąsias Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos institucijas suteikti naują impulsą bendros migracijos politikos valdymui siekiant geriau išnaudoti žmogiškuosius išteklius ir paskatinti Viduržemio jūros regiono gyventojų mainus atsisakant vien tik su regiono saugumu susijusio požiūrio; mano, kad spendžiant migracijos klausimus didžiausią dėmesį reikėtų skirti teisėtos migracijos galimybėms, kovai su nelegaliais migracijos srautais, sklandesnei imigrantų grupių integracijai ir teisės į prieglobstį užtikrinimui; pabrėžia Europos Sąjungos valstybių narių ir Viduržemio jūros pietinės pakrantės valstybių glaudaus bendradarbiavimo ir bendros atsakomybės svarbą; palankiai vertina tai, kad 2007 m. lapkričio mėn. buvo surengta ES ir Viduržemio jūros regiono valstybių ministrų konferencija dėl migracijos ir mano, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungoje didžiausią dėmesį reikėtų skirti sistemingam migracijos srautų valdymui;

31. atkreipia dėmesį į 2008 m. liepos 13 d. Paryžiaus aukščiausiojo lygio susitikimo Viduržemio jūros regiono tema bendrąją deklaraciją, kad iniciatyva „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ rodo ryžtą remti žmogiškųjų išteklių tobulinimą ir užimtumo didinimą remiantis Tūkstantmečio vystymosi tikslais, įskaitant skurdo mažinimą, ir šiuo požiūriu tikisi naujų iniciatyvų, programų ir finansinių nuostatų;

32. mano, kad siekiant sukurti visiems naudingą Europos ir Viduržemio jūros regiono laisvos prekybos zoną Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos ekonominės ir prekybos iniciatyvomis reikia skatinti ekonominį regiono augimą, labiau jį įtraukti į pasaulio ekonomiką ir sumažinti šiaurinių ir pietinių Viduržemio jūros pakrančių išsivystymo lygio skirtumą tuo pačiu metu gerinant socialinę sanglaudą;

33. pabrėžia, kad reikia įvertinti socialinę liberalizacijos poveikį, ypač aprūpinimo maistų saugumui, ir į jį sistemiškai atsižvelgti; taip pat pažymi, kad šis poveikis gali būti labai skirtingas įvairiuose sektoriuose ir šalyse;

34. pabrėžia šėšėlinės ekonomikos ir juodosios rinkos svarbą Viduržemio jūros pietinių ir vakarinių pakrančių šalyse; mano, kad reikia remti laipsnišką šios veiklos įtraukimą į oficialią ekonomiką siekiant, kad regionas vystytųsi;

35. pažymi, kad nuo 2004 ir 2007 m. į Europos Sąjungą įstojus naujoms valstybės narėms, nuolat auga jų ir jų partnerių, Viduržemio jūros regiono valstybių, prekybiniai mainai; ragina diegiant partnerystę atsižvelgti į šią tendenciją ir ją remti;

36. pažymi būtinybę skatinti jaunimą kurti mažas įmones, įskaitant galimybę gauti paskolas ir mikro-kreditus; be to, mano, kad reikia stiprinti EVIP paramą;

37. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos Sąjungos ir jos valstybių narių ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimuose numatytos migracijos ir politinio prieglobsčio srities bendradarbiavimo priemonės, įskaitant migracijos centrų finansavimą, ir ragina Sąjungą ir valstybes nares patvirtinti, kad šiuose centruose visiškai gerbiama žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės;

38. mano, kad būtina įgyvendinti konkrečius ir apibrėžtus tikslus socialinėje srityje; todėl primena, kad laisvosios prekybos zonos tikslas turi būti vertinamas atsižvelgiant ne vien tik į ekonominį augimą, bet visų pirma į darbo vietų kūrimą; primena, kad jaunimo ir moterų bedarbiystė yra svarbiausia Viduržemio jūros regiono šalių socialinė problema;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

39. ragina pietines Viduržemio jūros regiono šalis partneres, atsižvelgiant į Agadiro ekonominę susitarimą, kurį pasirašė Egiptas, Jordanija, Marokas ir Tunisas, vystyti prekybą pietūs – pietūs ir pabrėžia, kad ES institucijos turi teigiamai reaguoti į prašymus suteikti techninę paramą siekiant skatinti tokią pietų – pietų ekonominę integraciją;

40. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir visų Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos šalių partnerių vyriausybėms ir parlamentams.

Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvarstymas

P6_TA(2009)0078

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvarstymo (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę ⁽¹⁾ (EKPP),
- atsižvelgdamas į Europos kaimynystės politikos (EKP) plėtrą nuo 2004 m. ir ypač į Komisijos pažangos ataskaitas dėl EKP įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į bendrai patvirtintus veiksmų planus su Armėnija, Azerbaidžanu, Egiptu, Gruzija, Izraeliu, Jordanija, Libanu, Moldova, Maroku, Palestinos savivalda, Tunisu ir Ukraina,
- atsižvelgdamas į Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą, nustatantį Europos Bendrijų ir jų valstybių narių ir Rusijos Federacijos partnerystę, kuris įsigaliojo 1997 m. gruodžio 1 d., ir į tai, kad 2008 m. gruodžio mėn. vėl pradėtos derybos dėl atnaujinto Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo,
- atsižvelgdamas į Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos 2008 m. rugsėjo ir spalio mėn. sprendimus, pagal kuriuos atnaujinamas dialogas su Baltarusijos valdžios institucijomis ir šešioms mėnesiams sustabdomi vadovaujančių asmenų kelionių apribojimai po to, kai buvo išlaisvinti politiniai kaliniai ir šiek tiek geriau rengiami parlamento rinkimai,
- atsižvelgdamas į 1995 m. lapkričio 27 ir 28 d. Barselonoje vykusios Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių užsienio reikalų ministrų konferencijos metu priimtą Barselonos deklaraciją, pagal kurią sukurama Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystė,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ (COM(2008)0319),
- atsižvelgdamas į tai, kad komunikatą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ patvirtino 2008 m. kovo 13 ir 14 d. Europos Vadovų Taryba,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 13 d. Paryžiuje vykusio aukščiausiojo lygio susitikimo, skirto Viduržemio jūros regiono klausimams, bendrą deklaraciją,
- atsižvelgdamas į deklaraciją dėl valdymo, projektų ir politinio dialogo, priimtą 2008 m. lapkričio 3 ir 4 d. Marselyje vykusioje ministrų konferencijoje tema „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“,

⁽¹⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 4 d. Komisijos komunikatą dėl EKP stiprinimo (COM(2006)0726) ir 2007 m. gruodžio 5 d. komunikatą dėl stiprios EKP (COM(2007)0774),
 - atsižvelgdamas į 2007 m. balandžio 11 d. Komisijos komunikatą „Juodosios jūros sinergija – nauja regioninio bendradarbiavimo iniciatyva“ (COM(2007)0160) ir 2008 m. birželio 19 d. Komisijos komunikatą (COM(2008)0391), kuriame pateikiama pirmųjų šios iniciatyvos įgyvendinimo metų ataskaita,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 3 d. Komisijos komunikatą „Rytų partnerystė“ (COM(2008)0823),
 - atsižvelgdamas į Komisijos narės Benita Ferrero Waldner 2006 m. balandžio 26 d. laišką Užsienio reikalų komitetui,
 - atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl EKP ir ES plėtros strategijos,
 - atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas dėl ES kaimyninių šalių ir regionų,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Biudžeto komiteto ir Regioninės plėtros komiteto nuomones (A6–0037/2009),
- A. kadangi pagal 2006 m. reformą ir susitarimą dėl naujosios išorės paramos sistemos numatytas Komisijos įsipareigojimas atlikti EKPP reglamento laikotarpio vidurio peržiūrą iki 2009 m. Europos Parlamento rinkimų, o Parlamentui suteikti didesni Bendrijos paramos tikrinimo įgaliojimai,
- B. kadangi Užsienio reikalų komitetas 2006 m. įsteigė darbo grupes Pietų šalių EKPP ir Rytų šalių EKPP klausimu, siekdamas palaikyti dalykišką dialogą su Komisija dėl įgyvendinimo dokumentų, kuriuose nustatoma paramos pagal EKPP priemonių sistema,
- C. kadangi nuo dabartinės finansinės perspektyvos pradžios 2007 m. pagal EKPP siekiama remti EKP įgyvendinimą, ypač EKP veiklos planus ir strateginę partnerystę su Rusijos Federacija, pagal EKPP padedant įgyvendinti keturių bendrų erdvių planus,
- D. kadangi pagrindinis EKP tikslas – sukurti palankią aplinką arčiausiai Europos Sąjungos esančiuose regionuose; kadangi kaimyninės šalys savaime skirstomos į dvi kategorijas – Pietų ir Rytų ir kiekvienos iš jų tikslai ir požiūris į Europos Sąjungą skiriasi; kadangi šį suskirstymą atspindi dvi neseniai pasiūlytos iniciatyvos – Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga ir Rytų partnerystė,
- E. kadangi pagal EKPP taip pat siekiama finansuoti pasienio ir daugiašales programas EKPP srityje, *inter alia*, remiant tokias iniciatyvas kaip Juodosios jūros sinergija, Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga, ir Rytų partnerystė,
- F. kadangi EKP – vienas iš svarbiausių Europos Sąjungos užsienio politikos prioritetų ir visoms susijusioms valstybėms suteikia galimybę glaudžiau integruotis su ES,
- G. kadangi EKP nepriklauso nuo stojimo proceso, tačiau nėra su juo nesuderinama ir yra žingsnis ES ir kaimyninių šalių draugiškų ekonominių ir politinių santykių atnaujinimo link,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

H. kadangi spartus ES kaimyninių šalių demografinis augimas, dėl kurio jose vis daugiau miesto gyventojų, susijęs su nauju uždaviniu, kurį turi padėti spręsti EKPP,

Bendrosios pastabos

1. mano, kad apskritai EKPP reglamento nuostatos yra pakankamos ir tinkamos bendradarbiavimui su kaimyninėmis šalimis ir kitomis daugiašalėmis organizacijomis apibrėžti;

2. ragina Komisiją kartu su šalių partnerių vyriausybėmis toliau tobulinti konsultacijų su pilietine visuomene ir vietos valdžios institucijomis mechanizmus, siekiant didesnio jų dalyvavimo nustatant EKPP ir nacionalines reformų programas ir prižiūrint, kaip jos įgyvendinamos; prašo Komisiją sparčiau skelbti metines veiksmų programas savo interneto svetainėje ir įtikinti šalių partnerių vyriausybes nuolat skelbti visuomenei savo nacionalinius planavimo dokumentus;

3. ragina Tarybą kartu su Parlamentu parengti lanksčią ir skaidrią informavimo šiais klausimais priemonę ir nedelsiant pateikti Parlamentui priimtų sprendimų protokolą;

4. ragina Komisiją ir nacionalines, regionų ir vietos valdžios institucijas skatinti miestų ir regionų partnerystės programas ir teikti su tuo susijusią pagalbą, siekiant vietos ir regiono lygmenimis ugdyti administravimo gebėjimus kaimyninėse šalyse, taip pat skatinti pilietinės visuomenės mainų programas ir labai mažus projektus;

5. pritaria pagal EKPP Komisijos pradėtai naujai Bendradarbiavimo ir dialogo miestų plėtros srityje programai (CIUDAD), pagal kurią siekiama sudaryti galimybes teikti paramą konkretiems Europos ir šalių, kurioms taikoma EKPP, miestų bendradarbiavimo projektams; pabrėžia, kad šio pobūdžio iniciatyva labai tinka siekiant tęsti dialogą ir demokratizacijos procesą; ragina, 2008–2009 m. atliekant finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūrą, šiam tikslui skirti daugiau lėšų, kurios leistų paremti minėtąsias iniciatyvas;

6. mano, kad turėtų būti didinamas Bendrijos paramos matomumas, tikslingai bendraujant su suinteresuotosiomis šalimis ir visuomene, taip pat rekomenduoja siekiant šio tikslo plėtoti ryšius su pilietine visuomene ir vietos valdžios institucijomis, nes būdamas artimesnės piliečiams šios institucijos yra atsakingai ir veiksmingai veiklai tinkamas lygmuo;

7. ragina, laikantis EKP veiksmų planuose numatytų tikslų, aktyviau įgyvendinti metines veiksmų programas demokratijos, teisinės valstybės ir žmogaus teisių srityse, kad labai nesiskirtų Rytų ir Viduržemio jūros regiono partneriams skiriamų lėšų kiekis; mano, kad reikėtų didesnių pastangų siekiant įtikinti šalių partnerių vyriausybes imtis veiksmų minėtose srityse;

8. pabrėžia, kad visuose naujuose EKP veiksmų planuose, dėl kurių deramasi, reikia nustatyti aiškius, tikslus ir išmatuojamus tikslus; pabrėžia būtinybę, kad visi šių veiksmų planų skyriai priklausytų vienas nuo kito, norint, kad visų jų atžvilgiu būtų galima siekti pažangos nediskriminuojant; atsižvelgdamas į tai, primena savo raginimą parengti bendrą žmogaus teisių ir demokratijos politiką, kuri apimtų visas šios srities priemones;

9. pastebi, kad, kaip visų pirma rodo Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė⁽¹⁾, nepaisant didesnio Bendrijos paramos priemonių lankstumo ir paprastumo, EKP numatytos procedūros ir terminai ir toliau užkrauna pernelyg didelę naštą pilietinės visuomenės organizacijoms ir vietos valdžios institucijoms; ragina Komisiją atlikti procedūrų, kurias taiko kiti pagrindiniai paramos teikėjai, lyginamąją analizę ir pateikti jos rezultatus Parlamentui;

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1889/2006, įsteigiantis demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę (OL L 386, 2006 12 29, p. 1).

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

10. mano, kad parama tam tikriems sektoriams ir bendroji biudžeto parama pagal EKPP turėtų būti skiriama tik toms vyriausybėms, kurios galėtų ją įgyvendinti skaidriai, veiksmingai ir užtikrinamos atskaitomybės ir kurioms tokia parama iš tikrųjų suteiktų paskatų; ragina Komisiją dar kartą apsvarstyti, ar tinkama skirti biudžeto paramą šalims, kurios patiria sunkumų dėl biudžeto valdymo ir kontrolės procedūrų ir kuriose aukštas korupcijos lygis; prašo Komisiją rasti tinkamą lankstumo ir skaidrumo pusiausvyrą atrenkant, įgyvendinant ir stebint EKPP programas;

11. pabrėžia, kad kiekvienoje šalyje reikia taikyti atskirą politinių sąlygų strategiją, *inter alia*, siekiant skatinti demokratiją, teisinę valstybę, pagarbą žmogaus ir mažumų teisėms ir teismų nepriklausomumą; atsižvelgdamas į tai, mano, kad išsamus ir nuoseklus visų pagal šią priemonę finansuojamų teisingumo projektų vertinimo rezultatai turėtų būti skelbiami viešai ir teikiami Parlamentui;

12. teigiamai vertina tai, kad į EKPP reglamento taikymo sritį įtrauktas pasienio regionų bendradarbiavimas, kuris yra bendrų projektų plėtojimo, taip pat EKP šalių ir valstybių narių santykių stiprinimo strateginė priemonė; vis dėlto teigia, kad reikia parengti konkrečių priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų reguliariai stebima, kaip valdomos ir įgyvendinamos bendros veiksmų programos abipus ES sienų;

13. ragina Komisiją parengti išsamią visų patvirtintų 2007–2013 m. laikotarpio bendrų veiksmų programų apžvalgą, taip pat įvertinti, kiek laikytasi skaidrumo, veiksmingumo ir partnerystės principų įgyvendinant projektus; ragina Komisiją parengti problemų, su kuriomis dažniausiai susiduria ES pasienio regionų ir EKP šalių valdymo institucijos, sąrašą, siekiant rasti geresnių būdų, kaip šias problemas spręsti kitu planavimo laikotarpiu;

14. ragina Komisiją sudaryti geresnes sąlygas keistis pasienio regionų bendradarbiavimo patirtimi ir pažangiosios patirties pavyzdžiais, susijusiais su EKP programomis ir projektais, taip pat su veiksmais, kurių imtasi siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, ir veiksmams pagal jau įgyvendintą Bendrijos iniciatyvą INTERREG III; visų pirma mano, kad reikėtų aktyviau įgyvendinti valstybės tarnautojų mokymo, įskaitant kaimyninių šalių kalbų mokymo programas, ir partnerystės iniciatyvas; atsižvelgdamas į tai, siūlo periodiškai analizuoti pažangą, pasiektą ugdant pajėgumus ir kuriant institucijas abipus ES sienų;

15. pabrėžia, kad svarbu paaiškinti EKP, kaip priemonių sistemos, ir tokių regioninių EKP iniciatyvų, kaip Juodosios jūros sinergija, jūros regiono valstybių sąjunga ir būsimoji Rytų partnerystė, ryšį, taip pat svarbu labiau derinti šias iniciatyvas ir įvairias Bendrijos paramos priemones ir užtikrinti, kad jos labiau papildytų viena kitą; ragina labiau derinti EKPP programas ir valstybių narių, taip pat tarptautinių organizacijų finansinį bendradarbiavimą;

16. pabrėžia, kad reikia užtikrinti glaudesnę EKPP šalių bendradarbiavimą su ES agentūromis ir suteikti EKPP šalims daugiau galimybių dalyvauti Bendrijos programose, jei buvo įgyvendinti EKP veiksmų planuose nustatyti tikslai; ragina Komisiją imtis veiksmingų priemonių trečiųjų šalių finansinei naštai, susijusiai su jų dalyvavimu šiose Bendrijos programose, mažinti;

17. pabrėžia būtinybę, kad pagal EKP atliekami mokėjimai būtų skaidrūs šalies, regiono ir prioritetų aspektais;

18. ragina labiau pabrėžti judumo, ypač užmezgant judumo partnerystę su EKPP šalimis, ir asmeninių žmonių ryšių svarbą, ypač švietimo, mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros, verslo ir politinio dialogo srityse; pritaria tam, kad būtų imtasi skubių veiksmų mažinti vizų mokesčius visų EKPP šalių piliečiams ir gyventojams ir ilgainiui liberalizuoti vizų režimą;

19. pritaria Komisijos taikomai ekonominės integracijos strategijai, pagal kurią siekiama sukurti išsamią ir visapusišką laisvosios prekybos zoną;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

20. pažymi, kad, nepaisant kai kurių EKP šalių pastangų skatinti lyčių lygybę ir moterų dalyvavimą politiniame, socialiniame ir ekonominiame gyvenime, šiomis priemonėmis dar nepasiekta didesnės pažangos Viduržemio jūros regiono kaimyninėse šalyse ir kai kuriose Rytų kaimyninėse šalyse; ragina Komisiją planuojant ir įgyvendinant EKPP sistemingiau spręsti lyčių nelygybės problemas;

21. pritaria Komisijos taikomai energetinio saugumo strategijai, pagal kurią siekiama per vidutinės trukmės laikotarpį sukurti abiem pusėms naudingą, susietą ir diversifikuotą ES ir kaimyninių valstybių energetikos rinką; tačiau pabrėžia, kad ypatingą dėmesį reikia skirti ne tik pastangoms toliau derinti partnerių energetikos politiką ir teisės aktus su ES praktika ir *acquis communautaire*, bet ir energetikos infrastruktūros šalyse partnerėse modernizavimui;

22. džiaugiasi tuo, kad į Komisijos pasiūlymą dėl Rytų partnerystės įtrauktos teminės platformos (demokratija, geras valdymas ir stabilumas, ekonominė integracija ir konvergencija ES politikos krypčių atžvilgiu, energetinis saugumas ir žmonių ryšiai), kurios atitinka pagrindines bendradarbiavimo sritis;

23. pabrėžia, kad būtina didinti EKPP finansavimą, norint sudaryti sąlygas pagal EKP įgyvendinti vis platesnio užmojo tikslus ir remti pagal ją numatytas naujas regionines iniciatyvas; prašo, kad kai bus padidintas finansavimas, būtų užtikrinta, kad Viduržemio jūros regiono ir Rytų Europos šalys galėtų palankiomis sąlygomis naudotis šia priemone;

24. ragina įvertinti dabartinį veiksmingumą ir išlaidų poveikį platesniu mastu, pvz., turint mintyje trečiųjų šalių pagalbos veiksmus;

25. ragina Komisiją įvertinti trečiųjų šalių, ypač Kinijos ir Rusijos, teikiamos užsienio pagalbos priemonių poveikį EKP šalyse, taip pat finansų krizės poveikį visose EKPP šalyse;

26. ragina Komisiją tiksliai įvertinti tikruosius šalių, kurioms ji teikia užjūrio vystymosi ir panašią pagalbą, poreikius, ypač atsižvelgiant į tokią pagalbą gaunančių šalių BVP lygį ir ekonomikos augimo rodiklius;

27. ragina valstybes nares finansiškai remti reformų darbotvarę, numatytą EKP veiksmų planuose, t. y. toliau prisidėti prie Kaimynystės investicijų priemonės ir panašių EKPP iniciatyvų ir didinti dvišalę paramą;

28. primena, kad derantis dėl EKPP teisinio pagrindo Parlamentui kilo pagrįstų abejonių, kaip Parlamento kontrolė bus taikoma vidutinio ir artimojo laikotarpio strategijoms ir šalių dokumentams, kuriuose dažnai pateikiamos preliminarios pinigų sumos; ragina įvertinti, kaip šie preliminarūs finansiniai išpareigojimai buvo įgyvendinami pastaruosius dvejus metus;

29. atsižvelgdamas į tai, reiškia susirūpinimą dėl prašymų perkelti daug biudžeto lėšų į 1908 skyrių – jau dabar bendras didinimas 2007 ir 2008 m. sudaro 410 mln. EUR išpareigojimams ir 635 mln. EUR mokėjimams;

30. su pasitenkinimu pažymi, kad šalys, kurioms taikoma EKPP, gali gauti paskolų iš Europos investicijų banko (EIB) ⁽¹⁾, o finansinės operacijos turėtų atitikti ES išorės politiką, įskaitant konkrečius regioninius tikslus, ir ją remti; primena, kad su EKPP šalimis susijusių EIB finansinių operacijų 2007–2013 m. laikotarpiu didžiausia riba šiuo metu siekia 12,4 mlrd. EUR ir dalijama į dvi preliminaras ribas: 8,7 mlrd. EUR – Viduržemio jūros regiono šalims ir 3,7 mlrd. EUR – Rytų šalims ir Rusijai; ragina kartu su EIB įvertinti, kaip šios paskolos naudojamos;

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimas 2006/1016/EB, suteikiantis Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti (OL L 414, 2006 12 30, p. 95).

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

31. su pasitenkinimu pažymi, kad Parlamentui pareiškus ieškinį ⁽¹⁾ Teisingumo Teismas neseniai panaikino pradinį teisinį pagrindą ir priėmė sprendimą, jog tokiais atvejais pagal EB sutarties 179 ir 181a straipsnius reikėtų taikyti bendro sprendimo procedūrą; pabrėžia, kad EKPP turi būti persvarstoma ir reglamentas, kuriuo bus keičiamas panaikintas Tarybos sprendimas dėl Bendrijos garantijos EIB paskoloms, turi būti priimamas tuo pačiu metu, kadangi tai – viena kitą papildančių priemonės, susijusios su ES politika kaimyninių šalių atžvilgiu, taigi reikia vengti nesuderinamų ar priešingų rezultatų duodančių nuostatų;

32. dar kartą reiškia susirūpinimą dėl galimų su atskaitomybe susijusių trūkumų ir rizikos, kad Bendrijos lėšos netinkamai naudojamos tais atvejais, kai ES parama teikiama per daugelio donorų patikos fondus; pabrėžia patikimo viešųjų finansų sistemos, grindžiamos skaidrumu ir demokratine atskaitomybe, svarbą; atsižvelgdama į tai, ragina Komisiją, jei įmanoma, vengti teikti lėšas per minėtuosius tarpininkus, jei šias lėšas galima teikti geresniais ir skaidresniais būdais;

Pastabos dėl konkrečių šalių ir regionų

33. atkreipia dėmesį į pažangą, pasiektą pagal Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos iniciatyvą, tačiau pabrėžia, kad:

- pagal EKPP finansuojant EKP iniciatyvą pietuose ar rytuose nė vienas iš šių regionų neturėtų būti finansuojamas mažiau;
- Parlamentas turėtų būti tinkamai informuojamas apie Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos projektus, finansuojamus pagal EKPP;
- naudojant EKPP lėšas itin svarbus yra kitų šaltinių, įskaitant privatų finansavimą, skaidrumas;

34. pakartoja, kad EKP Viduržemio jūros aspektas turėtų papildyti Barselonos procesą ir reikia aiškiau nustatyti EKP tikslus, kad Barselonos procesas būtų stiprinamas teikiant pirmenybę daugiašaliam regioniniam požiūriui;

35. mano, kad siekiant didinti pagal EKPP vykdomų regioninių, daugiašalių ir pasienio projektų veiksmingumą, reikėtų numatyti visų naujų Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos partnerių galimybę dalyvauti su tuo susijusiose programose;

36. mano, kad naujausi geopolitiniai pokyčiai rytinėje ES kaimynystėje rodo, jog svarbu toliau plėtoti EKP ir ją labiau pritaikyti prie partnerių poreikių, įskaitant aktyvesnį ES dalyvavimą Juodosios jūros regione ir plataus užmojo Rytų partnerystę; pabrėžia, kad būtina skubiau įkurti laisvosios prekybos zoną, kuri apimtų Armėniją, Azerbaidžaną, Gruziją, Moldovą ir ypač Ukrainą, kai tik šalys partnerės bus tam pasirengusios, taip pat pabrėžia būtinybę kuo skubiau baigti veiksmus siekiant šių šalių bevizio režimo su ES ir gerinti regioninį bendradarbiavimą, siekiant skatinti stabilumą ir klestėjimą Europos kaimynystėje;

37. siūlo, dalyvaujant Europos Parlamentui ir remiantis EUROMED ir EUROLAT asamblėjų principais, sukurti Rytų kaimynystės asamblėją EUROEAST, kuri būtų skirta EKPP įgyvendinti Rytų Europos šalyse, t. y. Armėnijoje, Azerbaidžane, Gruzijoje, Moldovoje, Ukrainoje ir Baltarusijoje;

38. pažymi, kad vadinamieji išsaldyti konfliktai trukdo visokeriopai plėtoti EKP Pietų Kaukaze, ir ragina Tarybą aktyviau dalyvauti sprendžiant konfliktus;

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-155/07 Europos Parlamentas prieš Europos Sąjungos Tarybą (OL C 327, 2008 12 20, p. 2).

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

39. pabrėžia, kad ES reikia aktyviau įsitraukti į veiksmus Juodosios jūros regione, jei ES nori padėti spręsti dar neišspręstus konfliktus ir gerinti šio regiono šalių bendradarbiavimą; mano, kad glaudesnis bendradarbiavimas Juodosios jūros regione turėtų būti viena iš pagrindinių EKP sričių, taip pat ir prioritetinga įvairių ES vykdomų regionų iniciatyvų sritis; tikisi, kad Juodosios jūros sinergijos iniciatyva bus toliau įgyvendinama; atsižvelgdamas į Turkijos strateginę svarbą ir jos būsimą vaidmenį, kurį ji galėtų atlikti užsienio ir saugumo politikos srityje, ragina Juodosios jūros regione glaudžiau bendradarbiauti su Turkija, taip pat ragina bendradarbiauti su Rusija, pabrėždamas, kad reikia visapusiškai įtraukti šias šalis į regionų konfliktų sprendimo ir taikos ir stabilumo Europos kaimynystėje skatinimo procesą; laikosi nuomonės, kad pasitelkus šių priemonių sistemą būtų galima įgyvendinti keletą abiem pusėms svarbių projektų;

40. džiaugiasi tuo, kad pagal Rytų partnerystę suteikiama daugiau didelių paskatų tokioms daug siekiančioms partnerėms, kaip Ukraina; ypač džiaugiasi naująja išsamia institucijų kūrimo programa, skirta administraciniais gebėjimams visose aktualiose bendradarbiavimo srityse tobulinti;

41. mano, kad Rytų partnerystė neturėtų trukdyti tų kaimyninių šalių narystei ES, kurios norėtų prašyti tapti narėmis pagal ES sutarties 49 straipsnį;

42. pritaria Komisijos pateiktam pasiūlymui dėl Rytų partnerystės, kuriame atsižvelgiama į tai, kad nauji santykiai turi būti grindžiami kiekvienai šaliai pritaikytais asociacijos susitarimais, labiau atitinkančiais partnerių siekius palaikyti artimesnius ryšius;

43. džiaugiasi tuo, kad energetinis saugumas sudaro neatskiriamą pasiūlymo dėl Rytų partnerystės, pagal kurią bus palaikomi ryšiai su rytiniais partneriais, dalį; pritaria minėtojo 2008 m. gruodžio 3 d. Komisijos komunikato dėl Rytų partnerystės pagrindiniams tikslams, pvz., greitai derybų dėl Ukrainos ir Moldovos narystės energetikos bendrijoje pabaigai ir platesnio pobūdžio politiniams ryšiams su Azerbaidžanu, siekiant jo konvergencijos su ES energetikos rinka ir integracijos infrastruktūros srityje; pabrėžia, kad visos EKP šalys turi dalyvauti įgyvendinant bendradarbiavimo energetikos klausimais priemones;

44. pritaria Bendrijos biudžete numatytam ekonomikos atkūrimo ir stabilumo paketui, kuris leistų 2008–2010 m. skirti iki 500 mln. EUR Gruzijos atkūrimui pasibaigus daug nuostolių sukėlusiam karui ir užtikrintų šalie viduje perkeltųjų asmenų ekonominę reabilitaciją, kol jiems bus grąžinti namai ir nuosavybė; pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti, jog parama būtų skiriama skubiausiems Gruzijos poreikiams tenkinti, su ES finansavimu turėtų būti siejamos atitinkamos sąlygos ir stebėjimo mechanizmai; pabrėžia, kad teikiant pagalbą turėtų būti tikslingai siekiama remti reformų darbotvarkę, apibrėžtą EKP veiksmų plane ir EKPP programavimo dokumentuose, kurie vis dar yra labai aktualūs;

45. pabrėžia, kad būtina peržiūrėti finansinę paramą Baltarusijai ir nuspręsti, ar galima plėsti bendradarbiavimą taip, kad jis apimtų ne tik energetikos, aplinkos ir migracijos, bet ir kitas sritis, įgyvendinant pakartotinio šalies įtraukimo politiką, kurią Taryba pradėjo taikyti 2008 m. rugsėjo mėn.; primena, kad ES ir Baltarusijos santykiai labai priklauso nuo Baltarusijos vyriausybės ryžto vadovautis demokratinėmis vertybėmis; pabrėžia, kad reikia veiksmingų politinių sąlygų ir garantijų, jog parama turės tiesioginį teigiamą poveikį piliečiams ir nebus valdžios institucijų naudojama prieš politinius oponentus; pabrėžia, kad ES turėtų teikti veiksmingesnę paramą demokratiją ginančiai pilietinei visuomenei ir politinėms partijoms;

46. mano, kad ES, derėdamasi dėl naujojo partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo su Rusija, turėtų skirti didžiausią dėmesį:

— aktyvesniam Rusijos bendradarbiavimui nustatant aiškius finansinio bendradarbiavimo prioritetus, kurie leistų užtikrinti geresnį pagalbos planavimą ir daugiamečių programavimą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- garantijoms, kad, teikiant bet kokią finansinę paramą Rusijos valdžios institucijoms bus padedama įtvirtinti demokratijos standartus Rusijos Federacijoje;
- bendros atsakomybės už projektus, kuriuos ketinama finansuoti, didinimui;

*

* *

47. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių ir EKPP šalių vyriausybėms ir parlamentams, Europos Tarybai, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai ir Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių parlamentinei asamblėjai.

Kova su Alzheimerio liga

P6_TA(2009)0081

Europos Parlamento pareiškimas dėl kovos su Alzheimerio liga prioritetų

(2010/C 76 E/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 116 straipsnį,
- A. kadangi Alzheimerio liga šiuo metu serga 6,1 mln. Europos gyventojų ir šis skaičius iki 2050 m., senstant gyventojams, padidės du ar tris kartus,
- B. kadangi ši liga – dažniausia priklausomumo priežastis,
- C. kadangi ypač svarbu politikos priemonėmis spręsti mokslinių tyrimų, prevencijos ir socialinės apsaugos klausimus,
- 1. prašo Tarybos, Komisijos ir valstybių narių vyriausybių pripažinti, kad Alzheimerio liga – Europos visuomenės sveikatos prioritetas, ir parengti Europos veiksmų planą, siekiant:
 - skatinti visos Europos lygmeniu Alzheimerio ligos priežasčių, prevencijos ir gydymo mokslinius tyrimus;
 - pagerinti ankstyvąją diagnostiką;
 - supaprastinti procedūras, kurias turi atlikti ligoniai ir jiems padedantys asmenys, bei pagerinti jų gyvenimo kokybę;
 - skatinti Alzheimerio asociacijų veiklą ir jas reguliariai remti;
- 2. paveda Pirmininkui perduoti šį pareiškimą kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms, taip pat atitinkamoms nacionalinėms, regionų ir vietos valdžios institucijoms.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Pasirašiusieji asmenys

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnach, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoş Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudgton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Klač, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catiuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ORGANŲ, TARNYBŲ IR AGENTŪRŲ
PRIIMTI KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

Darbo su susijusiais komitetais procedūra – kvorumo konstatavimas (47 ir 149 straipsnių išaiškinimas)

P6_TA(2009)0080

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Parlamento darbo tvarkos taisyklių 47 straipsnio dėl darbo su susijusiais komitetais procedūros bei 149 straipsnio 4 dalies dėl kvorumo konstatavimo išaiškinimo

(2010/C 76 E/18)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2009 m. sausio 27 d. ir vasario 13 d. Konstitucinių reikalų komiteto pirmininko laiškus,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 201 straipsnį,

1. nusprendžia prie 47 straipsnio pridėti tokį išaiškinimą:

„Darbo tvarkos taisyklių 47 straipsnyje numatytos darbo su susijusiais komitetais procedūros negalima taikyti svarstant tarptautinį susitarimą pagal 83 straipsnį, kai taikoma 75 straipsnyje numatyta pritarimo procedūra.“;

2. nusprendžia prie 149 straipsnio 4 dalies pridėti tokį išaiškinimą:

„Paprastę konstatuoti kvorumą Parlamento nariai turi būti posėdžių salėje tuo metu, kai pateikiamas šis prašymas.“;

3. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir Komisijai susipažinti.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Bendrijos teisinis Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros (ERI) pagrindas *

P6_TA(2009)0058

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Bendrijos teisinio Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros (ERI) pagrindo (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Konsultavimosi procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2008)0467),
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 171 straipsnį ir 172 straipsnio pirmą pastraipą, pagal kuriuos Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C6 0306/2008),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą (A6 0007/2009),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;
 2. ragina Komisiją pagal EB sutarties 250 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;
 3. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 4. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 1

Pasiūlymas dėl reglamento
3 konstatuojamoji dalis

(3) Paprastai parama Europos mokslinių tyrimų infrastruktūrų kūrimui ir naudojimui iš esmės teikiama subsidijomis valstybėse narėse įkurtoms mokslinių tyrimų infrastruktūroms, tačiau pastaraisiais metais įsitikinta, kad reikia papildomų pastangų siekiant paskatinti naujų struktūrų plėtrą, sukuriant tinkamą teisinį pagrindą, kuriuo remiantis būtų lengviau Bendrijos lygiu steigti tas struktūras ir jas naudoti.

(3) Paprastai parama Europos mokslinių tyrimų infrastruktūrų kūrimui ir naudojimui iš esmės teikiama subsidijomis valstybėse narėse įkurtoms mokslinių tyrimų infrastruktūroms, tačiau pastaraisiais metais įsitikinta, kad reikia papildomų priemonių siekiant paskatinti naujų struktūrų plėtrą **ar patobulinti veikiančias struktūras norint pagerinti jų naudojimą**, sukuriant tinkamą teisinį pagrindą, kuriuo remiantis būtų lengviau Bendrijos lygiu steigti tas struktūras ir jas naudoti.

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl reglamento
4 konstatuojamoji dalis

(4) Šį poreikį ne kartą pareiškė politiniu lygiu valstybės narės ir Bendrijos institucijos, taip pat įvairūs Europos mokslinių tyrimų bendruomenės atstovai, pavyzdžiui, įmonės, mokslinių tyrimų centrai **ir** universitetai.

(4) Šį poreikį ne kartą pareiškė politiniu lygiu valstybės narės ir Bendrijos institucijos, taip pat įvairūs Europos mokslinių tyrimų bendruomenės atstovai, pavyzdžiui, įmonės, mokslinių tyrimų centrai, universitetai, **ypač Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros strategijos forumas (EMTISF).**

Pakeitimas 3

Pasiūlymas dėl reglamento
6 a konstatuojamoji dalis (nauja)

(6a) **mokslinių tyrimų infrastruktūra, kuri pagal šį reglamentą įsteigiama kaip Europos mokslinių tyrimų infrastruktūra (ERI), turėtų palengvinti ir skatinti visai Europai svarbius mokslinius tyrimus. To turėtų būti siekiama remiantis ne ekonominiu pagrindu. t. y. nesiūlant atlikti darbų arba teikti prekių ir (arba) paslaugų, galinčių iškraipyti konkurenciją. Tačiau siekiant paskatinti naujoves ir keitimąsi žiniomis bei technologijomis, ERI turėtų būti leista, laikantis tam tikrų sąlygų, vykdyti ribotą ekonominę veiklą.**

Pakeitimas 4

Pasiūlymas dėl reglamento
7 konstatuojamoji dalis

(7) Kitaip nei Bendros technologijų iniciatyvos, steigiamos kaip bendros įmonės, kuriose Bendrija yra vienas iš narių ir kurioms ji teikia finansinius įnašus, **Europos mokslinių tyrimų infrastruktūra (toliau – ERI)** turėtų būti suprantama ne kaip Bendrijos organizacija pagal Finansinio reglamento 185 straipsnį, o kaip juridinis asmuo, kurio nariu Bendrija **gali nebūti** ir kuriam ji neteikia finansinių įnašų Finansinio reglamento 108 straipsnio 2 dalies f punkte nustatyta prasme.

(7) Kitaip nei Bendros technologijų iniciatyvos, steigiamos kaip bendros įmonės, kuriose Bendrija yra vienas iš narių ir kurioms ji teikia finansinius įnašus, ERI turėtų būti suprantama ne kaip Bendrijos organizacija pagal Finansinio reglamento 185 straipsnį, o kaip juridinis asmuo, kurio nariu Bendrija **nėra** ir kuriam ji neteikia finansinių įnašų Finansinio reglamento 108 straipsnio 2 dalies f punkte nustatyta prasme. **Ši nuostata neturėtų būti taikoma, jeigu Bendrija tampa ERI nare ir teikia atitinkamą finansinį įnašą, nurodytą Finansinio reglamento 185 straipsnio 1 dalyje. Bendrijos ERI finansavimui visais atvejais turėtų būti taikomos atitinkamos Finansinio reglamento nuostatos.**

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 5

Pasiūlymas dėl reglamento
8 konstatuojamoji dalis

(8) Atsižvelgiant į tai, kad programavimą ir atitinkamą mokslinių tyrimų veiklą valstybės narės ir Bendrija vykdo glaudžiai bendradarbiaudamos ir papildydamos viena kitą, kaip nustatyta Sutarties 164 ir 165 straipsniuose, suinteresuotosios valstybės narės **vienos arba drauge su kitais reikalavimus atitinkančiais subjektais** turėtų nustatyti poreikį kurti savo mokslo tyrimų infrastruktūras pagal savo mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veiklą ir Bendrijos reikalavimus. Dėl tų pačių priežasčių ERI turėtų būti atvira visų suinteresuotųjų valstybių narių bei galimam reikalavimus atitinkančių trečiųjų valstybių ir specialių tarpvyriausybinių organizacijų dalyvavimui.

(8) Atsižvelgiant į tai, kad programavimą ir atitinkamą mokslinių tyrimų veiklą valstybės narės ir Bendrija vykdo glaudžiai bendradarbiaudamos ir papildydamos viena kitą, kaip nustatyta Sutarties 164 ir 165 straipsniuose, suinteresuotosios valstybės narės turėtų nustatyti poreikį kurti savo mokslinių tyrimų infrastruktūras pagal savo mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veiklą ir Bendrijos reikalavimus. Dėl tų pačių priežasčių ERI turėtų būti atvira visų suinteresuotųjų valstybių narių bei galimam reikalavimus atitinkančių trečiųjų valstybių ir specialių tarpvyriausybinių organizacijų dalyvavimui.

Pakeitimas 6

Pasiūlymas dėl reglamento
9 konstatuojamoji dalis

(9) **Pagal šį reglamentą įsteigtai Europos mokslinių tyrimų infrastruktūrai turėtų būti nustatyta užduotis sukurti ir naudoti mokslinių tyrimų infrastruktūrą. Ta užduotis turėtų būti vykdoma remiantis ne ekonominiu pagrindu, kad nebūtų iškreipta konkurencija. Siekiant paskatinti inovacijas ir keitimąsi žiniomis bei technologijomis, ERI turėtų būti leista laikantis tam tikrų sąlygų vykdyti ribotą ekonominę veiklą.** Tai, kad kuriamos tokios mokslinių tyrimų infrastruktūros kaip ERI, nesudaro kliūčių pripažinti, kad **įgyvendinant Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros strategijos forumo (EMTISF) parengtą strateginį planą ir siekiant Europos mokslinių tyrimų pažangos naudingos ir kitokių teisinių organizavimo formų visai Europai svarbios mokslinių tyrimų infrastruktūros.** Komisija užtikrins, kad EMTISF nariai ir kitos suinteresuotosios šalys būtų **informuoti** apie šias alternatyvias teises organizavimo formas.

(9) Tai, kad **pagal šį reglamentą** kuriamos tokios mokslinių tyrimų infrastruktūros kaip ERI, nesudaro kliūčių pripažinti, kad siekiant Europos mokslinių tyrimų pažangos naudingos ir kitokių teisinių organizavimo formų visai Europai svarbios mokslinių tyrimų infrastruktūros. Komisija užtikrins, kad suinteresuotosios šalys būtų **informuotos** apie šias alternatyvias teises organizavimo formas.

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl reglamento
10 konstatuojamoji dalis

(10) Veiksminga mokslinių tyrimų infrastruktūrų parama Europos mokslinių tyrimų veiklai turėtų padėti užtikrinti aukštą Bendrijos mokslinių tyrimų lygį ir jos ekonomikos konkurencingumą, kaip numatyta vidutinės trukmės ir ilgojo laikotarpio prognozėse. Dėl to šios infrastruktūros turėtų būti faktiškai atviros visai Europos mokslinių tyrimų bendruomenei, remiantis jomis turi būti siekiama, kad Europos moksliniai pajėgumai būtų didesni už dabartinius pažangiausius pajėgumus, ir taip būtų prisidėta prie Europos mokslinių tyrimų erdvės plėtros.

(10) Veiksminga mokslinių tyrimų infrastruktūrų parama Europos mokslinių tyrimų veiklai turėtų padėti užtikrinti aukštą Bendrijos mokslinių tyrimų lygį ir jos ekonomikos konkurencingumą, kaip numatyta vidutinės trukmės ir ilgojo laikotarpio prognozėse. Dėl to šios infrastruktūros **pagal jų įstatuose nustatytas taisykles** turėtų būti faktiškai atviros visai Europos mokslinių tyrimų bendruomenei, remiantis jomis turi būti siekiama, kad Europos moksliniai pajėgumai būtų didesni už dabartinius pažangiausius pajėgumus, ir taip būtų prisidėta prie Europos mokslinių tyrimų erdvės plėtros, **ypač skatinant jų ir ES sanglaudos politikos sąveiką.**

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 8

Pasiūlymas dėl reglamento
10 a konstatuojamoji dalis (nauja)

(10a) Visų pirma numatant naujas mokslinių tyrimų infrastruktūras, jei reikia, turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad svarbu panaudoti aukšto mokslinių tyrimų lygio potencialą konvergencijos regionuose, siekiant geresnių rezultatų ES mokslinių tyrimų, naujovių ir ekonominio konkurencingumo srityse ilguoju laikotarpiu.

Pakeitimas 9

Pasiūlymas dėl reglamento
12 konstatuojamoji dalis

(12) ERI steigiamasis sprendimas turėtų būti skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje dėl skaidrumo tikslų. Dėl tos pačios priežasties prie sprendimo turi būti pridedamas statuto išrašas, kuriame pateikiami esminiai statuto elementai.

(12) **Mokslinių tyrimų infrastruktūros kaip** ERI steigiamasis sprendimas turėtų būti skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje dėl skaidrumo tikslų. Dėl tos pačios priežasties prie sprendimo turėtų būti pridedamas statuto išrašas, kuriame pateikiami esminiai statuto elementai.

Pakeitimas 10

Pasiūlymas dėl reglamento
14 konstatuojamoji dalis

(14) ERI nariais turi būti mažiausiai trys valstybės narės, taip pat jos nariais gali būti reikalavimus atitinkančios trečiosios valstybės ir specialios tarptvyriausybės organizacijos. Todėl, laikantis valstybės pagalbos teikimo taisyklių, ERI turėtų būti laikoma tarptautine institucija arba organizacija taikant 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvą 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole, ir 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo. Siekiamos veiksmingiau remti ERI mokslinių tyrimų veiklą valstybės narės ir dalyvaujančios trečiosios valstybės turėtų imtis visų priemonių, kad tokiai ERI būtų suteikiamos kuo didesnės kitų mokesčių lengvatos.

(14) ERI nariais turi būti mažiausiai trys valstybės narės, taip pat jos nariais gali būti reikalavimus atitinkančios trečiosios valstybės ir specialios tarptvyriausybės organizacijos. Todėl, laikantis valstybės pagalbos teikimo taisyklių, **esminė šio reglamento nuostata turėtų būti, kad** ERI turėtų būti laikoma tarptautine institucija arba organizacija taikant 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvą 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole, ir 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo. Siekiamos veiksmingiau remti ERI mokslinių tyrimų veiklą **ir taip didinti jų konkurencingumą pasaulio mastu** valstybės narės ir dalyvaujančios trečiosios valstybės turėtų imtis visų *įmanomų* priemonių, kad tokiai ERI būtų suteikiamos kuo didesnės kitų mokesčių lengvatos.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 11**Pasiūlymas dėl reglamento
17 konstatuojamoji dalis**

(17) Viena vertus, *Europos mokslinių tyrimų infrastruktūroms* būtina užtikrinti lanksčias statutų keitimo sąlygas, kita vertus, ERI įsteigusi Bendrija turi išlaikyti tam tikrų esminių elementų kontrolę. Kad išigaliotų pataisymas, susijęs su dalyku, esančiu prie ERI steigiamojo sprendimo pridedamame statuto išrašė, tas pataisymas turi būti patvirtintas Komisijos sprendimu, priimtu laikantis tokios pačios kaip ERI steigimo procedūros, kadangi informacija statuto išrašė laikoma esmine. Apie kitus pakeitimus turėtų būti pranešama Komisijai, kuriai suteikiama teisė prieštarauti, jei tuos pakeitimus ji laiko neatitinkančiais šio reglamento. Nesant prieštaravimų, turėtų būti paskelbtas atitinkamas pranešimas, prie kurio pridedama glausta pakeitimo santrauka.

(17) Viena vertus, ERI būtina užtikrinti lanksčias jos statutų keitimo sąlygas, kita vertus, ***tokią mokslinių tyrimų infrastruktūrą kaip*** ERI įsteigusi Bendrija turi išlaikyti tam tikrų esminių elementų kontrolę. Kad išigaliotų pataisymas, susijęs su dalyku, esančiu prie ERI steigiamojo sprendimo pridedamame statuto išrašė, tas pataisymas turi būti patvirtintas Komisijos sprendimu, priimtu laikantis tokios pačios kaip ERI steigimo procedūros, kadangi informacija statuto išrašė laikoma esmine. Apie kitus pakeitimus turėtų būti pranešama Komisijai, kuriai suteikiama teisė prieštarauti, jei tuos pakeitimus ji laiko neatitinkančiais šio reglamento. Nesant prieštaravimų, turėtų būti paskelbtas atitinkamas pranešimas, prie kurio pridedama glausta pakeitimo santrauka.

Pakeitimas 12**Pasiūlymas dėl reglamento
20 konstatuojamoji dalis**

(20) *Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros* gali būti bendrai finansuojamos sanglaudos politikos finansinėmis priemonėmis pagal 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999.

(20) ERI gali būti bendrai finansuojamos sanglaudos politikos finansinėmis priemonėmis pagal 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999 **ir 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiantį Sanglaudos fondą** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 79.

Pakeitimas 13**Pasiūlymas dėl reglamento
22 konstatuojamoji dalis**

(22) Kadangi ERI steigama pagal Bendrijos teisę, ERI turėtų būti taikoma Bendrijos teisė ir tos valstybės, kurioje yra ERI buveinė, teisė. Tačiau ERI veikla gali būti vykdoma ***kitos valstybės*** teritorijoje. Tokiu atveju turėtų būti taikoma ***tos valstybės*** visuomenės ir profesinės sveikatos bei darbo saugos, aplinkos apsaugos, pavojingų medžiagų tvarkymo ir būtinų leidimų išdavimo teisė. Be to, ERI turėtų būti valdoma laikantis jos statuto, priimto atsižvelgiant į pirmiau išvardytus teisės šaltinius, ir statutą atitinkančių įgyvendinimo taisyklių.

(22) Kadangi ERI steigama pagal Bendrijos teisę, ERI turėtų būti taikoma Bendrijos teisė ir tos valstybės, kurioje yra ERI buveinė, teisė. Tačiau ERI veikla gali būti vykdoma ***kitų valstybių*** teritorijoje. Tokiu atveju turėtų būti taikoma ***šių valstybių*** visuomenės ir profesinės sveikatos bei darbo saugos, aplinkos apsaugos, pavojingų medžiagų tvarkymo ir būtinų leidimų išdavimo teisė. Be to, ERI turėtų būti valdoma laikantis jos statuto, priimto atsižvelgiant į pirmiau išvardytus teisės šaltinius, ir statutą atitinkančių įgyvendinimo taisyklių.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 14**Pasiūlymas dėl reglamento
23 konstatuojamoji dalis**

(23) Siekiant užtikrinti pakankamą šio reglamento laikymosi kontrolę, ERI turėtų teikti Komisijai metines **ERI** ataskaitas ir visą informaciją apie aplinkybes, keliančias rimtą grėsmę **ERI užduočių įvykdymui**. Jei remdamasi metinėmis ataskaitomis arba kitais šaltiniais Komisija nustato požymių, kad ERI veikia sunkiai pažeisdama šį reglamentą arba kitą taikytiną teisę, Komisija reikalauja, kad ERI ir (arba) jos nariai pasiaiškintų ir (arba) imtųsi veiksmų. Ypatingais atvejais ir nesiimant taisomųjų veiksmų, Komisija gali panaikinti steigiamąjį ERI sprendimą; dėl to būtų pradėtas ERI likvidavimas.

(23) Siekiant užtikrinti pakankamą šio reglamento laikymosi kontrolę, ERI turėtų teikti Komisijai metines ataskaitas ir visą informaciją apie aplinkybes, keliančias rimtą grėsmę **jus tikslo pasiekimui**. Jei remdamasi metinėmis ataskaitomis arba kitais šaltiniais Komisija nustato požymių, kad ERI veikia sunkiai pažeisdama šį reglamentą arba kitą taikytiną teisę, Komisija reikalauja, kad ERI ir (arba) jos nariai pasiaiškintų ir (arba) imtųsi veiksmų. Ypatingais atvejais ir nesiimant taisomųjų veiksmų, Komisija gali panaikinti steigiamąjį ERI sprendimą; dėl to būtų pradėtas ERI likvidavimas.

Pakeitimas 15**Pasiūlymas dėl reglamento
23 a konstatuojamoji dalis (nauja)**

(23a) Remdamasi savo reguliaraus EMTISF veiksmų plano atnaujinimo praktika Komisija turėtų reguliariai informuoti Europos Parlamentą apie ERI vystymo Europos mokslinių tyrimų erdvėje eigą, taip pat teikti savo vertinimus ir rekomendacijas šioje srityje.

Pakeitimas 16**Pasiūlymas dėl reglamento
24 konstatuojamoji dalis**

(24) Kadangi tikslų, kurių ketinama siekti numatytais priemonėmis, t. y. **sukurti kelias valstybės nares apimančią Europos mokslinių tyrimų infrastruktūrą** sistemą, valstybės narės remdamosi savo nacionalinėmis konstitucinėmis sistemomis deramai nepasiektų, todėl atsižvelgiant į tarpvalstybinę problemos pobūdį tie tikslai būtų geriau pasiekti Bendrijos lygiu. Vadinas, Bendrija gali priimti priemones vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principu. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.

(24) Kadangi tikslų, kurių ketinama siekti numatytais priemonėmis, t. y. **bendrai įsteigti valstybių narių ERI** sistemą, valstybės narės remdamosi savo nacionalinėmis konstitucinėmis sistemomis deramai nepasiektų, todėl atsižvelgiant į tarpvalstybinę problemos pobūdį tie tikslai būtų geriau pasiekti Bendrijos lygiu. Vadinas, Bendrija gali priimti priemones vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principu. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.

Pakeitimas 17**Pasiūlymas dėl reglamento
1 straipsnis**

1. Šiuo reglamentu nustatomi **pagrindiniai** Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros (toliau – ERI) steigimo reikalavimai ir procedūros **bei jos steigimo pasekmės**.

2. **Jis taikomas visai Europai svarbioms mokslinių tyrimų infrastruktūroms.**

1. Šiuo reglamentu nustatomi **visai Europai svarbios mokslinių tyrimų infrastruktūros kaip** Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros (toliau – ERI) steigimo reikalavimai ir procedūros.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 18

Pasiūlymas dėl reglamento
1 straipsnio 2 a dalis (nauja)

2a. Visai Europai svarbių mokslinių tyrimų struktūra yra priemonė, apimanti išteklius ir susijusias paslaugas, kuriomis gali naudotis mokslo bendruomenės, atlikdamos aukščiausio lygio mokslinius tyrimus savo atitinkamose srityse. Ši apibrėžtis apima pagrindinę mokslinę įrangą arba instrumentų rinkinius, žinių šaltinius, pavyzdžiui, rinkinius, archyvus arba struktūrizuotą mokslinę informaciją, pagalbines informacijas ir ryšių technologijomis pagrįstas infrastruktūras, pavyzdžiui, tinklą, kompiuterio naudojimą, programinę įrangą ir ryšius, bet kuriuos kitus unikalius objektus, būtinus aukštam mokslinių tyrimų lygiui pasiekti. Tokios mokslinių tyrimų infrastruktūros gali būti vietinės arba paskirstytosios (iš jų gali būti sudaromi išteklių tinklai).

Pakeitimas 19

Pasiūlymas dėl reglamento
2 straipsnio pavadinimas

Užduotys ir kita veikla

ERI tikslas ir veikla

Pakeitimas 20

Pasiūlymas dėl reglamento
2 straipsnio 1 dalis

1. ERI užduotis – sukurti ir naudoti mokslinių tyrimų infrastruktūrą.

1. ERI tikslas – palengvinti ir skatinti visai Europai svarbius mokslinius tyrimus panaudojant dabartinę Europos infrastruktūrą arba naują infrastruktūrą, kuri bendrai sukuria kelios valstybės narės.

Pakeitimas 21

Pasiūlymas dėl reglamento
2 straipsnio 2 dalis

2. ERI vykdo užduotis ne ekonominiu pagrindu. Tačiau ji gali vykdyti ribotą ekonominę veiklą, glaudžiai susijusią su jos užduotimis, jei dėl tos veiklos nekyla grėsmė, kad jos užduotys nebus įvykdytos.

2. ERI vykdo ne ekonominio pobūdžio veiklą. Tačiau ji gali vykdyti ribotą ekonominę veiklą, glaudžiai susijusią su jos tikslu, jei dėl tos veiklos nekyla grėsmė, kad jos tikslas nebus pasiektas, ir jei iš tokios veiklos gaunamos pajamos naudojamos vien tik šiam tikslui pasiekti.

Pakeitimas 22

Pasiūlymas dėl reglamento
2 straipsnio 3 a dalis (nauja)

3a. ERI ypatingą dėmesį skiria patentams ir kitoms vertingoms intelektinės nuosavybės teisėms bei interesams, kurie atsiranda kaip jų veiklos rezultatas, ir apie tokias intelektinės nuosavybės teises informuoja Komisiją metinėje ataskaitoje.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 23**Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio pavadinimas****Infrastruktūros** reikalavimai**Bendrieji** reikalavimai**Pakeitimas 24****Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis**

ERI **kuriama** mokslinių tyrimų infrastruktūra atitinka šiuos reikalavimus:

Mokslinių tyrimų infrastruktūra, **įsteigiama kaip** ERI, atitinka šiuos reikalavimus:

Pakeitimas 25**Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio 1 dalies b punktas**

(b) ji teikia papildomą naudą kuriant Europos mokslinių tyrimų erdvę ir sudaro sąlygas esminiams teigiamiems poslinkiams atitinkamose mokslo ir technologijų srityse tarptautiniu lygiu;

b) ji teikia papildomą naudą kuriant Europos mokslinių tyrimų erdvę, **įskaitant galimybę panaudoti mokslinių tyrimų potencialą visuose ES regionuose**, ir, **gerinant mokslinių tyrimų metodus**, sudaro sąlygas esminiams teigiamiems poslinkiams atitinkamose **specialiose** mokslo ir technologijų srityse tarptautiniu lygiu;

Pakeitimas 26**Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio 1 dalies c punktas**

(c) ji yra iš esmės prieinama Europos mokslinių tyrimų bendruomenei, kurią sudaro valstybių narių ir Bendrijos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos programų asocijuotųjų valstybių tyrėjai; **ir**

c) **remiantis jos statutuose numatytomis taisyklėmis**, ji yra iš esmės prieinama Europos mokslinių tyrimų bendruomenei, kurią sudaro valstybių narių ir Bendrijos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos programų asocijuotųjų valstybių tyrėjai;

Pakeitimas 27**Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio 1 dalies c a punktas (naujas)**

ca) ja prisidedama prie jaunų mokslininkų lavinimo; ir

Pakeitimas 28**Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio 1 dalies d a punktas (naujas)**

da) dėl mokslinių tyrimų projektų koncentracijos tikru laikotarpiu ji padeda gerinti kelias sritis apimančių mokslinių tyrimų efektyvumą.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 29**Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio 1 a dalis (nauja)**

Mokslinių tyrimų infrastruktūra, įsteigiama kaip ERI, prie savo prašymo prideda poveikio vertinimą.

Pakeitimas 30**Pasiūlymas dėl reglamento
3 straipsnio 1 b dalis (nauja)**

Mokslinių tyrimų infrastruktūros, įsteigiamos kaip ERI, nariai skiria jos įkūrimui ir veiklai reikalingų žmogiškųjų ir finansinių išteklių.

Pakeitimas 31**Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio pavadinimas*****ERI steigimo prašymas******Prašymas*****Pakeitimas 32****Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis**

1. Dėl **ERI** steigimo besikreipiantys subjektai (toliau – pareiškėjai) pateikia Komisijai prašymą. Į viena iš Bendrijos oficialiųjų kalbų pateikiamą rašytinę paraišką įtraukiama:

1. Dėl **mokslinių tyrimų infrastruktūros** steigimo **kaip ERI** besikreipiantys subjektai (toliau – pareiškėjai) pateikia Komisijai prašymą. Į viena iš Bendrijos oficialiųjų kalbų pateikiamą rašytinę paraišką įtraukiama:

Pakeitimas 33**Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 1 dalies a punktas**(a) kreipimasis į Komisiją dėl **ERI** steigimo;a) kreipimasis į Komisiją dėl **mokslinių tyrimų infrastruktūros** steigimo **kaip ERI**;**Pakeitimas 34****Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 1 dalies c punktas**(c) mokslinių tyrimų infrastruktūros, **kurią įsteigs ir naudos** ERI, techninis ir mokslinis aprašymas, kuriame nagrinėjami visų pirma 3 straipsnyje nustatyti reikalavimai;c) mokslinių tyrimų infrastruktūros, **įsteigiamos kaip** ERI, techninis ir mokslinis aprašymas (**taip pat nurodant socialinį ir ekonominį poveikį bei įnašą siekiant ES konvergencijos tikslų**), kuriame nagrinėjami visų pirma 3 straipsnyje nustatyti reikalavimai;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 35

Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 2 dalis

2. Komisija įvertina prašymą. Vertindama ji gali kreiptis nepriklausomų ekspertų, ypač tos srities, kurioje ketinama vykdyti ERI veiklą, nuomonės. Įvertinimo rezultatas pranešamas pareiškėjams, kuriems, jei reikia, nurodoma per pagrįstą laikotarpį papildyti arba pataisyti prašymą.

Išbraukta.

Pakeitimas 36

Pasiūlymas dėl reglamento
5 straipsnio pavadinimas

Sprendimas dėl prašymo

Vertinimas ir sprendimas dėl prašymo

Pakeitimas 37

Pasiūlymas dėl reglamento
5 straipsnio -1 dalis (nauja)

-1. Komisija įvertina prašymą. Vertindama ji privalo prašyti nepriklausomų ekspertų, ypač tos srities, kurioje ketinama vykdyti ERI veiklą, nuomonės. Tokio įvertinimo rezultatas pranešamas pareiškėjams, kuriems, jei reikia, nurodoma per pagrįstą laikotarpį papildyti arba pataisyti prašymą.

Pakeitimas 38

Pasiūlymas dėl reglamento
5 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis

1. Atsižvelgdama į 4 straipsnio 2 dalyje nustatyto įvertinimo rezultatus ir laikydamosi 21 straipsnyje nustatytos tvarkos Komisija:

1. Atsižvelgdama į 5 straipsnio -1 dalyje nustatyto įvertinimo rezultatus ir į Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros strategijos forumo (EMTISF) veiksmų plane numatytus poreikius bei laikydamosi 21 straipsnyje nurodytos tvarkos Komisija:

Pakeitimas 39

Pasiūlymas dėl reglamento
5 straipsnio 1 dalies a punktas

(a) įsitikinusi, kad šiame reglamente nustatyti reikalavimai įvykdyti, priima ERI steigiamąjį sprendimą; arba

a) įsitikinusi, kad šiame reglamente nustatyti reikalavimai įvykdyti, priima **mokslinių tyrimų infrastruktūros kaip** ERI steigiamąjį sprendimą; arba

Pakeitimas 40

Pasiūlymas dėl reglamento
5 straipsnio 2 dalis

2. Sprendimas dėl prašymo pranešamas pareiškėjams. ERI steigiamasis sprendimas taip pat skelbiamas Europos Sąjungos oficialiojo leidinio L serijoje.

2. Sprendimas dėl prašymo pranešamas pareiškėjams. **Mokslinių tyrimų infrastruktūros kaip** ERI steigiamasis sprendimas taip pat skelbiamas Europos Sąjungos oficialiojo leidinio L serijoje. **Prašymo atmetimo atveju pareiškėjai turi prieigą prie įvertinimo ataskaitos.**

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 42

**Pasiūlymas dėl reglamento
6 straipsnio 1 a dalis (nauja)**

1a. Jei skiriasi infrastruktūrų teisinė forma, pradinis juridinis asmuo nustoja veikti 1 dalyje nurodytą datą, o ERI veikia kaip jo teisių perėmėja;

Pakeitimas 43

**Pasiūlymas dėl reglamento
7 straipsnio 2 dalis**

2. ERI pavadinime yra žodžiai „Europos mokslinių tyrimų infrastruktūra“ arba santrumpa ERI.

2. ERI pavadinime yra žodžiai „Europos mokslinių tyrimų infrastruktūra“ arba santrumpa ERI **ir nuoroda į jos mokslinių tyrimų sritį.**

Pakeitimas 44

**Pasiūlymas dėl reglamento
8 straipsnio 2 dalis**

2. ERI narėmis visada turi būti mažiausiai trys valstybės narės. Pagal nešališkas ir pagrįstas statuto sąlygas ERI narėmis gali bet kuriuo metu tapti daugiau valstybių narių.

2. ERI narėmis visada turi būti mažiausiai trys valstybės narės. Pagal nešališkas ir pagrįstas statuto sąlygas ERI narėmis gali bet kuriuo metu tapti daugiau valstybių narių, **trečiųjų šalių ir tarptautinių organizacijų.**

Pakeitimas 45

**Pasiūlymas dėl reglamento
8 straipsnio 4 dalis**

4. Įgyvendinant tam tikras nustatytas teises ir vykdant tam tikrus nustatytus ERI nario įpareigojimus, valstybei narei arba trečiajai valstybei gali atstovauti vienas arba daugiau viešųjų subjektų, įskaitant regionus, arba viešąsias paslaugas teikiantys privatieji subjektai.

4. Įgyvendinant tam tikras nustatytas teises ir vykdant tam tikrus nustatytus ERI nario įpareigojimus, *bet kuriai* valstybei narei arba trečiajai valstybei **narių susirinkime** gali atstovauti vienas arba daugiau viešųjų subjektų, įskaitant regionus, arba viešąsias paslaugas teikiantys privatieji subjektai.

Pakeitimas 46

**Pasiūlymas dėl reglamento
8 straipsnio 5 dalis**

5. ERI narystės prašančios trečiosios valstybės ir tarpvyriausybės organizacijos pripažįsta, kad ERI juridinio asmens statusas ir galios nustatomi pagal 6 straipsnio 1 ir 2 dalis, ir kad jai taikomos taisyklės, nustatytos taikant 16 straipsnį.

5. ERI narystės prašančios trečiosios valstybės ir tarpvyriausybės organizacijos pripažįsta, kad ERI juridinio asmens statusas ir galios **jų atitinkamose teritorijose ir organizacijose** nustatomi pagal 6 straipsnio 1 ir 2 dalis, ir kad jai taikomos taisyklės, nustatytos taikant 16 straipsnį.

Kai ERI naudojasi Bendrijos lėšomis, tarptautiniai arba tarpvyriausybinių lygmenų ERI nariai turi išlaikyti savo ERI statusą tik tuomet, jei jie įsipareigoja savo vidaus ir išorės auditus pateikti Europos Audito Rūmams ir Komisijos vidaus auditoriui.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 47**Pasiūlymas dėl reglamento
8 straipsnio 6 a dalis (nauja)**

6a. *Jei Bendrija tiesiogiai ar per bet kurį tarpininką taptų ERI nare, apie tai Komisija nedelsdama informuoja abi biudžeto valdymo institucijas.*

Pakeitimas 48**Pasiūlymas dėl reglamento
9 straipsnio 1 dalies b punktas**(b) ERI **užduotys** ir veikla;b) ERI **tikslas** ir veikla;**Pakeitimas 49****Pasiūlymas dėl reglamento
9 straipsnio 1 dalies e punktas**(e) narių teisės ir pareigos, įskaitant pareigą *atlikti* įmokas į subalansuotą biudžetą;e) narių teisės ir pareigos, įskaitant pareigą *mokėti* įmokas į subalansuotą biudžetą **ir balsavimo teisės**;**Pakeitimas 50****Pasiūlymas dėl reglamento
9 straipsnio 1 dalies h punkto i papunktis**

i) naudotojų prieigos politika;

i) naudotojų prieigos politika, **grindžiama aukšto lygio moksliniais tyrimais**;**Pakeitimas 51****Pasiūlymas dėl reglamento
9 straipsnio 1 dalies h punkto i a papunktis (naujas)****ia) investavimo politika;****Pakeitimas 52****Pasiūlymas dėl reglamento
9 straipsnio 1 dalies h punkto vi a papunktis (naujas)****via) kovos su diskriminacija politika, kurią vykdant ypač atsižvelgiama į lyčių lygybę ir vienodas galimybes žmonėms su negalia;****Pakeitimas 53****Pasiūlymas dėl reglamento
9 straipsnio 1 dalies j a punktas (naujas)****ja) susitarimas dėl asmens, įgalioto naudotis patentais ir kitomis intelektinės nuosavybės teisėmis bei interesais, kurie atsiranda kaip ERI veiklos rezultatas, ir dėl pajamų, gaunamų naudojantis šiomis teisėmis, naudojimo;**

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 54

**Pasiūlymas dėl reglamento
13 straipsnio 6 dalis**

6. ERI tinkamai apdraudžia visą jos veiklai būdingą riziką.

6. ERI tinkamai apdraudžia visą **infrastruktūros kūrimui ir jos naudojimui būdingą** riziką.

Pakeitimas 55

**Pasiūlymas dėl reglamento
14 straipsnis**

Bendrijos lėšos ERI gali būti teikiamos tik pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento VI antraštinę dalį. Laikantis atitinkamų Bendrijos teisės aktų, lėšų galima skirti ir pagal sanglaudos politiką.

Bendrijos lėšos ERI gali būti teikiamos tik pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento VI antraštinę dalį. Laikantis atitinkamų Bendrijos teisės aktų, lėšų galima skirti ir pagal sanglaudos politiką.

Jei Bendrija kada nors tiesiogiai ar per bet kurį tarpininką taptų ERI nare, ši ERI laikoma juridinio asmens statusą turinčiu subjektu remiantis Finansinio reglamento 185 straipsniu. Ši nuostata taikoma ir ERI, kuri gauna įnašus (veiklos subsidijas) remiantis Finansinio reglamento 185 straipsniu.

Pakeitimas 56

**Pasiūlymas dėl reglamento
16 straipsnio 1 dalies a punktas**

(a) Bendrijos teisė, visų pirma šis reglamentas *bei* 5 straipsnio 1 dalies a punkte ir 10 straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai;

a) Bendrijos teisė, visų pirma šis reglamentas *ir* 5 straipsnio 1 dalies a punkte *bei* 10 straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai **ir, kai taikoma, Finansinis reglamentas;**

Pakeitimas 57

**Pasiūlymas dėl reglamento
18 straipsnio 5 dalis**

5. Jei taisomųjų veiksmų nesiimama, Komisija gali panaikinti ERI steigiamąjį sprendimą. Toks sprendimas pranešamas ERI ir paskelbiamas Europos Sąjungos oficialiojo leidinio L serijoje. Taip pradedamas ERI likvidavimas.

5. Jei taisomųjų veiksmų nesiimama, Komisija gali panaikinti **mokslių tyrimų infrastruktūros kaip** ERI steigiamąjį sprendimą. Toks sprendimas pranešamas ERI ir paskelbiamas Europos Sąjungos oficialiojo leidinio L serijoje. Taip pradedamas ERI likvidavimas.

Pakeitimas 58

**Pasiūlymas dėl reglamento
18 straipsnio 5 a dalis (nauja)**

5a. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę veiklos ataskaitą ir jiems praneša apie visus pagal 3–5 dalis priimtus sprendimus.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo Šiaurės Rytų Atlanto žvejybos sektoriuje pakeitimai *

P6_TA(2009)0059

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo žvejybai šiaurės rytų Atlante pakeitimų patvirtinimo, kad būtų galima nustatyti ginčų sprendimo procedūras, išplėsti Konvencijos taikymo sritį ir peržiūrėti Konvencijos tikslus (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Konsultavimosi procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo (COM(2008)0512),
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 37 straipsnį ir 300 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 300 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C6-0338/2008),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį ir 83 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A6-0009/2009),
1. pritaria Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo žvejybai šiaurės rytų Atlante pakeitimams;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

Sankcijos nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams *I**

P6_TA(2009)0069

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria numatomos sankcijos nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2007)0249),
- atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį ir 63 straipsnio 3 dalies b punktą, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C6-0143/2007),

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A6-0026/2009),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais 2009 m. vasario 4 d. ⁽¹⁾;
 2. pritaria prie šios rezoliucijos pridėtam bendram pareiškimui;
 3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jį nauju tekstu;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Europos Parlamento pozicija priimta per pirmąjį svarstymą 2009 m. vasario 19 d. siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/.../EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija pirmajame svarstyme atitinka galutinę teisės aktą, Direktyvą 2009/52/EB.)

PRIEDAS

Bendras Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimas

Parlamentas ir Taryba pareiškia, kad subrangos taisyklės, dėl kurių susitarta šios direktyvos 8 straipsnyje [buvus 9 straipsnis] neužkerta kelio kitų nuostatų šiuo klausimu nustatymui teisėkūros priemonėse.

Pasėlių statistika ***I

P6_TA(2009)0070

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl pasėlių statistikos (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2008)0210),
- atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį ir 285 straipsnio 1 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C6-0179/2008),

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A6-0472/2008),
- 1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;
- 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jį nauju tekstu;
- 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0079

Europos Parlamento pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą 2009 m. vasario 19 d., siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. .../2009 dėl augalininkystės statistikos, panaikinantį Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 837/90 ir (EEB) Nr. 959/93

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija pirmajame svarstyme atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (EB) Nr. 543/2009.)

Aromatinti vynai, aromatinti vyno gėrimai ir aromatinti vyno kokteiliai (nauja redakcija) *I**

P6_TA(2009)0071

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendrųjų aromatintų vynu, aromatintų vyno gėrimų ir aromatintų vyno kokteilių apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisyklių (nauja redakcija) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Bendro sprendimo procedūra – išdėstymas nauja redakcija)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2007)0848),
- atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį, 37 ir 95 straipsnius, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C6-0006/2008),
- atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2009 m. vasario 2 d. laiške priimtus išipareigojimus patvirtinti pasiūlymą su pakeitimais pagal EB sutarties 251 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirmąją įtrauką,
- atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 80a ir 51 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonę (A6-0216/2008),
- A. kadangi, Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone, pasiūlyme be nurodytų pakeitimų kitų esminių pakeitimų nėra ir kadangi, kalbant apie nepakeistų ankstesnių aktų nuostatų ir minėtųjų pakeitimų kodifikavimą, pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus tekstus nekeičiant jų esmės,
- 1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pataisomis, padarytomis atsižvelgus į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės rekomendacijas, ir su toliau pateikiamais pakeitimais;
- 2. ragina Komisiją vėl į jį kreiptis, jei ji ketintų iš esmės keisti pasiūlymą arba jį pakeisti kitu tekstu;
- 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

P6_TC1-COD(2007)0287

Europos Parlamento pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą 2009 m. vasario 19 d., siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. .../2009 dėl bendrųjų aromatizuotų vynų, aromatizuotų vyno gėrimų ir aromatizuotų vyno kokteilių apibrėžimo, apibūdinimo ir pateikimo taisyklių (nauja redakcija)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija pirmajame svarstyme atitinka galutinę teisės aktą, Reglamentą (EB) Nr.)

Lengvatiniai pridėtinės vertės mokesčio tarifai *

P6_TA(2009)0072

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl lengvatinių pridėtinės vertės mokesčio tarifų (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Konsultavimosi procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2008)0428),
- atsižvelgdamas į EB sutarties 93 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C6-0299/2008),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A6-0047/2009),

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;
2. ragina Komisiją pagal EB sutarties 250 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;
3. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
4. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;
5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 6

Pasiūlymas dėl direktyvos – iš dalies keičiantis aktas
4 konstatuojamoji dalis

(4) Minėtame komunikate buvo padaryta išvada, kad skirtingi vietoje teikiamoms paslaugoms taikomo PVM tarifai **realiai nekenkia** sklandžiam vidaus rinkos veikimui. Todėl tikslinga leisti visoms valstybėms narėms taikyti lengvatinius PVM tarifus paslaugoms, pavyzdžiui, darbui imlioms paslaugoms, kurioms lengvatinių tarifų taikymą reglamentuoja laikinosios nuostatos, galiosiančios iki 2010 m. pabaigos, su būsto sektoriumi susijusioms paslaugoms ir asmens priežiūros bei restoranų paslaugoms. **Šie pakeitimai padės valstybėms narėms taikyti lengvatinius tarifus renovacijos ir remonto darbams siekiant taupesnio ir efektyvesnio energijos naudojimo.**

(4) Minėtame komunikate buvo padaryta išvada, kad skirtingi vietoje teikiamoms paslaugoms taikomo PVM tarifai nesukelia **didesnio pavojaus** sklandžiam vidaus rinkos veikimui ir **gali turėti teigiamo poveikio kuriant darbo vietas ir kovojant su šešėline ekonomika**. Todėl tikslinga leisti visoms valstybėms narėms taikyti lengvatinius PVM tarifus paslaugoms, pavyzdžiui, darbui imlioms paslaugoms, kurioms lengvatinių tarifų taikymą reglamentuoja laikinosios nuostatos, galiosiančios iki 2010 m. pabaigos, su būsto sektoriumi susijusioms paslaugoms ir asmens priežiūros bei restoranų paslaugoms. **Taikant lengvatinius šių sričių PVM tarifus būtų daroma teigiama įtaka daugelio paslaugų sektorių pertvarkai, nes sumažėtų nedeklaruojamo darbo mastas. Valstybės narės turėtų įmonėms pateikti aiškią ir prieinamą informaciją apie lengvatinių PVM tarifų taikymo sritį.**

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl direktyvos – iš dalies keičiantis aktas
4 a konstatuojamoji dalis (nauja)

(4a) Priėmus šią direktyvą valstybės narės būsto srityje taip pat galės taikyti lengvatinius PVM tarifus renovacijos ir remonto darbams, siekiant taupesnio ir efektyvesnio energijos naudojimo.

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl direktyvos – iš dalies keičiantis aktas
1 straipsnio 5 a punktas (naujas)

Direktyva 2006/112/EB
III priedo 11 punktas

5a) 11 punktas pakeičiamas taip:

„11) prekių ir paslaugų, paprastai skirtų naudoti žemės ūkio gamyboje, įskaitant įrenginius ir išskyrus ilgalaikį turtą, pvz., pastatus, tiekimas ir teikimas;“

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 5**Pasiūlymas dėl direktyvos – iš dalies keičiantis aktas****Priedo 7 punktas**

Direktyva 2006/112/EB

III priedo 16 punktas

(16) laidojimo ar kremavimo paslaugų teikimas ir su tuo susijusių prekių tiekimas;

(16) laidojimo ar kremavimo paslaugų teikimas ir su tuo susijusių prekių tiekimas, pavyzdžiui, **paminklų ir antkapių bei jų priežiūra,****Pakeitimas 4****Pasiūlymas dėl direktyvos – iš dalies keičiantis aktas****Priedo 7 a punktas (naujas)**

Direktyva 2006/112/EB

III priedo 18 a punktas (naujas)

7a) Įterpiamas toks 18a punktas:**„18a) vaikų drabužiai ir avalynė;“****Europos Sąjungos leidinių biuro veiklos organizavimas**

P6_TA(2009)0079

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo, Audito Rūmų, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto sprendimo dėl Europos Sąjungos leidinių biuro veiklos organizavimo projekto (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Pirmininko 2008 m. spalio 1 d. laišką,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo, Audito Rūmų, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto sprendimo dėl Europos Sąjungos leidinių biuro veiklos organizavimo projektą (SEC(2008)2109 – C6-0256/2008),
- atsižvelgdamas į EB sutarties 254 straipsnio 1 ir 2 dalį,
- atsižvelgdamas į deklaraciją Nr. 3 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 10 straipsnio, pridėtą prie Tarpvyriausybinės konferencijos, patvirtinusios Nicos sutartį, baigiamojo akto,
- atsižvelgdamas į Tarybos 2009 m. sausio 26 d. laišką, kuriame kitoms institucijoms ir įstaigoms, kurios atsakingos už oficialiųjų leidinių biuro įsteigimą, pranešama apie tam tikrus sprendimo projekto, kuriam 2001 m. sausio 9 d. pritarė leidinių biuro valdyba, o 2009 m. sausio 19 d. patvirtinto Taryba ⁽¹⁾, pakeitimus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 120 straipsnio 1 dalį,
- atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą ir į Teisės reikalų komiteto nuomonę (A6-0426/2008),

⁽¹⁾ Dokumento nr. 14485/1/08 REV 1 ir REV 2.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- A. kadangi Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras ((OPOCE), toliau – leidinių biuras) buvo įsteigtas 1969 m. Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto sprendimu 69/13/Euratomas/EAPB/EEB ⁽¹⁾,
- B. kadangi minėtasis sprendimas buvo iš dalies pakeistas 1980 m. ⁽²⁾, o 2000 m. buvo panaikintas ir pakeistas nauju sprendimu ⁽³⁾,
- C. kadangi 2004 m. sausio 29 d. rezoliucijos ⁽⁴⁾ dėl 2001 finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo 45 dalyje Parlamentas pastebėjo: Parlamentas, remdamasis OPOCE atveju, mano, kad yra ypač sudėtinga aiškiai nustatyti institucijoms bendrų įstaigų politinę atsakomybę; todėl ragina institucijas iš naujo išnagrinėti teisinės nuostatas, taikomas institucijoms bendroms įstaigoms, tačiau neliesti institucijų bendradarbiavimo principo, kuriuo vadovaujantis sutaupoma nemažai Europos biudžeto lėšų; todėl ragina Europos institucijas pakeisti institucijoms bendrų įstaigų teisinį pagrindą taip, kad būtų galima aiškiai paskirstyti administracinę ir politinę atsakomybę,
- D. kadangi Komisija perdavė naujo sprendimo dėl šiuo metu galiojančio Sprendimo 2000/459/EB, EAPB, Euratomas panaikinimo ir pakeitimo projektą,
- E. kadangi šiuo sprendimo projektu siekiama tiksliau apibrėžti Europos Sąjungos leidinių biuro kompetencijos sritis ir uždavinius, atitinkamą institucijų atsakomybę, taip pat biuro valdybos ir direktoriaus vaidmenis,
- F. kadangi biuras yra įstaiga, įsteigta bendru institucijų sutarimu, atitinkančiu tarpinstitucinio susitarimo kriterijus,
- G. kadangi susijusių institucijų generaliniai sekretoriai minėtajam projektui pritarė 2008 m. balandžio 18 d., o Parlamento biuras – 2008 m. rugsėjo 3 d.,
- H. kadangi Darbo tarkos taisyklių 120 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad tarpinstitucinius susitarimus pasirašo Pirmininkas po to, kai juos išnagrinėja už konstitucinius reikalus atsakingas komitetas ir kai jiems pritaria Parlamentas,
1. pritaria sprendimo projektui, taip pat Tarybos pasiūlytiems pakeitimams, kurie nurodyti priede;
2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai, Komisijai, Teisingumo Teismui, Audito Rūmams, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui susipažinti.

⁽¹⁾ OL L 13, 1969 1 18, p. 19.

⁽²⁾ 1980 m. vasario 7 d. Sprendimas 80/443/EEB, Euratomas, EAPB, iš dalies keičiantis 1969 m. sausio 16 d. Sprendimą dėl Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuro įsteigimo (OL L 107, 1980 4 25, p. 44).

⁽³⁾ 2000 m. liepos 20 d. Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo, Audito Rūmų, Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto sprendimas 2000/459/EB, EAPB, Euratomas, dėl Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuro organizavimo ir veiklos (OL L 183, 2000 7 22, p. 12).

⁽⁴⁾ Europos Parlamento 2004 m. sausio 29 d. rezoliucija dėl Komisijos veiksmų, kurių ji ėmėsi atsižvelgdama į rezoliucijoje, pridedamoje prie sprendimo, kuriame patvirtinamas Europos Sąjungos 2001 finansinių metų bendrojo biudžeto įvykdymas, pateiktas pastabas (OL C 96 E, 2004 4 21, p. 112).

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

Projektas

**EUROPOS PARLAMENTO, TARYBOS, KOMISIJOS, TEISINGUMO TEISMO, AUDITO RŪMŲ,
EUROPOS EKONOMIKOS IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO IR REGIONŲ KOMITETO
SPRENDIMAS**

(... m.... d.)

dėl Europos Sąjungos leidinių biuro veiklos organizavimo

EUROPOS PARLAMENTAS,

TARYBA,

KOMISIJA,

TEISINGUMO TEISMAS,

AUDITO RŪMAI,

EUROPOS EKONOMIKOS IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETAS,

REGIONŲ KOMITETAS,

atsižvelgdami į Europos Sąjungos sutartį,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdami į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį,

kadangi:

- (1) 1965 m. balandžio 8 d. valstybių narių vyriausybių atstovų sprendimo dėl tam tikrų Bendrijų institucijų ir departamentų laikinosios vietos ⁽¹⁾ 8 straipsnyje numatyta, kad Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras (toliau – biuras) bus Liuksemburge. Ši nuostata paskutinį kartą įgyvendinta Sprendimu 2000/459/EB, EAPB, Euratomas ⁽²⁾.
- (2) Europos Bendrijų pareigūnams ir kitiems tarnautojams taikomos taisyklės ir nuostatai galioja ir biurui. Reikėtų atsižvelgti į naujausius jų pakeitimus.
- (3) 2002 m. birželio 25 d. Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽³⁾ (toliau – Finansinis reglamentas) numatytos specialiosios biuro veiklos nuostatos.
- (4) Padaryta didelė technologinė pažanga leidybos srityje ir į ją reikia atsižvelgti biuro veikloje.

⁽¹⁾ OL 152, 1967 7 13, p. 18.

⁽²⁾ OL L 183, 2000 7 22, p. 12.

⁽³⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

(5) Siekiant aiškumo, šiuo sprendimu reikėtų panaikinti Sprendimą 2000/459/EB, EAPB, Euratomas,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Leidinių biuras

1. Europos Sąjungos leidinių biuras (toliau – biuras) yra bendra institucijų įstaiga, kurios tikslas – užtikrinti, kad Europos Bendrijų ir Europos Sąjungos institucijų leidiniai būtų leidžiami kuo geresnėmis sąlygomis.

Todėl biuras sudaro institucijoms sąlygas vykdyti išpareigojimą skelbti teisės aktus ir techniškai prisideda prie informacinės ir komunikacinės politikos formavimo bei įgyvendinimo jo kompetencijai priklausančiose srityse.

2. Biurą administruoja direktorius, laikydamasis valdymo komiteto nustatytų strateginių gairių. Biuras taiko Komisijos administracines ir finansines procedūras, išskyrus šiame sprendime numatytas specialiąsias nuostatas, susijusias su biuro, kaip bendros institucijų įstaigos, paskirtimi. Nustatydama minėtas procedūras, Komisija atsižvelgia į specialųjį biuro pobūdį.

2 straipsnis

Sąvokos

Šio sprendimo tikslais taikomos šios sąvokos:

- 1) leidyba – veikla, reikalinga tarptautiniams standartiniams numeriams ir (arba) katalogo numeriams sudaryti, patikrinti ir juos suteikti leidiniams ir bet kokios formos bei pavidalo leidinių gamyba, katalogavimas, indeksavimas, platinimas, viešinimas, pardavimas, laikymas ir archyavimas, naudojantis visomis esamomis ir būsimomis priemonėmis;
- 2) leidiniai – bet kokio pavidalo ir formos tekstai, turintys tarptautinį standartinį numerį ir (arba) katalogo numerį;
- 3) privalomieji leidiniai – leidiniai, kurių leidyba numatyta Sutartyse arba kituose teisės aktuose;
- 4) neprivalomieji leidiniai – leidiniai, kuriuos leisti prerogatyvą turi kiekviena institucija;
- 5) autoriaus teisių administravimas – ši sąvoka reiškia, kad tekstą parengusios tarnybos turi autoriaus teises arba teisę daiginti tekstą, ir apima šių teisių, susijusių su biuroi leisti perduotais leidiniais, administravimą;
- 6) grynosios pardavimo įplaukos – bendra sąskaitų suma, atskaičius suteiktas prekybines nuolaidas ir administravimo, lėšų rinkimo bei banko išlaidas;
- 7) institucijos – Sutartimis arba jomis remiantis įsteigtos institucijos, įstaigos ir organizacijos.

3 straipsnis

Biuro kompetencija

1. Biuro kompetencijai priklauso tokios sritys:

- a) *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* (toliau – Oficialusis leidinys) leidyba ir autentiškumo užtikrinimas,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- b) kitų privalomųjų leidinių leidyba,
- c) kitų biurui perduotų neprivalomųjų leidinių, kuriuos leisti prerogatyvą turi kiekviena institucija, leidyba, visų pirma institucijų komunikacinių leidinių leidyba arba bendra leidyba,
- d) leidinių leidyba arba bendra leidyba savo iniciatyva, įskaitant leidinius, kuriais siekiama viešinti paties biuro paslaugas; šiuo tikslu biuras gali sudaryti tekstų vertimo sutartį,
- e) visuomenei skirtų elektroninės leidybos paslaugų plėtojimas, tolesnis teikimas ir atnaujinimas,
- f) visų teisės aktų ir kitų oficialiųjų tekstų teikimas visuomenei,
- g) visų institucijų elektroninės formos leidinių saugojimas ir teikimas visuomenei,
- h) tarptautinių standartinių numerių ir (arba) katalogo numerių suteikimas institucijų leidiniams,
- i) institucijų leidinių pakartotinės leidybos ir vertimo teisių administravimas,
- j) visuomenei siūlomų leidinių ir paslaugų viešinimas ir pardavimas.

2. Biuras teikia institucijoms patarimus ir paramą, susijusią su:

- a) jų leidybos programų sudarymu ir planavimu,
- b) jų bet kokio pavidalo leidinių leidybos projektų rengimu,
- c) jų leidybos projektų maketavimu ir dizaino kūrimu,
- d) informavimu apie valstybių narių leidybos rinkos tendencijas ir apie temas, kurios galėtų sudominti kuo daugiau asmenų,
- e) tiražo nustatymu ir platinimo planų sudarymu,
- f) leidinių kainų nustatymu ir jų pardavimu,
- g) mokamų ar nemokamų leidinių viešinimu, platinimu ir vertinimu,
- h) visuomenei skirtų interneto svetainių ir paslaugų analize, vertinimu ir kūrimu,
- i) bendrųjų sutarčių, susijusių su leidybine veikla, rengimu,
- j) leidybos sistemų technine priežiūra.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

4 straipsnis

Institucijų pareigos

1. Sprendimas dėl tam tikro leidinio priklauso išimtinai kiekvienos institucijos kompetencijai.
2. Leisdamos privalomuosius leidinius institucijos naudojasi biuro paslaugomis.
3. Neprivalomuosius leidinius institucijos gali leisti nesikreipdamos į biurą. Tokiu atveju institucijos biuro prašo suteikti leidiniui tarptautinį standartinį numerį ir (arba) katalogo numerį ir perduoda biurui bet kokios formos elektroninio pavidalo leidinį bei prireikus du popierinius leidinio egzempliorius.
4. Institucijos įsipareigoja užtikrinti, kad būtų saugomos visos visų leidinio sudedamųjų dalių dauginimo, vertimo ir platinimo teisės.
5. Institucijos įsipareigoja sudaryti savo leidinių platinimo planą, kurį turi patvirtinti biuras.
6. Institucijos gali sudaryti su biuru paslaugų sutartis, siekiant apibrėžti jų bendradarbiavimo sąlygas.

5 straipsnis

Biuro užduotys

1. Biuras turi atlikti tokias užduotis:
 - a) surinkti leisti numatytus dokumentus,
 - b) rengti visų formų bei pavidalo tekstus ir kitą medžiagą, kurti jų dizainą, juos redaguoti, maketuoti ir tikrinti, laikantis institucijų nurodymų ir tipografinio bei kalbinio pateikimo reikalavimų, nustatytų bendradarbiaujant su institucijomis,
 - c) indeksuoti ir kataloguoti leidinius,
 - d) atlikti Oficialiajame leidinyje ir kituose šaltiniuose skelbiamų oficialių tekstų dokumentinę analizę,
 - e) konsoliduoti teisės aktus,
 - f) administruoti, plėtoti, atnaujinti ir viešinti daugiakalbį tezaurą *Eurovoc*,
 - g) naudojantis tiekėjų paslaugomis organizuoti tekstų spausdinimą,
 - h) prižiūrėti darbų vykdymą,
 - i) kontroliuoti kokybę,
 - j) priimti tekstus atsižvelgiant į jų kokybę ir kiekybę,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- k) rankiniu ir elektroniniu būdu platinti Oficialųjį leidinį, kituose šaltiniuose skelbiamus oficialius tekstus ir kitus neprivalomuosius leidinius,
 - l) saugoti leidinius,
 - m) archyvuoti leidinius rankiniu ir elektroniniu būdu,
 - n) iš naujo leisti išsparduotus leidinius ir spausdinti leidinius pagal užsakymą,
 - o) sudaryti suvestinį institucijų leidinių katalogą,
 - p) parduoti leidinius, įskaitant sąskaitų faktūrų išrašymą, gauti ir pervesti įplaukas, administruoti skolas,
 - q) viešinti leidinius,
 - r) sudaryti, pirkti, administruoti, atnaujinti, prižiūrėti ir kontroliuoti institucijų adresatų sąrašus ir sudaryti tikslinius adresatų sąrašus.
2. Vykdydamas savo įgaliojimus ir vadovaudamasis institucijų jam perduotais leidimus suteikiančios įstaigos įgaliojimais, biuras atsako už:
- a) viešųjų pirkimų sutarčių sudarymą, įskaitant teisinių įsipareigojimų prisiėmimą,
 - b) sutarčių su tiekėjais finansinę priežiūrą,
 - c) įvairių išlaidų, įskaitant tekstų priėmimo atsižvelgiant į jų kokybę ir kiekybę išlaidas, patvirtinimą pasirašant leidimą atlikti mokėjimą,
 - d) leidimą apmokėti išlaidas,
 - e) operacijas, susijusias su įplaukomis.

6 straipsnis

Valdymo komitetas

1. Įsteigiamas valdymo komitetas, kuriame atstovaujamos visos sprendimą pasirašiusios institucijos. Valdymo komitetą sudaro Teisingumo Teismo kancleris, Tarybos generalinio sekretoriaus pavaduotojas ir kitų institucijų generaliniai sekretoriai arba jų atstovai. Valdymo komiteto veikloje stebėtojų teisėmis dalyvauja Europos centrinio banko atstovai.
2. Valdymo komitetas dvejų metų kadencijai paskiria pirmininką, kurį atrenka iš savo narių.
3. Valdymo komiteto posėdžiai vyksta pirmininko iniciatyva arba kurios nors institucijos prašymu ne mažiau kaip keturis kartus per metus.
4. Valdymo komitetas priima darbo tvarkos taisykles, kurios skelbiamos Oficialiajame leidinyje.
5. Jei nenustatyta kitaip, valdymo komiteto sprendimai priimami paprasta balsų dauguma.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

6. Kiekviena ši sprendimą pasirašiusi institucija turi po vieną balsą valdymo komitete.

7 straipsnis

Valdymo komiteto užduotys ir pareigos

1. Nukrypstant nuo 6 straipsnio nuostatų, valdymo komitetas vienbalsiai, paisydamas institucijų bendrų interesų ir vadovaudamasis biuro įgaliojimais, priima tokius sprendimus:

- a) direktoriaus siūlymu nustato biuro strateginius tikslus ir veiklos taisykles,
- b) apibrėžia biuro bendrosios politikos gaires, visų pirma susijusias su leidinių pardavimu, platinimu ir leidyba, ir užtikrina, kad biuras padėtų formuoti ir įgyvendinti jo kompetencijai priklausančių sričių informacinę ir komunikacinę politiką,
- c) vadovaudamasis biuro direktoriaus parengtu projektu, priima institucijoms siunčiamą metinę valdymo ataskaitą, kurioje nagrinėjamas biuro strategijos įgyvendinimas ir teikiamos paslaugos. Iki kiekvienų metų gegužės 1 d. valdymo komitetas perduoda institucijoms praėjusių finansinių metų ataskaitą,
- d) vykstant biuro veiklos biudžeto sudarymo procedūrai, tvirtina biuro įplaukų ir išlaidų sąmatą,
- e) tvirtina biuro analitinės apskaitos kriterijus, kuriuos nustato direktorius,
- f) teikia institucijoms pasiūlymus, kaip pagerinti biuro veiklą.

2. Valdymo komitetas atsižvelgia į gaires, parengtas šiuo tikslu įsteigtų komunikacinės ir informacinės srities bendrų institucijų įstaigoms. Valdymo komiteto pirmininkas kasmet bendrauja su šių įstaigų atstovais.

3. Dėl biuro kompetencijai priklausančių strateginių sprendimų biudžeto įvykdymą patvirtinanti institucija kreipiasi į valdymo komiteto pirmininką, kaip į institucijų bendradarbiavimo sistemos atstovą.

4. Valdymo komiteto pirmininkas ir biuro direktorius bendru susitarimu parengia abipusio informavimo ir komunikavimo taisykles, kuriomis įteisinami jų santykiai. Šis susitarimas perduodamas valdymo komiteto nariams.

8 straipsnis

Biuro direktorius

Biuro direktorius atsako už tinkamą biuro veiklą, vadovaudamasis valdymo komiteto nurodymais ir neperžengdamas jo įgaliojimų. Taikydamas administracines ir finansines procedūras, direktorius vadovaujasi Komisijos nurodymais.

9 straipsnis

Biuro direktoriaus užduotys ir pareigos

1. Biuro direktorius teikia valdymo komitetui sekretoriato paslaugas ir jam pateikia ketvirčio ataskaitą apie savo pareigų vykdymą.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

2. Biuro direktorius teikia valdymo komitetui pasiūlymus, kaip pagerinti biuro veiklą.
3. Pasitaręs su valdymo komitetu, biuro direktorius apibrėžia institucijoms biuro teikiamų mokamų paslaugų pobūdį ir nustato jų įkainius.
4. Valdymo komitetui pritarus, biuro direktorius nustato biuro analitinės apskaitos kriterijus. Sutinkant Komisijos apskaitos pareigūnui, biuro direktorius apibrėžia biuro ir institucijų bendradarbiavimo apskaitos srityje sąlygas.
5. Vykstant biuro veiklos biudžeto sudarymo procedūrai, biuro direktorius parengia biuro įplaukų ir išlaidų sąmatos projektą. Valdymo komitetui pritarus, šie pasiūlymai perduodami Komisijai.
6. Biuro direktorius sprendžia, ar ir kokiomis sąlygomis gali būti skelbiami iš trečiųjų šalių gauti leidiniai.
7. Biuro direktorius dalyvauja bendroje institucijų informacinėje ir komunikacinėje veikloje, priklausančioje biuro kompetencijai.
8. Teisės aktų ir su teisėkūra susijusių oficialių dokumentų leidybos srityje biuro direktorius:
 - a) užtikrina, kad kiekvienos institucijos kompetentingos įstaigos priimtų pagrindinius sprendimus, kurie turi būti taikomi bendrai,
 - b) teikia pasiūlymus, kaip pagerinti Oficialiojo leidinio ir oficialių teisės aktų tekstų struktūrą ir pateikimą,
 - c) teikia institucijoms pasiūlymus dėl skelbtinų tekstų pateikimo suvienodinimo,
 - d) svarsto einamųjų operacijų vykdymo problemas, rengia biuro darbui reikalingus nurodymus ir teikia institucijoms tinkamas rekomendacijas, kaip tokias problemas spręsti.
9. Vadovaudamasis Finansiniu reglamentu, biuro direktorius rengia metinę veiklos ataskaitą, kurioje nagrinėjamas Komisijos ir kitų institucijų pagal šį reglamentą perduotų asignavimų administravimas. Ši ataskaita siunčiama Komisijai bei atitinkamoms institucijoms ir pateikiama susipažinti valdymo komitetui.
10. Kad Komisija perduotų asignavimus ir biudžetas būtų įvykdytas, bendru susitarimu nustatomos už ryšius su biuru atsakingo Komisijos nario ir biuro direktoriaus keitimosi informacija ir konsultavimosi sąlygos.
11. Biuro direktorius atsako už valdymo komiteto nustatytų strateginių tikslų įgyvendinimą, tinkamą biuro bei jo veiklos administravimą, taip pat už jo biudžeto valdymą.
12. Jei biuro direktoriaus nėra, taikomos jo pavadavimo atsižvelgiant į pareigūno lygį ir darbo stažą taisyklės, nebent valdymo komiteto pirmininko arba biuro direktoriaus siūlymu valdymo komitetas nuspręstų dėl kitokios tvarkos.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

13. Biuro direktorius teikia institucijoms ketvirčio ataskaitas, kuriose aptaria išteklių planavimą, panaudojimą ir darbų eigą.

10 straipsnis

Personalas

1. Generalinį direktorių ir direktorių skiria Komisija, valdymo komitetui vienbalsiai pritarus. Generaliniam direktoriui ir direktoriams (AD16 / AD 15 / AD 14 lygio) taikomos Komisijos vyresniųjų pareigūnų perėjimo į kitą darbo vietą ir vertinimo taisyklės. Atėjus atitinkamose taisyklėse numatytam terminui, kai tokias pareigas užimantis pareigūnas turi pereiti į kitą darbo vietą, Komisija apie tai informuoja valdymo komitetą, kuris gali šiuo klausimu priimti vienbalsį sprendimą.

2. Valdymo komitetas aktyviai dalyvauja procedūrose, kurios prireikus turi būti atliktos iki biuro pareigūnų ir kitų tarnautojų paskyrimo generaliniu direktoriumi (AD 16 / AD 15 lygio) ir direktoriumi (AD 15 / AD 14 lygio), visų pirma ir kiek tai susiję su šiomis pareigomis rengiant pranešimus apie konkursus, nagrinėjant kandidatų paraiškas ir sudarant šių konkursų vertinimo komisijas.

3. Į biurą dirbti paskirtų pareigūnų ir kitų tarnautojų atžvilgiu skyrimo institucijos ir darbo sutarčių sudarymo institucijos įgaliojimus turi Komisija. Kai kuriuos iš savo įgaliojimų Komisija gali perduoti kitiems savo padaliniais ir biuro direktoriui. Įgaliojimai perduodami tokiomis pat sąlygomis, kokios taikomos perduodant įgaliojimus generaliniams direktoriams.

4. Su sąlyga, kad taikoma šio straipsnio 2 dalis, Komisijos priimtos Pareigūnų tarnybos nuostatų ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo nuostatos ir procedūros taikomos į biurą dirbti paskirtiems pareigūnams ir kitiems tarnautojams tokiomis pat sąlygomis, kokios taikomos Liuksemburge dirbantiems Komisijos pareigūnams ir kitiems tarnautojams.

5. Apie numatomą skelbti konkursą naujoms pareigoms biure pranešama visų institucijų pareigūnams, kai tik skyrimo institucija arba darbo sutarčių sudarymo institucija nusprendžia skelbti tokį konkursą.

6. Kas tris mėnesius biuro direktorius informuoja valdymo komitetą apie personalo administravimą.

11 straipsnis

Finansiniai aspektai

1. Biuro asignavimai, kurių bendra suma įtraukiama į atskirą Komisijai skirtą biudžeto skirsnio eilutę, išsamiai nurodomi šio skirsnio priede. Šis priedas išdėstomas kaip įplaukų ir išlaidų, suskirstytų taip pat kaip biudžeto skirsniai, sąmata.

2. Biuro personalo planas pridedamas prie Komisijos personalo plano.

3. Kiekviena institucija įgaliota leisti naudoti asignavimus, priskirtus prie savo biudžeto leidybos eilutės.

4. Kiekviena institucija gali perduoti biuro direktoriui į jos skirsnį įtrauktų asignavimų valdymo įgaliojimus ir, vadovaudamasi Finansiniu reglamentu, nustato šių įgaliojimų perdavimo ribas bei vykdymo sąlygas. Kas tris mėnesius biuro direktorius informuoja valdymo komitetą apie įgaliojimų perdavimą.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

5. Biuro biudžetas ir finansai, įskaitant kitų nei Komisija institucijų perduotus asignavimus, valdomi atsižvelgiant į Finansinį reglamentą, jo įgyvendinimo taisykles ir Komisijoje galiojančias finansines nuostatas.

6. Biuro apskaita tvarkoma vadovaujantis Komisijos apskaitos pareigūno patvirtintomis apskaitos taisyklėmis ir metodais. Oficialiojo leidinio ir kitų leidinių pardavimo apskaita tvarkoma atskirai. Gynosios pardavimų įplaukos pervedamos institucijoms.

12 straipsnis

Kontrolė

1. Biuro vidaus audito funkciją, vadovaudamasis Finansiniu reglamentu, atlieka Komisijos vidaus auditorius. Tokia pat tvarka, kokia taikoma kituose Komisijos generaliniuose direktoratuose ir tarnybose, biuras įkuria vidaus audito tarnybą. Institucijos gali prašyti biuro direktoriaus įtraukti specialų auditą į biuro vidaus audito darbo programą.

2. Biuras sprendžia visus jo kompetencijai priklausančius klausimus, iškilusius Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) vykdant savo funkcijas. Siekiant apsaugoti Europos Sąjungos interesus, valdymo komiteto pirmininkas ir OLAF direktorius sudaro susitarimą, kuriame apibrėžiamos abipusio informavimo sąlygos.

13 straipsnis

Skundai ir prašymai

1. Neviršydamas savo kompetencijos, biuras atsako už atsakymus į Europos ombudsmeno ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno klausimus.

2. Biuro kompetencijos srities ieškiniai pareiškiama prieš Komisiją.

14 straipsnis

Galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais

1. Biuro direktorius priima sprendimus, nurodytus 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽¹⁾ 7 straipsnyje. Atmetus prašymą, sprendimus dėl pakartotinių prašymų priima Komisijos generalinis sekretorius.

2. Kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 11 straipsnyje, biuras tvarko dokumentų registrą.

15 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2000/459/EB, EAPB, Euratomas panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą sprendimą laikomos nuorodomis į šį sprendimą.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

Priimta Briuselyje ir Liuksemburge,

Europos Parlamento vardu
*Pirmininkas**Tarybos vardu*
*Pirmininkas**Komisijos vardu*
*Pirmininkas**Teisingumo Teismo vardu*
*Pirmininkas**Audito Rūmų vardu*
*Pirmininkas**Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto*
vardu
*Pirmininkas**Regionų komiteto vardu*
Pirmininkas

2010/C 76 E/16	Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvarstymas 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvars- tymo (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Kova su Alzheimerio liga Europos Parlamento pareiškimas dėl kovos su Alzheimerio liga prioritetų	90

II *Komunikatai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ORGANŲ, TARNYBŲ IR AGENTŪRŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas

2008–2009 m. SESIJA

2009 m. vasario 18–19 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti [OL C 202 E, 2009 8 27](#).

PRIIMTI TEKSTAI

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

2010/C 76 E/18	Darbo su susijusiais komitetais procedūra – kvorumo konstatavimas (47 ir 149 straipsnių išaiškinimas) 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Parlamento darbo tvarkos taisyklių 47 straipsnio dėl darbo su susijusiais komitetais procedūros bei 149 straipsnio 4 dalies dėl kvorumo konstatavimo išaiškinimo ...	93
----------------	--	----

III *Parengiamieji aktai*

Europos Parlamentas

2008–2009 m. SESIJA

2009 m. vasario 18–19 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti [OL C 202 E, 2009 8 27](#).

PRIIMTI TEKSTAI

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

2010/C 76 E/19	Bendrijos teisinis Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros (ERI) pagrindas * 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Bendrijos teisinio Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros (ERI) pagrindo (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94
----------------	--	----



2010/C 76 E/20	Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo Šiaurės Rytų Atlanto žvejybos sektoriuje pakeitimai *	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo žvejybai šiaurės rytų Atlante pakeitimų patvirtinimo, kad būtų galima nustatyti ginčų sprendimo procedūras, išplėsti Konvencijos taikymo sritį ir peržiūrėti Konvencijos tikslus (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))	107
2010/C 76 E/21	Sankcijos nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams ***I	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria numatomos sankcijos nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))	107
	P6_TC1-COD(2007)0094	
	Europos Parlamento pozicija priimta per pirmąjį svarstymą 2009 m. vasario 19 d. siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/.../EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai	108
	PRIEDAS	108
2010/C 76 E/22	Pasėlių statistika ***I	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl pasėlių statistikos (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))	108
	P6_TC1-COD(2008)0079	
	Europos Parlamento pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą 2009 m. vasario 19 d., siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. .../2009 dėl augalininkystės statistikos, panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 837/90 ir (EEB) Nr. 959/93	109
2010/C 76 E/23	Aromatinti vynai, aromatinti vyno gėrimai ir aromatinti vyno kokteiliai (nauja redakcija) ***I	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendrųjų aromatintų vynu, aromatintų vyno gėrimų ir aromatintų vyno kokteilių apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisyklių (nauja redakcija) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))	109
	P6_TC1-COD(2007)0287	
	Europos Parlamento pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą 2009 m. vasario 19 d., siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. .../2009 dėl bendrųjų aromatizuotų vynu, aromatizuotų vyno gėrimų ir aromatizuotų vyno kokteilių apibrėžimo, apibūdinimo ir pateikimo taisyklių (nauja redakcija)	110
2010/C 76 E/24	Lengvatiniai pridėtinės vertės mokesčio tarifai *	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl lengvatinių pridėtinės vertės mokesčio tarifų (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))	110
2010/C 76 E/25	Europos Sąjungos leidinių biuro veiklos organizavimas	
	2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo, Audito Rūmų, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto sprendimo dėl Europos Sąjungos leidinių biuro veiklos organizavimo projekto (2008/2164(ACI))	112
	PRIEDAS	114

Simbolių paaiškinimai

*	Bendradarbiavimo procedūra
**I	Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
**II	Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
***	Pritarimo procedūra
***I	Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
***II	Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
***III	Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ■.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ||.

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>



Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT